

หนังสือเล่มนี้รับประกันความพอใจ
ถ้าคุณยังไม่ใช้แล้วไม่เกิดผลแม้แต่นิดเดียว
ยินดีคืนเงินให้ ๑๐ เท่า

HAPPY BOOK
PUBLISHING

ปาฏิหาริย์
เชอมนบุญ

ฉบับของขวัญ

ธ.ธรรมรักษ์

ครั้งสำคัญที่ครูบาอาจารย์อนุญาติให้เปิดเผย
เพื่อคนไทยทุกคนในยามที่ชีวิตตกอยู่ในสภาวะวิกฤต
เพื่อรู้จักการสร้างบุญที่ลงทุนน้อยที่สุดแต่ได้ผลมากที่สุด!!!
ที่จะช่วยเบียดเบียนตัวเองในทุกเรื่องในชีวิต ทั้งหนี้สิน เงินทองขาดมือ
เรื่องการทำงานที่มีแต่ปัญหา การค้าที่ติดขัด ครอบครัวแตกแยกไม่มีความสุข
ลูกหลานไม่สนใจศึกษา ความรักไม่สมหวัง ฯลฯ

ขอมอบ

ปาฏิหาริย์ เชื่อมบุญ
ฉบับของขวัญ

แต่

มูทิ ตา โมทนา บุญ

บุญกุศลที่เกิดขึ้นจากหนังสือเล่มนี้ ขอถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา อริยสังฆบูชา โมทนาในพระคุณความดีบุญบารมีที่ปวงของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ และพระสังฆราชเจ้าทุก ๆ พระองค์ จนถึงสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณในปัจจุบัน พระโฆสิตีร์ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันตเจ้า พระอริยสงฆ์เจ้าทุกพระองค์

ขอน้อมโมทนาพระคุณความดีของครูบาอาจารย์ อันมีหลวงปู่ทวด แห่งวัดช้างไห้ หลวงปู่แสง แห่งวัดมณีชลขันธ์ จ.ลพบุรี หลวงปู่โต พรหมรังสี แห่งวัดระฆัง หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า หลวงพ่อ ปาน แห่งวัดบางนมโค ครูบาศรีวิชัยเจ้า ต้นบุญแห่งล้านนา หลวงปู่ฝั้น อาจาโร หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ หลวงปู่เกษม เขมโก หลวงปู่ชา สุภัทโท หลวงปู่หล้า (ดาทิพย์) หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ หลวงปู่สด แห่งวัดปากน้ำ หลวงปู่โต๊ะ หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ หลวงพ่อ ฤๅษีลิงดำ แห่งวัดท่าซุง หลวงตาม้า วัดพุทธพรหมปัญโญ

พระอาจารย์นพพร อาทิจุจวโส พระอาจารย์ภาสกร ภูริวฑฺฒโน (ภาวิไล) พระอาจารย์เกียรติณรงค์ กิตติวฑฺฒโน และพระอาจารย์ ทุกท่านแห่งธรรมสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วัดฝายหิน)

ท่านอาจารย์แม่ซีเพียงเดือน ธนสารพิพิธ ท่านอาจารย์เสถียร โปธิ-
นันทะ ท่านอาจารย์จันทรงสี หมื่นเจ้า ท่านอาจารย์วารินทร์ บัววิรัตน์เลิศ
ท่านอาจารย์พีรวัฒน์ อริยทรัพย์กมล และครูบาอาจารย์ทุกพระองค์ ทุก
ท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ทั้งที่ระลึกได้และระลึกไม่ได้ ตั้งแต่ในอดีตชาติจนถึง
ปัจจุบัน

พ่อแม่ ปู่ย่า ตายายและบรรพบุรุษ พรหมเทพเทวดาทั่วสากลโลก
เทพเทวดาที่รักษาตัวและที่คุ้มครองที่พิทักษ์และกิจการการค้า เจ้ากรรม
นายเวร คนใกล้ตัวและไกลตัว สัตว์ใกล้ตัวและไกลตัว ญาติกิติ ไม้ไผ่ญาติ
กิติ สรรพสัตว์ สรรพวิญญูณทั้งหลายทั้งปวง

ตลอดจนผู้มีอุปการคุณและท่านผู้อ่านทุกท่าน ขอให้ทุกท่านจง
ประสบแต่ความสุขความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรม ได้เข้าถึงมรรคผล
นิพพานในชาติปัจจุบันโดยเร็วพลันเทอญ

สัจจะอธิษฐาน

เมื่อ ๓ ปีกว่าที่ผ่านมา ผมได้ผ่านพ้นวิกฤตในชีวิตที่คิดว่าไม่มีทางรอดไปได้ ด้วยเมตตาจากครูบาอาจารย์ที่สอนในเรื่องเชื้อมบุญ ที่ทำให้ชีวิตนั้นพ้นจากความเลวร้ายขึ้นมาได้ จนเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำความรู้เหล่านั้นออกมาเผยแพร่เพื่ออย่างน้อยให้ท่านอื่นได้พ้นทุกข์บ้าง

จนเป็นที่มาของหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า **“ปาฏิหาริย์เชื้อมบุญ”** ซึ่งเมื่อเขียนเสร็จก็นำไปให้ครูบาอาจารย์ท่านตรวจทานอย่างละเอียด เพราะกลัวว่าจะมีการผิดพลาดได้และต้องการให้หนังสือมีประโยชน์มากที่สุดเท่าที่บุญจะนำซึ่งใช้เวลายาวนานพอสมควรจึงจะเสร็จ

เพราะความตั้งใจอย่างแรงกล้า และด้วยเมตตาของครูบาอาจารย์ที่ช่วยเมื่อหนังสือออกสู่สายตาผู้อ่านจึงมีพลังมากและได้รับการตอบรับจากท่านผู้อ่านที่สนใจมากมาย มีท่านที่สงสัยในบางเรื่องได้เขียนจดหมายมาถามและทั้งโทรศัพท์มาสอบถามด้วยตัวเอง ซึ่งหลายท่านได้รับคำตอบนำมาแก้ไขในชีวิตให้ดีขึ้น มีหลายคำถามที่ผมตอบเองไม่ได้ก็ดันดันไปขอให้ครูบาอาจารย์ตอบให้

ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านที่เป็นเจ้าของคำถาม ซึ่งเป็นผู้จุดประกายให้ผมได้รับความรู้ใหม่ๆ ที่ทรงคุณค่ามาก ต่อจากนั้นมาก็ได้เขียนหนังสือออกมาอีกหลายเล่มก็ได้รับการตอบรับอย่างดีทุกเล่ม ในระหว่างนั้นก็ได้ออกไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากครูบาอาจารย์หลายท่าน เพื่อนำความรู้เหล่านั้นมาเผยแพร่ตลอดเวลา

เป็นอีกครั้งที่ผมขออนุญาตต่อครูบาอาจารย์ที่เคารพของผมและตั้งใจ อธิษฐานว่า เมื่อผมได้มีชีวิตใหม่ที่มีความสุขและอยู่ในพลังแห่งบุญและพอที่จะมีความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาโดยตลอด ซึ่งผมจะขอนำวิชาความรู้เหล่านี้ ออกมาเผยแพร่ให้ผู้อ่านผู้มีพระคุณได้รับรู้

เพื่อให้ทุกท่านนั้นมีความสุขสมหวังในชีวิต และไม่ต้องทนทุกข์ทรมาน ในเรื่องของวิบากกรรมอีกต่อไป มีชีวิตอยู่ด้วยพลังแห่งบุญ อยู่อย่างมีสติ มีความสุขความเจริญและสมหวังในสิ่งที่ปรารถนา และร่วมกระทำความดีต่อตนเองและคนรอบข้างต่อไป

จึงลงมือเขียนและเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาอีกครั้งและให้ชื่อว่า **“ปาฏิหาริย์เชื่อมบุญ ฉบับของขวัญ”** เพื่อเป็นของขวัญจากใจ.ธรรมรักษ์ ส่งให้ท่านผู้อ่านทุกท่านโดยเฉพาะ

โดยนำความรู้ทั้งหมดและที่เพิ่มขึ้นมาตลอดเวลาในเรื่องเชื่อมบุญ มา ร้อยเรียงให้ท่านผู้อ่านที่เคารพได้รับความรู้เพิ่มในรูปแบบการเขียนที่เข้าใจ ง่ายๆ ไม่ซับซ้อนที่ยึดถือมาโดยตลอด ดังที่ครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งสอนไว้ให้ ยึดหลักการทำงานโดยพิจารณาถึงประโยชน์ของคนหมู่มากเป็นหลักชัยในการ ทำงาน

สำหรับท่านที่มีหนังสือ **“ปาฏิหาริย์เชื่อมบุญ”** ในเล่มแรกและเล่มอื่นๆ จะมีเนื้อหาที่เหมือนกันอยู่ส่วนหนึ่ง แต่ท่านจะได้รับความรู้เพิ่มเติมจากอีก หลายส่วนที่เพิ่มขึ้นมา

ถ้าทำให้ท่านชุ่มซึ้งหมองใจประการใด ข้าพเจ้าถ.ธรรม- รักษ์ขอกราบขอโทษสิกรรมไว้ ณ ที่นี้

สำหรับท่านที่ไม่เคยอ่านและรู้มาก่อนนั้น ท่านก็จะได้รับความรู้อย่างเต็ม
เปี่ยมแน่นอนตามบุญที่ถ.ธรรมรักษ์มีอยู่ หากท่านใดมีข้อสงสัยและอยากทราบ
อะไรเพิ่มเติมขอให้เขียนจดหมายมาตามที่อยู่ของสำนักพิมพ์ จะตอบให้ทุก
ฉบับที่มีแรงทำได้ อะไรที่ไม่รู้จักจะไปหาคำตอบมาให้ท่านผู้อ่านเหมือนเช่นเคย

ขอให้หนังสือเล่มนี้เปรียบเหมือนของขวัญจากกัลยาณมิตร คนหนึ่งที่ตั้งใจมอบให้กับทุกท่าน

ขออำนาจแห่งพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไปรตเมตตารวมบุญกุศล
ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเพียรทำมาตั้งแต่อดีตชาติถึงชาติปัจจุบัน และที่จะมีต่อไปใน
อนาคตเป็นมหาบุญกุศล

และขออุทิศให้กับท่านผู้อ่านและครอบครัว พร้อมเหล่าบริวารทุกท่าน
ขอได้โปรดดลบันดาลให้ทุกท่านพบกับความสุขความเจริญ ความสำเร็จทั้ง
ทางโลกและทางธรรม ความขัดข้องความไม่มีจงอย่าบังเกิดกับท่านผู้อ่าน
ทั้งหลาย ขอให้ท่านผู้อ่านทั้งหลายได้ถึงมรรคผลพระนิพพานโดยเร็วพลันเทอญ

ขอบุญรักษา

ถ.ธรรมรักษ์

คำนำสำนักพิมพ์

คงไม่ต้องกล่าวอะไรมากอีกสำหรับ อ.ธรรมรักษ์ นักเขียนแนวธรรมะท่านนี้ หลายท่านที่ติดตามผลงานมาคงจะไม่ผิดหวังกับสิ่งที่เขาเพียรพยายามหามาเสนอ ในหนังสือเล่มนี้เป็นการนำเรื่องปาฏิหาริย์เชื่อมบุญที่เคยฮือฮากันในหลายปีก่อนกลับมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง ที่เพิ่มเคล็ดวิชาความรู้มากมาย เชื่อว่าทุกท่านคงพอใจดังเช่นเคย

หนังสือเล่มนี้รับประกันความพอใจ ยินดีคืนเงินถ้าท่านนำไปใช้แล้วไม่ได้ผล ส่งกลับมาที่สำนักพิมพ์พร้อมที่อยู่ ทางสำนักพิมพ์พร้อมจะคืนเงินให้ท่านทุกบาททุกสตางค์

ด้วยความเคารพ

บรรณาธิการสำนักพิมพ์

สารบัญ

ภาคที่หนึ่ง

ผลที่เกิดขึ้นในโลกนี้ ล้วนมาจาก “กรรม” ทั้งสิ้น..... ๑๑

เจ้ากรรมนายเวร คืออะไร..... ๓๓

เจ้ากรรมนายเวรเป็นใครบ้าง..... ๕๑

เจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญาณ..... ๖๙

ภาคที่สอง

พลังแห่งบุญ..... ๘๓

อานิสงส์ของการทำบุญ..... ๙๓

การเชื่อมบุญหนุนชีวิต..... ๑๐๕

เชื่อมบุญกับพ่อแม่พระอรหันต์ในบ้าน..... ๑๒๑

เชื่อมบุญเพื่อให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข..... ๑๒๓

เชื่อมบุญให้ค้าขายได้คล่อง..... ๑๓๑

เชื่อมบุญแก้ไขหนี้สิน..... ๑๓๗

เชื่อมบุญแก้ปัญหาในเรื่องการทำงานไม่ก้าวหน้า ๑๔๕

เชื่อมบุญกลุ่มเคล็ดลับในการทำงานร่วมกันให้สำเร็จและยิ่งใหญ่ ๑๔๙

เชื่อมบุญในเรื่องของความรัก ๑๕๕

การเชื่อมบุญเพื่อบรรเทากรรมเก่า ๑๕๙

เชื่อมบุญเพื่อให้การอธิษฐานได้ผล ๑๖๓

ทำไมเราต้องเชื่อมบุญด้วยการอุทิศบุญ
ให้กับเทพดาเทวดาที่คุ้มครองดูแลเรา ๑๖๙

ทำไมเราต้องโหมทนาอุทิศบุญให้กับครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณ ๑๗๕

การไปขออธิษฐานต่อเจ้ากรรมนายเวร ๑๗๙

ทาน คีล ภาวนา บันไดไปสู่การขออธิษฐานที่ได้ผล ๑๘๓

การฝึกทำสมาธิ ๒๐๕

วิธีการเชื่อมบุญและเคล็ดลับสำคัญ ๒๑๓

“พิธีขออธิษฐานใหญ่เพื่อความไม่ประมาท”
ตามคำแนะนำของพระอาจารย์นพพร อาทิจจวิโส ๒๓๑

บทสรุปส่งท้าย ๒๔๑

ภาคที่หนึ่ง

ผลที่เกิดขึ้น
ในโลกนี้

ล้วนมาจาก
“กรรม” ทั้งสิ้น

หลายคนอาจจะมีข้อสงสัยว่า เพราะเหตุใดชีวิตจึงได้พบกับอุปสรรค ความยากลำบากและเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร การงาน เงินทองที่ขัดสน ปัญหาครอบครัว การติดขัดในเรื่องต่างๆมากมายที่หลายคนอาจจะยากที่จะรับมือไหว

ขอเรียนให้ทราบว่า ผลที่เกิดขึ้นเหล่านี้มาจาก “กรรม”
ทั้งสิ้น

สำหรับในเรื่องของกรรมนั้น วันนี้หลายคนคงรู้กันดีแล้วว่ามันเป็นเรื่องใหญ่มากสำหรับคนทุกคน เพราะกรรมนั้นเป็นผู้ลิขิตเหล่าสรรพสัตว์ทั้งปวง ไม่มีใครใหญ่เกินกรรมไปได้ ซึ่งมีทั้งกรรมที่ทำในปัจจุบันและกรรมเก่าในอดีต

แต่น่าเสียดายที่ยังมีอีกหลายท่านที่อาจจะมองตัวเองว่าเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทางโลกที่สูงแต่ไม่เชื่อในเรื่องของกรรมและกฎแห่งกรรม จึงปฏิเสธในเรื่องที่สำคัญมากเหล่านี้ หรืออาจจะยังคงขาดความเข้าใจมองไม่ครบด้าน จึงมีความรู้ที่ไม่เต็มรอบ และมีความเชื่ออย่างผิดๆ กันว่า

กรรมที่กำลังส่งผลนั้นเป็นเรื่องของการกระทำในชาติปัจจุบัน ทำชาตินี้อย่างใดก็จะได้ในชาตินี้แบบทันตาเห็น ไม่มีเรื่องของชาติหน้าหรือชาติเก่า ชาติไหนๆ ทั้งสิ้น

ซึ่งเมื่อได้ยืนยันในความเชื่อเหล่านี้แล้วมันเป็นเรื่องที่น่าตกใจมากและน่าเป็นห่วงสำหรับคนที่คิดอย่างนี้ เพราะกรรมเก่าที่เขาไม่เชื่อนี้แหละมันสำคัญมากที่สุด ที่ทำให้เราทุกคนต้องทนทุกข์ทรมานวุ่นวายต่อไปอีกทั้งชีวิต และไม่มีทางสงบสุขหรือหนีรอดกรรมเก่าที่วนนี้ไปได้แม้แต่คนเดียว!!!

เพราะความเป็นจริงชีวิตของเราทุกคนนั้นที่ดำเนินอยู่ในทุกวันนี้เปรียบเหมือนละครโรงใหญ่ที่กำลังโลดเต้นแสดงบทบาทกันอยู่ที่นี่ บทละครที่เราเล่นมันถูกกำหนดขีดเส้นชะตาชีวิตไว้แล้วด้วยกรรม และมันขึ้นอยู่กับการกระทำทั้งในปัจจุบันกับกรรมเก่า ที่เป็นทั้งเรื่องของกรรมดีและกรรมชั่วในอดีตที่ติดตามเรามาทุกภพทุกชาติ

เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ที่เมื่อมีเหตุก็ต้องมีผลของมันเกิดขึ้นตามมา

เรากระทำการใดหรือก่อกรรมใดก็ต้องได้รับผลกระทบของมันตามนั้น คำว่ากรรมนั้นหมายถึง การกระทำซึ่งมีทั้งดีและชั่ว และผลของกรรมนั้นเราเรียกว่าวิบากกรรม แต่ยังมีหลายคนในสมัยนี้เฝ้าคำว่ากรรมและวิบากกรรมพูดปนกันไปหมด ทั้งๆ ที่ความหมายนั้นคนละความหมายกันสิ้นเชิง

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนที่ได้รับวิบากกรรมนั้นไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุ การเจ็บป่วยหรือเรื่องเดือดร้อนอะไรเราก็มักโทษโชคชะตา หรือที่ไม่เชื่อโชคชะตาก็มักจะพูดว่ามันเป็นเหตุบังเอิญ หรือไม่บางครั้งก็กล่าวโทษไปถึงเทวดา โทษพรหมลิขิต โทษคนอื่นหรือสิ่งอื่นเสมอ

ส่วนมากเราก็มักจะโยนให้เป็นบาปกับเรื่องเคราะห์ เรื่องของความซวยที่ตัวเองไม่ตั้งใจเพื่อให้ตัวเองพ้นไป แล้วเหตุการณ์เหล่านั้นผ่านไปในความรูสึกที่ง่าย ๆ ไม่มีผู้ใดที่จะหาต้นเหตุที่จะเกิดผลเคราะห์กรรม

แต่น่าแปลกใจตรงที่ ไม่ค่อยจะมีใครโทษตัวเองที่สร้างกรรมหรือก่อกรรมเอาไว้!!!

และที่สำคัญอาจจะเป็นเพราะยังถูกเจ้ากรรมนายเวรเขาบังตาบังใจไว้ และไม่รู้จักรับการทำบุญกุศลแบบที่ได้บุญจริงๆ เท่าที่ผ่านมาบุญกุศลที่เราทำมันอาจจะส่งผลได้น้อยมาก ๆ หรือแทบไม่เกิดผลอะไรเลยแม้แต่นิดเดียว หลายคนอาจจะกำลังหลงบุญ หลงทางกันอยู่

และถ้าหากท่านใดที่มีความเชื่อในเรื่องกรรม และมีโอกาสได้ลองค้นคว้าหาสาเหตุต้นเรื่อง “กรรม” ก็คงจะเห็นได้ชัดว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา นั้นมีสาเหตุทั้งสิ้น ไม่ได้เกิดขึ้นมาอย่างลอยๆ ไร้สาเหตุ

เพราะ “ผล” นั้นย่อมเกิดจาก “เหตุ” และมี “ปัจจัย” เป็นตัวช่วยให้เกิดทั้งสิ้น

ถ้าจะเปรียบเทียบก็ไม่ผิดอะไรกับการที่เราปลูกข้าว ผลของมันก็ต้องออกมาเป็นเมล็ด จะเป็นพืชอื่นจะไปเป็นมะละกอจะไปออกเป็นส้มก็ไม่ได้ เราเคยทำอะไรไว้เราก็ต้องได้รับผลของมันทั้งสิ้น เราทว่าทำอะไรไว้เราก็ต้องได้อย่างนั้น

ทำดีก็ต้องได้ดี ทำชั่วก็ต้องได้รับผลชั่วตามนั้นเป็นกฎธรรมชาติ เป็นเรื่องที่ไม่มีการแก่งเกิ้นกรรม แต่กรรมใดจะมาส่งผล จะเป็นก่อนหรือหลัง ต้องเป็นไปตามจิตตามวาระของมัน ที่เราได้กระทำเอาไว้สะสมมาในหลายภพชาติ ตามกฎแห่งกรรม

คำถามที่ว่าทำไมเราต้องเรียนรู้เรื่องกรรม ก็ขออนุญาตตอบเสียตรงนี้เลยว่า เราเรียนรู้เพื่อจะเข้าใจเรื่องกรรมแบบทะลุปรุโปร่ง รู้แจ้งเห็นจริง เราเรียนรู้เพื่อจะได้ไม่มีชีวิตอยู่ในความประมาทอีก

เราเรียนรู้เพื่อที่จะอยู่กับมันอย่างมีความสุข เพราะจะให้ทำอย่างไรเราก็
สลัดกรรมไม่หลุด หนีไม่พ้น แม้จะตายไปอีกร้อยชาติพันชาติก็ตาม นอกจาก
ไปสู่พระนิพพานหลุดพ้นไปแล้วเท่านั้น ซึ่งในผู้ที่มีบุญบารมียังไม่พอ การไป
ถึงพระนิพพานคงยังต้องใช้เวลาอีกนานโขเลยทีเดียว

**แต่เราก็มีความสุขในภพภูมินี้ได้ ถ้าเรารู้เรื่องกรรมดีพอ
และสร้างกรรมดี ละเว้นกรรมไม่ดีอย่างถูกต้อง มากที่สุดเท่าที่
จะทำได้ในชาตินี้**

หลวงปู่มั่น ฐริทตฺโต พระอริยสงฆ์ที่เราทุกคนกราบไหว้ท่านได้อย่าง
หมดหัวใจ ท่านได้เทศนาสั่งสอนให้พวกเรารู้จักกรรมไว้นานแล้วว่า

**“ผู้สงสัยกรรมหรือไม่เชื่อกรรมว่ามีผล คือลืมนคนจนกลายเป็นผู้มีมรดก
อย่างช่วยไม่ได้ กรรม คือการกระทำดีชั่ว ทางกาย วาจา ใจต่างหาก**

**ผลจริงคือความสุข ทุกข์ มนุษย์ก็มีกรรมชนิดหนึ่งที่ทำให้มาเป็นเช่นนี้
ซึ่งล้วนผ่านกำเนิดต่างๆ มาจนนับไม่ถ้วน**

**ให้ตระหนักในกรรมของสัตว์ว่ามีต่างๆ กัน เพราะฉะนั้นไม่ให้ถูก
เหยียดหยามในชาติกำเนิด ความเป็นอยู่ของกันและกัน และสอนให้รู้ว่าสัตว์
ทั้งหลายมีกรรมดี กรรมชั่วเป็นของของตน”**

เป็นจริงไหมที่ว่าในภพชาตินี้เราไม่สามารถย้อนเวลากลับไปในอดีต
แล้วไปบอกไปเตือนกับตัวเองในชาติที่แล้วทำนองว่า

“เฮ้ย! หยุคๆ อย่าไปทำอย่างนี้นะมันผิดศีล มันทำให้เรา
ต้องตกระกำลำบากในชาติปัจจุบันนี้ เราอย่าไปฆ่าเขา อย่าไป
ขโมยของของเขา อย่าไปผิดลูกผิดเมียเขา อย่าโกหก อย่ากิน
เหล้า อย่าๆๆๆ สารพัดสารเพ”

เราไม่มีทางที่จะกลับไปหยุคสิ่งที่เราเคยทำไปแล้วได้ เพราะสิ่งเหล่านั้น
เราได้ทำไปแล้ว และมันกำลังจะส่งผลให้กับเราในชาตินี้ จะเร็วหรือช้าก็มาถึง
ตัวแน่นอน มันเป็นเรื่องของกรรมเก่าที่เกิดมาจากเหตุที่กระทำมาในอดีตทั้ง
นั้น แม้แต่ที่ท่านกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้อยู่ บรรทัดแรกที่ท่านอ่านก็ล่องไปแล้ว

เพราะเราเคยช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อยามเราเกิดวิกฤตในชีวิตจึงมีคนมาช่วย
เรายังมีบุญเก่าที่เคยทำมา ช่วยหนุนนำให้เราผ่านเหตุการณ์นั้นไปได้

เพราะเราเคยคดโกงผู้อื่น เคยทำร้ายผู้อื่น วันหนึ่งเจ้าของตัวจริงเขาก็มี
สิทธิ์โดยชอบธรรมที่จะมาเอาคืน หรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้เราต้องมีการสูญเสีย

เพราะเราเคยทำกรรมทาน เคยขี้หน้าคนให้รู้จักทำความดี ทำให้ชาตินี้
มีปัญญาผ่องใส คิดอ่านอะไรก็รวดเร็ว แก้ปัญหาที่ตรงช่องทาง

เพราะเราเคยถวายพระพุทธรูป ชาตินี้จะมีร่างกายสมบูรณ์และผิวพรรณดี
ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน

แต่คงมีบางครั้งในชาตินี้ที่เราอาจจะท้อและคิดว่าเราจะทำดีไปทำไม
ทำแล้วเราได้อะไรบ้าง ในเมื่อทำแล้วไม่เห็นได้อะไรเลย มีหน้าซ้ำยังได้ผลใน
สิ่งที่เราไม่อยากจะ

**ทั้งๆ ที่เราก็คิดว่าทำดีทุกอย่างแล้ว แต่ทำไมหนอชาตินี้
ยังไม่ได้ดีหรือเอาดีไม่ได้เลย**

บอกได้เลยว่าเป็นเช่นนั้นก็เป็นเพราะว่าเราทุกคนยังคงต้องชดใช้
กรรมเก่าที่ส่งผลแรงกว่ากรรมดีที่กำลังจะตามมา และกรรมดีนั้นยังไม่ได้ถูก
สร้างมากเท่าที่ควร หรือบุญยังมาไม่ทันยังไม่ถึงเวลาที่บุญนั้นจะส่งผล

และในปัจจุบันกรรมเรากียังคงไม่ยอมหยุดการกระทำที่ไม่ดี ปล่อยให้
กิเลส ความอยากได้ ความอยากมีเข้ามาครอบงำ ยังคงอยู่ในความประมาท
ทั้งชีวิตที่เหลือเพียงน้อยนิดอยู่ หลายคนอาจจะเที่ยวไปยืมเงินยืมทองคนอื่น
ทั้งๆ ที่รู้ว่าไม่มีปัญญา ไม่มีหนทางไปคืนเขาได้

เที่ยวไปคดโกงไปทำร้ายผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งร่างกายและ
จิตใจ ก่อกรรมทำเข็ญให้ผู้อื่น หรือในบางครั้งไม่มีเจตนาแต่กรรมเก่ามันส่งผล
และไม่มีบุญพอ ทำอะไรก็ไม่สำเร็จ กลายเป็นว่าในชาตินี้ก็ยังทำกรรมไม่
ดีเอาไว้อีกมาก กรรมไม่ดีเหล่านี้จะเป็นตัวขวางทางให้กรรมดีส่งผลไม่ได้ ยิ่ง
มีกรรมไม่ดีมากๆ กรรมดีจะส่งผลได้อย่างไร

เหมือนน้ำที่ไหลมา หากมีเศษขยะต่างๆ ไปอุดไปขวางไม่ให้น้ำนั้นไหล เราต้องเอาสิ่งสกปรกใส่ใครก้นนี้ออกไปเสียก่อนน้ำนั้นถึงจะไหลได้ เปรียบเหมือน น้ำที่ไม่สะอาดมีแต่ยาพิษ หากเราดื่มเข้าไปก็คงไม่รอด ต้องเอาน้ำนั้นไป กลั่นกรองหรือทำให้ยาพิษนั้นเจือจางที่สุดถึงจะเอามาดื่มให้เกิดผลดีต่อชีวิต ของเราได้

ในทางพระพุทธศาสนานั้นได้บอกไว้เป็นสังขรณ์มากกว่า ๒,๕๐๐ ปีแล้ว ว่า

“สัตว์โลกนั้นย่อมเป็นไปตามกรรม” แล้วกรรมคืออะไรกันแน่ มีความ สำคัญอย่างไรกับเราบ้าง เรามาทำความรู้จักกันแบบง่ายๆ สบายๆ กัน

สำหรับคำว่า กรรม (ภาษาสันสกฤต : กรฺม ภาษาบาลี : กम्म) แปลว่า **“การกระทำ”** เป็นคำกลางๆ ที่จะดีก็ได้ จะร้ายก็ได้ ซึ่งได้แก่กระทำทาง กายเรียก กายกรรม ทางวาจาเรียก วาจากรรม และทางใจเรียก มโนกรรม และทางแห่งการทำความจำแนกตามคุณภาพหรือตามธรรมชาติที่เป็นมูลเหตุ มี ๒ อย่างคือ

๑. กรรมฝ่ายไม่ดีคือกรรมชั่วเรียก อกุศลกรรม หรืออกุศลกรรมบถ
๒. กรรมฝ่ายดีเรียก กุศลกรรม หรือกุศลกรรมบถ

คำว่า “อกุศลกรรมบถ” แยกศัพท์ได้คือ อ = ไม่ กุศล = ดี ฉลาด กรรม = การกระทำ บถ = ทาง รวมเรียกว่าทางแห่งการทำความไม่ดี หรือ ไม่ฉลาดมี ๑๐ อย่าง ซึ่งฝ่ายดีที่เรียก “กุศลกรรมบถ” ก็มี ๑๐ อย่าง เช่น เดียวกัน

กรรมฝ่ายดีหรือกรรมฝ่ายไม่ดีนั้นก็สุดแต่ผลที่เกิดขึ้นจากกรรมนั้นๆ ถ้าให้เกิดผลเป็นคุณแก่กุลแก่ตนเองและผู้อื่นก็เป็นกรรมดี

ที่เรียกว่า**กุศลกรรม**นั้นแปลว่า กรรมที่เป็นกิจของคนฉลาด หรือบุญกรรม กรรมที่เป็นบุญ คือความดีเป็นเครื่องชำระล้างความชั่ว เช่น รักษาศีล ประพฤติธรรมที่คู่กับศีล หรือแม้กิจการที่ดีที่ชอบที่เป็นตามที่ได้แสดงมาแล้วที่เป็นสุจริต

ส่วนกรรมฝ่ายไม่ดีที่เกิดผลเป็นโทษเบียดเบียนตนเองและผู้อื่นให้เดือดร้อนเป็นกรรมชั่ว ไม่ดี เรียกว่า**อกุศลกรรม** แปลว่ากรรมที่เป็นกิจของคนไม่ฉลาด บาปกรรม กรรมเป็นบาป เช่น การประพฤติผิดในศีลธรรม ประพฤติทุจริตต่างๆ ที่ตรงกันข้ามกับกุศล

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราทรงตรัสไว้ว่า

“ต้นหาเป็นกรรม สมุทัยคือเหตุให้เกิดกรรม มรรคเป็นทางดับกรรม ฉะนั้นจึงไม่ต้องกลัวอดีต แต่ให้ระวังปัจจุบัน-กรรมและระวังใจ ตั้งใจให้มันไว้ในธรรม ธรรมก็จะรักษาให้มีความสุขสวัสดิ์ทุกกาล ทุกสถาน”

สิ่งที่พระพุทธองค์ได้ตรัสสั่งสอนไว้นั้นก็เพื่อเตือนสติให้เราอยู่ในโลกแห่งปัจจุบัน เพราะอดีตนั้นล่วงเลยไปแล้ว ฉะนั้นจึงเพียรทำความดีเพื่อมีความสุข

เราคงเคยได้ยินเรื่องสามล้อถูกหวย หรือคนที่บุญเก่าของเขาทำไว้มาก และทำให้ชาตินี้เกิดโชคลาภที่ถูกหวยรางวัลที่ ๑ มีเงินแบบที่ไม่เคยมีมาก่อนเลยในชีวิต จึงตกอยู่ในอำนาจฝ่ายต่ำ หลงระเห็จในความบาป เทียวเตร่ใช้เงินแบบไม่มีปัญญาชี้หน้า

ซึ่งเป็นกรที่เอาใช้ปัจจุบันกรรมในทางที่ไม่ดี เป็นการไป ด้านบุญเก่าที่กำลังส่งผล

ไม่นานนักบุญเก่าที่ทำให้ได้เงินมาหลายล้านก็หมดไปภายในพริบตา กลับมาตีบสามล้อก ๆ เหนือไหล่โคลย้อย ต้องมีชีวิตที่กลับมาจนเหมือนเดิม ต้องอดมือกินมืออย่างเก่า และอับอายคนจนแทบจะมุดแผ่นดินหนี

บางรายพอถูกหวยก็มีเจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิตไหล่มาตามวาระ ตามมาทวงหนี้ทวงสิน มาขอเงิน ยืมเงิน หลอกหลวงสารพัด ทำให้อยู่ที่ไหนก็ไม่เป็นสุขต้องหลบหนีไปอยู่ที่อื่น หรือทำอะไรก็ได้ให้เงินมันหมดเร็ว ๆ จะได้ไม่มีใครมาทวงหัวใจ ไม่นานนักเงินจึงหมดลงต้องตกอยู่ในวิบากกรรมต่อไป เพราะบุญเก่าหมดและไม่ได้สร้างเพิ่มมาช่วย จึงต้องรับกรรมเก่าที่ตามมาทันในชาตินี้

และเป็นเวลานานมากแล้วที่ครูบาอาจารย์หลายท่านของเราท่านได้ค้นพบถึงวิธีการที่จะมีชีวิตอย่างไม่ประมาท การเฝ้าระวังและรู้เท่าทันปัจจุบันกรรม ซึ่งจะมาจากผลบุญกุศลที่มีจุดกำเนิดจากการทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาที่ถูกต้องวิธีและตรงช่องทาง ก็จะช่วยในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของเราในชีวิตได้

ทั้งนี้ก็เพื่อให้เราทุกคนได้เข้าใจและเพียรประกอบกรรมดีต่อไป ไม่สร้างกรรมที่ไม่ดี ไม่เบียดเบียนกันและกัน เพื่อส่งผลให้เราทุกคนมีความสุขทั้งในปัจจุบันและทุกภพทุกชาติต่อไป

ท่านได้เมตตาสอนว่าเราทุกคนควรต้องทำปัจจุบันกรรมให้ดี เพื่อให้ชีวิตที่เหลืออยู่นั้นมีความสุข ทำปัจจุบันกรรมให้ดีเพื่อให้บุญใหม่นั้นไปช่วยลบล้างกรรมเก่าที่เคยทำมาหรือที่ยังมีอยู่ให้เบาบางลงไปได้

และอย่าไปคิดน้อยใจเป็นอันขาดว่าทำไมหนอเราถึงรู้จักเรื่องบุญหรือกรรมเข้าไป ขอให้คิดเพียงว่าเป็นโอกาสที่ดีแล้วในชีวิตที่เราได้เรียนรู้ในตอนนี้อย่างไม่มีคำว่าสาย ถ้าไม่มีวิบากกรรมเราก็คงไม่รู้จักบุญและกรรมที่แท้จริงก็ได้

เรามารเริ่มต้นกันใหม่ ทำในกรรมที่ดีได้ตลอดเวลา วินาทีนี้หรือเดี๋ยวนี้ยังไม่สายเกินไป

น้ำนอกแก้วที่มันหกมันระเหยไปแล้ว ขอให้อย่าไปนั่งคิดเสียดายเลย มันเปล่าประโยชน์ไปแล้ว มันหมดไปแล้ว เอาเวลาที่เหลือมาดูแลน้ำในแก้วที่เหลืออยู่ดีกว่าว่าจะทำอย่างไรไม่ให้มันหก ไม่ให้มันกระฉอกหายลดลงไปอีก การศึกษาเรื่องกฎแห่งกรรมและกรรมเก่านั้นก็เป็นเรื่องที่ดียิ่งสำหรับมนุษย์ทุกคน แต่ขอให้เพียงรู้เพื่อจะไม่ไปสร้างกรรมใหม่ให้เกิดขึ้น เอากรรมเก่าและผลเหล่านั้นมาเป็นบทเรียนเอามาเป็นครูบาอาจารย์

เพื่อนำมาเตือนสติตัวเองให้เกิดปัญญาที่ถูกต้อง เพื่อมายับยั้งจิตใจถ้าคิดจะทำอะไรนอกกลุ่มนอกทางที่อาจจะไปสร้างกรรมไม่ดีขึ้นมา ก็จะมีรู้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะทำให้ชีวิตมีแต่ความทุกข์ยากลำบาก ก็จะไม่ลงมือทำลงไปทั้งกาย วาจา ใจ

แต่ชีวิตของคนเราทุกคนนั้นอย่าไปยอมจำนนต่อกรรมเก่า ตกเป็นทาสของกรรมเก่าจนใจไม่ขึ้น ไม่ยอมทำอะไรเลย นอนรอกรรมเก่าอย่างเดียว

พระพุทธองค์ได้เคยตรัสไว้ว่า

ลัทธิกรรมเก่าหรือปุพเพกตเหตุวาท นั้นเป็นลัทธิความเชื่อที่อยู่นอกศาสนาพุทธ ไม่ใช่คำสั่งสอนของพระองค์ และแน่นอนว่าความเชื่อ สิ่งใดหรืออะไรก็ตามที่อยู่นอกศาสนาพุทธนั้นไม่ใช่ทางที่จะทำให้มนุษย์นั้นหลุดพ้นจากทุกข์ไปได้

พวกคลั่งลัทธิกรรมเก่าจะมีความเชื่อที่ว่า สิ่งใดก็ตามที่ได้ประสบจะเป็นสุขก็ทำตามทุกข์ก็ตาม มิใช่สุขมิใช่ทุกข์ก็ตามล้วนเป็นเพราะกรรมที่ได้ทำไว้ในปางก่อนซึ่งเป็นเรื่องจริง แต่ที่น่าสงสารก็คือคนพวกนี้ทำไม่จึงยอมจำนนต่อกรรมเก่า โดยไม่ยอมทำอะไรเลยเพื่อจะไปแก้ไขให้มันดีขึ้น ซึ่งน่าสงสารมากที่ปล่อยให้ชีวิตของตนเหมือนกับท่อนไม้ลอยไปตามยถากรรม

ในศาสนาพุทธสอนให้ทุกคนอยู่กับความเป็นจริง อยู่กับกรรมในปัจจุบัน ไม่พะวงหรือยึดติดกับกรรมเก่า แค่เพียงรู้แล้วอย่าไปทำแบบเดิมๆ ให้ชีวิตต้องทนทุกข์อีก

อดีตนั้นบอกถึงสภาวะในปัจจุบัน และปัจจุบันจะเป็นตัวบอกว่าอนาคตของเรานั้นเป็นอย่างไร

กรรมเก่าที่เป็นส่วนหนึ่งในเรื่องของกฎแห่งกรรมนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เราทุกคนได้ตระหนักถึงความจริงในชีวิตว่า ชีวิตของเราในชาตินี้ที่พบกับความทุกข์ยากความลำบากในการมีชีวิตไม่ว่าจะด้วยความพิการ ความไม่มีความซัดสนจนเงินทอง การไม่มีเกียรติ การโดนดูถูกเหยียดหยาม

เราทุกคนสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ด้วยการกระทำกรรมดีที่เป็นกรรมใหม่ของเราเองได้

ชีวิตของเรานั้นไม่ได้จะดีขึ้นมาได้ด้วยการดลบันดาล การช่วยเหลือของเทพดาหรือใครหน้าไหนทั้งสิ้นแบบเต็มร้อย เราต้องมีกรรมดีของเราเองในส่วนที่ท่านช่วยนั้นเป็นด้วยความเมตตา แต่ไม่ได้ช่วยทั้งหมด มีอะไรเกิดขึ้นในชีวิตก็วิ่งไปหาท่าน สารพัดที่จะบนบานหวังที่จะให้ท่านช่วยอย่างที่ใครหลายคนเข้าใจ

หลายคนหมดอาลัยตายอยาก คิดสั้นๆ เพียงว่าชีวิตที่ดีหรือตกต่ำเป็นเพราะพรหมนั้นลิขิตหรือกำหนดมา จึงไม่คิดที่จะทำหรือสร้างอะไรให้ตนเองนั้นมีชีวิตดีขึ้นมา

หลายคนจึงปล่อยชีวิตเหมือนขอนไม้หรือปลาตายสุดแต่กระแสน้ำจะพัดพาไป ดูแล้วน่าเศร้าใจยิ่งนัก

กฎแห่งกรรมที่พระพุทธรูปองค์นั้นทรงค้นพบและนำมาสั่งสอนโปรดสัตว์โลกก็เพื่อช่วยให้เรามีปัญญา มีใจที่สว่างเห็นความถูกต้องที่เป็นเหตุและเป็นผล เห็นคุณค่าของความเพียร ความมานะบากบั่นที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ผมอยากจะยกตัวอย่างของคนสองคนมาเปรียบเทียบให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัสเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องของกรรมเก่าและกรรมใหม่

คนแรกนั้นชื่อ**สมพร** เขาเป็นคนพิการมาตั้งแต่เกิด ขาทั้งสองข้างนั้นลีบเดินไม่ได้ เขาเป็นคนที่เชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เขาจึงพยายามศึกษาเรียนรู้ว่าสาเหตุอะไรที่เขาต้องมาพิการมีชีวิตที่แสนลำบากแบบนี้

เขารู้ว่าเพราะในอดีตชาติซึ่งไม่รู้ว่าเป็นชาติไหนแน่ ตัวเขาเองนั้นต้องเคยทำกรรมไม่ดีบางอย่างเอาไว้ที่ส่งผลในชาตินี้ อาจจะเป็นเคยกักขังหน่วงเหนี่ยวทรมานสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตให้ทรมานทุกข์ทรมาน

อาจจะบังคับให้สัตว์นั้นไปไหนไม่ได้จนสัตว์นั้นขาดใจ ขาดใจเขาจึงต้องเกิดมาขอใช้กรรมที่เขาทำก่อน เมื่อเกิดมาลืมนตาคุณโลกกรรมนั้นก็ตามสนอง ต้องกลายมาเป็นคนพิการเดินเหินแบบคนปกติเขาไม่ได้

เขาเข้าใจถึงที่มาแล้วว่าทำไมเขาต้องรับผลจากการกระทำที่ผ่านมา เขารู้ดีว่าไม่มีใครใหญ่เกินกรรมไปได้ และเขาไม่มีทางย้อนเวลาไปแก้กรรมนั้นได้ เพราะกรรมนั้นเกิดขึ้นแล้วในอดีต

ดังนั้นในชาตินี้ภพนี้เขาจึงพยายามที่จะแก้ไขในปัจจุบันเท่าที่เขาจะทำได้ เมื่อครูบาอาจารย์ชี้ทางสว่างว่าบุญนั้นเป็นที่พึ่งได้จริง เขาจึงเพียรทำบุญกุศลทุกครั้งที่มีโอกาส และอุทิศบุญกุศลเพื่อไปขออโหสิกรรมต่อดวงจิตวิญญาณที่เขาเคยทำกรรมไม่ดีเอาไว้ ซึ่งเขาก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร ชื่ออะไรอยู่ที่ไหน แต่เขาทำเพราะด้วยความสำนึกผิดจริง ๆ เมื่อเขาได้ทำบุญไปให้ทุกคนแล้วเขาก็มีกำลังใจในการสู้ชีวิตต่อไป

เมื่อทำบุญครบตาใดเขาก็จะอธิษฐานทุกครั้งว่า ด้วยบุญกุศลที่เขาทำไปนั้น ขอจงส่งผลให้ชาติหน้าฉันใด ขอให้เขาได้เกิดมามีร่างกายที่ครบถ้วนเหมือนคนอื่นทั่วไป ขอให้ความขัดข้องและความไม่มีจงบ้างเกิดขึ้นกับเขาอีกเลย ในชาติปัจจุบันรวมไปถึงชาติต่อไปจนกว่าจะถึงนิพพานคือการไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ซึ่งเขาคิดว่าเป็นการกระทำที่ดีที่สุดเท่าที่เขาทำได้แล้วในชาตินี้

เพราะเมื่อทำบุญครั้งใดจิตใจของเขาก็ผ่อนคลาย มีกำลังใจที่จะต่อสู้ชีวิตที่เหลืออยู่ เหมือนมีน้ำใหม่เข้ามาเติมชีวิตที่แห้งแล้งของเขาให้รู้สึกชื่นฉ่ำ เขาเชื่อว่ากรรมดีหรือการกระทำดีใหม่ในชาตินี้จะมีผลต่อชีวิตเขามากที่สุดตราบที่เขายังมีลมหายใจอยู่

ในชาตินี้เขาก็พยายามที่จะระมัดระวังไม่ไปเบียดเบียนใครทั้งสิ้น และมีเมตตาต่อสัตว์และเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ขยันขันแข็งไม่ถ่อมใจอวดแม้จะพิการก็สู้ชีวิตแบบยิบตา

**เพราะเขารู้ดีแล้วว่าการทำดีของเขาจะต้องส่งผลให้เขาใน
ภพภาคหน้า ด้วยความที่เขามีเมตตาและการให้ของเขานั้น
ทำให้เขาเป็นที่รักของคนทั้งปวงที่อยู่แวดล้อมเขา**

สมพรอดทนเพียรพยายามทำความดี และเมื่อใจเขามีกำลังเพราะเขารู้จักการทำทาน ถือศีล และมีปัญญาที่มาจากการทำสมาธิ ทำให้เขากลายเป็นคนที่ภาษาชาวโลกสมัยใหม่เรียกว่าคิดบวกและทำบวกอยู่ตลอดเวลา

เขาจึงคิดอยู่เสมอว่าตัวเขาเองยังโชคดีมากกว่าคนอื่นหลายเท่าตัว แม้เขาจะพิการแต่ยังมีแขนเหลืออีกตั้ง ๒ ข้าง มีหูตาที่ดีกว่าคนอื่นอีกหลายคน เขาพยายามที่จะหาอาชีพที่สุจริตทำ ไม่ทำตัวให้น่าสมเพช ไม่เป็นภาระให้คนอื่น เขาไม่ยอมมีชีวิตอยู่เพื่อมานั่งให้ใครหน้าไหนก็ตามมาลิตชีวิตของเขา

เขาเชื่อในเรื่องกรรมเก่า แต่ก็ไม่ได้นั่งฟูมฟายอะไรเพราะมันไม่มีประโยชน์อะไร มันเกิดขึ้นมาแล้ว

เขารู้ดีว่าถ้าเขาลงมือทำเมื่อใดเขาก็จะได้รับผลดี ไม่ใช่มีเทวดาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ใดจะมาดลบันดาลช่วยเขาทุกอย่าง ทุกเรื่องแบบร้อยเปอร์เซ็นต์ได้ เขาเชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นมีจริง แต่ท่านจะช่วยคนที่ลงมือทำความดีเท่านั้น

เขารู้ดีว่าอันดับแรกที่จะทำให้ชีวิตของเขาดีขึ้นก็คือ **ตนนั้นแหละเป็นที่พึ่งแห่งตน** เขาจึงเร่งในการสร้างกรรมใหม่ในปัจจุบันเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม

ซึ่งผิดกับคนที่สองที่ชื่อ**ทวีเดช** ที่มีวัยวาระครบถ้วนทั้ง ๓๒ ประการ ซึ่งก็เรียนรู้เรื่องกฎแห่งกรรมเช่นกัน แต่กลับไปเน้นที่กรรมเก่าและการยอมจำนนต่อกรรมเก่า ทวีเดชนั้นเกิดมาเป็นคนหัวไม่ตีนัก หรือเรียกว่าสติปัญญาน้อย เขาเรียนรู้มาเช่นกันว่าเหตุที่เป็นเช่นนั้นเป็นเพราะกรรมเก่า ที่ชาติหนึ่งชาติใดในอดีตเขาอาจเคยเป็นผู้ทำตัวเสเพล เมาสุรา มั่วสุมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเป็นผู้ชักนำมีส่วนเกี่ยวข้องให้คนอื่นร่วมทำกรรมไม่ดีนี้ด้วย

พอมานาชาตินี้เขาจึงมีสติปัญญาที่ไม่ตีนัก เมื่อรู้อย่างนี้ก็หมดอาลัยตายอยาก คิดว่าตัวเองนั้นสมองไม่ติแล้วทำอย่างไรก็คงไม่ดีขึ้น ดูถูกตัวเองว่าไม่มีทางสู้คนอื่นเขาได้ ก็เลยปล่อยชีวิตไปตามยถากรรม แบบว่าอะไรมันจะเกิดก็ให้มันเกิด ไม้มีความมานะอดทนที่จะเสาะแสวงหาความรู้หรือสร้างกรรมดีใหม่เพื่อมาลบล้างกรรมเก่า

ทั้งๆ ที่รู้จักกรรมแต่ทำไมไม่รู้จักตัวเองว่าเพราะขาดความเพียร ความมานะบากบั่น จึงทำให้เรียนได้ไม่สูงไม่เพียงพอที่จะหางานดีๆ เลี้ยงชีวิตตัวเอง และตอบแทนพระคุณพ่อแม่ได้ เมื่อมาได้เมียก็เพราะความไม่มีปัญญามากพอ ขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง บอกกับตัวเองว่าไม่มีทางเลือกเพราะพรหมลิขิตไว้แล้ว แทนที่จะใช้ปัญญาเลือกจากคนที่มียศ มีปัญญา มีศรัทธา มีการให้ที่เท่ากันเสมอกัน

เมื่อยอมจำนนต่อกรรมแบบนั้น ชีวิตของทวีเดชจึงมีแต่ความวุ่นวายมากกว่าความสุข ต้องตระกำลำบากอดมื้อกินมื้อ เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยแทนที่จะพิจารณาว่ามาจากสาเหตุใด กินอาหารไม่ครบมื้อ ขาดสารอาหารอะไร ทำให้ถึงทำให้เป็นโรคร้าย

ไม่ดูแลร่างกายตนเองเมื่ออากาศเปลี่ยน หรือแม้กระทั่งโรคที่เป็นอยู่ประจำเพราะมาจากกรรมพันธุ์ ทวีเดชไม่รู้ที่ไปที่มาปล่อยให้พฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของตนเองก่อให้เกิดโรค แทนที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตัวเองให้ดีขึ้นเพื่อจะป้องกันโรค ก็ไปโทษว่าเป็นโรคเวรโรคกรรมเก่าทั้งนั้น

ชีวิตของทวีเดชจึงเป็นชีวิตที่รู้จักกรรมแต่ไม่เข้าใจในกรรมดีพอเหมือนตกรอกทั้งเป็น แต่สมพรผู้ไม่ยอมจำนนต่อกรรมเก่าเหมือนชั้นสวรรค์ทั้งเป็น แม้ร่างกายพิการ

เหมือนคนที่เป็นเมียแล้วถูกผัวซ้อม และทำร้ายหัวใจต่าง ๆ นานา ร้อย ทั้งร้อยที่เป็นคำแนะนำที่ฝ่ายหญิงมักจะได้รับจากผู้เห็นใจหรือเพื่อน ๆ ญาติ พี่น้องก็คือ ทำใจเสียดะมันเป็นกรรมเก่าหรือผลของกรรมที่ทำมา เพราะ กรรมเก่าจึงต้องมานั่งทนทุกข์ขัดใช้กรรมนั้นจนกว่าจะหมดสิ้นกันไป ซึ่งก็ไม่วู ว่าเมื่อไรจะหมดเสียทีนอกจากจะตายจากกันไปหรือหนีไปเสีย

นี่คือตัวอย่างของการอ้างกรรมเก่ามาใช้ ที่ทำให้ผู้คนยอมจำนนต่อ ปัญหา จำนนต่อกรรมที่เห็นได้ชัด

จริงอยู่การเลือกผู้ชายมาเป็นผัวนั้น ฝ่ายหญิงนั้นคิดผิดตั้งแต่แรกแล้ว ที่หลับหูหลับตา หรือมีกรรมอะไรมาบังตาจนไม่เห็นความเลวร้ายที่ซุกซ่อนอยู่ หรือเป็นเพราะกรรมนั้นลึซิดีให้ต้องมาขัดใช้กันจึงหลงเลือกผู้ชายไม่ได้มาเป็นผัว ซึ่งก็เป็นเรื่องทีพอจะรับฟังได้

แต่ในเวลาต่อมาที่ทนยอมให้ผัวทำร้ายเตะตอยนั้น ส่วนหนึ่งเราต้องใช้ สติปัญญาพิจารณากันอย่างละเอียดว่าไม่ใช่เรื่องของกรรมเก่าหรือการขัดใช้ กรรมแล้ว แต่เป็นการสร้างกรรมใหม่และกรรมใหม่ที่ผู้หญิงเลือกที่จะสร้างขึ้น มาแล้วให้ผู้ชายมาทำร้ายนั่นเอง ต้องมานั่งพิจารณาว่าฝ่ายหญิงนั้นบกพร่องใน เรื่องใด

ฝ่ายหญิงเป็นคนที่ชอบเที่ยวกลางคืน ดืมเหล้าเมายา ติดการพนันจน การงานไม่ทำ งานบ้าน ลูกเด้าไม่ดูแลหรือไม่

ฝ่ายหญิงเป็นผู้มักมากในกาม คบชายชู้หรือทำตัวสำส่อนหรือไม่

ฝ่ายหญิงไม่รู้จักปรับปรุงเนื้อตัว ปล่อยตัวเองตามยถากรรม เหมือนผีบ้าใครเขาจะพาไปไหนด้วย โททกไฟแลบ เทียววิ่งยืมเงินคนสร้างความเดือดร้อนให้กับครอบครัวหรือไม่

กรรมใหม่ที่สร้างขึ้นนี้แหละที่เป็นตัวการทำให้เธอต้องพบกับความเลวร้ายในชีวิต พุดอีกอย่างก็คือความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับฝ่ายหญิงส่วนหนึ่งเป็นผลจากการกระทำในปัจจุบันของเธอเอง ไม่ใช่เป็นเพราะกรรมเก่าในอดีตไม่ว่าในชาตินี้หรือชาติที่แล้ว แต่เป็นกรรมใหม่หรือการกระทำใหม่ล้วนๆ ที่เธอสร้างขึ้นมา

เป็นที่น่าเศร้าใจมากที่ทุกวันนี้มีคนจำนวนไม่น้อยมีความเข้าใจที่ผิดๆ เหมือนกับทิวเดชและผู้หญิงที่ถูกฉ้อทำร้ายและยอมแพ้ ยอมจำนนต่อกรรมเก่าว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตนเองทั้งหมดล้วนเป็นเพราะกรรมเก่าทั้งสิ้น

เมื่อเกิดอะไรขึ้นไม่ตีไม่งาม เกิดอุปสรรคต่างๆ ในด้านการทำงาน การขาดเงินทอง การทะเลาะเบาะแว้ง การผิดประเวณี ครอบครัวแตกแยก เกิดอุบัติเหตุ เจ็บไข้ได้ป่วย ฯลฯ

แทนที่จะเร่งสร้างการกระทำใหม่ที่ดีโดยมีกรรมเก่าเป็นบทเรียน กลับไปโทษสิ่งอื่นนอกจากตัวเอง แพะรับบาปตัวแรกก็คือไอ้กรรมเก่านี้แหละ

ทุกวันนี้เรื่องของกรรมเก่าถูกนำมาใช้เพื่อสะกดสมองและจิตใจให้ผู้คนยอมจำนนกับปัญหา โดยไม่คิดที่จะทำอะไรเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองหรือสถานการณ์ที่เลวร้ายให้กลับมาเป็นดีซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องนัก

คำสั่งสอนขององค์พระศาสดาที่มีมากกว่า ๒,๕๐๐ ปี ในเรื่องของการสร้างบุญกุศลที่เป็นกรรมดี การเพียรพยายามทำสิ่งที่ดีสู่ตัวเองและผู้อื่น การละเว้นความชั่ว พยายามที่จะควบคุมจิตใจประพฤติดนให้อยู่ในศีลในธรรมนั้นเป็นของวิเศษ

เป็นกรรมใหม่ที่ผ่านการพิสูจน์มาแล้วเป็นระยะเวลายาวนานว่าจะทำให้ชีวิตของทุกคนดีขึ้น เจริญขึ้น จะสุขหรือทุกข์น้อยลงเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับใคร จะทำกรรมดีมากหรือน้อย ละเว้นกรรมไม่ดีได้เท่าใด

เป็นกรรมใหม่ในปัจจุบันที่เราทุกคนควรทำเป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่ผ่านมาอย่าไปเสียดาย เราเริ่มต้นใหม่ได้เสมอ ชีวิตเป็นของเราเอง

พระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนกที่คนไทยรู้จักกันดีนั้น เป็นพระเมตตามหารุณานาคิคุณของในหลวงองค์ปัจจุบันของเรา เพื่อการเตือนสติเราทุกคนไม่ให้ยอมแพ้ต่อกรรมและโชคชะตา ที่มีเนื้อเรื่องว่าครั้งหนึ่งมีพ่อค้า ๗๐๐ คน คนพวกนี้อยากรวยก็พากันลงเรือไปเพื่อจะแสวงหาโชคกลาง

เรือแล่นมาได้ระยะทางหนึ่งก็เจอกับพายุใหญ่ พอเรือล่มพ่อค้า ๗๐๐ คนเหล่านั้นก็ไม่ทำอะไรพากันคุกเข่าอ้อนวอนเทวดาให้ช่วย สุดท้ายก็เลยจมน้ำตายหมด แต่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงอ้อนวอน พยายามช่วยตัวเองทุกทาง ว่ายน้ำทวนกระแสน้ำแบบไม่ยอมแพ้ จนพระมหากษัตริย์พบกับความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา

ในเรื่องของบุญและคุณงามความดีที่เราทำขึ้นมาใหม่นั้น มีฤทธิ์และพลังอำนาจที่สามารถจะไปช่วยผ่อนคลายกรรมเก่าที่เราถ่วงหนักถ่วงหนา เหมือนกับพายุน้ำที่พัดให้เรือชีวิตนั้นอับปาง บุญจะช่วยให้คลายจากที่หนัก เปลี่ยนมาเป็นเบาได้ ดังที่ครูบาอาจารย์หลายท่านค้นพบและได้สอนอยู่เสมอว่า

กรรมดีและบุญฤทธิ์นั้นสามารถที่จะคลายกรรมเก่าได้

โดยเฉพาะคนที่เชื่อว่ามียกรรมเก่าส่งผลแต่ไม่ยอมจำนน ยังมีเจ้ากรรมนายเวรนั้นตามราวี่จนทุกข์ทรมาน มีปัญหามากมายในชีวิต บุญกุศลที่เราทำนี้ยังสามารถไปขอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตเหลือเพียงดวงจิตวิญญาณที่ตามราวี่เราไม่เลิกรา ให้เขายกโทษเปลี่ยนใจโหสิกรรมให้

เพื่อให้กรรมที่เราเคยทำกับเขานั้นส่งผลน้อยที่สุดหรือในบางกรรมนั้นตามมาส่งผลในชาตินี้ไม่ได้เพราะเบาบางมาก แต่ถึงอย่างไรก็ดีเราก็จะต้องได้รับเศษเวรเศษกรรมนั้นอยู่ดีเพราะกรรมนั้นเกิดขึ้นแล้ว จะเบาจะหนักหนาเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับกรรมนั้นกำหนดจะส่งผลเมื่อใดหนักหนาเพียงใดในชาตินี้หรือชาติไหนไม่มีใครล่วงรู้ได้เพราะเป็นไปตามกฎแห่งกรรม

อย่างน้อยถ้าไม่เชื่อในเรื่องกรรมเท่านี้ การทำความดีทั้งต่อตนเองและคนอื่นเชื่อว่าน่าจะเป็นทางที่ถูกตองที่นำไปสู่ความเจริญ และจะทำให้เป็นที่รัก นิยมชมชอบของคนทั้งปวงได้

หลักจากนี้ต่อไปจะเป็นการแนะนำในเรื่องของการสร้างบุญกุศลที่มีพลัง อำนาจมากพอ ที่จะช่วยให้ทุกคนผ่อนคลายในเรื่องของวิบากกรรมไม่ดีลง เพื่อให้ทุกคนมีความสุขความเจริญได้ตามที่ตนปรารถนา แต่ทั้งนี้มันขึ้นอยู่กับที่บุญจะพาไปทั้งสิ้น

ใครที่ไม่เชื่อในเรื่องบุญและกรรมนั้นก็ขอให้นักเสียว่าเป็นความรู้อีกแขนงหนึ่งที่รับรู้ไว้ไม่เสียหลาย แต่จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อคนที่เชื่อเพราะจะทำให้ชีวิตทุกคนเจริญ มีความสุขได้อย่างแน่นอน

แต่ขอบอกอย่างหนึ่งว่า เรื่องที่จะพูดถึงในหนังสือเล่มนี้ทั้งหมดไม่ใช่เรื่องไสยศาสตร์หรือชักนำให้หลงและงมงาย โปรดตั้งใจ มีสมาธิในการอ่าน และพิจารณาด้วยปัญญา ในบางบรรทัดที่มีกรกล่าวอ้างชื่อครูบาอาจารย์คนสำคัญไว้ เพื่อแสดงความกตัญญูและเพื่อบูชาพระคุณความดีของท่านที่ได้พยายามสอนสั่งให้ทุกคนเข้าใจ และนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อชีวิตของทุกคน

และสิ่งที่ท่านจะได้พบภายในหนังสือเล่มนี้ ขอให้เป็นไปตามแรงสัตยาธิษฐานของผู้เขียนที่จะพยายามอธิบายในเรื่องกรรมต่าง ๆ และวิธีการเชื่อมบุญ ฟังบุญ ทำบุญ แรงแบุญที่ยิ่งใหญ่ให้เข้าใจอย่างชัดเจนในทุกเรื่อง เท่าที่บุญของผู้เขียนจะพาไปได้ จะเกิดผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบุญและกรรมที่เราทุกคนร่วมกันทำมา

จะอธิบายรวมไปถึงการแก้กรรมหรือการไปขอโทษกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรที่ได้ผล เรียกว่าพยายามให้สมบูรณ์ทั้งสองทาง ทั้งเพิ่มบุญและแก้กรรมไปพร้อมๆ กัน และเชื่อว่าหลังจากนี้เป็นต้นไปชีวิตของเราทุกคนต้องมีความสุขได้แน่นอน

ในบทต่อไปเรารู้จักเจ้ากรรมนายเวรกันอย่างไรละเถิดว่าเขาเป็นใคร มีจริงหรือไม่

**และที่สำคัญ เจ้ากรรมนายเวรพวกนี้เราจะรับมือเขาอย่างไร
ดีถึงจะถูกกรรมและเกิดผลดีต่อชีวิตของเรา**

การ “**เชื่อบุญ**” ไม่ใช่เรื่องไสยศาสตร์
เป็นการอุทิศบุญแบบเฉพาะเจาะจง
พุ่งไปสู่ความต้องการแบบตรงจุด ตรงประเด็น
เหมือนการไขกุญแจด้วยลูกกุญแจที่ถูกต้อง

เจ้ากรรมนายเวร
คืออะไร

เมื่อเรารู้จักกรรมกันดีพอสมควรแล้ว ก็อยากจะอธิบายถึงเรื่อง
ของเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นส่วนสำคัญมากที่สุดในเรื่องของกรรม
นี้เพราะเขาเป็นเจ้าหน้าที่ตัวจริงเสียงจริง

*และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราต้องทนทุกข์ทรมานกันมากมาย
ในทุกวันนี้ นอกจากกรรมในปัจจุบันที่เราทำเองด้วย*

เจ้ากรรมนายเวรก็คือ คน สัตว์ หรือวิญญาณที่เคยมีความเกี่ยวข้องกับเรามาในอดีต หลายคนอาจจะเป็นผู้เป็นน้อง เป็นพ่อแม่ เป็นเพื่อน หรือกระทั่งเป็นคน เป็นสัตว์ที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย

แต่แล้วก็มีเหตุการณ์เหตุการณ์หนึ่งหรือปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ต้องมาเกี่ยวพันกัน อาจจะเป็นเรื่องที่เราตั้งใจและไม่ตั้งใจก็ตาม แล้วเขาก็มีการอาฆาต เขายังมีความต้องการให้เราต้องชดใช้

ในบางคนอาจจะเคยทำกรรมอะไรไว้ที่เบาบาง และคนที่ถูกเรากระทำนั้นเขาไม่ใส่ใจเอาความถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย อย่างนี้ไม่เข้าข่ายและไม่ใช่เจ้ากรรมนายเวร

**เรื่องนี้ขอย้ำอีกครั้ง เจ้ากรรมนายเวรที่ส่งผลให้เราทุกข์
ทรมานในหลายเรื่องหลายวาระนั้น ต้องเป็นเจ้ากรรมนายเวร
ที่เขายังอาฆาตและยังต้องการให้เราชดใช้ และเขาจะให้
อโหสิกรรมกับเราเมื่อไหร่ เวลาไหน หรือไม่ให้อโหสิกรรมนั้น
ขึ้นอยู่กับเขาทั้งสิ้นไม่ใช่ตัวเรา**

และตัวเราไม่มีอำนาจอะไรที่จะไปบังคับเขานอกจากการขอให้เขาอโหสิกรรมเท่านั้น จะด้วยวิธีใดก็แล้วแต่จะเลือกทำตามความถนัดและจรรวมถึงบุญบารมีที่เรามีอยู่ในตอนนี้

ในบางกรรมที่มีเจ้ากรรมนายเวรที่เขาอาฆาตอยู่ค่อนข้างจะรุนแรง เพราะเราอาจจะมีส่วนที่ทำให้เขาเกิดการพลัดพราก สูญเสียทรัพย์สิน ญาติพี่น้อง คนที่เขารัก หรือมีส่วนที่ทำให้เขาเกิดอุบัติเหตุ ทำให้เขาเจ็บป่วย ทนทุกข์ทรมานหรือถึงขั้นตายได้ การที่เราทำให้ชีวิตใดชีวิตหนึ่งต้องสูญเสียไป

และที่สำคัญจิตเขายังอาฆาตหรือต้องการให้เราชดใช้ จิตของเขาจะติดกับจิตของเราไปทุกภพทุกชาติ ไม่ว่าเราจะเกิดเป็นใคร เป็นคน เป็นสัตว์หรืออะไรก็ตาม จะไปเปลี่ยนชื่อ ทำศัลยกรรม หนีไปสุดหล้าฟ้าเขียวที่ไหนก็ตาม เขาตามเราเจอแน่นอน

เขาแค่มีเงื่อนไขเดียวเท่านั้นที่จะเลิยุ่งกับเราคือ ถ้าเขาได้รับการชดใช้ที่เขาพอใจ หรือเขาให้อโหสิกรรมกับเราเองด้วย เหตุผลอะไรก็ตาม

ไม่ว่าจะเป็นการนั่งสมาธิขอโหสิกรรม แก้กกรรม ลดกรรม การทำบุญ อุทิศส่วนกุศลไปให้ หรืออะไรก็ตามแต่ครูบาอาจารย์แต่ละท่านจะเรียก

ถ้าเขาให้อโหสิกรรมกับเรา เราเองก็หลุดพ้นจากกรรมนั้นทันที!! ไม่ต้องมาชดใช้กันอีก แต่มันยังคงมีเศษเวรเศษกรรมที่เราต้องได้รับอยู่

ที่สำคัญมันต้องเป็นฝ่ายที่เขาสูญเสียเป็นคนถือโหลิกรรมให้ เรื่องกรรมที่มีต่อกันถึงจะเลิกกันไป ไม่ใช่เราไปคิดเองเออเอง

ตัวอย่างเช่น กรณีเราเป็นหนี้เงินเป็นปัจจุบันกรรม ถ้าเราเป็นหนี้ติดเงินเพื่อนที่สนิทกันมาก ๆ แต่เรากลับไปคิดเองเออเองว่า เงินเพียงแค่นี้เพื่อนของเราคงยกให้เราฟรี ๆ เจอหน้ากันก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ อย่างนี้เรียกว่าเราคิดของเราไปเองคนเดียว

แต่จริง ๆ แล้วเพื่อนของเรายังอยากจะได้เงินของเขาคืน เมื่อสบโอกาสเหมาะ ๆ หรือวาระของกรรมนั้นมาถึงของมันแล้ว พอเจอหน้าเราเพื่อนก็อาจจะบอกกับเราทันทีว่า

“เฮ้ย! เมื่อไหร่แกจะเอาเงินมาคืนเสียทีวะ”

หรือบางคนที่ยังคงโกรธแค้นเรามาก ๆ จากคนที่เคยเป็นเพื่อนอาจจะกลายเป็นศัตรูเป็นเจ้าของกรรมนายเวรไปแล้ว และเมื่อเห็นเราทำเฉยเป็นทองไม่รู้ร้อน เขาอาจจะบอกว่า

“ถ้าแกไม่มีเงินมาคืน ฉันก็จะยึดรถ ยึดบ้าน ของรักของหวงของแกเอามาขายให้แทนแล้วกัน ให้แกได้สูญเสียเจ็บช้ำน้ำใจเหมือนฉัน”

เห็นไหมครับ เจ้ากรรมนายเวรที่ถึงแม้จะเป็นเพื่อนเขาก็ยังไม่ยอมยกโทษ ยกหนี้ให้เราง่าย ๆ จนกว่าเขาจะพอใจและเขาได้รับการชำระหนี้แล้ว แล้ว ประสาอะไรกับเจ้ากรรมนายเวรที่ชาตินี้เราจำเขาไม่ได้ ไม่เคยเป็นเพื่อนและไม่เคยรู้จักกันมาก่อน แล้วลองคิดว่าวิบากกรรมที่จะส่งผลให้กับเรามันจะรุนแรงขนาดไหน

วิธีที่ดีที่สุดในการชำระหนี้แบบตรงช่องทางที่สุดก็คือ การชำระหนี้ที่ถูกต้องและตรงกับหนี้ นั่น หรือมีมูลค่าที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันที่เจ้าหนี้เขาพึงพอใจ ยืมเงินก็คืนเงิน ยืมทองก็คืนทอง ยืมรถก็คืนรถ ยืมข้าวก็คืนข้าว เรียกว่าไปเอาอะไรของใครเขามากก็ต้องคืนสิ่งนั้นให้แก่เขาไป

จากตัวอย่างที่ยกมานั้นหากเราเป็นหนี้เงิน หนทางที่ดีที่สุดเราก็ควรต้องเอาเงินหรือของที่เขาต้องการที่มีมูลค่าแทนหนี้เงินนี้ได้ไปคืนให้เพื่อนไป ถ้ามีเงินก็เอาเงินไปคืนให้เขา มีครบจำนวนก็ยิ่งดี แม้มีไม่ถึงก็ต้องเอาไปใช้หนี้เขาเท่าที่เรามีค่อย ๆ ผ่อนใช้เขาไป เราต้องแสดงความรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ชั้นดี แสดงเจตนาที่จะชำระหนี้ให้เขาเห็น

วันดีคืนดีเจ้าหนี้เขาเห็นเรามีการแสดงอย่างจริงใจว่า เราพยายามที่จะขอโทษ พยายามแก้ไขในสิ่งที่เราทำผิดพลาดไปแล้วจนวันหนึ่งเขาก็จะเข้าใจอย่างน้อยเทพเทวดาอารักษ์ที่คุ้มครองตัวเราอยู่ก็อาจจะช่วยคลายให้เขาใจอ่อนเห็นแก่บุญกุศลที่เราเพียรพยายามทำไปให้ และยอมอโหสิกรรมให้

มีบางครั้งที่ถึงแม้เราจะคืนเงินชดใช้หนี้คืนให้เขายังไม่ครบ แต่เพื่อนเราก็อาจเริ่มหายโกรธทีละน้อยๆ เหมือนไฟแค้นที่กำลังจะมอดลงในใจ เพราะมีน้ำแห่งความดี มีพลังแห่งบุญเข้าไปรดให้ไฟแค้นมันมอดดับลงไปเรื่อยๆ

เขาเห็นเราติดหนี้เขาหนึ่งพันบาท แต่เราก็แสดงให้เขาเห็นว่าเราพยายามจะคืนให้ทุกวิถีทาง ทயอยยใช้คืนวันละสิบบาทยี่สิบบาทต่างๆ ที่จนแสนจน ครอบครัวเรายังลำบากอดมือกินมือ

แต่เรายังมีเจตนาที่จะชดใช้คืนให้เขา เจตนาและการกระทำที่แสดงออกนั้นจึงสำคัญที่สุด

วันหนึ่งเขาอาจเห็นความดีความตั้งใจในส่วนนี้ เขาก็อาจจะยกหนี้ให้เราหรือพักหนี้เอาไว้ให้ก่อน แม้จะใช้มาไม่ถึงครึ่งหนึ่งก็ตาม เราควรจะขอบคุณเพื่อนที่ไม่ติดใจโกรธและขอโทษกรรมและให้โทษกรรมต่อกัน เพื่อให้ไม่มีกรรมอะไรตกค้างกันไปชดใช้ในชาติต่อไป

แต่ถ้าเราเองจนหนทางจริงๆ ทำอย่างไรก็ไม่มีเงินจะใช้คืนให้ แต่ยังมีความคิด ความกตัญญูที่ดีที่ยอยากจะชดใช้และคงมีแต่แรงกายเท่านั้น ก็อาจจะไปขอเพื่อนขอเอาแรงกายไปชดใช้หรือทำอะไรก็ได้ที่เจ้าหนี้เขาต้องการ เช่น ไปถางหญ้า ไปขับรถให้ หรือเอาแรงกายไปทำอะไรก็ได้แต่เพื่อเอาแรงไปแทนหนี้ ไปชดใช้ให้เขาแทนเงินที่ค้างเอาไว้

ขอให้เชื่อเถิดว่าเพื่อนก็คือเพื่อน อย่างที่บอกแต่ต้นแล้วว่าเจ้ากรรมนายเวรส่วนมากก็เป็นคนที่เคยรักเราและเราเคยรักทั้งนั้น เมื่อเขาเห็นเราไม่มีเงินแต่ยังมีเจตนาที่ดี ไม่เบียดหรือเหนียวหนี้ยังอุตสาหะไปนั่งหลังคดหลังงอทางหญ้าให้ เอาตัวไปให้เขาใช้งานถึงบ้าน ไปดูบ้านเก็บกวาดที่บ้านเขาทุกวันๆ ไปรับใช้เขาสารพัด เขาก็คงเริ่มจะใจอ่อนลงบ้างแล้วถ้าไม่อาฆาตและแค้นจนเกินไป

จนวันหนึ่งเขาอาจจะบอกว่าไม่เป็นไรแล้วเพื่อนรัก ฉันยกโทษให้เพื่อนแล้ว ฉันสงสารเพื่อน ไม่เอาเงินแล้ว บางคนถึงกับเอาอาหารเอาน้ำมาเลี้ยง ความสัมพันธ์กลับฟื้นขึ้นมาดีดังเดิมหรือมากกว่าเดิมอย่างนี้ แต่ถ้าทำกรรมดีชดใช้เขาอย่างไรเขาก็ยังไม่ยอม เราก็คงต้องเหนื่อยมากขึ้นและก้มหน้าเพียรพยายามชดใช้กันต่อไปจนกว่าเขาจะใจอ่อนยอมอภิสิทธิ์กรรมให้เรา

ที่นี้เรามาดูในเรื่องของหนี้อื่นที่ไม่ใช่เงินบ้าง ถ้าเป็นหนี้ชีวิต การที่ในอดีตชาติของเรา ตัวเราอาจจะไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเขา จะเป็นหมู หมา กา ไก่ สัตว์อะไรก็ตามแม้กระทั่งมด ยุง รัน ไร เมื่อเราจบสิ้นชาตินั้นแล้วก็เหมือนกับที่ละครชีวิตจากนั้นมันจบมันปิดฉากลงไปแล้ว นักแสดงและคนดูต่างคนต่างแยกย้ายกันไปแล้ว

มีคนมากมายที่ในอดีตชาติที่ผ่านมาอาจจะเคยเป็นทหารกล้า ต้องไปทำศึกสงครามและต้องฆ่าคนฆ่าสัตว์เป็นจำนวนมาก แล้วไปสร้างวัด หล่อพระ บำรุงพระพุทธศาสนาทำอะไรดีๆ มากมายทิ้งไว้ในแผ่นดินก่อนที่จะตาย

ในส่วนของบุญที่ทำให้กับประโยชน์แผ่นดินและพระพุทธศาสนาก็เป็นส่วนหนึ่ง ในเรื่องของการผิตรีศลข้อหนึ่งที่มาสัตว์ดัดชีวิตนั้นก็เป็บบาบมหันต์ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง จึงต้องรับไปทั้งบุญและกรรม

และเหมือนกับพวกที่มีอาชีพเป็นแพทย์ เพราะกว่าจะได้เป็นแพทย์เก่งๆ เขาก็ต้องทำการทดลองค้นคว้าหาโรคภัยไข้เจ็บมามากมาย เขายอมทำอย่างนั้นก็เพื่อหาหนทางช่วยชีวิตคน เขาก็ต้องใช้สัตว์ทดลอง สัตว์พวกนี้ก็ต้องตายหรือพิการเพราะการทดลอง บุญที่เขาได้ช่วยคนก็เป็นส่วนหนึ่ง กรรมที่เขาต้องเอาเชื้อโรคใส่เข้าไปในสัตว์ ทำให้มันทรมาณหรือตายไปก็เป็นกรรมอีกส่วนหนึ่ง แยกออกจากกันชัดเจน

เราต้องเข้าใจก่อนว่าบุญก็อยู่ส่วนบุญ บาปกรรมก็อยู่ส่วน บาปกรรม

การที่มาเริ่มชาติใหม่ก็เหมือนเปิดการแสดงรอบใหม่ ชาติใหม่หรือชาตินี้เราเองคงจำใครหรือจำเรื่องราวไม่ได้เลยในชาติที่แล้ว ความทรงจำในเรื่องเดิมมันถูกลบลงไปเรียบร้อยแล้ว เราเปลี่ยนรูปร่างหน้าตา เปลี่ยนชื่อนามสกุล เปลี่ยนสัญชาติไปแล้ว เปลี่ยนทุกอย่างไปหมด

บางคนอาจจะจำได้กลางๆ คຸ້นๆ ว่าเรื่องแบบนี้เคยเห็น เคยทำมาแล้ว เคยสัมผัสมาแล้ว แต่ก็แค่พักเดียวมันก็จะลบบางหายไปแล้ว บางครั้งอาจจะเป็บบเพราะเจ้ากรรมนายเวรเขาทำให้เราระลึกจำได้ถึงสิ่งที่เราเคยทำมาก็ได้เช่นกัน

จนมาเกิดในชาตินี้ ในบางคนไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามมันแสนจะติดขัด ทำการค้าทำบุญอะไรก็ไม่ขึ้น มีแต่เรื่องที่ไม่เป็นเรื่องเกิดขึ้น หรือเจ็บป่วย โดยที่ไม่มีเหตุผลหาสาเหตุไม่ได้ ที่หลาย ๆ คนชอบเรียกกันว่า “โรคเวรโรคกรรม” เพราะความไม่รู้จะแบ่งประเภทหาสาเหตุอะไรแล้ว มันจนหนทางที่จะเรียกจะค้นหาให้พบก็เลยมักง่ายเหมาเรียกไปเลยรวมๆ อย่างนั้น

ในบางคนนั้นเมื่อเจอเจ้ากรรมนายเวรเล่นงานหนัก โดนในหลายๆ เรื่องจนแทบจะรับมือไม่ไหว ชีวิตมันดูมืดมนไปหมดทุกทาง มองไปทางไหนก็ทางออกไม่ได้ คนโบราณเขาเลยเรียกว่ามัน “มืดแปดด้าน”

มืดแปดด้านมันมืดได้อย่างไร มันก็คือในความรอด ในทางสว่างทุกด้านนั้นเจ้ากรรมนายเวรเขาบังหมดทุกด้านทั้งแปดทิศทำให้เราหาทางออกไม่ได้ ต้องทนกับความทรมานเจ็บป่วยและอุปสรรคมากเหลือเกิน จนหลายคนบอกว่ามันเกินจะทนทานแล้ว

นั่นแหละขอให้รู้เลยว่าเจ้ากรรมนายเวรเขามาถึงตัวแล้ว เขาเริ่มที่จะทวงในสิ่งที่เราเคยทำกับเขา คอยขัดขวางเราเอาไว้ทุกวิถีทาง ถ้าเราใจดีหน่อยเรารู้ตัวเร็วหรือเจอครูบาอาจารย์ที่เก่งท่านเมตตาช่วยชี้แนะทางให้ เราก็ควรรีบชวนขวยริบทำริบหาทางไปชดใช้หนี้ให้เขา

การทำทาน รักษาศีล การทำบุญอุทิศส่วนกุศล เป็นช่องทางสำคัญ เป็นช่องทางตรงที่จะช่วยเราได้ ให้เรามีพลังมีบุญบารมีนำไปสู่การทำสมาธิภาวนาขอให้อิทธิกรรมที่ได้ผล

หรือที่มักเรียกการขอโหรากรรมกันว่าการแก้กรรมนั้น เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง อีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยลดกรรมให้เบาบางลงไปได้

แต่ถ้าเราเป็นหนี้ชีวิต แล้วชาตินี้เราจะเอาชีวิตที่ไหนไปคืนให้เขาได้ ทั้งๆ ที่อยากจะชดใช้ใจจะขาดอยู่แล้ว เพราะเรารู้สำนึกแล้วว่ามันเป็นกรรม เรารู้แล้ว สัมผัสได้แล้วว่ามันเป็นทุกข์อย่างแสนสาหัส

เรื่องหนี้ชีวิตก็ยังมีทางช่วยให้ผ่อนคลายลงไปได้บ้าง ครูบาอาจารย์สำคัญหลายท่านกล่าวตรงกันว่ามีหลายช่องทางแล้วแต่จริต แล้วแต่บุญเก่า และบุญใหม่ของคน ทั้งเรื่องการทำบุญที่มีหลากหลาย ที่มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างบุญบารมีของตัวเองให้ใหญ่ขึ้น มากขึ้น เพิ่มค่าตัว เพิ่มบุญบารมีของเรา เพื่อให้ทำให้เรื่องกรรมที่จะได้รับจากที่หนักให้เป็นเบาลง หรือการทำสมาธิแก้กรรมนั้นก็ขอให้อ่านอย่างละเอียดให้ต่อเนื่อง เพราะมันสำคัญมากจริงๆ กับชีวิตของเรา

เพราะในบางคนกรรมที่เจ้ากรรมนายเวรเขาคิดจะเล่นงานนั้นจริงๆ แล้วอาจจะต้องถึงตาย แต่เราไปขอโหรากรรมเขาได้ทันเวลา ทำบุญอุทิศส่วนกุศลตรงช่องทาง เราอาจจะแค่แขนขาหัก หัวแตก ก็นั่นว่ายดีที่เขายังยอมยกโทษให้บ้าง และถ้าบุญเราพอกรรมนั้นอาจจะหักล้างกันได้หรือทำให้กรรมนั้นตามไม่ทัน

เพราะแรงบุญนั้นเร็วกว่าและใหญ่กว่า ไม่มีอำนาจใด ๆ ใน โลกนี้จะมีอำนาจเท่าแรงบุญไปได้อีกแล้ว

ครูบาอาจารย์ท่านเปรียบเทียบให้ฟังว่า เหมือนเราใส่เกลือไว้ในแก้ว สมมติว่าเกลือนั้นคือกรรมไม่ดีและน้ำนั้นคือบุญกุศลที่ดี เมื่อเราเติมน้ำเข้าไป ในแก้วเรื่อย ๆ เกลือที่เค็มแสนเค็มนั้นก็ละลายรสชาติความเค็มไปเรื่อย ๆ จนเมื่อน้ำนั้นมีปริมาณที่มากกว่าเยอะ เกลือที่เค็มนั้นก็หมดรสชาติไปเลย มีแต่น้ำที่เป็นบุญล้วน ๆ ที่เราสัมผัสได้

ดังนั้นเพื่อความไม่ประมาทและเพื่อทำให้ชีวิตของเราและครอบครัว คนที่เรารักเป็นสุข เราก็ควรเริ่มจะทำบุญทำทานอุทิศส่วนกุศลที่ถูกริธี เพื่อส่งตรงไปให้เจ้ากรรมนายเวรเขา ในขณะที่เดียวกันกับการทำสมาธิเพื่อขออโหสิกรรมก็ทำควบคู่กันไปด้วย ค่อย ๆ ทำไปที่ละนิด ทีละน้อย สม่่าเสมออย่างจริงใจและรู้สำนึกผิดจริง ๆ

เราเพียงพยายามจนถึงวันหนึ่ง เจ้ากรรมนายเวรเขาพอใจ เขาก็จะอโหสิกรรมให้เรา ก็จะรอดตัวไปพบกับความสุขหรือบุญที่รออยู่ข้างหน้าได้

และเมื่อเจ้ากรรมนายเวรเขาพอใจแล้ว เราเองก็ยังสำนึกผิดและไม่ยอมหยุดที่จะทำดีต่อเขา เมื่อเขามีบารมีมากขึ้น มีบุญมากขึ้น เขาอาจจะใจดีมากขึ้น อย่างที่เคยบอกเอาไว้แล้วว่าเขาเคยเป็นคนที่รักเรา หรืออย่างน้อยก็เคยรู้จักเรามาเป็นอย่างดี

เขาเคยช่วยเหลือผู้มั่งร่ำร่ำมาก่อน เมื่อเรามาทำผิดเขาจึงมีความโกรธที่รุนแรงมากกว่าปกติทั่วไปซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดา เมื่อเรากลับตัวกลับใจและเขาให้อภัยให้อโหสิกรรมเราแล้ว เขาอาจจะช่วยเหลือเราให้ผ่านเรื่องสำคัญๆ ไปได้ในชีวิตหรือคอยอวยพรอวยชัยให้เราโชคดีได้

เหมือนกับเปลี่ยนศัตรูให้กลับมาเป็นมิตรที่ดีอีกครั้ง

และคราวนี้เขาอาจจะรักและช่วยเรามากกว่าเดิมเสียด้วยซ้ำ เพราะเขาเข้าใจเราดีมากยิ่งขึ้นแล้ว

อย่าไปกลัวเลยเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย

“ การเชื่อมบุญ สิ่งที่ต้องมีเป็นอันดับแรกคือ
บุญที่เราสร้างใหม่ ถ้าไม่สร้างบุญ ไม่มีบุญ
แล้วจะเอาอะไรไปเชื่อมบุญ ”

เจ้ากรรมนายเวร
เป็นใครบ้าง

ในเรื่องของเจ้ากรรมนายเวรนั้นอยากจะบอกว่า คนทุกคนที่เกิดมานั้นเรามีเจ้ากรรมนายเวรของเราติดตัวมากันทุกคน และจะมีเจ้ากรรมนายเวรอยู่ ๒ แบบ จะอธิบายให้เข้าใจอย่างละเอียดก็คือ

๑. เจ้ากรรมนายเวรแบบที่มีชีวิต
๒. เจ้ากรรมนายเวรที่เป็นจิตวิญญาณอยู่

ขอเริ่มจากเรื่องของเจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิตเป็นเรื่องแรก เพราะเราได้พบได้เจอและสัมผัสกันอยู่ทุกวัน และเป็นวิบากกรรมที่ส่งผลกับเราได้เร็วแบบวันต่อวันทันตาเห็นเลย

เจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิตก็คือสิ่งมีชีวิตเหมือนกันกับเราที่ยังมีลมหายใจ อยู่ในชาตินี้ เขาอาจจะเป็นคนใกล้ตัว อาจจะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน คนในที่ทำงาน เจ้านาย ลูกน้อง คนข้างบ้านหรือแม้กระทั่งสัตว์เลี้ยงที่เราเลี้ยงไว้

หรืออาจจะเป็นคนที่ไกลตัว อยู่ห่างกันก็ได้แต่ยังเผื่อรอที่จะมาเจอเรา มาสร้างเรื่องราวให้เราต้องสูญเสีย ต้องปวดหัว หรือต้องการให้เราเจ็บช้ำน้ำใจ หรือพบอะไรที่ไม่ดีบางอย่างในชีวิต

วิธีง่าย ๆ ที่เราจะรู้ได้และสังเกตด้วยตัวเองว่าเป็นเจ้ากรรมนายเวรในแบบนี้หรือไม่ก็คือ ต้องเป็นสิ่งมีชีวิตที่จะเป็นคนหรือสัตว์ต่างๆ ที่นำความเดือดร้อนมาให้เรา มาสร้างความกังวลใจ ตอแยะเรา นำความไม่สบายใจมาให้เราอยู่ตลอดเวลา

เป็นคนที่เราเห็นหน้าก็อยากจะหนีไปให้พ้น ไม่อยากพบไม่อยากจะเจอ แม้แต่จะทำอย่างไรหนีไปไหนก็ยังหนีไม่พ้น ประเภทนี้แหละคือเจ้ากรรมนายเวรแบบที่มีชีวิตที่ตอนนี้มาถึงตัวเราแล้ว

แต่เมื่อเรารู้ตัวดีแล้ว รู้จักเขาว่าเป็นใครแล้ว พยายามทำดีกับเขา เข้าใจเขา ยอมเสียสละ ยอมทำตามที่เขาขอร้อง เลี้ยงดูเขาหรือแม้กระทั่งมีเหตุการณ์บางอย่างที่เรามีส่วนเกี่ยวข้องมาทำให้เขาพอใจ ซึ่งก็คือการชดใช้ที่เราอาจจะไม่รู้ตัวเลย สังเกตดูง่าย ๆ ก็ได้ว่าเจ้ากรรมนายเวรพวกนี้ก็จะเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางดี พุด ทำ และคิดกับเราดีขึ้น

ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะเขาพอใจและได้รับการชดใช้กรรม ที่เราได้เคยก่อไว้กับเขาแล้วทั้งในอดีตชาติและในปัจจุบันกรรม

หลายคนคงเคยได้ยินคำนี้ที่ขอบพูดกันนักว่าเป็น “คู่บุญคู่กรรม” หรือ “คู่เวรคู่กรรม” อันนี้แหละชัดและถูกต้องที่สุด หรือจะเรียกว่า “คู่กัด” ก็ไม่ผิดแต่อย่างใด

เพราะทุกครอบครัวนั้น สามีภรรยาและลูกๆ หรือญาติและคนใกล้ชิดติดตัวนั้นต่างก็เป็นทั้งคู่บุญและคู่กรรมของกันและกัน ถ้าทำบุญร่วมกันมามากหน่อย บุญกุศลที่เคยทำก็ทำให้ครอบครัวนั้นร่มเย็นเป็นสุข ความสัมพันธ์นั้นจะราบรื่นไปในทิศทางบุญที่มั่นคงจะเป็น

แต่ถ้าเป็นหนี้กรรมมากกว่าบุญ คู่นี้ชาตินี้คงอยู่กันแบบรักทรหด ต้องทะเลาะตบตีกันอุตุลตุ่นววย ลูกได้มีปัญหามาให้แก้กันตลอดเวลาตั้งแต่เด็กจนโต ญาติพี่น้องก่อเรื่องกันไม่หยุดหย่อนบางครอบครัวก็หนักหน่อย เลี้ยงลูกมาจนโตแต่ก็โตแต่ตัว แม่พ่อแม่จะแก่เฉาขนาดไหนก็ยังตามมารังควาน ราวีล้างผลาญสมบัติให้มันหมดมันสิ้นไป

ในบางรายซึ่งไม่อยากจะได้ยินเลยก็คือ นอกจากจะไม่เลี้ยงดูพ่อแม่แล้ว ยังผลาญทรัพย์สมบัติซึ่งเป็นสิ่งที่ท่านสร้างมาจนหมด สุดท้ายก่อกรรมหนักขึ้นไปอีก เอาพ่อแม่ของตัวเองไปปล่อยทิ้งไว้ตามยถากรรม

คนพวกนั้นนอกจากจะไม่รู้จักกรรมเก่าแล้วยังอาจสร้างกรรมใหม่ที่ชั่วช้ารุนแรงถึงขั้นต้องตกลงนรกหลายขุมเสียก่อน นรกจึงส่งมาเกิดชาติใช้กันอีกรอบ ซึ่งไม่รู้ว่าจะบุญจะพอได้เกิดมาเป็นคนอีกหรือไม่ ก็สุดแล้วแต่กรรมใดกรรมมัน

และสำหรับคู่ผู้ตัวเมียที่มีวิบากกรรมหนัก เมื่อมันถึงกาลถึงวาระกรรมของมัน มันทำให้เกิดปัจจัยหรือเกิดแรงส่งขึ้นมา ซึ่งร้อยทั้งร้อยมันมาจากสาเหตุสำคัญก็คือ การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งศีลขาด หรือศีล ๕ รั่วไม่ว่าจะข้อไหนก็ตาม ทั้งคดโกง ลักทรัพย์ เบียดบังทรัพย์ แอบเม้มแอบขโมย มุสาหรือโกหก หรือข้อหาเรื่องสุราซึ่งเป็นเรื่องใหญ่และเป็นศีลข้อสำคัญที่จะนำให้คนที่ไม่มีสติไปผิดศีลข้ออื่นอีกมากมาย

ทั้งทำให้มีการล่วงประเวณีกันทำร้ายกัน เมื่อศีลขาดมันไม่มีสติและปัญญาจะให้แก้ไขอยู่แล้ว มันก็ยิ่งเป็นแรงส่งให้ออกกรรมก่อเวรกันขึ้นมาอีกในชาติปัจจุบัน เบาะ ๆ ก็ตบตีทำร้ายร่างกาย แฉ่งให้อีกฝ่ายถูกตำรวจจับไปขังให้สิ้นอิสรภาพ หรือแม้กระทั่งต้องถึงกับฆ่ากันตายไปข้างหนึ่ง ฝ่ายหนึ่งไปอยู่ที่วัดรอเผาเหลือแต่ฝุ่นผง อีกฝ่ายหนึ่งไปอยู่คุกแยกจากกันชั่วคราว รอละครบใหม่ลงโรงอีกครั้ง

เรื่องแบบนี้มันเป็นปัจจุบันกรรมนำไปส่งผล ให้เห็นผลแบบทันตาเห็นทั้งปัจจุบันและไปรอส่งผลให้มีการชาติใช้กันในรอบใหม่ชาติใหม่ไม่มีสิ้นสุด หลากครอบครัวยังทนอยู่กันได้เพราะต่างคนต่างยังชาติใช้ให้แกกันและกันไม่เสร็จสิ้น

บางคนก็ทนอยู่จนถึงที่สุดแห่งกรรมในชาตินี้ มาให้โหสิกรรมกันไป เมื่อต้องตายจากกันไป ชาติหน้าชาติไหนอาจจะไม่ได้พบเจอเจออีกแล้ว ต่างคนต่างไปผูกไปเกิดตามแรงเหวี่ยงของกรรมดีและกรรมชั่วที่สะสม

แต่บางคนเมื่อตอนยังรักกันอยู่ กรรมมันยังมาไม่ถึงก็รักกันปานดวงใจ เคยไปร่วมตั้งสังฆะอธิษฐานขอเกิดมาอยู่ร่วมกันในชาติหน้าอีก คราวนี้แหละ สนุกแน่ อย่าลืมนะว่าต่างคนต่างก็มีเวรมีกรรมมีเจ้ากรรมนายเวรที่รอคิวกันอยู่ อีกหลายชุดทั้งนั้น รวมถึงกรรมปัจจุบันที่แอบไปทำกันไว้โดยที่ทั้งรู้และไม่รู้ในขณะที่มีชีวิตอยู่

พอชาติหน้าเกิดมา หลายคนจึงต้องชดใช้กรรมกันก่อนที่จะเสวยบุญ อย่างเช่น ผัวได้เกิดมาเป็นคนแต่เมียได้เกิดมาเป็นสัตว์ หรือจะสลับกลับกัน ก็ไม่แปลก เกิดมาเป็นสัตว์เลี้ยงไม่ว่าจะเป็นหมา แมว วัว ควาย อะไรก็ตาม ด้วยเหตุนี้คนกับสัตว์ก็ต้องอยู่ด้วยกันผูกพันกันไปตามแรงสังฆะอธิษฐาน เลี้ยงดูกันทั้งเป็นแรงงานเป็นเพื่อนกันไปจนตายจากไปข้างหนึ่ง หรือแล้วแต่ที่ใครจะไปหมดเวรหมดกรรมกันก่อน

และถ้าต่างฝ่ายต่างเกิดมาเป็นคนเหมือนกันแต่เป็นเพศเดียวกัน คือเป็นผู้ชายกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ก็ต้องมาเจอเจออีก กลายเป็นคู่กะเทย คู่เกย์ คู่ทอมกับดี สร้างความขุลงุ่นวุ่นวายกันไปหมดในสังคม ใครจะพยายาม กีดกันสักเท่าไรก็ไม่มีทางบอกได้เลย เราจึงเห็นรักวิปริตนี้มากมาย เขาทั้งคู่เกิดมาตามแรงสังฆะอธิษฐานและเพื่อชดใช้กรรมของตน

เพราะถ้าทั้งคู่มีกรรมร่วมกันมาแล้วอย่างไรก็ต้องเจอกัน มาชดใช้ซึ่งกัน และกันให้จบสิ้นเสียก่อน เมื่อรู้กันแล้วอย่างนี้ก็อย่าพยายามสร้างกรรมใหม่ขึ้นมาอีก มันจะไม่จบไม่สิ้นสักที

**แรงสัจจะอธิษฐานนั้นแรงมาก ๆ ถ้าไม่แน่ใจอะไรแล้ว
อย่าไปทำสุ่มสี่สุ่มห้า จะช่วยแบบที่ไม่มีใครจะช่วยได้เลย แรง
แห่งสัจจะอธิษฐานนั้นสำคัญในทุกเรื่อง ในพระคาถาต่างๆ ที่
ศักดิ์สิทธิ์นั้นเพราะมาจากสัจจะที่เป็นจริงทั้งสิ้น**

กรณีที่เป็นเจ้ากรรมนายเวรในที่ทำงาน ในสถานที่ทำงานแบบนี้ก็ต้องมีคนทำงานมากมายเปรียบเสมือนคนที่เคยทำบุญกุศลหรือกรรมกันมาก่อนแล้ว ในอดีตชาติ มาพบมาเจอมาร่วมทำกิจกรรมกันอีก มีทั้งบุญและบาปประกอบกันไป

คิดดูเอาทีไรแล้วกัน มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยที่คนที่ต่างครอบครัวต่างพ่อต่างแม่ ต่างภูมิลำเนา ต่างเชื้อชาติมากันคนละทิศคนละทาง จะมาเจอกันมันไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ มันต้องเคยมีบุญมีกุศลมีกรรมร่วมกันถึงจะมาเจอกันได้อีก มาเล่นละครเรื่องใหม่กันอีกจะสั้นหรือยาวก็แล้วแต่

เพราะเมื่อบุญที่ทำร่วมกันหรือกรรมร่วมกันมันสิ้นสุดลงละครก็จบ ต่างคนต่างแยกย้ายกันไป เหลือแต่พวกที่ยังไม่หมดบุญหมดกรรมกัน บางครั้งก็มีการกระทบกระทั่งกันในแต่ละวัน แต่เมื่อมีการเปิดใจคุยกันและต่างยอมถอยต่างยอมกันและกันหรือให้อภัยให้สิกรรมแก่กัน เหตุการณ์ร้าย ๆ ที่เคยเกิดขึ้นก็หายไป มีแต่เรื่องดี ๆ เข้ามาแทน

เพราะเราต่างเป็นเจ้าของกรรมนายเวรของกันและกัน เมื่อมีการให้อโหสิกรรมต่อกันและกัน ยอมเสียสละให้กันและกันจนทั้งสองฝ่ายพอใจ กรรมหรือเรื่องที่ทำมาหากินก็จะหายไปและมีแต่ความเจริญหรือบุญที่ทำร่วมกันมาทำให้ต่างคนต่างได้รับความสุขความเจริญในชีวิต

ยิ่งได้ทำบุญกุศลร่วมกันเป็นบุญใหญ่ เป็นบุญกลุ่ม บริษัทห้างร้านนี้ก็ยังเจริญก้าวหน้า ทำมาค้าขึ้น เงินทองไหลมาเทมา แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการให้อโหสิกรรมให้แล้วแต่ก็คงยังต้องได้รับเคราะห์กรรม ซึ่งก็ยิ่งดีกว่าได้รับผลกระทบอย่างเต็มๆ ไซ้ใหม่

สำหรับเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นเพื่อนบ้านนั้นก็สร้างความปวดใจให้เราเหมือนกัน บ้านบางบ้านที่มีรั้วติดกันเป็นเพื่อนบ้านกันแต่บางคนไม่ถูกกัน มันเหมือนกับมีใครเอากองไฟร้อนๆ มาสูมไว้อยู่รอบบ้าน อยู่บ้านก็ไม่มีความสุข คอยแต่จะมองเหลียวซ้ายแลขวา หวาดระแวง เพราะต่างคนต่างคิดจะทำร้ายหรือพุดจาจากถางใส่ร้ายกันและกัน อย่างนี้แหละเรียกว่าเจ้ากรรมนายเวรตัวจริงของจริงล้านเปอร์เซ็นต์

เราคงต้องหาหนทางรีบแก้ไข บางคนอาจจะโชคดีที่หนีบุญเก่ามาเสริมทัน ได้ย้ายได้ขายบ้านไปอยู่ในที่เป็นเนื้อนาบุญของตัวเองใหม่ที่สร้างเตรียมเอาไว้ตั้งแต่ในอดีตชาติ แต่คนที่ยังมีกรรมก็ต้องอยู่ต้องทนจนกรรมตรงนั้นมันหมดสิ้นไป

มีหลายรายที่มีบ้านใกล้เรือนเคียงกัน เห็นหน้ากันแทบทุกวัน ต้องมาฆ่ากันตายเพราะมีปัจจัยมาช่วยเสริม อาจจะเป็นเรื่องของสัตว์เลี้ยง เช่น หมาหรือแมวที่อาจจะเป็นอีกส่วนหนึ่งของเจ้ากรรมนายเวรมันเป็นไปได้ทั้งนั้น คนที่ถูกฆ่าตายก็จบกันไปในชาตินี้เดินทางไปชาติใช้ในอีกภพหนึ่ง ส่วนคนที่ฆ่าเขาก็ต้องไปอยู่คุกไปทนทุกข์ทรมาน หากหลบหนีกรรมไปได้ชั่วคราว ก็ต้องมีชีวิตแบบเร่ร่อนอยู่ไม่เป็นที่เป็นทาง มีรถพกดติดตัวไปทุกที่ไม่มีทางหนีพ้นไปได้

และขอให้เข้าใจไว้ด้วยว่า เราและเขาต่างก็เป็นเจ้ากรรมนายเวรของกันและกัน ดังนั้นเราอยากอยู่แบบมีความสุขในกรรมที่กำลังส่งผลอยู่นี้ ก็คงต้องเพียรพยายามทำกรรมดีให้มาช่วยทั้งทาน ศีล สมาธิ ภาวนาให้กับเขาทุกวัน เสียสละ ทำดี คิดดี พูดดีต่อคนรอบข้างเหล่านี้ เมื่อเขาพอใจตัวเราเองก็จะมีความสุขความเจริญตามไปด้วยเพราะบุญมันกำลังส่งผลมาช่วยส่วนหนึ่ง

ในโลกแห่งการทำงาน ไม่มีลูกน้องคนไหนที่ขัดคอขัดความเจริญของเจ้านาย คอยนิทาใส่ร้ายเจ้านายคนที่หาเงินมาจ่ายเงินเดือนให้กินให้ใช้ แล้วจะเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานไปได้

ไม่มีลูกคนไหนของบ้านที่อกตัญญูต่อพ่อแม่ ญาติพี่น้องหรือผู้มีพระคุณ จะเจริญมีสุขไปได้ในชาตินี้ ไม่มีเพื่อนคนไหนที่คิดไม่ซื่อ นำเพื่อน ๆ ไปทางเลวหรือทางชั่ว เอาไรต์เอาเปรียบเพื่อน แล้วใครหน้าไหนจะรักภักดีอย่างจริงจังด้วย นอกจากคนโง่ที่ไม่มีสติ ปัญญาและกรรมมันบังจนมองไม่เห็นว่ามีอันไหนเป็นงจักรอันไหนเป็นดอกบัว

อย่างที่เห็น ๆ กันในสังคมรอบข้างว่ายังคงได้ดี มีคนล้อมหน้าล้อมหลัง
ยังร่ำรวยอยู่ฟูอยู่ ขอให้รู้ไว้เถอะว่ามันยังมีกรรมดีที่ส่งผลอยู่ รอให้บุญเก่าหมด
เสียก่อน เราจะได้เห็นผลกระทบฝ่ายไม่ดีมันแสดงผลของมันอย่างแท้จริงและ
ดุเดือดเลือดพล่านแค่ไหน ตัวอย่างในอดีตก็มีให้เห็นอยู่ทั่วไป

อย่างผู้มีอำนาจบาตรใหญ่ในบ้านเรา ตอนที่มียอำนาจเพราะบุญเก่าส่ง
ผลอยู่ที่หลงระเริงเที่ยวโงกชิงแค้นคนเขาไปทั่ว สร้างแต่ความชั่วสร้างแต่ความ
เดือดร้อน สร้างเจ้ากรรมนายเวรมานับไม่ถ้วน

พอหมดบุญเก่ากรรมมันตามมาทันแล้ว เจ้ากรรมนายเวรที่รอคิวอยู่
นานทั้งเก่าและใหม่ก็เข้ากระหน่ำเป็นระลอก ๆ คราวนี้รับแบบเต็ม ๆ ทั้ง
ต้นทบบอก ดอกทบบั่น อำนาจหรือบุญเก่าก็หมด เงินที่โงงมาก็ใช้ไม่ได้
เจ้ากรรมนายเวรเขาบังไว้คุ้มเชิงไว้ เพราะไม่ได้หามาจากน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง
เป็นเงินบาป ต้องหนีแทบไม่มีแผ่นดินจะอยู่ บ้านแตกสาแหรกขาดกระจุย
ผิวไปทาง เมียไปทาง ลูกไปทาง รั่ววิบากกรรมแบบเต็ม ๆ

บางคนต้องตายแบบหมาตัวหนึ่ง ไม่มีใครเขาจะเหลียวแลทำศพให้
เป็นเพราะทำกับเขาไว้มากก่อนศัตรูไว้เยอะ เรื่องนี้ประวัติศาสตร์ของเรานั้นก็
ไว้เยอะแยะ

พ่อค้า คหบดีหรือเจ้าสัว พ่อเลี้ยงมากมายที่ต้องมาสิ้นเนื้อประดาตัว เสียชื่อเสียงอย่างย่อยยับในตอนปลายของชีวิต เพราะเงินที่หามาได้ตลอดชีวิต นั้นมันมาจากการขูดเลือดขูดเนื้อของคนอื่น การค้าขายที่ไม่สุจริต เงินมันรวมกันปนเปไปหมด ตอนที่เงินมากก็มีความสุขมีหน้ามีตาก็เป็นเพราะว่า บุญเก่า มันยังส่งผลอยู่

เงินที่ดีที่มาจากการทำงานที่สุจริตก็คงได้ใช้เท่าที่บุญมี เงินบาปที่หามาได้แบบคดโกงคนอื่นมา เมื่อถึงเวลาเจ้าของเดิมเขาก็ต้องมาเอาคืน เจ้ากรรมนายเวรเขามาเรียกคืนไป อาจจะมาในรูปแบบต่างๆ กัน ทำให้การค้า จิบหายวอดวาย จำต้องอะไรเป็นต้องเจ็งบเป็นเสียเงิน หรือเกิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วยทำให้ทำงานไม่ได้ เงินทองไม่มีใครดูแล ไม่นานนั้นก็หมดตัว กรรมเก่า ก็เริ่มงานของมันทันที

พอจะสรุปให้ทราบได้ว่าทั้งกรรมดีและกรรมชั่วนั้น มันมีควมมีเวลาของมัน เป็นคิ้วๆ ไป ตอนนี้ที่หลายคนทีก่อกรรมชั่วอาจจะยังดูดีอยู่ อาจจะเป็นกรรมดีของชาติก่อนหลายสิบชาติส่งผลอยู่ กรรมชั่วที่ทำในชาตินี้มันรอคิ้วอยู่ อาจจะเป็นในกลางชีวิต ในบั้นปลายชีวิต หรือไปรอคิ้วอยู่ข้างหน้าแล้ว

ที่บอกอย่างนี้ไม่ใช่ให้คนไม่กลัวกรรมชั่วในชาตินี้ เพราะจริงๆ แล้ว กรรมชั่วมันอาจจะส่งผลได้ทั้งในวินาทีข้างหน้าหรืออีกไม่กี่ปีข้างหน้าอันใกล้ จึงอย่าประมาทเป็นอันขาด

เราไม่ควรที่จะไปคิดว่า อะไรกันตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็นว่าทำได้ดี มีแต่คนทำชั่วแล้วได้ดี การคิดอย่างนี้นั้นเป็นเรื่องที่อันตรายและไม่ถูกต้องเลย เราเองแค่มิชีวิตอยู่ไม่กี่ปีในชาตินี้จะไปรู้ได้อย่างไรว่า คนที่เราเห็นเขาสุขสบาย ร่ำรวยในตอนนี้นั้น ชาติที่แล้วเขาทำกรรมดีกรรมชั่วมาขนาดไหน

ตอนนี้ชีวิตของเขายังคงเป็นเรื่องของตัวละครกรรมดีที่มันกำลังแสดงอยู่ ก็เป็นไปได้ ตัวละครกรรมชั่วมันรออยู่หลังโรง รอคอยอย่างใจจดใจจ่อ รอคิวอยู่ เมื่อถึงคิวรับรองว่ามันแสดงอย่างสุดฝีมือเหมือนกัน อย่าลืมนะว่าเขาเป็นตัวเอกในเรื่องเหมือนกัน

ดังนั้นเราต้องมองเขาตลอดสายหลายภพหลายชาติจึงจะรู้เรื่องราวทั้งหมด เราจะคอยตามคนคนนี้ไปถึงชาติหน้าชาตินี้ได้หรือไม่ หรือเคยตามไปดูว่าเมื่อร้อยชาติที่แล้วเขาทำกรรมดีอะไรมาบ้าง ทำกรรมชั่วมากี่หนกี่ครั้ง

ซึ่งด้วยบุญบารมีของเรานั้นไม่มีทางรู้ได้เลย นอกจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราเท่านั้นที่พระองค์ท่านเห็นทุกสิ่งทุกเรื่องแบบตลอดเส้นทางตลอดสายไม่ว่าจะกี่ร้อยกี่ล้านอดีตชาติก็ตาม ท่านเป็นสัพพัญญู ท่านจึงอยู่เหนือกรรมเหนือกาลเวลาทั้งปวง

และเป็นโอกาสอันดีที่อยากจะขอนำข้อความบางข้อความของท่าน **เสถียร โพธิ์นันทะ** ปราชญ์คนสำคัญของพระพุทธศาสนา ครูบาอาจารย์คนสำคัญผู้ได้ล่วงลับไปแล้ว

ท่านได้เคยปาฐกถาเรื่อง “สวรรค์อยู่ที่ไหน” ที่วัดอาวุธวิกสิตาราม ฝั่งธนบุรี ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่สามารถขยายความในเรื่องกรรมดีกรรมชั่วที่มีจังหวะของมันในการส่งผลได้ชัดเจนมาก เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นดังนี้

“จังหวะของกรรมดีและกรรมช่วนั้น จะให้ผลอยู่ที่คิวของมัน เพราะว่าเราทำกรรมดีกรรมช่วนามากมายจนเกือบจะนับไม่ถ้วนชาติ มันก็มีคิว ต้องต่อคิวกันมาสิ จะมาให้ผลทันตาเราไม่ได้ดอก

ไม่ใช่ว่าดักบาตรทอดกฐินวันนี้แล้วอธิษฐานว่า พรุ่งนี้ลอตเตอรี่ออกให้ถูกที่หนึ่งเถอะ อ่านาจผลบุญที่ร่วมอนุโมทนาบุญขอให้ถูกลอตเตอรี่ถูกที่หนึ่งเถอะ แล้วพอไม่ถูกก็มาโทษ บอกว่าทำบุญไม่เห็นได้ผลบุญเลย

ไม่ถูก มันอยู่ที่คิว ก่อนที่จะถูกเราต้องรอคิวเสียก่อนว่า บางกรรมช่วนเราทำมาก คิวของกรรมช่วนต้องเรียงมาตั้งเป็นชาติๆ รอเราอยู่ เราก็ต้องชดใช้หนี้มันก่อนสิ คิวดีก็ไปรอเราโน้นแน่ะ อีกร้อยชาติข้างหน้า ไปรอเราโน้น เราก็ต้องใจเย็นรอคิวไปก่อนไปหลังสิ

เหมือนเราทำกรรมช่วนเหมือนกันแหละ วันนี้ไปปล้นเขาปิดบังหลักฐาน ได้ก็หัวเราะชอบใจว่าตำรวจไม่รู้ เราไม่ต้องเข้าคุก เพราะฉะนั้นใครทำช่วนก็ไม่ได้ผลช่วน ไม่จริงหรอก ศาสนาสอนไม่จริง

อย่างนี้คิวดีของเขาจะให้ผลอยู่ คิวช่วนเขาจะยังให้ผลอยู่ คิวช่วนยังไม่ถึงก็เหมือนเราตีตัวนี้แหละ เราไปช่าเราต้องไปยืนหลังเขา ใครไปก่อนก็ไปยืนหน้าเขา แล้วเราจะไปต่อว่า โอ๊ย ไม่ได้หรอก ไม่ได้ กรรมดีกรรมช่วนมันมีจังหวะจะให้ผล

เราปลูกกล้วย ปลูกมะละกอ ปลูกพริก ปีหนึ่งก็ได้กินผล ปลูกทุเรียน ปีหนึ่งได้กินผลไหม ไม่ได้ ทำปี ทกปี เจ็ดปีกว่าจะได้กินทุเรียน ปลูกมะม่วง สามปีสี่ปีก็ได้กินผลแล้ว เมื่อปลูกพริกปีหนึ่ง ทำเดือนหกเดือนก็ได้กินแล้ว ปลูกพริกฉิ้นใด

กรรมดีกรรมชั่วก็เหมือนกัน มันมีจังหวะเร็วจังหวะช้า

และในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เราทุกคนนั้นเวียนว่ายตายเกิดมานานแสนนาน สัตว์โลกต้องเป็นไปตามกรรม เพราะกว่าจะมาถึงวันนี้ ชาตินี้ ตัวเราและเจ้ากรรมนายเวรพวกนี้ เราทั้งหมดอาจจะผ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเป็นญาติกันมาหลายหมื่นหลายแสนชาติ

**เราทุกคนเป็นทั้งญาติกรรม และเจ้ากรรมนายเวรด้วยกัน
หมดทั้งสิ้น**

ทำไมเราทุกคนต่างเป็นญาติกันและกัน ขออธิบายเรื่องนี้ได้อย่างง่าย ๆ ในชาติปัจจุบันนี้ เรามีญาติพี่น้องทั้งหมดกี่คน เราลองนับดูได้ทั้งญาติทางพ่อ ทางแม่ ปู่ย่าตายาย ลุงป้าน้าอา มาทางครอบครัวเราบ้าง เรามีพี่น้องกี่คน แล้วเรามีหลานกี่คน แล้วครอบครัวของลูกของหลานอีกกี่คน

นี่ลองนับเฉพาะคร่าว ๆ เอาเพียงในชาติปัจจุบันนี้เท่านั้นนะ เรายังไม่นับรวมในอดีตชาติ สมมติว่าเรานับได้สักร้อยคนสำหรับญาติในชาตินี้ ทีนี้ลองคิดกันเล่น ๆ อีก เอาเลขล้านมาคูณดู มาเปรียบเทียบเป็นอันว่าถ้าเราเคยเกิดมาเป็นคนสักล้านชาติก็พอ

ตอนนี้เรามีญาติกันอยู่เท่าไร นับว่าทุกคนในโลกนี้ ในสังคมนี้ ในประเทศนี้เป็นญาติกันได้หรือไม่ และถ้าเคยเป็นสัตว์ต่างๆ อีกล้านชาติ เป็นพันธุ์ต่างๆ อีกล้านชาติละ เราจะนับญาติกันหมดไหม

เราทุกคนล้วนต่างเคยเป็นอะไรในทุกสถานะที่ต้องเกี่ยวข้องกัน เคยเป็นทั้งพ่อ ทั้งแม่ ทั้งผัวหรือเมีย พี่น้องกัน สร้างทั้งกรรมดีและกรรมชั่วมากมาย ในชีวิต ในส่วนกรรมดีก็กำลังจะส่งผล ส่วนกรรมชั่วก็ส่งผลอยู่เช่นกัน มันเหมือนวงแหวนสองวงที่วางซ้อนกันอยู่

วงแรกที่อยู่ใกล้ตัวและติดตัวเรามากที่สุดก็คือ วงของเวรกรรมที่เราทุกคนต้องชดใช้และต้องหาวิธีที่จะผ่านไปไม่ว่าจะเป็นการทำความดี การทำสมาธิ ขอบุญกุศล ทำบุญ ทำทานบารมีต่างๆ เพื่อที่จะไปหาวงที่สองที่เป็นกรรมดี เป็นบุญที่กำลังรอเราอยู่ ที่จะทำให้เราและคนที่รักนั้นสุขสบาย

กรรมในทางดีและผลบุญที่เราเคยทำมากำลังกระทำอยู่ ที่ส่งผลทำให้ชาตินี้เราได้เกิดมาเป็นคน มีอวัยวะครบทั้ง ๓๒ ประการ มีฐานะครอบครัวที่ดี มีหน้าที่การงานที่ดี หล่อหรือสวย ฉลาดปราดเปรื่องตามฐานะบุญที่สะสมมา

ในส่วนของกรรมในทางที่ไม่ดีที่เคยมีต่อนั้น ทำให้เราต้องเกิดมาเป็นพ่อหรือแม่ หรือเพื่อน เป็นลูกน้องที่ต้องเลี้ยงดู รับผิดชอบ ทำงานให้เขาไป มีพันธะเกี่ยวข้องต่อกันในชาตินี้ พอถึงช่วงเวลาหนึ่งเมื่อเราชดใช้หนี้กรรมกับเขาหมด หรือเขาใจดียอมให้อภัยกรรมให้ก็ถือว่าหมดสิ้นแล้วต่อกัน

แต่ทว่าในชาตินี้ที่เกี่ยวข้องกันแล้วเรายังไม่ทำอะไรที่ไม่ดีต่อเขาอีก มันก็คงต้องเกี่ยวพันกันไปในชาติต่อไปอีกไม่รู้จบ อย่างนี้เราจะเลือกทำดีหรือทำชั่วกับเจ้ากรรมนายเวรอย่างไรดี ต้องคิดให้ดีๆ คิดให้หนักๆ เข้าไว้

มีหลายคนเคยถามแบบทันยุคทันเหตุการณ์ว่า พวกรับจ้างทวงหนี้ทั้งบัตรเครดิต หรือทำหน้าที่เยี่ยมโหดดูร้ายตามตลาดร้านค้าหน้าตาดูๆ พวกนี้เป็นเจ้ากรรมนายเวรของเราไหม ก็คงต้องไขปัญญาและหลักการเดียวกันกับการพิจารณาว่า

คนเหล่านี้ นำความเดือดร้อน ไม่สบายใจมาให้เราไหม?

ถ้าตอบว่า **ใช่** เขาก็คงเป็นเจ้ากรรมนายเวรของเรา แต่กรรมที่มีต่อกันก็แล้วแต่คน ถ้าพวกนี้มันทำร้ายร่างกายทุบตีเรา ก็คงจะมีแรงอาฆาต วิชากรรมที่หนักหน่อย รวมถึงกรรมใหม่ที่เขาต้องเตรียมขุดใช้เรา

แต่แค่โทรมางูให้ตกใจเล่น คงเบาบางมากไม่นานก็หลุดพ้น เขาอาจจะทำตามหน้าที่ แต่เพราะไม่มีศีล มีสติ ปัญญากำกับ คนพวกนี้มันจึงทำอะไรที่ดูเลยเถิดนอกเหนือคำสั่ง เป็นแค่ทาสบิวารของเจ้ากรรมนายเวรตัวจริง อาจจะได้แค่เศษข้าวกิน แรงเขาจึงไม่มี ทำร้ายอะไรเราไม่ได้นอกจากกวนจิตใจเราเท่านั้น ถ้าเราให้อโหสิกรรมต่อเขาเหล่านั้นชาติต่อไปก็คงไม่ต้องพบกันอีก

แต่ถ้าเรายังอาฆาตก็คงได้เจอกันแน่ในชาติหน้าต่อไป แต่คราวนี้เราอาจจะ
เป็นเจ้าของกรรมนายเวรของเขา คอยทวงเขาแทนจะเป็นอะไรก็ไม่อาจจะรู้ได้

ทางที่ดีที่สุดสำหรับทุกคนก็คือ “ให้อโหสิกรรมเขาเสีย” แค่นั้นก็จบ และ
น่าจะเป็นทุกคนทุกเรื่องที่เราเกี่ยวข้องกับกันในชาตินี้ อย่าพยายามเอาติดตัวไป
อีกเลย

**ทางข้างหน้าเรายังไม่รู้เลยว่าเราจะเป็นอะไรกันต่อไป ซึ่ง
มันแล้วแต่บุญและกรรมของเราเป็นตัวกำหนด**

“ การเชื่อมบุญจะสำเร็จหรือไม่นั้น
ขึ้นอยู่กับพลังบุญนั้นมีความบริสุทธิ์เพียงใด
และเรื่องที่ปรารถนาจะให้สำเร็จนั้นถูกกรรมหรือไม่ ”

เจ้ากรรมนายเวร
ที่เป็นวิญญาน

ส่วนในเรื่องเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญานนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และมันอาจจะยากมากในการที่จะรับรู้จนนำไปถึงความเชื่อของใครหลายคน เพราะเวลานี้สภาพของเราและเขาตอนนี้มันเป็นการอยู่กันคนละมิติคนละภพขั้นกัน เป็นเรื่องของจิตที่ละเอียดและจิตที่หยาบเข้าหาติดต่อกันไม่ได้

เจ้ากรรมนายเวรแบบที่ไม่มีชีวิต เหลือเพียงวิญญานที่เป็นเจ้ากรรมแบบนี้อาจจะดูเป็นแนวเหลือเชื่อเหนือความจริง เพราะเราจับต้องพิสูจน์ไม่ได้ เพราะเจ้ากรรมนายเวรประเภทนี้เป็นเพียงดวงจิตวิญญานที่ยังทนทุกข์ทรมานอยู่ ทั้งที่มาจากกระทำของเราและมาจากกรรมของตัวเองที่ทำไว้

ที่บอกว่าเหลือเชื่อก็เพราะเราพิสูจน์แบบตาเห็นไม่ได้ หลายคนเลยพลาดคิดว่าไม่มีจริง ก็เหมือนกับกระแสไฟฟ้าที่เรามองไม่เห็นแต่ทำไมมีพลังทำให้ตู้เย็นนั้นเย็นได้ ถ้าไม่มีพลังงานจริงทำไมทำให้กระทะไฟฟ้านั้นร้อนขึ้นมาได้ เหมือนกับคลื่นวิทยุที่เรามองไม่เห็นแต่ทำไมเราเปิดวิทยุถึงมีเสียงขึ้นมาได้

เมื่อเราเชื่อทางวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นเพียงไม่กี่ร้อยปี แต่ทำไมเราไม่เชื่อเรื่องในพุทธศาสนา ที่เหล่าสุดยอดนักวิทยาศาสตร์บอกว่าเหนือกว่าวิทยาศาสตร์หลายเท่าตัว

เรื่องบางเรื่องที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์ไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้มีอยู่จริงในโลก

และบางคนที่ไม่เชื่อในเรื่องของกรรม การทำบุญทำทานทำกุศลแก่ผู้อื่น ยิ่งไปกันใหญ่ เหมือนยังจมอยู่ในน้ำที่ลึก นับวันยิ่งจมดิ่งลงไปเรื่อยๆ ไม่มีทางที่จะมีแรงพุงตัวขึ้นมาพบแสงสว่างหรืออากาศที่ลอยอยู่เหนือน้ำได้เลย

อย่างที่เรียนให้ทราบไปแล้วว่า ในโลกนี้นอกจากมนุษย์ สัตว์ต่างๆ ที่มีร่างกาย พิษต่างๆ แล้วยังมีสรรพสัตว์อื่นๆ รวมอยู่ด้วยทั้งที่ไม่มีร่างกาย เช่น พรหมเทพเทวดา วิญญาณต่างๆ ซึ่งอยู่ในภพภูมิอื่นรวมกันถึง ๓๑ ภพภูมิ รวมถึงเจ้ากรรมนายเวรประเภทที่มีเพียงวิญญาณที่รอการไปเกิดในภพภูมิใหม่ที่กำลังจะใช้กรรมต่างๆ อยู่ หรือเสวยบุญอยู่ในภพต่างๆ ด้วย

ฉะนั้นครูบาอาจารย์ท่านจึงเน้นการทำบุญทำทาน ต้องถือศีลปฏิบัติธรรม ด้วยการเจริญสมาธิภาวนาเพื่อให้จิตมีพลังสูงขึ้น สามารถส่งผ่านความรู้สึกที่ติงามไปถึงอีกฝ่ายหนึ่งได้ถูกต้อง เพราะเมื่อผู้รับเป็นจิตวิญญาณที่มีความละเอียดของกายที่แตกต่างจากมนุษย์ทั่วไป เราก็มีทางเดียวที่จะสื่อสารกับเขาได้ก็คือด้วยจิตเหมือนกันกับเขา

เจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญาณนั้น ตอนนี้เขาไม่มีร่างที่จะให้เราจับต้อง หรือพูดคุยสื่อสารกันซึ่งๆ หน้าได้ เขาสละร่างทิ้งไปแล้ว เหลือแต่เพียงจิตละเอียดที่ยังล่องลอยอยู่ ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นไหนก็ตาม การที่เราจะสื่อกับเขาได้นั้น ตัวเราเองต้องปรับสภาพตัวเราให้เป็นจิตเหมือนเขา จิตต่อจิตที่สื่อสารกันให้เป็นเหมือนเครื่องรับส่งวิทยุที่ต้องมีความถี่ในระนาบเดียวกันถึงจะรับคลื่นเดียวกันได้

การที่เราจะสื่อกับเขาได้ เพื่อจะไปขอโทษขออโหสิกรรมเขาได้นั้น เราต้องฝึกจิต ซึ่งมาจากการทำสมาธิภาวนาให้จิตของเราเป็นอย่างเดียวกับเขา หรือใกล้เคียงกัน เราต้องฝึกการรวบรวมจิตให้แข็งแกร่งโดยการทำสมาธิเป็นการรวมจิต ปรับจากจิตที่หยาบให้ละเอียดขึ้น ปรับมาจากความวุ่นวาย ความฟุ้งซ่านที่มีให้เป็นจิตหนึ่งเดียว ฟุ้งตรงไปหาที่เจ้ากรรมนายเวร ไม่ต้องวอแววอกแวกไปผิดทิศผิดทางได้อีก

ซึ่งมีครูบาอาจารย์หลายท่านที่สั่งสอนไว้ว่า ยิ่งเราทำสมาธิได้นิ่งมากเท่าไรจิตเราก็ยิ่งแกร่งกล้ามากขึ้นเท่านั้น จิตก็จะเดินทางไปได้เร็วมากขึ้นเท่านั้น มีอำนาจมากขึ้นเท่านั้น

เมื่อเราทำสมาธิได้แล้ว สามารถรวมจิตได้แล้ว เราก็จะสื่อถึงเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญานได้ดี บางคนที่เราเริ่มทำสมาธิอาจนิ่งน้อย ก็รวมจิตได้น้อย สื่อไปหาเจ้ากรรมนายเวรเขาก็รับรู้แต่เราสัมผัสไม่ได้ ทั้งที่อยู่สภาพเดียวกัน คือจิตเหมือนกัน แต่ที่ยังสัมผัสไม่ได้ก็เพราะจิตยังมีขนาดที่ไม่เท่ากัน

ขอให้รู้เถาะว่าครูบาอาจารย์ที่เราเคยได้อ่านไม่ว่าจะเป็นพระ เป็นฆราวาสที่ฝึกจิตจนสามารถติดต่อกับวิญญานได้นั้นเป็นเรื่องจริงทั้งสิ้น บางท่านก็ไม่พูดเพราะไม่ใช่กิจธุระอะไรของท่านที่ต้องมานั่งโอ้อวด

ถ้าหากเราได้ฝึกสมาธิมานานแล้ว รวมจิตได้มากแล้วจนสัมผัสได้ บางครั้งเจ้ากรรมนายเวรอาจจะมาแสดงให้เราเห็นก็มี ซึ่งเมื่อเราสัมผัสได้เมื่อพยายามสื่อถึงเขา บางคนอาจจะขนลุกหรือเห็นภาพต่างๆ เป็นเพราะเขาอยากจะทำให้เรารู้ว่าเราเคยทำอะไรมาบ้าง การฝึกจิตที่ดีได้นั้นต้องเริ่มมาจากบุญที่มาจาก ทาน ศีล ภาวนา

ผลของท่านเป็นปัจจัยให้ได้ลาภสักการะ

ผลของการรักษาศีลให้เกิดความสุขหลายๆ ประการ

ผลของการเจริญภาวนาและศึกษาธรรม เป็นเหตุให้เกิดปัญญาที่มีความฉลาด

ขอให้เรามีศรัทธา ทำทานไปเรื่อยๆ ทั้งทานภายนอกทานภายใน รักษาศีลทั้งศีลภายนอกและภายในให้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในชีวิต คือรักษากาย วาจา และใจให้มันเป็นปกติหรือรักษาจิตนั่นเอง คอยมีสติปกครองจิตใจ สิ่งใดไม่ควรคิดก็ไม่คิด สิ่งใดไม่ควรพูดก็ไม่พูด สิ่งใดไม่ควรทำก็ไม่ทำ เพราะเรามีสติรู้อยู่ว่าเราเป็นผู้มีศีล

บุญและการขอโหสิกรรมที่จะรับส่งได้ก็ต้องอาศัยผู้ที่มีจิตใจเยือกเย็นสื่อด้วยเช่นกัน เหมือนคลื่นความถี่ทางวิทยุหรือโทรทัศน์ หากไม่ปรับจนให้ถูกต้องก็ไม่สามารถรับได้เลยหรือรับได้ก็ไม่ชัดเจน

การที่เรารู้จักวิถีช่องทางเหล่านี้ทั้งการส่งแรงบุญ หลักธรรมการแก้ไขวิบากกรรมหรือขอโหสิกรรมเหล่านี้ ด้วยหลักของเมตตาธรรม การทำสมาธิและการแผ่เมตตาให้ถูกต้อง เหมือนการส่งของทางไปรษณีย์หรือทางอีเมล ที่เราต้องรู้ที่อยู่ของผู้รับอย่างชัดเจน เราจะได้รับแบบเต็มๆ

เพราะบางครั้งเราอาจจะพยายามส่งแรงบุญ แรงจิตแห่งการขอโหสิกรรมไปถึงเขาแต่เขาไม่ได้รับเลย ไม่รู้เรื่อง หรือรับได้แต่น้อยมาก เป็นแค่ปลายๆ อย่างนี้เราทำแทบตายเขาก็ยังโกรธแค้นเหมือนเดิมและรอเวลาที่จะมาทวงเอาคืน

ระหว่างคนที่คอยระวังตัวมั่งไม่ระวังตัวมั่ง หรือไม่รู้ตัวกับคนที่คอยจ้องรอทำร้ายอยู่ ใครจะสำเร็จในจุดมุ่งหมายก่อนกัน มันก็ต้องเป็นคนที่จ้องสิ เพราะคนที่ระวังมันย่อมพลาดกันได้ มันจะต้องสร้างบุญเป็นเกราะบังตัวเราไว้บ้าง

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ๆ เราต้องเข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้อง ถ้าอยากให้ชีวิตที่เหลืออยู่มีความสุข

เป็นการดีมากที่เราจะบอกเขาว่าเรารับรู้และเราได้รับผลกรรมที่เคยกระทำต่อเขาแล้ว ทั้งเรื่องต้องเจ็บป่วย เรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน การเงิน ครอบครัวแตกแยก ฝ่าไปทางลูกไปทาง ทูกรบใจแสนสาหัส และเราพยายามทำเช่นนี้ก็เพื่อขอให้เจ้ากรรมนายเวรเขามาอโหสิกรรมให้แก่เรานั่นเอง

หลายคนถามผมว่าทำไมเราต้องโมทนาอุทิศบุญให้กับเจ้ากรรมนายเวร

อย่างที่อธิบายไปแล้วถึงเรื่องของเจ้ากรรมนายเวรที่มีเพียงจิตวิญญาณ เราต้องติดต่อกันที่จิตเท่านั้น และสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดคือบุญกุศลเพื่อทำให้เขาพ้นทุกข์ คนที่กำลังเดือดร้อนไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตามขอออกให้ทราบว่าเป็นตอนนี้เจ้ากรรมนายเวรได้มาถึงตัวแล้วและยังมีอีกมากมายที่ยังมาไม่ถึงตัว เราคงต้องเตรียมเสบียงบุญกันไว้ให้เยอะเพื่อที่จะได้ทันการณ์

แต่อย่างไรก็ตามเราอย่าไปโทษเจ้ากรรมนายเวรเขาเสียทุกเรื่อง เพราะบางครั้งการที่เราเจ็บป่วยตามธรรมชาติของร่างกาย เรื่องส่วนนี้เป็นเรื่องของความเสื่อม เป็นเรื่องของธรรมชาติที่ต้องเสื่อมไปตามกาลเวลา ตามหลักไตรลักษณ์ที่มีเกิด ตั้งอยู่ และดับไป

ไม่ใช่เจ้ากรรมนายเวรเป็นคนทำ อย่าไปโยนความผิดให้เขาอีก จะทำให้เรายังลำบากเข้าไปอีก

เจ้ากรรมนายเวรนั้นเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นที่กำลังทำให้เรามีปัญหาชีวิตสารพัด ซึ่งในแต่ละคนแต่ละท่านนั้นขอให้รู้ไว้เลยว่า เราทุกคนนั้นมีเจ้ากรรมนายเวรกันคนละหลาย ๆ ชุด ไม่ใช่ชุดเดียว เพราะกรรมที่เราทำมานั้นมันหลายภพหลายชาติเหลือเกิน

เป็นเพราะว่าในอดีตที่เราเคยทำกรรมไม่ดีนั้นมันต่างวาระต่างเรื่องราวกัน เมื่อเราพ้นจากเจ้ากรรมนายเวรชุดนี้แล้ว เขาพอใจที่เราได้ชดใช้หรือเขายอมให้อโหสิกรรมแล้วเขาก็จะจากไปจะเลิกเราไปเอง

แต่หลังจากนั้นเจ้ากรรมนายเวรชุดใหม่ก็จะมาทวงต่อ เป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ เป็นไปตามคิดตามวาระ จนกว่ากรรมที่เราทำมานั้นเราจะชดใช้ให้หมดสิ้นไปหรือทำให้เขาพอใจ ซึ่งบอกได้เลยว่าเป็นไปได้ยากมาก ทำไม่รู้ไหม?

ก็เพราะว่ากว่าที่เราจะเกิดมาเป็นคนในชาตินี้ ตัวเราเองต้องเคยเกิดมานับแสน ๆ ล้าน ๆ ชาติ เป็นไปหมดแล้วทุกอย่างทั้งสัตว์มีกระดูก สัตว์ไม่มีกระดูก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์เดรัจฉาน เทวดา พระมหากษัตริย์ ทาส ฯลฯ

ในหลายชีวิตของเราที่ผ่านมา เราทุกคนสะสมกักขังเจ้ากรรมนายเวรไว้มากมาย เรียกว่าทั้งกรรมดีกรรมชั่วเราทำมาหมดแล้วทั้งนั้น มันมีมากมายเหลือจะคณานับ

แล้วการที่เราไม่มีการฝึกสมาธิ การมีจิตที่ละเอียด ไม่มีบุญบารมีที่สะสมมาเป็นเสปียงบุญพอ รับรองว่าเราไม่มีทางที่จะล่วงรู้เลยว่าเราไปทำอะไรมาบ้างในชาติก่อน

เหมือนกับเราเอากระดาษสีขาวมาแผ่นหนึ่ง วางบนโต๊ะแล้วเอาดินสอดำมาหนึ่งแท่ง แล้วเริ่มนั่งเขียนตัวอักษรอะไรก็ได้ลงไปบนกระดาษแผ่นนั้น เขียนทับไปทับมาให้เต็มกระดาษหลายๆ ครั้งหลายๆ หน แล้วเราทิ้งไว้สักครู่ ลองกลับไปอ่านดู

รับรองได้ว่าเราไม่มีทางรู้ได้เลยว่าในชั้นแรกๆ ชั้นหลังๆ นั้น เราได้เขียนตัวอักษรอะไรลงไป มันทับมันซ้อนกันจนมันยุ่งวุ่นวาย มันอีรุงตุงนังไปหมด มันอ่านไม่ออกเลย พยายามเท่าใดก็อ่านไม่ได้

ก็เหมือนกับตัวเราในชาตินี้แหละที่ไม่รู้เรื่องจำอะไรไม่ได้อีกแล้วในชาติก่อน และไม่ต้องถึงชาติก่อนชาติเก่า เอาชาตินี้ก็ได้ว่าเคยจำอะไรได้หมดทุกเรื่องหรือเปล่า

เมื่อวันนี้ของปีที่แล้วเราทำอะไรลงไป เราจำได้หมดหรือไม่ หรือเมื่อสัปดาห์ที่แล้วตอนเช้าวันนั้นเราทำอะไรบ้าง กินข้าวกับอะไร พุดอะไรไว้บ้าง หรือทำกิจกรรมอะไร มันจบสิ้นกันไปแล้ว คนละเรื่อง คนละเวลา คนละเหตุการณ์กัน

การที่เราเพียรพยายามจะกลับไปรู้ ก็เหมือนเราพยายามจะกลับไปแก้ไข ไปเจรจาต่อรองขอโทษ เราเอาบุญกุศลที่ดีและมีอานิสงส์ไปให้เจ้ากรรมนายเวร นั้น เปรียบเหมือนเรามียางลบคุณภาพดีเยี่ยม ที่เราต้องค่อยๆ ลบ ค่อยๆ ขอโทษ พร้อมกับขอโทษกรรมไป เพื่อให้กระดาษหรือชีวิตของเราในปัจจุบันนี้ มันสะอาดและสว่างขึ้นมา หลังจากมันดำมืดไปหมดนานแสนนานแล้ว

ดังนั้นการที่เรามีสติ เตรียมตัว เตรียมพร้อมที่จะขอโทษเจ้ากรรมนายเวร นั้นเป็นส่วนที่ถูกต้องที่สุด คนเรานั้นมีหนี้เราก็ต้องขอโทษ และพร้อมๆ กับทำบุญอุทิศไปให้กับเทพเทวดาที่คุ้มครองและช่วยเหลือเราอยู่ ท่านอาจจะเป็นกำลังสำคัญของเราที่จะช่วยเจรจาต่อรองกับเจ้ากรรมนายเวรให้ผ่อนจากกรรม ที่หนักให้เป็นเบาได้

ทำไมถึงต้องใช้คำว่า “อาจจะ” ก็เพราะว่าเราเองนั้นไม่มีสิทธิ์และอำนาจอะไรไปบังคับท่านได้ เราทำดีมีศีลธรรมหรือเปล่า เรามีสัจจะ มีจิตที่บริสุทธิ์ มีบุญที่ท่านควรจะช่วยได้ไหม ครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งท่านกล่าวไว้ว่า

“ผู้สั่งสมบุญกุศล ผู้มีศีลธรรมอันดีงาม แม้ว่าไปเกิดอุปสรรคความขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา แล้วผู้นั้นตั้งจิตอธิษฐานถึงบุญถึงคุณที่ตนบำเพ็ญมา

หากบุญคุณของตนที่บำเพ็ญมานั้นมากพอ มันก็จะไปลดจิตดลใจของเทวดา อินทร์พรหมให้ลวงรู้ว่า โอ้! คนมีบุญผู้นี้กำลังประสบอุปสรรคขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่ง เราจำเป็นต้องลงไปช่วย”

อยากจะเล่าเรื่องหนึ่งให้ฟัง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับเจ้าสัวใหญ่คนหนึ่งในเมืองไทยที่มีกิจการการค้าเป็นแสนๆ ล้านต่อปี เป็นเจ้าสัวที่คนไทยทั้งประเทศและต่างประเทศรู้จักกันดี ซึ่งขออนุญาตไม่เปิดเผยนามของท่าน

ภรรยาของท่านนั้นป่วยเป็นโรคมะเร็ง ซึ่งหมอได้วินิจฉัยแล้วว่าต้องทำเคมีบำบัดซึ่งสร้างความกลัดกลุ้มใจให้กับผู้ป่วยและท่านเจ้าสัวมาก ความทุกข์ใจของท่านทำให้คนในครอบครัวและบริวารคนใกล้ชิด ทุกคนต่างพยายามทำทุกวิถีทางที่จะให้ท่านสบายใจขึ้น

และภรรยาของท่านเจ้าสัวนั้น ได้พยายามหาหมอมือดีรักษามากมาย จนในที่สุดต้องเดินทางไปทำการรักษาที่โรงพยาบาลในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการแพทย์สมัยใหม่ เครื่องมือที่ทันสมัย และสรุปว่าต้องทำเคมีบำบัดช่วยรักษาโรคร้ายนี้

ต่อมาก็ได้มีการเตรียมการรักษา กำหนดวันทำเคมีบำบัดไว้หมดสิ้นแล้ว แต่เมื่อกลุ่มญาติของท่านเจ้าสัวได้รู้จักครูบาอาจารย์ท่านหนึ่ง ก็จึงลองเข้ามาขอความช่วยเหลือเพื่อที่อยากจะทราบว่าพอจะมีทางใดที่จะช่วยภรรยาของท่านเจ้าสัวได้บ้าง เพราะทางวิทยาศาสตร์นั้นหมดปัญญาแล้ว

ครูบาอาจารย์ท่านนี้ก็ได้ใช้สมาธิณที่แกร่งกล้า ท่านเป็นเหมือนคนกลางที่ย้อนกลับไปดูเรื่องราวในอดีตของภรรยาท่านเจ้าสัว จึงได้รู้ความเป็นมาของภรรยาท่านเจ้าสัวในอดีตชาติว่า เป็นผู้หนึ่งที่เคยร่วมบารมีสร้างพระพุทธรูปทองคำที่วัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

บุญกุศลของท่านในครั้งนั้นจึงส่งผลให้ท่านในชาตินี้นั้นอุดมไปด้วยทรัพย์มากมาย มีคนเคารพยกย่อง อยู่ในชาติตระกูลที่ดีมีชื่อเสียง แต่เพราะกรรมเก่าบางตัวที่ติดค้างกับเจ้ากรรมนายเวรนั้นทำให้ท่านต้องเป็นโรคร้ายนี้

ครูบาอาจารย์จึงได้แนะนำบอกกับญาติของภรรยาท่านเจ้าสัวให้ไปดำเนินการทำบางอย่าง ซึ่งเป็นการทำบุญใหญ่และทำการอุทิศบุญต่อเจ้ากรรมนายเวร ที่ส่งผลต่อการเจ็บป่วยในครั้งนี้ และก็ได้มีการทำตามทุกอย่างที่ครูบาอาจารย์แนะนำทุกประการ

จนเมื่อถึงวันที่ภรรยาท่านเจ้าสัวไปทำเคมีบำบัดที่เมืองนอก แพทย์ที่โรงพยาบาลนั้นก็ต้องตกใจ เพราะเมื่อทำการเอกซเรย์อีกครั้งเพื่อจะทำเคมีบำบัด ก็พบว่าก้อนเนื้อร้ายที่สร้างความทุกข์ทรมานให้กับภรรยาท่านเจ้าสัวนั้นหายไป

และภรรยาของท่านเจ้าสัวไม่ต้องเข้าทำเคมีบำบัดแต่อย่างใด! ปัจจุบันท่านได้หายจากโรคร้ายแล้ว ที่อยากจะสรุปก็คือว่า ภรรยาท่านเจ้าสัวนั้นรู้ช่องทางในการไปเชื่อมบุญเก่าและใหม่ทัน รวมถึงการไปขออิโศกรรรมที่ตรงช่องทางที่สุดจึงหายได้

เรื่องต่อมาอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของท่านนายพลเอกแห่งกองทัพอากาศ ที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง เคยมีตำแหน่งทางการเมืองใหญ่โต ต่อมาท่านป่วยเป็นโรคถุงลมโป่งพอง ซึ่งต้องทนทุกข์ทรมานมาก ไปไหนมาไหนไม่ได้ไกล เพราะจะเหนื่อยมาก และท่านก็ตัดสินใจไปหาครูบาอาจารย์ให้ช่วยเหลือ

ครูบาอาจารย์จึงได้ย้อนกลับไปดูกรรมเก่าในอดีต และพบว่าในชาติที่แล้วท่านเป็นแม่ทัพนายกองใหญ่คนหนึ่งในอดีต เป็นคนสำคัญของบ้านเมือง เป็นคู่บุญของผู้มีบุญบารมีมากคนหนึ่งในแผ่นดิน

เพราะหน้าที่และความจำเป็นในการต้องหาเงินมาช่วยบำรุงบ้านเมืองที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งใหม่ หลังจากถูกชาติเพื่อนบ้านเข้ามาทำลายพังพินาศ และต้องมีการย้ายเมืองหลวงซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมากในการสร้างเมืองเพื่อความผาสุกของราษฎร

จึงต้องขายผืนซึ่งในตอนนั้นยังเป็นของถูกกฎหมาย ถึงแม้จะเป็นของถูกกฎหมาย แต่ก็ไม่ถูกต้องในเรื่องของศีลธรรม มีคนจำนวนมากที่ต้องติดผืนร่างกายซบผอม ประกอบอาชีพที่สุจริตไม่ได้ ครอบครัวยากจนต้องเดือดร้อน เป็นห่วงลูกใส่แห่งกรรมที่ร้อยต่อกันเชื่อมไปอีกหลายคน

ผลบุญที่ท่านทำเพื่อบ้านเมืองทำให้ท่านนายพลคนนี้มีบุญวาสนาที่สูงส่งเป็นที่นับหน้าถือตาในบ้านเมืองในชาติต่อมา และเช่นกันในผลแห่งการทำบาปต่อผู้อื่น

ทำให้ท่านต้องมาทนทุกข์ทรมานกับโรคร้ายเป็นโรคดูลมโป่งพอง เหมือนกับในอดีตที่คนสูบฝิ่นต้องเป็นเพราะฤทธิ์ของยาเสพติด ครูบาอาจารย์ท่านเห็นเจ้ากรรมนายเวรในชาติก่อนที่มาเกิดในชาตินี้เหมือนกัน ซึ่งยังมีแรงอาฆาตฝังอยู่และรู้ว่าใคร อยู่ที่ไหน

ก็บอกให้ท่านนายพลไปทำการขอโหสิกรรมกับเขาเสีย จะได้พ้นวิบากกรรมนี้ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน ๒ คน คนแรกเป็นคนที่ท่านคุ้นเคยกันดีอยู่แล้ว จึงง่ายในการที่จะทำการขอโหสิกรรม

แต่แล้วท่านก็สามารถทำตามที่คุณบาอาจารย์บอกได้เพียงแค่ครั้งเดียว เพราะอีกคนหนึ่งนั้นในชาตินี้เป็นคนที่ท่านไม่สามารถจะเข้าใจไปขอโหสิกรรมได้ด้วยเหตุผลส่วนตัว การไปขอโหสิกรรมนั้นสำเร็จเพียงครั้งก็ส่งผลทำให้ท่านมีอาการดีขึ้นจากโรคร้าย

แต่เป็นแค่ครั้งเดียว ไม่มีทางหายขาดได้เพราะอีกคนท่านไม่ได้ไปขอโหสิกรรมเขา จึงต้องยอมรับวิบากกรรมที่ทำไว้ต่อไป

ที่เอาเรื่องนี้มาเล่าทั้งสองเรื่องเพื่อจะยืนยันและบอกว่า ในเรื่องของกรรมนั้น มีเพียงเจ้ากรรมนายเวรเท่านั้นที่จะทำให้เราหลุดพ้นได้ ซึ่งมาจากการให้อโหสิกรรมและการขอโหสิกรรมของเราที่จริงใจ สำนึกผิดเท่านั้น

แต่อย่าลืมว่าเขาจะยกโทษหรือโหสิกรรมให้มัน อยู่ที่เขาสั่งสั่งเราไม่สามารถไปบังคับเขาได้เลยแม้แต่ชนิด แต่ที่จะทำให้เขาใจอ่อนมีอยู่วิธีเดียวคือการสำนึกผิดอย่างจริงใจและด้วยพลังบุญที่เราส่งไปให้

พลังบุญเป็นอย่างไร คงต้องอ่านกันอย่างละเอียดในบทต่อไปที่อธิบายอย่างชัดเจนง่ายๆ สบายๆ เอาไว้แล้ว

ภาคที่สอง

พลังแห่ง

บุญ

มาถึงตอนนี้เรารู้แล้วว่าสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีความสุข ความเจริญ
นั้น เราต้องมีการสร้างบุญและการขออโหสิกรรม ที่จำเป็นต้องทำไปควบคู่
กันตลอด หมายความว่าทั้งเพิ่มบุญและทั้งลดกรรมหรือขออโหสิกรรมไปด้วย

*ยังมีอีกหลายคนที่รู้จักแต่การไปสร้างบุญ... แต่ยังไม่รู้จัก
แรงแห่งบุญหรือพลังแห่งบุญ*

คนที่ใช้ชีวิตตั้งอยู่ในความประมาทนั้น จะเริ่มหรือคิดจะทำบุญก็ต่อเมื่อ
คิดว่าตัวเองมีเคราะห์หรือเริ่มจะโชคร้าย จึงเริ่มวิ่งไปสร้างโน่นสร้างนี่ ถวายเงิน
ถวายทรัพย์สินกันวุ่นวาย

จงรู้ไว้เถิดว่าการทำบุญนั้นทำได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องรอให้เกิดเหตุการณ์เสียก่อน

แต่สำหรับคนที่ไม่ประมาทในชีวิตนั้นเขาจะสร้างบุญตลอดเวลา เป็นการเก็บเสียบึงตุนไฉวมที่ขาดแคลนจะได้หยิบฉวยมาใช้ได้ทัน และยังเอาบุญที่มีไปช่วยเผื่อแผ่สงเคราะห์ผู้อื่นได้ด้วย

เป็นเหมือนเงินฝากประจำแบบพิเศษที่สามารถเบิกถอนมาใช้ได้ตลอดเวลาและเต็มจำนวนด้วย ถ้าเรารู้จักวิธีที่จะเบิกมาใช้ได้และทันกาลเวลา

ในหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตโต) ให้ความหมายของคำว่า “บุญ” ไว้ว่า บุญคือเครื่องชำระสันดาน ความดี กุศล ความสุขความประพตติชอบทางกาย วาจา ใจ และกุศลธรรม

ประเภทของบุญ

“บุญ” หรือ “บุญญ” แปลว่า ชำระ หมายถึงการทำให้หมดจดปราศจากมลทิน เครื่องเศร้าหมอง อันได้แก่ ความโลภ (โลภะ) ความโกรธ (โทสะ) และความหลง (โมหะ)

มีพุทธพจน์ที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า “ท่านทั้งหลาย อย่ากลัวต่อบุญเลย เพราะคำว่าบุญนี้เป็นชื่อของความสุบ”

จริง ๆ แล้วหลายคนอาจจะยังไม่รู้ว่า เราสามารถสร้างบุญได้หลายทางไม่เพียงแค่ตักบาตรหรือทำสังฆทาน หรือการได้ช่วยเหลือคนอื่นเท่านั้น

วิธีการสร้างบุญนั้นมีถึง ๑๐ ช่องทาง ซึ่งในทางพระพุทธศาสนานั้น เรียกว่า บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ทั้งนี้เพื่อกำจัดเครื่องเศร้าหมองทั้ง ๓ คือ ทั้ง ความโลภ ความโกรธ ความหลง แบ่งออกเป็นข้อๆ ดังนี้

๑. ทานหรือการให้ เพื่อกำจัดความโลภ เป็นการให้สิ่งที่มีหรือตนเป็นเจ้าของแก่บุคคลอื่นๆ ทั้งทรัพย์สินเงินทอง ความรู้ความสามารถก็สามารถให้ได้ทั้งนั้น เช่น การตักบาตร การบริจาคทรัพย์ ถวายสังฆทาน การสอน การให้การอบรมตักเตือน เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการบริจาค เป็นการให้ที่เรียกว่า “จาคะ” เพราะเมื่อเราทำทานแล้วจะทำให้จิตใจสดชื่นแจ่มใสจากการให้ เราให้อย่างไม่หวังผลตอบแทน และไม่กลับมาบังเสียตาย ซึ่งนับเป็นบุญอย่างหนึ่ง แต่ก็มีกาทำให้บางอย่างก็ไม่สมควรให้เพราะจะทำให้บุคคลอื่นเกิดโทษหรือผิดศีลและเกิดเป็นบาปได้

๒. ศีลหรือการรักษาศีล เพื่อรักษาความสมดุล ความเป็นผู้ปกติ กำจัดความโกรธ ความประพฤตินี้ไม่ละเมิด รักษาความสำรวมทั้งทางกาย วาจา และใจไว้ อย่างเช่น การงดเว้นจากการฆ่าสัตว์ งดเว้นจากการลักทรัพย์ งดเว้นจากการประพฤตินิन्दในกาม งดเว้นจากการพูดเท็จ หรือพูดส่อเสียด และ งดเว้นจากการดื่มสุราหรือเสพสิ่งเสพติด เป็นต้น

๓. ภavanaหรือการทำสมาธิวิปัสสนา เป็นการอบรมจิต ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกิดสติปัญญาความรู้ที่แท้จริง

๔. **ความเป็นผู้มอบต่อผู้ที่ควรมอบ (อุปายณะ)** เมื่อเราเป็นผู้มอบมอบต่อตน จะทำให้จิตใจเรานั้นอ่อนโยนลง ทำให้เข้าใจถึงความสำคัญของบุคคลอื่น ไม่ทำร้ายบุคคลอื่นและไม่หลงตนเอง

๕. **ความขวนขวายในกิจหรืองานที่ควรกระทำ (เวยยาวัจจะ)** การงานที่ไม่ว่าทำงานอะไร การตั้งใจทำงานนั้นให้ประสบความสำเร็จ มุ่งมั่นตั้งใจ จะทำให้จิตใจของเรานั้น มีสมาธิในช่วงเวลาของการทำงานนั้นๆ เป็นการฝึกสมาธิอีกทางหนึ่ง

๖. **การให้บุญที่ตนถึงแล้วแก่บุคคลอื่น (ปัตติทาน)** เช่น การอุทิศแผ่ส่วนบุญส่วนกุศล การกรวดน้ำ เป็นต้น การทำเช่นนี้ทำให้จิตใจเรานั้นมีความอ่อนโยนปรารถนาดีให้กับบุคคลอื่น ต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุขเช่นเดียวกับตน เมื่อจิตใจเป็นเช่นนี้การทำผิดศีลก็จะไม่เกิดขึ้น อีกทั้งยังสร้างความเมตตา กรุณา ในใจของเราอีกด้วย

๗. **การยินดีในบุญที่คนอื่นถึงพร้อม (ปัตตานุโมทนา)** เช่น เห็นคนอื่นทำบุญดีกับเรา เราก็พลอยปลื้มปิติยินดีและกล่าวอนุโมทนาไปด้วย เพียงเท่านั้นก็ได้บุญแล้ว เพราะการยินดีกับบุญที่บุคคลอื่นทำนั้นหมายถึงเรามีมุทิตาจิต ทำให้จิตใจเราผ่อนคลายขึ้น ทำให้ละความโกรธและความหลงลงได้

๘. การฟังธรรม (ธัมมัสสวนะ) ไม่ว่าจะฟังธรรมโดยตรง หรือจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ จากสื่ออื่นๆ ก็จัดว่าเป็นการฟังธรรมทั้งสิ้น การฟังธรรมและนำธรรมะที่ได้รับนั้นไปปฏิบัติจะทำให้เรามีจิตใจที่อ่อนโยน มีการประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้อง ไม่ทำผิดศีล เกรงกลัวต่อบาป และยังทำให้เรามีสติ มีสมาธิอีกด้วย

๙. การแสดงธรรม (ธัมมเทศนา) เมื่อได้ศึกษาธรรมะจนเข้าใจถูกต้องแล้ว เราได้มีการถ่ายทอดให้แก่บุคคลอื่น นับเป็นบุญประการหนึ่งด้วย เพราะได้ทำให้คนอื่นหลาย ๆ คนได้มีมุมมองการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง ตามธรรมะที่แสดงไปนั้น และเท่ากับเป็นการสืบทอดพระศาสนาของพระบรมศาสดาด้วย แต่ไม่ทุกคนที่จะสามารถแสดงธรรมได้ถูกต้อง หากตนเองไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ก็อาจจะเพียงแนะนำให้บุคคลอื่นได้ไปอ่านไปศึกษาหลักธรรม เพียงเท่านั้นก็ได้บุญแล้วเช่นกัน

๑๐. การกระทำความเห็นให้ตรง หรือสัมมาทิฐิ (ทิฏฐิสุกฺกกรม) การมีความคิดเห็นที่ตรงที่ถูกต้องนั้น จะทำให้เราประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีสามารถละเว้นความชั่วหรือทริฐิของตนได้ ซึ่งเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีความคิดเห็นที่ตรงนั้น ต้องศึกษาอย่างจริงจัง จังๆ และต้องหัดสังเกตตนเองอยู่บ่อยๆ เมื่อทำเช่นนี้ก็จะทำให้เรามีสติอยู่กับตนเอง การมีสติก็จะทำให้เรางดเว้นการทำบาปทั้งปวงเช่นกัน

เมื่อเราทราบถึงวิธีการสร้างบุญที่ถูกต้องแล้วก็ขอให้ระลึกไว้ในใจเลยว่า
ทั้งการทำทานบางทาน การรักษาศีล ภาวนา เป็นการทำบุญที่ลงทุนที่น้อยที่สุด แต่ได้ผลมากที่สุด และการสร้างบุญนั้นทำได้ทุกเวลาสถานที่และบางครั้งไม่ต้องใช้เงินเลยแม้แต่บาทเดียว!

ในเรื่องของการทำบุญการทำทาน ยุคนี้เราเอาไปปนกันมั่วไปหมด จนหลายคนไม่เข้าใจและแยกแยะไม่ออก จึงอยากจะเปรียบเทียบให้ฟังแบบง่ายๆ ให้เข้าใจการทำทานนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการทำบุญและทำให้เราเกิดบุญซึ่งเป็นผลจากการทำทานนั้น

เหมือนเรานั่นอ้อมเพราะเรากินข้าว การกินข้าวนั้นเป็นเพียงหนึ่งช่องทาง เป็นเพียงวิธีหนึ่งที่ทำให้เราอ้อม แต่ยังมีอาหารอีกหลายอย่างที่ทำให้เราอ้อม ไม่ว่าจะเป็นการกินขนมปัง กินพืชผัก ซึ่งก็คือการที่จะได้ผลบุญนั้นจึงมีหลายช่องทางที่เป็นบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ดังที่กล่าวมาแล้ว

และให้สังเกตง่าย ๆ ว่าการทำบุญนั้นเป็นหนทางแห่งความดี ผลของการทำบุญนั้นไม่มีบาปใดๆ ทั้งสิ้น แต่การให้ทานบางอย่างนั้นเป็นบาปไม่ได้บุญ เช่นการให้เงินคนไปกินเหล้า การให้เงินคนไปทำชั่ว และสิ่งของที่ทานไปนั้น ย่อมเกิดมาจากเหตุที่ว่าได้ให้อะไรเป็นทานเป็นของดีหรือของเลว การปล่อยสัตว์ที่ไม่รู้จักนิสัยความเป็นอยู่ของสัตว์ อย่างเอาปลาไปปล่อยในที่น้ำน้อย ปล่อยกบในที่แห้ง เป็นต้น

อยากจะฝากท่านผู้อ่านเรื่องหนึ่ง ถือว่าเป็นการนำเสนอในเรื่องของ การทำบุญแบบใหม่ที่นิยมกันมากในสมัยนี้เพราะมันง่ายและสะดวกสบาย ก็คือการทำสังฆทานดังเหลืองในยุคปัจจุบัน ซึ่งการซื้อดังเหลืองที่มีของบรรจุ ที่ไม่มีคุณภาพนั้น บอกได้เลยว่าได้บุญน้อยเอามากๆ

ทำไมถึงบอกเช่นนี้ ก็เพราะว่าสิ่งของในดังเหลืองนั้นบางเจ้าที่เขาจัดทำ นั้นเอาสิ่งของที่พระภิกษุสงฆ์นั้นไม่ได้ใช้เลยใส่เข้าไป พอเข้าไปให้ดูเยอะสม ราคาหรือมากกว่าราคาที่เราซื้อ แต่คนรับเขาไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไรเลย เป็น ทานที่ได้บุญน้อยมาก ไม่มีกำลังเพราะไม่ตรงกับความต้องการ ไม่ได้ทำให้ คนที่ได้รับไปใช้เป็นประโยชน์

ยกตัวอย่างเช่น เครื่องขงต่างๆ ที่ไร้คุณภาพ น้ำดื่มที่เป็นขวด ฝ้ายสัง ที่พระภิกษุสงฆ์ใช้นุ่งห่มก็บางแบบใส่แล้วมันดูไม่งาม และที่ต้องทำให้บาง คุณภาพต่ำก็เพื่อให้ราคาถูก หลายสิ่งหลายอย่างที่พระคุณเจ้าทั้งหลายได้รับ สังฆทานจากญาติโยมแล้วก็ได้ใช้มีมากมาย

แต่สิ่งที่ท่านต้องการและจำเป็นต้องใช้ไม่ค่อยมีคนใส่ลงไป เช่น เครื่อง เขียน สมุด ดินสอ พระภิกษุสงฆ์นั้นท่านต้องใช้เรียนหนังสือ ท่านต้องเจียด เอาปัจจัยที่ญาติโยมถวายไปซื้อหา ผ้าเช็ดตัวที่มีคุณภาพ เช็ดหน้าแล้วเส้นใย ไม่หลุดร่วงติดตามหน้าตามร่างกาย

ยาสระผมที่ท่านต้องใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันโกน ที่ท่านต้องปลงผม ใบบิดโกนที่มีความคมคุณภาพดี โกนแล้วไม่กินหนังหัว กินผม รองเท้าที่มีความนุ่ม หนังสือธรรมะ หนังสือทั่วไปที่เกิดประโยชน์ เหล่านี้เป็นต้น

ซึ่งในยุคนี้การทำงานในสังคมที่ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงต้องมีปัญญาประกอบด้วยถึงจะเป็นผลบุญที่ดีได้

การเชื่อมบุญหลายคนอาจจะทำครั้งเดียวสำเร็จเลย
เพราะมีบุญเก่าและบุญใหม่ที่มีพลังมากพอ
แต่ที่หลายคนทำสำเร็จ
เพราะพากเพียรทำอย่างต่อเนื่องไม่หยุดและเชื่อมั่นว่า
“บุญนั้นเป็นที่พึ่งได้จริง”

อานิสงส์ของการ
ทำบุญ

ถวายกฐิน

เป็นสุดยอดของท่าน เป็นทานที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ประทานให้กับมนุษย์ เพราะบุญที่เกิดขึ้นจะปรากฏแก่ผู้ให้และผู้รับเป็นบุญที่
หาที่สุดไม่ได้ เมื่อดับขันธแล้วจะไปเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์สถิตอยู่ในวิมาน
แก้วสูง ๕ โยชน์ มีนางเทพอัปสรเป็นบริวารถึง ๑ หมื่นเป็นเทพที่ได้นุ่งผ้า
ทิพย์ ด้วยอานิสงส์แห่งการทำกฐินนี้เอง (วัดที่จะรับกฐินได้ ต้องมีพระจำ
พรรษาครบตั้งแต่ ๕ รูปขึ้นไปเท่านั้น)

ถวายผ้าป่า

อานิสงส์ทำให้มีความสุข มีความสมัครสมานสามัคคี ชีวิตไม่ตกต่ำทั้งภพนี้และภพหน้า มีกินมีใช้อย่างอุดมสมบูรณ์ ทั้งหญิงและชายจะอุดมได้ด้วยโภคทรัพย์ด้วยเครื่องอสังการทั้งข้าวของเงินทอง และข้าทาสบริวารชายหญิงมิได้ขาด เมื่อดับขันธไปแล้วจะเกิดในสรวงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

ถวายองค์พระพุทธรูป

อานิสงส์สร้างบารมี มีศักดิ์มีศรีเป็นที่รักและเคารพทั้งเทพและเทวดาตลอดจนทั้ง ๓ โลก เมื่ออยู่ในโลกทิพย์จะมีรัศมีกายที่สว่างไสวเมื่อเกิดเป็นมนุษย์จะมีรูปร่างอันงดงามอวัยวะครบถ้วนทั้ง ๓๒ ประการ ทำให้บุคคลผู้นั้นหลุดพ้นจากภยันตราย อันตรายต่างๆ เมื่อดับชีพแล้วจะไม่ไปสู่อบายภูมิ เมื่อยังมีชีพอยู่ย่อมจะเจริญก้าวหน้าและถึงสิ้นความสำเร็จทั้งปวง สามารถตั้งจิตอธิฐานเข้าสู่พุทธภูมิได้

ถวายเครื่องบวชพระ

หากเป็นเจ้าของการบวชจะได้รับอานิสงส์อันหาขอบเขตมิได้ บุญกุศลจะถึงบิดามารดา บรรพบุรุษ เคราะห์ที่หายามร้ายจะหมดไป ย่อมได้รับอานิสงส์อันไพศาลทั้งภพนี้และภพหน้าตราบเข้าสู่พระนิพพาน

ถวายปัจจัยภิกษุอาพาธ

อานิสงส์จะทำให้สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงดีทั้งภพนี้และภพต่อไป

ถวายข้าวสาร

อานิสงส์จะทำให้มีกินมีใช้ไม่ขาดแคลนในทุกๆ ภาพ ทุกๆ ชาติ

ถวายค่าสาธารณูปโภคในวัด (ค่าน้ำ-ค่าไฟ)

ทำให้เกิดแสงสว่างสำเร็จซึ่งทิพยจักวาลในชีวิตสว่างไสวและร่มเย็นเป็นสุข มีกินมีใช้อุดมสมบูรณ์ทุกๆ ประการ

ถวายสังฆทาน

อานิสงส์ไม่มีโอกาสได้พบสิ่งที่ลำบากยากแค้น มีแต่ความสุขสมบูรณ์ ทั้งภพนี้และภพหน้า แม้ไปเกิดในภพไหนก็มีแต่ความสุขความเจริญ บริบูรณ์ไปด้วยลาภยศ โภคทรัพย์ พันทุกข์ทั้งปวงเสวยสุขสมบัติทั้ง ๓ ประการอย่างเพียบพร้อม คือมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ เมื่อสิ้นอายุจะเกิดเป็นเทพบุตรเทพธิดา สถิตอยู่ในวิมานทองบนสวรรค์ แม้บุคคลนั้นเข้าสู่นิพพานแต่อานิสงส์ก็ยังไม่หมดสิ้น

ถวายสร้างหลังคาวิหาร

อานิสงส์จะมีความสุข ความเจริญที่สมบูรณ์ทั้งภพนี้และภพหน้ามีผู้คอยปกป้องดูแลรักษา คอยช่วยเหลือคุ้มครองเมื่อมีภัยมาคุกคาม เมื่อสิ้นอายุขัยจะปรากฏในสรวงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ อุดมด้วยวิมานแก้ว วิมานทอง พร้อมบริวาร

ถวายธรรมะ (หนังสือสวดมนต์)

จะเป็นผู้มีปัญญาเฉียบแหลม สามารถรู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้ดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ชีวิตไม่ตกต่ำ สามารถเข้าสู่กระแสนิพพานได้เร็ว

สร้างเวกกุฎี (สร้างส้วม) ให้วัด

อานิสงส์จะไม่มีความทุกข์โศกโรคภัยเลย เพราะสร้างที่ปลดทุกข์ให้กับมนุษย์ จะมีความสุขความสบายทั้งภพนี้และภพต่อไป

ซื้อที่ดินถวายวัด

อานิสงส์ผลบุญนี้จะทำให้มีอาณาบริเวณที่กว้างใหญ่ไพศาลอีกทั้งมีทรัพย์และบริวาร เมื่อดับขันธไปแล้วจะมีวิมานที่กว้างใหญ่ไพศาลพร้อมด้วยบริวาร มีความสุขความเจริญทุกๆ ภพ ทุกๆชาติจนถึงพระนิพพาน

ถวายทุนการศึกษาพระปริยัติธรรม

อานิสงส์สามารถเรียนรู้เข้าใจทั้งทางโลกและทางธรรมได้ง่าย ศึกษาพระไตรปิฎกสำเร็จโดยเร็ว สามารถเข้าถึงพระนิพพานได้ง่าย

ถวายกองเพล (บูชา)

จะมีชื่อเสียงมีเกียรติภูมิทั่วทั้ง ๓ โลก เป็นที่เคารพรักทั้งพรหมโลก เทวโลก มนุษย์โลก ถ้าไปเกิดบนสวรรค์ก็จะได้เสวยทิพย์สมบัติ เสวยสุขชั่วกาลนาน

ถวายระฆัง

จะมีเสียงดังกังวาน ไพเราะสดใส มีชื่อเสียงขจรขยายไปทั่วทั้ง ๓ โลก

ถวายพระไตรปิฎก

ทำให้เป็นผู้มีปัญญาเลิศล้ำ สามารถที่จะมองเห็นภพภูมิตั้งแต่อดีตชาติ จนถึงปัจจุบันชาติ มีอานิสงส์ที่จะประมาณได้ หากได้เกิดเป็นมนุษย์ก็จะได้เป็น พระราชาที่ยิ่งใหญ่สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ คือ ข้างแก้ว ม้าแก้ว ขุนคลัง แก้ว ขุนพลแก้ว ดวงแก้ว จักรแก้ว และขันตูลิต บริบูรณ์ด้วยวิมานปราสาท แก้วถึง ๙๔,๐๐๐ ปราสาท นับว่าเป็นอานิสงส์ที่ยิ่งใหญ่สุดประมาณ

สร้างพระอุโบสถ

เป็นอานิสงส์ยิ่งใหญ่ไพศาล เมื่อยังชีพอยู่ก็เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ มีผู้คนชื่นชมยกย่องอุดมไปด้วยเกียรติลาภยศ เต็มไปด้วยความมั่งคั่ง กล้าหาญเสมอไปทุกที่ เมื่อสิ้นชีพิตักษัยแล้วจะเสวยสุขอยู่ในสรวงสวรรค์อัน เป็นบรมสุข

สร้างกุฏิ

เป็นการส่งเสริมบำรุงพระพุทธศาสนา เพราะเป็นการสร้างที่พำนักอาศัย ของพระภิกษุสามเณร จะเป็นบารมีอันยิ่งใหญ่เมื่อเป็นมนุษย์ เมื่อสิ้นอายุขัยแล้ว จะเกิดบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ สถิตอยู่ในวิมานอันงดงามด้วยแก้ว ๗ ประการ แวดล้อมด้วยนางฟ้านางเทพอัปสร เป็นบริวารเสวยสุขอย่างเกษมสำราญ ชั่วกาลนาน

สร้างศาลา

สำหรับเป็นที่ปฏิบัติธรรมและที่พักสำหรับพระภิกษุสงฆ์และกำบังแดดฝนให้คนทั้งหลายที่สัญจรไปมา ย่อมทำให้เกิดอานิสงส์ทั้งภพนี้และภพหน้า ย่อมอุดมไปด้วยบุญกุศล ถึงซึ่งความสำเร็จที่ปรารถนา

สร้างเจดีย์ (บูรณะเจดีย์)

จะเป็นกุศลจรรยาอันประเสริฐ ก่อเกิดประโยชน์สุขแก่ชีวิตคนอย่างมหาศาล เพราะเป็นสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ให้คนทั่วไปได้สักการบูชาอานิสงส์ผลบุญนี้ย่อมประสบความสำเร็จความเจริญบริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์และลาภยศสรรเสริญทั้งภพนี้และภพหน้า

บูรณปฏิสังขรณ์

ถือเป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนา ศาสนสถานถือเป็นอานิสงส์ผลบุญอันยิ่งใหญ่ นำความสุขความเจริญทั้งภพนี้ภพหน้า จนเข้าสู่พระนิพพาน

ไล่ชีวิตโคกระบือ

อานิสงส์มีอายุที่ยืนยาวปราศจากสรรพทุกข์ สรรพโศก สรรพโรค สรรพภัย ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เรื่องคับแค้นใจจะคลายและหายไปเป็นที่เคารพเมตตาทั้ง ๓ โลก (เพราะโคกระบือ เป็นสัตว์ใหญ่ที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมเช่นเดียวกับมนุษย์ อยู่ติดใกล้ชิดกับมนุษย์ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างแม่ลูกเหมือนดังมนุษย์) เรื่องทุกข์โศกหมดไป

ปล่อยนก

อานิสงส์จะมีอิสรภาพในชีวิตไม่ต้องถูกจองจำ สามารถเดินทางโดยสวัสดิภาพ คดีความจะหลุดรอดพ้นภัย

ปล่อยปลา

อานิสงส์ให้ชีวิตพ้นจากอันตรายทั้งหลายทั้งปวง มีชีวิตยืนยาว (อานิสงส์ในการได้ชีวิตโคกระบือ ปล่อยนกปล่อยปลา นี้ เป็นการให้ชีวิตทั้ง ๓ ทางคือ สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ปีก (อากาศ) ถือว่าเป็นการทำครบสูตรทุกประการ คือเป็นการสะเดาะเคราะห์อันยิ่งใหญ่)

ถวายโลงศพ

อานิสงส์ดับทุกข์โศกโรคภัย สิ่งอัปมงคลต่างๆ มลายไป มีอายุที่ยืนยาว รอดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง

ปัจจัยให้ผู้ป่วยอนาถา

อานิสงส์จะมีสุขภาพดี แข็งแรงทั้งภพนี้และภพต่อๆ ไป มีผิวพรรณวรรณะสดใส ทั้งกาย ใจ อุดมสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน

ให้ทุนการศึกษา นักเรียนนักศึกษา

อานิสงส์ทำให้เป็นผู้รู้ เป็นผู้มีสติปัญญาเฉียบแหลมไม่ตกต่ำในทุกๆ ภพทุกๆ ชาติ อานิสงส์ถึงลูกหลานวงศ์ตระกูล

มูลนิธิผู้พิการตาบอด

อานิสงส์ทำให้มีดวงตาที่แจ่มใส สามารถมองเห็นสังขรณ์ได้ทิพยญาณ (จักขุ) มีความสุขทุกภพทุกชาติเข้าสู่กระแสนิพพานได้ง่าย

มูลนิธิผู้พิการหูหนวก

อานิสงส์ทำให้ได้ทิพยโสต (หูทิพย์) ล่วงรู้ถึงจิตใจคน สามารถสำเร็จ ญาณเข้าสู่กระแสพระนิพพานได้ง่าย

บริจาคโครงการสาธารณภัย

แจกทานผ้าห่ม อานิสงส์จะมีแต่ความสุขสมบูรณ์ มีแต่ความอบอุ่น ไม่ขาดแคลนในทุกภพชาติ บุญกุศลถึงบุตรหลานบริวาร

แจกยาสามัญประจำบ้าน

สุขภาพจะสมบูรณ์แข็งแรง ไม่รู้จักเจ็บป่วยทุกภพทุกชาติ

แจกเสื้อผ้า

อานิสงส์จะมีเครื่องแต่งกายที่เป็นทิพย์มีความสุขสดดงามมีรัศมีกาย

อานิสงส์ของการทำบุญขอแนะนำเรื่องที่ท่านหลวงพ่อกฤษีสิงดำ แห่งวัดท่าซุง อ.เมือง จ.อุทัยธานี ศิษย์เอกของหลวงพ่อบาน แห่งวัดบางนมโค ท่านเล่า ไว้นานแล้ว แต่ยังน่าฟังและใช้ได้ตลอดกาล จึงกราบเรียนขออนุญาตท่านไว้ ณ ที่นี้เพื่อเป็นธรรมทาน เรื่องมีอยู่ว่า

“...เรื่องพระสารีบุตร จากพระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ หน้า ๑๖๑ เมื่อพระ-
สารีบุตรท่านเจริญพระกรรมฐานเป็นที่สบายอารมณ์แล้ว ท่านไปแดนปรตพบ
ปรตหญิงคนหนึ่งผมมีแต่ซี่โครง เปลือยกายมีเส้นเอ็นสะพรั่ง ท่านจึงถามว่า
“เธอเป็นใคร”

การถามแบบนี้แสดงว่าท่านทราบว่าเป็นใคร แต่ระเบียบของ
พระรู้แล้วต้องทำเป็นไม่รู้ ระเบียบนี้พระพุทธเจ้าทรงใช้เป็นปกติ

ปรตตอบว่า

“เมื่อก่อนในชาติที่ผ่านมาแล้ว ๑๐๐ ชาติ ฉันเป็นมารดาของท่าน
เวลานี้ฉันหิวมาก มีความกระหายในอาหาร เมื่อความหิวเกิดขึ้นก็กินน้ำลาย
เสมหะ น้ำมูก ที่เขาถ่มทิ้ง กินไขมันเหลวจากซากศพที่เขาเผา กินโลหิตของ
หญิงทั้งหลายที่คลอดบุตร เป็นต้น

ลูกเอ๋ย ลูกจงให้ทานอุทิศส่วนกุศลให้แม่บ้าง แม่จะได้เลิกหิวเสียที”

พระสารีบุตรท่านตั้งใจจะช่วยมารดา เมื่อท่านรับรองว่าจะช่วยแล้วท่าน
ก็มาปรึกษากับพระโมคคัลลานะ พระอนุรุทธ พระกัณโณ หรือที่ชาวบ้านหรือ
พระนักเทศน์เรียกว่า “พระกบิน” ท่านทั้งหมดช่วยกันสร้างกุฏิ ๔ หลังใน ๔
ทิศ (สร้างกุฏิเพิงหมาแหงน)

และถวายข้าวหีบมือหนึ่ง กับข้าวหีบมือหนึ่งใส่ใบไม้ และน้ำหนึ่ง
ฝาบาตร ผ่ากว้างคืบ ยาวคืบหนึ่งผืน ถวายพระสงฆ์เป็นสังฆทานและ
วิหารทาน แล้วร่วมกันอุทิศส่วนกุศลให้มารดาพระสารีบุตร (มารดาคนนี้เคย
เป็นมารดาพระสารีบุตรเมื่อ ๑๐๐ ชาตที่แล้วมา ไม่ใช่มารดาในชาติปัจจุบัน
ของท่านซึ่งก่อนตายท่านเป็นพระโสดาบัน)

เมื่ออุทิศส่วนกุศลให้แล้ว อานิสงส์บังเกิดดังนี้
ถวายข้าวและน้ำ ทำให้เธอได้ร่างกายที่เป็นทิพย์
ถวายผ้าคืบยาวคืบ เป็นเหตุให้เธอได้เครื่องประดับที่เป็นทิพย์
ถวายกุฏิเพิงหมาแหงน เป็นเหตุให้เธอได้วิมานที่สวยงามมาก
ถวายน้ำ ๑ ฝาบาตร เป็นเหตุให้เธอได้สระโบกขรณี
เมื่อยามราตรีเธอก็ปรากฏกายพร้อมทั้งวิมานและสระโบกขรณีให้
พระโมคคัลลานะเห็น

ท่านก็ถามว่า “เป็นใคร”

เธอตอบว่า

“ฉันคือมารดาพระสารีบุตรที่เป็นเปรต ที่พระสารีบุตรถวายสังฆทาน
และพระคุณเจ้าช่วยกันสร้างกุฏิถวายสงฆ์แล้วอุทิศส่วนกุศลให้”

แสดงว่าคนฉลาดรู้จักทำบุญไม่ต้องสิ้นเปลืองมาก ก็ได้รับอานิสงส์สูง
เมื่อให้เขา เขาได้รับ เราผู้ทำก็มีผลเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เมื่อให้ใครก็ตามผู้รับ
ก็มีผลไม่บกพร่อง...

โปรดอย่าลืมนว่าการทำบุญที่ได้บุญมากนั้น “เจตนา” นั้นสำคัญมาก เป็นแรงส่งขั้นดี การทำบุญด้วยวัตถุอันเลิศให้กับบุคคลอันเลิศ ปราศจากกิเลส เครื่องเศร้าหมองใดๆ ทำไปด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่มั่นคง ประกอบด้วยศรัทธาอันดี ถึงพร้อมด้วยปีติเบิกบานใจ

ผลบุญที่ได้ย่อมไปบุญล้นฉนั้น

ก า ร เชื่ อ ม บุ ญ

ห นุ น ชี วิ ต

การเชื่อมบุญคืออะไร หลายคนที่ไม่เคยได้ยินคงสงสัยว่ามันเป็นการทำบุญในลักษณะใดกัน หลายคนอาจจะบอกว่าตั้งแต่เกิดมาไม่เคยได้ยินคำคำนี้

แล้วอะไรคือ “การเชื่อมบุญ” ที่แน่ๆ คำถามที่ต้องตามมาก็คือ เราทำการเชื่อมบุญเพื่ออะไร โปรดใจเย็นๆ ตั้งสติ ค่อยๆ อ่านทำความเข้าใจไปเพื่อจะให้เรื่องนี้เกิดประโยชน์มหาศาลกับชีวิตของทุกคน

ในชีวิตของคนเรานั้น เราเคยมีเวลามาสังเกตกันบ้างหรือไม่ว่าความสำเร็จหรืออุปสรรคความทุกข์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตนั้น มันเริ่มจากตรงไหน แล้วไปสิ้นสุดที่ไหน

เอาแค่เส้นทางชีวิตในชาติเดียว เอาเพียงชาติปัจจุบันนี้ก็พอแล้ว ไม่ต้องดูกันตลอดเส้นทางยาวๆ ไปหลายภพหลายชาติ ไปข้างหลังหรือข้างหน้า มันยากเกินไปและเกินวิสัยของคนปกติทั่วไปที่จะหยั่งรู้ได้

ส่วนมากเรื่องเหล่านี้มันทั้งหมดมันจะเริ่มต้นมาจากตัวเราไปสู่คนหรือเรื่องที่เราต้องการจะติดต่อ และดำเนินการให้สำเร็จและต้องเกี่ยวพันกันไปหลายครั้งแม้เราจะพยายามทำแบบสุดแรงเกิด สุดสติปัญญา สุดเงินทุนรอนกำลังที่มีทั้งหมด ทำแค่ไหนมันก็ยังไม่สำเร็จเสียที

แล้วมันเป็นเพราะเหตุใด ด้วยสาเหตุอะไรกันแน่ จำที่เคยบอกไว้ในเรื่องเจ้ากรรมนายเวรได้หรือไม่ว่า คนทุกคนที่มาเกี่ยวข้องกันในชาตินี้มันเคยเป็นญาติกันและเป็นเจ้ากรรมนายเวรของกันและกัน มันเกี่ยวพันกันเป็นลูกโซ่ร้อยรัดเข้าด้วยกัน

บางครั้งมันจะห่างหรือจะรัดเข้าหากัน มันขึ้นอยู่กับบุญและกรรมที่ส่งผลในเวลานั้น

เหตุผลที่เรื่องต่างๆ ที่เราอยากจะทำให้เกิดขึ้นมันไม่สำเร็จ ก็เป็นเพราะส่วนหนึ่งเราอาจจะยังไม่รู้จักช่องทางหรือวิธีทำให้เรื่องต่างๆ นั้นมันสำเร็จลงได้ง่าย เราปล่อยให้โซ่ที่เกี่ยวกันนั้นห่างกันมากจนไม่สามารถเชื่อมต่อกันได้เลย แล้วอย่างนี้เรื่องต่างๆ ที่เราต้องการนั้นมันจะสำเร็จได้อย่างไร

เหมือนเราต้องการอยากจะได้สิ่งหนึ่งจากคู่รักแล้วเราไม่บอก ไม่แสดงที่ทำ ไม่แสดงอาการอยากได้ แล้วชาตินี้เขาหรือเธอจะรู้หรือไม่และชาตินี้เราจะได้มันหรือไม่

เราต้องการอะไรจากคนอื่น แล้วเราเคยให้อะไรคนอื่นบ้างหรือไม่
เราอยากจะทำให้เขาทำดีกับเรา เราเคยทำดีอะไรให้กับเขาหรือไม่
เราอยากจะทำให้เขาช่วย แล้วเราเคยสนิทชิดเชื้อ เคยไปมาหาสู่กับเขาหรือไม่ เราเคยช่วยเหลือเขาทั้งในยามที่เขาลำบากหรือไม่ลำบากหรือไม่ เราเคยมีบุญคุณกับเขาหรือไม่ และเพียงพอที่จะทำให้เขาต้องมาตอบแทนเราหรือไม่
เราอยากให้เขาช่วย เราเคยมีบุญร่วมกันกับเขามาหรือไม่ ทั้งบุญเก่าที่สร้างด้วยกันมาและได้มีการสร้างบุญใหม่ร่วมกัน

การเชื่อมบุญนี้ เป็นอีกช่องทางที่สำคัญมากที่มีมาจากการทำบุญ (ขอแนะนำว่าให้ย้อนกลับไปดูในเรื่องบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ อีกครั้งเพื่อให้เข้าใจในเรื่องของบุญอย่างถูกต้อง) และต้องมีการโมทนาอุทิศบุญและเชื่อมบุญของเรากับผู้ที่เราต้องการให้เรื่องที่เราจะทำให้เกิดขึ้นนั้นสำเร็จได้โดยง่าย

**เคยได้ยินคำคำนี้ไหม ถ้าไม่มีบุญพอ ก็ไม่มีทางสำเร็จได้
และเมื่อบุญมาถึง แม้ฟ้าก็มีอาจกันได้!**

ในเรื่องที่เราต้องการบางเรื่องนั้น บางครั้งเรายังไม่มีบุญพอที่จะเชื่อมเรื่องราว เชื่อมบุญเข้าหากับคนที่เราอยากจะทำเชื่อมเข้าหากันได้ หรืออาจยังมีวิบากกรรมขวางทางเราอยู่

ดังนั้นเราต้องสร้างบุญใหม่ให้ถูกวิธี มีแรงบุญพอที่จะไปช่วยลดวิบากกรรมที่มีอยู่ในตอนนั้นเวลานั้นเสีย และต้องเชื่อมบุญใหม่ให้ใหญ่กว่า แรงกว่า ให้ตรงช่องทางกับเรื่องราวหรือคนที่เราอยากจะทำเชื่อม ทั้งนี้ก็เพื่อจุดมุ่งหมายที่เราอยากจะได้

เปรียบเหมือนเวลาที่จะยกขนไม้ที่กีดขวางทางเดินของเรา เรายืนอยู่คนเดียวก็หันรีหันขวางไม่รู้จะทำอย่างไร จะเดินไปต่อก็ไม่ได้ ยกคนเดียวก็ไม่มีแรงจะยกขึ้น เรารู้แล้วว่าลำพังเราคนเดียวนั้นไม่สามารถยกขนไม้นี้ได้

จึงตัดสินใจไปขอความช่วยเหลือจากคนอื่น รีบวิ่งไปบอกเพื่อนบ้านข้างบ้านที่เผอิญไปบ้านที่ไม่ถูกกันอีก เราวิ่งไปผัดบ้าน เหมือนกับความพยายามของเราที่ไปผัดช่องทางใหม่

ดังนั้นบ้านที่ไม่ถูกกันนี้เขาก็นิ่งเฉย แถมยังบอกอีกว่าธุระไม่ใช่ ไม่ใช่เรื่องของเขา ที่เมื่อก่อนเขาเคยมาเรียกให้เราไปช่วยยกของเรายังทำเป็นเฉยแล้วทีนี้เขาจะไปช่วยเราทำไม เมินเสียเถอะ!

เราจึงต้องวิ่งไปบอกอีกบ้านหนึ่งที่เราเคยไปช่วยเขาขนของย้ายบ้าน หรือเคยช่วยอะไรเขา พอบอกเขามาช่วยยกขนไม้หน่อยเท่านั้นเอง เราวิ่งไปถูกช่องทางแล้ว เขาก็ก๊อกลงลุกขึ้นไปช่วยเรา ขอนไม้เมื่อได้สองแรงก็ยกขึ้น เราก็สามารถผ่านไปได้ง่ายๆ

หรือแม้แต่ในตอนนั้น เรามีเพื่อนบ้านเหลืออยู่บ้านเดียว เมื่อเขาปฏิเสธไม่ช่วยเราแต่เราก็มองใจที่ถ่อมอ่อนน้อมไปขอโทษเขาบอกเขาว่า ในวันนั้นเรารู้สึกผิดที่ไม่ได้มาช่วย อาจจะเป็นเพราะเราติดธุระจริงๆ หรือเรากำลังไม่สบาย ซึ่งต้องเป็นไปตามความจริงอย่าฝืนคิดเรื่องมุสาหรือโกหกเป็นอันขาด ถ้าเขาไม่ติดใจอะไรหรือไม่โกรธแค้นเราอะไรมากมายเขาอาจกลับมาช่วยเรา ยกขนไม้นี้ก็ได้อีก

เรื่องต่างๆ ในชีวิตของเราก็เหมือนกัน บางคนอยากจะทำการค้าขายกับใคร อยากจะได้อะไรทำ อยากจะขายบ้าน อยากจะทำงานที่องค์กรใหญ่นั้น อยากจะให้ผู้ใหญ่สนับสนุน แต่ยังไม่รู้ว่าสิ่งที่อยากได้นั้นจะสำเร็จตลอดรอดฝั่งได้หรือไม่

เพราะเหตุที่ที่เรายังเชื่อมเรื่องราวต่างๆ นั้นยังไม่ถูกช่อง หรือแม้แต่รู้จักคนที่ต้องการจะเชื่อมแล้ว แต่เราก็กังไม่รู้ว่าวิธีจะทำอย่างไร?

การเชื่อมบุญไม่ใช่พิธีกรรมทางไสยศาสตร์ แต่เป็นการทำบุญโดยที่เราตั้งใจที่จะมอบทานอุทิศบุญกุศลที่ทำบุญนี้แล้วส่งตรงไปที่คนที่เราต้องการจะให้ แต่ที่พิเศษกว่าเล็กน้อยก็คือ เป็นการทำให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะไม่ได้กล่าวอุทิศบุญแบบกว้างๆ

ซึ่งมุ่งตรงไปที่เรื่องราวต่างๆ ที่เราอยากให้เกิดขึ้นแต่ต้องเป็นในทางที่ถูกธรรมเท่านั้นถึงจะสำเร็จได้ และในหลายท่านอาจจะต้องทำหลายครั้งในหลักการที่ว่า

สม่าเสมอ หมายความว่าเราต้องสร้างบุญและอุทิศบุญเจาะจงไปที่คนคนนั้น เจ้ากรรมนายเวรในเรื่องนั้น วิบากกรรมในเรื่องนั้น สิ่งที่ยากให้เกิดขึ้นในเรื่องนั้น แบบซ้ำๆ กันต่อเนื่องเพื่อให้เกิดพลัง

มากพอ หมายถึงบุญกุศลที่เราทำนั้นต้องมีพลังบุญมากพอที่จะช่วยให้สิ่งที่เราต้องการเกิดขึ้นด้วยการสร้างบุญแบบไม่หยุดและรวมบุญให้มากพอ

นานพอ หมายถึงในบางวิบากกรรมนั้น เจ้ากรรมนายเวรเขาไม่ยอมยกโทษให้ง่ายๆ เราต้องแสดงความสำนึกอย่างจริงจัง ซึ่งเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเราสำนึกจริงหรือไม่ เจตนาของเราเป็นอย่างไรเรากำลังจะหลอกเจ้ากรรมนายเวรอีกครั้งหรือไม่ หรือการที่เรามีเจ้ากรรมนายเวรหลายท่าน ซึ่งเมื่ออุทิศบุญไปให้เจ้ากรรมนายเวรรายหนึ่งแล้ว แต่ยังมีอีกเจ้ากรรมนายเวรมาต่อคิววางทางเอาไว้อีก จะต้องอุทิศบุญไปเป็นระยะเวลานานสมควรเรื่องที่เราต้องการจึงจะสำเร็จ

เคล็ดลับสำคัญของการเชื่อมบุญนั้น เราต้องอุทิศบุญไปให้ทั้งเจ้ากรรมนายเวรทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่เราอยากให้เขาอโหสิกรรม และขอให้เขาถอนตัวจากอุปสรรคต่างๆ ที่เขาขวางไว้ไม่ให้เราทำสำเร็จ รวมทั้งคนที่เราอยากจะไปขอโทษในเรื่องที่กำลังเกิดขึ้น หรือจะไปเชื่อมบุญใหม่กับคนที่เราต้องการไปขอความช่วยเหลือจากเขา หรือคนที่เราติดต่อกันมาค้าขายกัน คนที่มีปัญหาและอุปสรรคต่อกันในเรื่องต่างๆ ฯลฯ

เรื่องนี้สำคัญมาก เรียกก่ายๆ ว่าเป็นการเชื่อมบุญไปหาคนที่เราต้องการในเรื่องต่างๆ ที่เป็นผลดีในชีวิตของเราและที่สำคัญเรื่องที่เราต้องการให้สำเร็จนั้นไม่ผิดศีลธรรมอันดี

การเชื่อมบุญที่จะไปทำบาปนั้นไม่มีทางสำเร็จ เทพ เทวดา เจ้ากรรมนายเวรเขาไม่เอากับเราด้วยแน่นอน เรื่องอะไรเขาไปช่วยส่งเสริมหรือร่วมมือไปทำความชั่ว ให้เขาต้องได้รับโทษทัณฑ์ไปด้วย

บางครั้งที่เราอาจจะเคยได้ยินพวกแก๊งโจรร่วมมือกันไปทำความชั่ว แล้วมีพิธีกรรมอะไรนั้นเป็นการชักจูงวิญญาณที่ชั่วร้าย เป็นเรื่องของมารชาตานที่ต้องการพรรคพวกไปตกนรกร่วมกัน คนที่ไม่มีบุญไม่มีศีลกำกับไว้ คนพวกนี้ นรกคือปลายทางสุดท้ายของพวกมัน

เป็นคนละเรื่องกับการเชื่อมบุญเพื่อไปร่วมกันทำความดี เหมือนผ้าขาวกับผ้าดำ นรกกับสวรรค์ที่แตกต่างกันลิบลับ

การเชื่อมบุญถือว่าเป็นการกระตุ้นบุญเก่าและสร้างบุญใหม่ไปพร้อมๆ กัน และส่งแรงบุญใหม่นี้ไปให้คนที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ เป็นการมีบุญร่วมกัน

เพื่อขออำนาจแห่งบุญบารมีที่มีร่วมกันนี้ช่วยให้ทำการติดต่อในเรื่องที่ติดขัดได้สะดวกยิ่งขึ้น ถ้าเป็นคนที่เคยมีบุญร่วมกันมาก่อนก็ง่าย เหมือนมีบุญเก่าไปกระตุ้น แต่ถ้าไม่เคยทำบุญหรือรู้จักกันมาก่อน ก็กลายเป็นบุญใหม่ที่เราเป็นคนสร้างขึ้นมาร่วมกันกับเขาจะเป็นตัวไปเชื่อมให้เรื่องราวต่างๆ สำเร็จได้โดยง่าย ซึ่งขอย้ำอีกทีว่าต้อง**สม่ำเสมอ นานพอและมากพอ**

เมื่อการเชื่อมบุญแล้วยังไม่สำเร็จได้แบบทันใจ อย่าเพิ่งท้อเป็นอันขาด ทั่วไปเรื่อยๆ รับรองว่าไม่นานนักจะต้องสำเร็จหรืออย่างน้อยจะพบทางออกที่ดีแน่นอน

เรื่องนี้คือ.ธรรมรักษขอรับประกัน เพราะทำการเชื่อมบุญมาหลายเรื่องแล้ว สำเร็จทุกเรื่อง

ทั้งเรื่องคดีความที่ดูเหมือนจะไม่จบ เรื่องการเงินที่ติดขัด เรื่องการงานที่มีปัญหามาก การซื้อขายที่ดิน ขายบ้าน เรื่องลูก เรื่องปัญหาครอบครัวที่ทะเลาะเบาะแว้งกันตลอด เรื่องการเจ็บป่วยที่ไม่รู้สาเหตุ ถึงแม้จะได้ผลไม่ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์แต่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ทุกเรื่อง

ขอให้เชื่อมบุญเถาะครับ แล้วจะรู้ว่าบุญนั้นพลิกชีวิตเลย ทีเดียว

ในการเชื่อมบุญนั้นหลายท่านเคยถามด้วยความสงสัยว่าต้องทำการเชื่อมบุญในเวลาไหน ขอตอบตรงนี้เลยว่าเราสามารถทำได้ตลอดเวลา

ทั้งในช่วงเวลาที่ไม่มีปัญหาเพื่อเพิ่มบุญ เพิ่มวงจรบุญให้ เชื่อมติดทำอะไรก็สะดวก

ทั้งในเวลาที่กำลังเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส ซึ่งบางครั้งบุญของตนเองไม่พอก็มีวิธีการ “ฟังบุญ” ซึ่งเป็นการเชื่อมบุญชั้นสูง (มีอยู่ในเล่มอย่างละเอียดขอให้อ่านไปเรื่อย ๆ ก่อน)

เราเชื่อมบุญได้ทุกครั้งที่มีการทำบุญ แต่ข้อสำคัญเราต้อง สร้างบุญก่อน ไม่เช่นนั้นเราจะเอาอะไรไปเชื่อมบุญ!!!

อย่าลืมว่าการทำบุญนั้นมีหลายทางอย่างที่บอกไว้แล้ว รวมถึงการให้ทานในทุกเรื่อง ทั้งเงินทอง อาหาร การหยอดเงินลงตู้ที่เดียวนี้มีคนนิยมมาบอกบุญมากมาย ทั้งการร่วมสร้างถาวรวัตถุทางพุทธศาสนา เช่น โบสถ์ ้วัดวาอาราม เป็นค่าอาหารกลางวันเด็ก คนพิการ คนชรา การออกแรง การให้ความรู้ การพิมพ์หนังสือธรรมทาน รวมถึงการรักษาศีล และการทำสมาธิภาวนา ฯลฯ เรียกได้ว่าเรามีโอกาสทำบุญทุกเวลาและทุกโอกาส

แม้แต่การให้อาหารสัตว์เลี้ยง อาหารกับคนในบ้าน ทำอาหารให้ผู้มีพระคุณก็ล้วนเป็นเรื่องของบุญทานทั้งนั้น และเมื่อเราได้ทำบุญทานเหล่านี้แล้ว ก็ควรทำการเชื่อมบุญทันที เหมือนเป็นการเก็บสะสมบุญให้เป็นกองใหญ่ เป็นกองทุนบุญให้มีพลังที่จะเป็นการเชื่อมบุญกับคนหรือสิ่งที่เราต้องการ

อย่า ทำได้ทุกที ทุกเวลา

อยู่ที่เราจะตั้งสัจจะอธิษฐาน จะทำที่ไหนเมื่อไหร่ก็ได้ทันที ในทุกเช้าเมื่อเราลืมตาตื่นขึ้นมา ก่อนจะทำอะไรก็ตามควรจะสวดมนต์ไหว้พระหรืออย่างน้อยก็ตั้งสมาธิ สวดมนต์ อาราธนาศีล สมาทานศีล ๕ เท่านั้นเราก็ได้บุญมีบุญแล้วก็ทำเชื่อมบุญได้ทันทีทันใด ไม่มีการลั้นเปลืองอะไรเลยแม้แต่ নয়นอกจากใช้เวลาไปไม่มากนัก

หรือการที่เราทำสมาธิภาวนาสั้นๆ ในแต่ละช่วงเวลาของวัน ก็สามารถเชื่อมบุญเหล่านี้ไปได้เหมือนกัน ในห้องนอน ในรถ ในที่ทำงานก็ทำได้ทั้งสิ้น

การเชื่อมบุญไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ ว่างเมื่อใดทำได้เมื่อนั้นและเกิดผลเมื่อนั้นทันทีเช่นกัน

หลายคนสงสัยอีกว่าเราเชื่อมบุญไปให้พระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ พ่อแม่ที่ล่วงลับไปแล้ว ท่านเหล่านั้นจะได้รับบุญหรือไม่ เรื่องที่เป็นจุดมุ่งหมายในการทำบุญเพื่ออุทิศบุญไปให้ผู้ที่ตายไปแล้วนั้น น่าจะเป็นจุดมุ่งหมายแรกๆ ของผู้ที่ทำบุญกันทุกคน

บุญกุศลที่ทำให้ผู้ตายนั่นไม่ว่าจะเป็นใคร พ่อแม่ พี่น้อง บรรพบุรุษ หรือคนที่เรารักเพื่อที่จะให้เขาได้รับบุญที่เราส่งไปให้ นั่น เราเป็นผู้ส่งแต่ผู้รับนั้นต้องมีเงื่อนไขหลายประการสำคัญถึงจะรับได้ ในทางพระพุทธศาสนานั้น มีระบุไว้ชัดเจนในพระไตรปิฎก ขุททกนิกาย เปตวัตถุ พอดีสรุปใจความว่า

เปรตหรือผู้รับต้องยอมรับหรืออนุโมทนาบุญที่เราส่งไปให้ เขาก็จะได้รับ ถ้าเขาไม่รู้หรือไม่รับไม่ชื่นชมก็ไม่มีทางรับบุญนั้นได้ อีกทั้งไม่อยู่ในสภาวะที่รับได้ก็จะรับไม่ได้เพราะอยู่ในภพภูมิที่ต่ำมาก เพราะถูกลงโทษอยู่ในนรกก็ไม่สามารถรับบุญได้เช่นกัน

สำหรับพระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ พ่อแม่ที่ล่วงลับไปแล้ว ถ้าท่านเปิดรับท่านก็รับได้และจะยิ่งเป็นการเพิ่มบุญให้ท่านมีบุญบารมีและมีความสุขในภพภูมิของท่าน รวมถึงในพระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ท่านจะได้มีบุญเพิ่มมากขึ้น จะช่วยเหลือคนและดวงจิตวิญญาณต่าง ๆ ได้มาก ถือว่าเราได้ร่วมสร้างบุญใหญ่กับท่าน ขอให้อุทิศบุญเชื่อมบุญไปให้กับท่านเหล่านั้นเยอะ ๆ รับรองว่าดีแน่

ครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งบอกไว้ว่าสำหรับคนตายที่สะสมกรรมดีมากได้ไปเกิดในภพภูมิเทวดานั้น แม้ท่านจะมีความสุข มีอาหารทิพย์ แต่ถ้าท่านทราบว่ญาติพี่น้องทำบุญแล้วอุทิศให้ท่านก็ยินดีรับ ท่านก็ชื่นชมอนุโมทนาด้วย บุญก็เกิดแก่ผู้ทำและผู้รับเช่นกัน แต่ถ้าท่านไม่รับไม่ชื่นชมก็เหมือนกับเปรตคือไม่ได้บุญนั้นเช่นกัน

แต่การอนุโมทนาของเปรตกับเทวดานั้นต่างกัน เทวดาอนุโมทนาแล้วบุญก็เกิดกับเทวดาเท่านั้น แต่สำหรับเปรตนั้นเมื่อเปรตอนุโมทนาแล้ว นอกจากบุญจะเกิดแก่เปรตแล้วยังได้รับข้าวของอันสมควรแก่ฐานะของเปรตตรงตามที่อยู่ทิศไปให้ด้วย

เช่น มีผู้ถวายอาหารแล้วอุทิศให้เปรต เปรตอนุโมทนาแล้วก็จะได้รับอาหารอันสมควรแก่ฐานะของเปรตด้วย ทำให้เปรตอิมหันต์ปราศจากความหิวโหย หรือเราถวายผ้า เปรตก็จะได้รับผ้าทิพย์ปกปิดร่างกายทำให้พ้นจากสภาพเปลือยกายได้ เราถวายน้ำแล้วอุทิศให้ เปรตก็ได้ดื่มน้ำทิพย์พ้นจากความหิวกระหายด้วยอำนาจของการอนุโมทนา

การอุทิศบุญที่ทำให้เปรตนั้นมีใช่เป็นการหยิบยื่นของสงฆ์ เพราะบุญเป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้เพราะเกิดที่ใจ เมื่อใดที่ใจเกิดบุญใจก็จะส่องใสไม่ขุ่นมัวเพราะฉะนั้นธรรมชาติของบุญก็คือเป็นเครื่องชำระจิตใจให้ส่องใสปราศจากกิเลสเครื่องเศร้าหมอง

แต่มีครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งท่านบอกวิธีที่ทำให้คนตายนั้นรับบุญได้แน่นอนถ้ายังไม่ไปเกิด คือการฝากบุญนั้นไว้กับท่านพระยายมบาล พระแม่ธรณี เพราะเมื่อผู้ตายนั้นรับทุกข์จนถึงวาระแล้วกรรมนั้นก็ต้องหมดลงไป ก็จะมีโอกาสที่จะรับบุญได้เพราะได้เลื่อนภพภูมิแล้ว

เราต้องเข้าใจว่าสัตว์โลกนั้นย่อมเป็นไปตามกรรม ใครทำดีย่อมได้ดีไปอยู่ในภพภูมิที่ดี ถ้าหากทำชั่วก็ต้องไปอยู่ในภพภูมิที่มีแต่ความทุกข์ยากลำบาก ต้องรับผลกรรมที่ทำมา ใครจะมารับแทนไม่ได้หรือจะช่วยให้พ้นทุกข์นั้นไม่ได้

หลายคนบอกว่ามีบรรพบุรุษหรือแม้กระทั่งดวงจิตวิญญาณที่เราไม่รู้จัก มาเข้าฝัน หน้าตาอิดโรยบอกว่าอยากกินโน่นอยากกินนี่ อยากกินอาหารที่เขา เคยชอบเหมือนตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่

ดังนั้นคนที่บอกว่าทำอาหารที่คนตายชอบส่งไปให้นั่นเขาไม่ได้รับอาหาร แบบนั้นหรอก ไม่ว่าจะปัดเผ็ดปลาช่อน ไก่ย่าง ขาหมูอะไรที่เราเข้าใจกัน ผิดๆ ที่เขามอบออกอย่างนั้น

เราต้องรู้ว่าบุญที่ส่งไปให้นั่นเป็นของทิพย์ ทำให้เขาเหล่านั้น มีความสุขมากขึ้นในระดับหนึ่งทั้งเสื้อผ้าทิพย์ น้ำทิพย์ อาหาร ทิพย์ที่เขาได้รับนั้นไม่เหมือนกับอาหารที่เรากินหรือที่เราทำบุญ

แต่ที่เขามาปรากฏตัวมาขออาหารเหล่านั้น เพราะเขายังติดอยู่ในเรื่อง จริตเดิมที่ก่อนตายเป็นอย่างไก็เป็นอย่างนั้น การที่เราเอาอาหารที่เขาชอบมา ทำบุญนั้นก็ไม่ได้ผิดแต่อย่างใด ยิ่งเป็นการแสดงเจตนาที่แรงกล้าที่จะช่วยส่งบุญ นั้นไปถึงคนตายได้ ยิ่งพยายามทำมากบุญนั้นก็มาก

แต่เราต้องพิจารณาด้วยปัญญาด้วยว่าคนที่กินอาหารนั้นในความเป็นจริงเป็นใครกันแน่ ระหว่างผีกับพระสงฆ์ที่เห็นได้จับต้องได้ ท่านฉันอาหาร เข้าปากให้เห็นกันต่อหน้าเลย

เราต้องพิจารณาด้วยความเหมาะสมด้วย พระสงฆ์บางรูปท่านมีอายุมากแล้วท่านควรจะฉันอาหารประเภทใด ท่านเป็นคนเหมือนเราทุกอย่าง เพียงแต่ท่านสละแล้วทางโลกมุ่งปฏิบัติธรรม

อาหารที่นำมาทำบุญนั้นควรส่งเสริมให้ท่านเจริญในธรรมได้ดีขึ้น ไม่ใช่เพราะอาหารเหล่านั้นทำให้ท่านเกิดเป็นโรคต่างๆ ทั้งท้องเสีย เบาหวาน ไ้มน้ำอุดตันในเลือด ขอฝากไว้ให้ทุกท่านได้เข้าใจตามความเป็นจริงในข้อนี้ด้วย

สำหรับคำถามที่ว่า จะเชื่อมบุญในเรื่องอะไรได้บ้าง

ขอตอบว่าเราสามารถสร้างบุญและเชื่อมบุญไปได้ทุกเรื่องที่เราต้องการ หากเราต้องการที่จะให้แรงบุญที่เราทำนั้นช่วยเราให้ดำเนินการในเรื่องใดให้สำเร็จลุล่วง เราก็ต้องทำการเชื่อมบุญในเรื่องนั้นกับคนที่เราอยากจะทำให้เห็นผลขึ้น

เราต้องการที่จะเชื่อมบุญในเรื่องใดก็ต้องเจาะจงไปในเรื่องนั้นๆ อย่าบอกไปกันรวมๆ พลังบุญที่เราทำมันอาจจะพุ่งตรงไปถึงจุดหมายไม่ได้ หรือไม่มีแรงพอเพราะมันจะกระจัดกระจายกันปนเปไปหมด ควรทำทีละเรื่องๆ เราทำการเชื่อมบุญได้หลายครั้งไม่จำกัดในแต่ละวันอยู่แล้ว

บทต่อไปจะพูดถึงว่าจะเชื่อมบุญในเรื่องอะไร และต้องทำอย่างไรแบบละเอียด

“

การเชื่อมบุญกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น หัวใจสำคัญคือ
การปฏิบัติบูชาที่หมายถึงการสร้างกรรมดี
สร้างบุญด้วยทาน ศีล ภาวนาและอุทิศบุญที่สร้างนั้น
ไปให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น ที่ทำให้การเชื่อมบุญนั้นสำเร็จ

”

เชื่ อ ม บุ ญ
กั บ พ่ อ แม่
พ ระ อ ร หั น ต์ ไ น บ้ า น

การทำบุญเริ่มต้นนั้นหลายคนก็กว่าต้องทำกับพระสงฆ์รูปใดรูปหนึ่ง หม่อมคณะใดคณะหนึ่ง วัดใดวัดหนึ่งเท่านั้น หรือแม้กระทั่งต้องทำกับพระสงฆ์เท่านั้น คนยากจน คนไม่มีข้าวจะกิน ผู้พิการ เพื่อนฝูง คนที่ต้องการความช่วยเหลือ สัตว์ต่างๆ เราก็ควรจะทำด้วย

แต่กับพ่อแม่ที่เป็นผู้มีพระคุณกับเรา เราต้องทำบุญกับท่านเหล่านั้นเป็นอันดับแรกด้วยซ้ำ

เป็นบุญใหญ่ที่ทุกคนต้องทำไม่ใช่แค่ควรทำ ที่ใช้คำว่าต้องทำนั้น เพราะเป็นเรื่องที่ดีที่สุดเป็นบุญใหญ่ที่สุดของคนเลยทีเดียวนะ

เพราะพ่อแม่ฉันเปรียบดังพระอรหันต์ ท่านเป็นพระพรหมในบ้านที่ควรกราบไว้เคารพบูชายิ่งกว่าคนที่เราไปทำบุญโดยไม่รู้จักเสียด้วยซ้ำ ท่านได้อุดทนลำบากเลี้ยงดูอุ้มชูเรามาตั้งแต่เกิด ท่านเอาอนาคต ความฝัน เวลาทั้งหมดของตนโยนทิ้งไปเพื่อลูกทุกคน

เมื่อเราเติบโตใหญ่มีเรี่ยวแรงมากขึ้นในขณะที่ท่านสูงอายุ ร่างกายเริ่มเสื่อมถอยลงเราควรต้องตอบแทนพระคุณของท่านอย่างเต็มกำลังและสติปัญญา

สมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม หรือสมเด็จพระโต พระอริยสงฆ์ที่คนไทยรู้จักท่านดี ท่านเคยเทศนาในเรื่องของพระอรหันต์ในบ้านที่ลึกซึ้งกินใจมากขออนุญาตนำมาลงในที่นี้ เพื่อเป็นธรรมทานแด่ทุกท่าน และเพื่อความเข้าใจในเรื่องของบุญ

ขอโมทนาพระคุณความดีของสมเด็จพระโตและผู้เกี่ยวข้องที่ถอดความออกมาเผยแพร่ ณ โอกาสนี้ สมเด็จพระโตท่านเทศนารวมใจความว่า

“พระอรหันต์คือพระผู้ประเสริฐ คนเราทั้งหลายพยายามค้นหาพระผู้ประเสริฐเพียงหวังที่จะยึดท่าน เกาะผ้าเหลืองท่าน เกาะหลังของท่านเพื่อให้ท่านพาไปสู่ความสุข แม้ว่าท่านจะอยู่ไกลสุดขอบฟ้า คนเราก็กังอุตสาห์ ดิ้นดันดิ้นรนไปหาเพียงหวังเพื่อยึดเหนี่ยวและบูชาท่าน

แต่พระที่อยู่ภายในที่ใกล้ตัวที่สุดกลับมองข้าม มองไม่เห็นเหมือนใกล้
เกลือแต่กลับไปกินต่าง อันน้ำใจของพ่อแม่ที่ให้ต่อลูก มีแต่ความบริสุทธิ์ ไม่คิด
หวังสิ่งใดตอบแทน เช่นเดียวกับน้ำใจของพระอรหันต์ที่ให้ต่อมนุษย์ก็มีความ
บริสุทธิ์เช่นเดียวกัน

พ่อแม่จึงเปรียบเสมือนพระอรหันต์ของลูก...

...น้ำใจที่มีต่อลูกเช่นนี้เปรียบเท่ากับน้ำใจของพระอรหันต์โดยแท้ พ่อแม่
จึงเป็นพระอรหันต์ในบ้านของเราจริงๆ ทำไมพวกท่านจึงไม่คิดที่จะทำบุญกับ
พระอรหันต์ที่อยู่ในบ้านของท่านเล่า

...ขอให้สาธุชนทั้งหลายผู้ที่ได้มาฟังธรรมในวันนี้จงกลับไปทำบุญกับพ่อ
แม่ผู้เป็นพระอรหันต์ในบ้าน การทำบุญแบบนี้จะได้านิสงส์ทันตาเห็นในชาติ
ปัจจุบัน บุญที่ให้ผลในชาติปัจจุบันคือบุญที่ทำกับพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ

**แต่พระอรหันต์ที่อยู่นอกร้าน พวกท่านไม่อาจจะล่วงรู้ได้
ว่าองค์ใดจริงหรือไม่จริง แต่ที่อยู่ใกล้ตัวที่สุดและเป็นของจริง
และบูชาได้อย่างแน่นอน**

ไม่เคยเห็นผู้ใดเลยที่มีความกตัญญูทวดที่ต่อพ่อแม่แล้วต้องพบกับความ
วิบัตินั้นไม่เคยมี มีแต่จะพามาหากินอาชีพอะไรก็จะเจริญรุ่งเรือง แคล้วคลาด
ปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟก็ไม่ไหม้ มีแต่ความสุข
อายุยืนยาว”

อานิสงส์ในการทำบุญต่อพ่อแม่ผู้มีพระคุณนี้ จะส่งผลให้ผู้ใดที่ได้รับการ
การเคารพนับถือยกย่องจากปวงเทพเทวดา จากคนทั่วไป ได้รับการสนับสนุน
ทุกเรื่องจากคนรอบข้าง

การค้าเจริญก้าวหน้าไม่มีวันขาดทุน เป็นคนที่มีจิตใจงดงาม ไม่มีตก
ทุกข์ได้ยาก มีทรัพย์สินอันบริบูรณ์ บุตรหลานอยู่ในโอวาทว่านอนสอนง่าย
ไม่มีอุบัติเหตุในชีวิต โรคภัยแรงไต่ๆ ไม่กล้ากราย วิชากรรมหนักจะคลาย
ตัวเป็นเบาหรือถึงขั้นไม่ส่งผลเลยในชาตินี้

จะเห็นได้ว่าอานิสงส์ในการทำบุญต่อพ่อแม่ผู้มีพระคุณนั้นมีแต่ผลดีทั้ง
สิ้น ในทางกลับกันคนที่ทอดทิ้ง ปล่อยขว้างไม่ดูแลหรือไปสร้างกรรมทำให้ท่าน
เข้าใจเสียใจนั้น ผลกรรมไม่ดีที่จะได้รับจะเป็นเรื่องตรงกันข้ามจากที่กล่าวมา
ทั้งสิ้น เรื่องนี้เชื่อว่าทุกคนคงเคยได้ยินได้ฟังว่าคนที่เป็นลูกอกตัญญูนั้นไม่มีวัน
เจริญขึ้นมาได้เลยในชาตินี้

การเชื่อมบุญกับพ่อแม่ควรจะทำเป็นอันดับแรก ยิ่งท่านยังมีชีวิตอยู่
ท่านจะได้เมตตาเรามากขึ้น สำหรับคนที่มีเรื่องข้องใจกับพ่อแม่หรือไปทำ
อะไรให้ท่านเสียใจ ขอให้อุทิศบุญเชื่อมบุญให้กับท่านตลอดเวลา เรื่องที่นึกว่า
ร้ายจะกลายเป็นดี เรื่องที่ติอยู่แล้วจะดียิ่งขึ้น

เพราะโดยพื้นฐานแล้วพ่อแม่กับลูกนั้นต่างเป็นเจ้ากรรมนายเวรซึ่งกัน
และกันตอนก่อนที่ลูกจะเกิด ลูกนั้นเป็นเจ้ากรรมนายเวรเพราะเขาเป็นคนเลือก
พ่อแม่มาเกิด เปรียบกับเจ้านั้นนั้นเขาต้องเลือกลูกหนี้ที่ค้างหนี้เขามากที่สุด
ก่อนเป็นอันดับแรกถ้าอยากจะได้หนี้คืน

ลูกจึงเป็นคนเลือกพ่อแม่มาเกิด ด้วยกรรมแต่่งให้เกิด

เมื่อมาเกิดแล้วคราวนี้พ่อแม่ต้องเลี้ยงดูอุ้มชู เป็นไปตามกรรมลิขิต และก็ได้กลายมาเป็นเจ้ากรรมนายเวรของลูกแล้วในทีนี้ พ่อแม่เฒ่าลูกจึงเป็นลูกหนี้ ต้องเลี้ยงดูพ่อแม่เป็นการใช้หนี้ตอบแทน

การที่จะให้ครอบครัวเป็นสุขนั้นบุญจะต้องมากกว่าบาป หรือกรรมดีที่มีร่วมกันต้องมากกว่ากรรมไม่ดีที่มีต่อกัน หากอุทิศบุญหรือเชื่อมบุญแก่กันตลอดเวลาแล้วบุญย่อมมากขึ้นตลอดเวลา แต่ต้องระวังกรรมไม่ดีประกอบกันไปด้วยให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดเท่าที่ทำได้

หากเป็นดั่งนั้นพ่อแม่และลูกก็จะมีความสุข เมื่อมีวิบากกรรมไม่ดีเข้ามาในครอบครัวก็จะช่วยเหลือกันได้ ขอให้เชื่อมั่นเถิดว่าพลังบุญจะช่วยให้ทุกคนในครอบครัวอยู่กันแบบมีความสุขสันต์ด้วยแรงบุญที่ทำร่วมกัน

ตั้ง อ ม บุ ญ
เพื่ อ ให้ ค ร อ บ ค ร ี ว
อ ยู่ เ ยี น เ ปื น สุ ข

**เป็นการเชื่อมบุญที่สำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานแรกที่จะทำให้เรา
นั้นเจริญก้าวหน้าในทุกๆ ทาง ถ้าครอบครัวมีความสุขเมื่อจะทำ
อะไรก็สำเร็จ เพราะมีแรงบุญช่วยกันหนุนนำ**

ขอให้สังเกตเถิดว่าคนที่ครอบครัวพร้อมสนับสนุน มักจะทำอะไรก็มี
ความสุขและสำเร็จไม่ยากไม่ว่าเรื่องนั้นจะแสนยากเย็นเพียงใด

หลายคนเรียกว่าพลังใจ แต่ผมขอเรียกว่าพลังบุญ

แต่ก็มีหลายคนแย้งว่าไม่จริงหรอก ฉันทำอะไรสำเร็จเพราะไม่ยุ่งเกี่ยวกับครอบครัว คนที่พูดอย่างนั้นยังเข้าใจความหมายของชีวิตที่ผิด เพราะว่าความสุขนั้นบางครั้งไม่ได้วัดกันที่ตัวเลข วัดกันที่เงินทอง หลายคนบอกว่าประสบความสำเร็จมากในการทำงาน แต่ทว่าหัวใจปราศจากความสุข หันไปทางไหนไม่เห็นคนในครอบครัวเลยสักคน อย่างนี้จะสำเร็จไปทำไมกัน ผู้ที่ทั้งครอบครัวก็สุข งานก็สัมฤทธิ์ผลไม่ได้แน่นอน ยิ่งถ้าเก่งและมีคนในครอบครัวหนุนรับรองว่าจะต้องพบกับความสำเร็จจากที่เป็นอยู่อีกหลายเท่าตัว

การที่เกิดมาเป็นครอบครัวเดียวกันนั้น เป็นการยืนยันในเรื่องบุพเพสันนิวาส ในเบื้องต้นว่าต้องเป็นคนที่เคยร่วมทำบุญมาด้วยกันอย่างใกล้ชิดแน่นอน ในอดีตชาติต้องเคยเป็นญาติสนิทติดกันมา ทั้งเป็นพ่อแม่ พี่น้อง วนเวียนสลับกันไปมา ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาอย่างยาวนาน

การเชื่อมบุญโดยวิธีนี้จะง่ายที่สุดและได้ผลเร็วที่สุด ถ้าายังอยู่ด้วยกันในบ้านเราสามารถไปทำการเชื่อมบุญด้วยกันในการทำบุญทำทาน รักษาศีลสมาธิภาวนา มีหลายบ้านที่ยกครอบครัวไปทำบุญทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาด้วยกัน

บุญนั้นจึงเป็นบุญกองใหญ่และส่งผลให้ครอบครัวนั้นมีแต่ความสุข สงบ และสว่างในสติ ปัญญา รู้จักการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง

ถ้าความสัมพันธ์หรือความประพาศของคนใดคนหนึ่งในบ้านทำให้เราไม่สบายใจ ทุกข์ใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร ไปกินเหล้าเมายา ติดการพนัน ติดยาเสพติด นิสัยสุรุษสุราย ใช้จ่ายมือเติบ บ่นจู้จี้มากผิดปกติ หาเรื่องเดือดร้อนเข้ามาในบ้านไม่เว้นแต่ละวัน ลูกหลานเอาแต่เรื่องร้อนใจมาให้ ไม่สนใจเรียนหนังสือ ไม่มีความรับผิดชอบ สร้างความแตกแยก มีผู้ ฯลฯ

เราก็ยังต้องรวมตัวกับคนที่เหลือช่วยกันแก้ไข โดยการเชื่อมบุญเข้าไปหาคนที่มปัญหาอยู่นั้น ไปช่วยให้เขาพ้นวิบากกรรมที่เคยเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เอาบุญใหม่ไปหนุนให้เขา อโหสิกรรมให้เขาอย่างจริงจัง ทำอย่างต่อเนื่องไปพร้อมๆ กับการตักเตือน การห้ามปราม ซึ่งการทำลักษณะนี้ก็เป็นบุญแบบหนึ่งด้วย

การให้ทำด้วยความเมตตา ความกรุณา มุติทา อุเบกขา หรือดำรงอยู่ด้วยพรหมวิหาร ๔ อย่างยิ่งยวด ผลบุญที่ยิ่งใหญ่จะช่วยให้เขากลับเนื้อกลับตัวในไม่ช้า กลับมาเป็นคนดีของบ้านของสังคม แล้วครอบครัวเราก็จะมีแต่ความสุขความเจริญทุกสถาน

เชื่ อ ม บุ ญ
ใ ห้ ค้ า ข า ย ไ ต้ ค ล่ อ ง

สำหรับคนที่ทำการค้าขายนั้นขอยกตัวอย่างสักตัวอย่างหนึ่งคือนักธุรกิจคนหนึ่งที่รู้จักกันดีนั้นเขามีความต้องการที่จะทำการติดต่อการค้ากับคนคนหนึ่ง เพื่ออยากจะให้เข้ามาซื้อสินค้าของบริษัทเพื่อจะทำให้เกิดสภาพคล่องในเรื่องการเงิน มีเงินมาหมุนเวียนใช้จ่ายอย่างเร่งด่วน

และเขาได้รับความเมตตาจากครูบาอาจารย์ให้รู้จักการเชื่อมบุญเป็นครั้งแรกของชีวิต เมื่อเขามีความศรัทธาเชื่อว่ามันจะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยเขาได้ เขาก็เกิดศรัทธาและตั้งใจทำอย่างเต็มที่ ซึ่งมันไม่ได้มีค่าใช้จ่ายอะไรมากมาย

การเชื่อมบุญของเขานั้น หลังจากที่เขาได้เริ่มต้นสร้างบุญด้วยการทำทาน สวดมนต์ และตั้งสัจจะอธิษฐานอุทิศบุญเชื่อมบุญถึงคนคนนั้นที่อยากจะค้าขายด้วย รวมถึงเวทดาที่รักษาตัวของคนนั้นด้วย และเรื่องสินค้าที่ต้องการจะขายให้กับเขา ขอให้บุญกุศลที่ทำนั้นเป็นการเชื่อมบุญระหว่างกันและกัน เป็นการเสริมบุญเก่าที่เคยทำมาด้วยกันและเพิ่มบุญใหม่เข้าไปช่วย

อีกทั้งมีการกล่าวขอโหสิกรรมและให้อโหสิกรรมไว้เลย เพื่อให้กรรมที่อาจจะมิต่อกันนั้นบรรเทาลง และรักษาศีล ๕ ติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้ สำหรับรายนี้ถือศีล ๕ อย่างเคร่งครัดในเวลา ๑๐ วัน และทำบุญแบบง่าย ๆ ติดต่อกันไปด้วย ๑๐ วัน เขาทำอย่างนี้ ปฏิบัติอย่างนี้แบบไม่บกพร่องหรือตกหล่นข้อใดข้อหนึ่ง

เวลาผ่านไปไม่ถึง ๑๐ วัน เขาก็สามารถติดต่อกับลูกค้ารายนั้นได้และเกิดการซื้อขายกันเกิดขึ้น เรื่องทุกอย่างเป็นไปตามที่เขาต้องการทุกประการ

และอยากจะแนะนำท่านที่เป็นพ่อค้าแม่ขายไม่ว่าจะขายอะไรก็ตามลูกค้าที่เข้ามาจับจ่ายซื้อของนั้นเขาก็คือเจ้ากรรมนายเวรของเราแบบมีชีวิตด้วยเหมือนกัน เมื่อเขาเอาเงินเอาบุญมาส่งให้ ก็ควรจะทำการอุทิศบุญให้เขาด้วยเป็นการเชื่อมบุญ เสริมบุญให้เขามีมากขึ้น ให้เขาเอาบุญใหม่มาให้เราอีก มาเป็นขาประจำอุดหนุนกันไปตลอด การค้าของเราก็รุ่งเรืองเงินทองไหลมาเทมา

สำหรับท่านที่มีกรรมเพราะต้องค้าขายกับสิ่งที่มีชีวิตหรือต้องฆ่าสัตว์ ตัดชีวิต เช่น ขายหมู ขายปลา แม้ไม่ได้เป็นผู้ฆ่าโดยตรงก็ยังถือว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกรรมนั้น ควรจะเร่งทำบุญอุทิศบุญกุศลไปให้ชีวิตที่สูญเสียไป ทั้งขอให้อิทธิกรรมเขาเท่าที่จะทำได้ ทำได้ทุกวันและวันละหลายๆ ครั้งก็ได้

ตอนที่ผมยังเด็กๆ เกือบห้าสิบปีที่แล้ว ผมรู้จักคนขายปลาอยู่คนหนึ่ง ที่ขายทั้งปลาช่อน ปลาดุก ปลาไหลและปลาต่างๆ ที่ตลาดสดบางลำพูรวมทั้ง กบด้วย คนขายเป็นสาววัยกลางคนชื่อ**พี่แหง**

ในทุกๆ วันพี่แหงคนนี้นั้นต้องฆ่าปลาเป็นจำนวนมากเพื่อส่งให้ลูกค้า ขาประจำที่สั่งเอาไว้ ใครเคยไปตลาดและเคยซื้อปลาที่แพงและให้แม่ค้าทำปลา ให้ คงเคยเห็นกรรมวิธีทำปลาเหล่านั้น

คือต้องมีการทุบหัวปลาเสียก่อนเพื่อให้ทำปลาได้ง่าย ปลาเมื่อมันโดน ทุบหัวมันจะดิ้นพรวดๆ สั่นเร่าๆ ไปทั้งตัว ก่อนที่จะโดนมีดคมๆ เชือดที่คอ และลำตัว และหันเป็นท่อนๆ พี่แหงก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน

รวมถึงกบที่ต้องมีการจับขาหลังของมันสองข้างแล้วพาดลงกับพื้น อย่างแรงเพื่อให้มันหยุดเคลื่อนไหว หยุดไม่ให้มันกระโดดโลดเต้นได้อีกเพื่อที่จะทำการเชือดและหันเป็นชิ้นๆ ให้สะดวก

ที่แห่งนี้ในแต่ละวันจึงฆ่าปลาฆ่ากบมากมาย แต่เพื่อเอาเงินมาเลี้ยงตัวเลี้ยงพ่อแม่ มีคนเคยถามว่าแกกลัวบาปไหม แกตอบแบบไม่ต้องคิดเลยว่า

“กลัว” แล้วก็กลัวมากเสียด้วย!!! แต่จะอย่างไรได้ก็แก้ไขไม่มีความรู้ และอาชีพที่แกทำแกก็เลือกไม่ได้ คิดว่าดีที่สุดแล้วสำหรับชีวิตของแกและครอบครัว

ที่แห่งนี้จึงพยายามทำบุญทำทานตลอดเวลา และใส่บาตรให้สัตว์และขอโหสิกรรมที่โดนฆ่าทุกวัน การค้าของแกก็เจริญรุ่งเรือง แผงขายปลาของที่นี่ขายดีที่สุดในตลาดนี้ อย่างที่บอกว่าบุญก็อยู่ส่วนบุญ ที่แห่งนี้มีชีวิตที่สุขสบาย ครอบครัวมีกินมีใช้ มีเงินทองมากมาย ถือว่าประสบความสำเร็จในอาชีพนี้มากคนหนึ่ง

แต่ท้ายสุดไม่รู้เพราะอะไรที่แห่งนี้ก็เลิกขายปลาไปทำมาหากินอย่างอื่นแทน มีคนมาเล่าให้ฟังในตอนหลังว่า ที่แห่งนี้ป่วยเดินไม่ได้ เป็นอัมพาตเวลาไปไหนมาไหนต้องคลานกระเสือกกระสนไปเหมือนปลาที่แกดักไปตามแผงในตลาด เหมือนกบที่ขาหลังหักและรับผลกระทบนั้นไปหลายปี จนกระทั่งตายหมดกรรมไป

อีกเรื่องหนึ่ง มีเรื่องเล่ากันในหมู่ผู้มีบุญบารมีว่า อดีตผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของเมืองไทยที่ต้องวิบากกรรมไม่มีแผ่นดินจะอยู่ในขณะนั้นนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการฆ่าสัตว์เป็นจำนวนมาก บาปกรรมที่ท่านได้ทำลงไปก็เพราะความจำเป็นของบ้านเมือง ถ้าท่านไม่ทำแบบนั้นก็จะมีคนต้องตายและประเทศชาติบ้านเมืองต้องมีการสูญเสียโอกาสการค้าขายที่ส่งผลไปหลายธุรกิจการค้าของประเทศไปมากกว่านั้น

แต่อย่าลืมบุญที่อยู่ส่วนบุญ กรรมที่อยู่ส่วนกรรม บุญนั้นไปรอท่านอยู่แล้ว บุญที่ท่านทำให้กับบ้านเมืองเพื่อส่วนรวมก็จะยิ่งไปช่วยเสริมให้ท่านมีอำนาจวาสนา เงินทองมากมาย เรียกได้ว่ากินอีกร้อยชาติก็ไม่มีวันหมดสิ้น

แต่กรรมที่ท่านทำนั้นมันหนักเหลือเกิน ไปฆ่าเขา ไปปลัดพรากสิ่งที่รัก ไปจากเขา ไปทำลายชีวิตเขา บุญที่เคยทำมันไปลบล้างไม่หมด อย่างเก่งก็แค่บรรเทาให้เบาบางหรือรับผลกระทบนั้นช้าลงอีกนิด

กรรมนั้นบอกแล้วว่าไม่มีใครเก่งเกินกรรม ยิ่งกรรมที่เจ้ากรรมนายเวรเขาไม่โอโสิกรรมหรือไม่มีโอกาสแม้จะให้โอโสิกรรมนั้น น่าจะหนักหน่อย

โดยที่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์แม้เขาจะเกิดเป็นสัตว์มาชาติใช้กรรมของเขา ต้องเป็นเปิดเป็นไถ่ในชาตินี้ก็ตาม กรรมฆ่าสัตว์ตัดชีวิตและทำให้เขาปลัดพรากจากสิ่งที่เขารักนั้นแรงมาก

เพราะในเวลาที่ไม่นานนัก เมื่อบุญเก่าของท่านผู้มีอำนาจนี้ลดลง กรรมหนักๆ มันจึงแทรกมาไล่ท่านทัน แม้ว่าท่านจะทำการสารพัดที่จะเพิ่มฐานบุญให้ใหญ่ให้เพียงพอไปขอลดหย่อนหนี้กรรมนั้น ทั้งปล่อยสัตว์ สร้างบ้านเรือนไทยถวายวัด สร้างพระพุทธรูปแต่มันก็ยังไม่เพียงพอ

ทุกวันนี้ท่านจึงต้องเดินทางไปมา ไม่มีแผ่นดินที่จะหลับตาลงแบบมีความสุขได้เลยจนกว่ากรรมที่ท่านทำจะหมดลงไป ทรัพย์สมบัติของท่านที่หามาได้ก็ยังไม่มีโอกาสได้ใช้เพราะเจ้ากรรมนายเวรเขาบังไว้หมด เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ได้ดีในเรื่องของบุญและกรรม

เชื่ อ ม บุ ญ
แ ก้ ไ ข ห นี ้ สึ น

เราต้องยอมรับความจริงว่าในชีวิตของเรานั้นเกิดมาพร้อมหนี้ ถ้าเป็นหนี้สินเรื่องเงินทองก็จะมาจากการทำงาน การค้าขาย หรือการยืมมาเพื่อดำรงชีวิต เป็นค่าเช่าบ้าน ค่าเทอมลูกและอีกสารพัดที่เรามีความจำเป็นต้องเอาเงินคนอื่นเขามาใช้ ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อไปยืมเขาแล้วก็ต้องเอาไปคืนเขา เป็นหนี้ใครเราก็ต้องใช้

แต่ถ้าในเวลานั้นมีปัญหาเจ้าหนี้เขาอยากจะได้เงินคืน แต่เรายังไม่มีเงินไปใช้คืนให้เขา เราจะทำอย่างไร ตกลงว่าตอนนี้เราได้ไปสร้างกรรมเพิ่มขึ้นมาแล้วเราจะแก้ไขอย่างไร

เราควรต้องไปเจรจาขอผ่อนผันชำระหนี้ให้เขา อย่าหลบ อย่าไปสร้างเรื่องให้มันวุ่นวายมากไปกว่านี้ การหลบหนีนั้นมันแค่การแก้ปัญหาล้วนๆ ชั่วคราว มันไม่ใช่การไปแก้ที่เหตุ เข้าไปคุยกับเขาเลย คุณอย่างมีสัจจะ อย่าโกหก บอกเขาไปเลยว่าสถานการณ์ในตอนนี้เป็นอย่างไร และเราอยากจะขอโอกาสแก้ไขอย่างไร

แต่ถ้าเขาไม่รับฟัง พูดยังไงก็ไม่ยอม แสดงว่าบุญของเรานั้นไม่พอขอให้มาทำการเชื่อมบุญไปให้เขาเสียก่อน พยายามทำการเชื่อมบุญอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นที่ตั้ง เอาบุญนำไป ถ้ายังมีวิบากกรรมมาก ไม่สำเร็จลงง่ายๆ ไม่เป็นไรไม่ต้องตกใจ

ยังมีวิธีช่วยได้อีกคือทั้งหาคนที่บุญมากกว่าเรา ซึ่งหมายถึงคนที่เขามีบารมี มีบุญ มีศีล เป็นคนที่เจ้าหน้าที่เขาเกรงใจ (ดูต่อไปในเรื่องพึ่งบุญ) ไปช่วยเจรจาให้

ขั้นตอนเหมือนกันทุกอย่าง แต่เราต้องบอกเรื่องที่เราต้องการลงไปด้วย รับประทานอะไรใครแล้วต้องทำให้ได้ ในเรื่องการถือศีลจะอธิษฐานนั้นต้องเป็นไปตามนั้นจริงๆ อย่าทำเล่นๆ หรือทำแบบขอไปที รอดตัวแล้วก็หายไปเลยไม่ทำตามทีสัจจะอธิษฐานไว้ เรื่องมันจะหนักขึ้นเป็นร้อยเท่า

ถ้ายังไม่แน่ใจว่าจะคืนเงินหรือสิ่งของเขาได้เมื่อไหร่ก็อย่ารับประทานใครเรื่อยเปื่อย เดี่ยวศีลข้อ ๔ จะขาด เราจะไม่มีบุญบริสุทธิ์ไปช่วยได้

ขอให้ใช้วิธีนี้ บอกเจ้าหนี้เขาไปว่าถ้าไม่มีเหตุการณ์อะไรเปลี่ยนแปลง เราจะคืนให้เขาในวันที่... อย่างนี้จะเป็นการป้องกันไม่ให้ผิดศีลข้อ ๔ เรื่อง มุสาได้

เมื่อทำการเชื่อมบุญตามวิธีที่บอกแล้วก็เพียรพยายามติดต่อเจ้าหนี้ เข้าไปอีก ในระหว่างเจรจาก็ทำการเชื่อมบุญไปให้เขาทุก ๆ วันอย่าหยุด รับรองว่าทั้งเจตนาที่ดี บุญกุศลที่เราเชื่อมเข้าไปหาเจ้าหนี้ นั้นจะทำให้เรา ทำการแก้ไขหนี้สินนี้ได้แน่นอน

มีเรื่องจะเล่าให้ฟัง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดกับตัวผมเองเลย เพราะตั้งอยู่ในความประมาทในการบริหารเงิน เพราะมีความจำเป็นเร่งด่วนในเรื่องการ แก้ไขหนี้สินและต้องการขยายงาน จึงได้ไปทำเรื่องขอกู้เงินจากธนาคารแห่ง หนึ่ง ซึ่งก็ได้รับการรับปากหลายครั้งหลายคราจากผู้มีอำนาจให้กู้เงินจำนวน นี้ว่าได้แน่ๆ

ทำให้เกิดผิด มีปัญญาน้อย และอาจจะเป็นวิบากกรรมที่เจ้ากรรม นายเวรเขาจะสั่งสอน จึงไปขอเครดิตร้านขายวัสดุก่อสร้างใกล้ๆ บ้านเพื่อ ขอสินค้าพวกวัสดุก่อสร้างทั้งหลาย ทั้งหิน ดิน ปูนทรายต่างๆ นานา มาให้ ข้างก่อสร้างสำนักงานที่จะขยายก่อน

ซื้อสินค้าแบบเงินสด โดยทางร้านเขาอมปล่อยเครดิตให้ ๓๐ วัน เพื่อจะได้ไม่เสียเวลา โดยคิดว่าเมื่อก่อสร้างเสร็จ เงินที่ขอกู้ธนาคารมาคง ออกก่อนหน้านั้นมีเงินจ่ายได้แน่นอน

แต่ในเวลาต่อมาเรื่องที่เกิดขึ้นมันไม่เป็นไปตามที่คิด ธนาคารปฏิเสธสั้น ๆ ว่าขอให้ออไประยะหนึ่งก่อนจึงจะอนุมัติเงินที่กู้ให้ได้ ซึ่งระยะหนึ่งของธนาคารที่บอกไว้มันนานเกินไป และคงทำให้ผมต้องหมดสิ้นเครดิต ล้นความเชื่อถือทุกอย่างที่สร้างขึ้นมา

ทีนี้หนี้สินก็วิ่งเข้ามาหาแบบรายวันทำอะไรไม่ถูก ทั้งเงินที่ต้องให้ร้านขายวัสดุก่อสร้าง เงินที่ต้องให้ช่างก่อสร้าง ผมจะเอาเงินที่ไหนไปจ่ายค่าของให้เขา หลังจากรู้เรื่องธนาคารแล้วก็นอนไม่หลับเลย เห็นแต่หน้าเจ้าหนี้ลอยไปลอยมาเมื่อหลับตาทุกครั้ง ผมเพิ่มเจ้ากรรมนายเวรขึ้นโดยไม่มีเจตนาจริงๆ ในครั้งนี้

แต่เดี๋ยวผมยังโชคดีมีบุญเก่าอยู่บ้าง มีครูบาอาจารย์ท่านแนะนำในเรื่องการเชื่อมบุญและหลักการขอโหสิกรรมให้ ผมจึงรีบทำทันทีตามวิธีการที่ครูบาอาจารย์ของผมท่านเมตตาบอก

ในไปสัจจะอธิษฐานนั้น ผมระบุชื่อของเจ้าของร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ชื่อของผู้รับเหมา ช่างก่อสร้างเพื่อขอเชื่อมบุญ เอาบุญใหม่ไปให้และให้อโหสิกรรมและขอโหสิกรรม พร้อมรักษาศีล ๕ อย่างเคร่งครัดเท่าที่จะทำได้ ผมทำการเชื่อมบุญและอุทิศบุญไปให้เจ้าหนี้ เจ้ากรรมนายเวรไปทุก ๆ วัน

ในขณะที่เดียวกันเหตุการณ์ต่างๆ เริ่มพลิกผัน จากความเครียดวราด ต่ำทอของเจ้าของร้านวัสดุก่อสร้างที่ในตอนแรกรู้ว่าผมไม่มีเงินจ่าย ก็เริ่มเปลี่ยนไปเมื่อผมทำการเชื่อมบุญไปหาเขา ไปขอโหสิกรรมเขาแบบไม่มีหยุด

หลายวันต่อมาเมื่อผมเดินเข้าไปคุยแบบเปิดอกว่าเหตุการณ์และสถานการณ์ทางการเงินในตอนนี้เป็นอย่างไร และขอแบ่งจ่ายให้เขาอย่างไร ในหนี้สินที่ค้างอยู่เป็นแสน ๆ บาท

เจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิตอยู่คนนี้เป็นเจ้าของร้านวัสดุก่อสร้างก็เริ่มรับฟังเป็นอย่างดีและให้โอกาส แต่เราต้องแสดงเจตนาว่าเราจะใช้ให้เขาจริงๆ ผมรีบกลับมาขายและจำหน่ายทรัพย์สินบางอย่างที่ผมเรียกว่าเป็นบุญเก่าที่ผมได้เก็บสะสมมาเป็นเวลานาน ทั้งรถยนต์ทั้งสิ่งของบางอย่างเพื่อแลกเปลี่ยนมาเป็นเงินแล้วเอาไปให้เจ้าหนี้คนนี้

ซึ่งเรื่องหนี้สินนี้ก็ได้รับการแก้ไขอย่างดี ผมมีเจตนาที่ไปขอโทษและพยายามแก้ไขทั้งทางโลกและทางบุญไปพร้อม ๆ กันด้วยความสำนึกผิด

รวมถึงค่าแรงของผู้รับเหมาที่ผมใช้วิธีการเดียวกันนี้ก็สำเร็จไปด้วย ที่สำคัญที่สุดทำให้ผมผ่านเรื่องนี้ไปได้ก็คือ การรักษาศีล ๕ อย่างเคร่งครัด และทำการสำรวจตรวจตราไม่ให้ศีลข้อใดข้อหนึ่งขาดเป็นอันขาด

เป็นการป้องกันบุญที่ทำอยู่นี้ไม่ให้หายไป รวมทั้งทำบุญใหม่เพิ่มและส่งผลบุญนี้ให้ไปทำการเชื่อมบุญกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ผลเต็มร้อย จะได้ไปแก้ปัญหาได้ทันกับเวลาและไม่ทำให้เกิดเรื่องราวใหญ่โตจนรุ่มรวยไปหมด

เรื่องนี้เป็นอีกหลายเรื่องวิฤตชีวิตของผมที่มาพร้อมๆ กัน และจากการเชื่อมบุญที่ทำให้ผมรอดมาได้ ผมจึงตั้งสัจจะอธิษฐานว่าจะนำเอาเรื่องเชื่อมบุญที่ยิ่งใหญ่นี้มาเผยแพร่แก่ทุกท่านที่เคยมีบุญร่วมกันมาและได้มีโอกาสซื้อหนังสือเล่มนี้มาอ่าน

และโปรดรับทราบไว้ด้วยว่า รายได้ส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้จะนำไปทำบุญสร้างพุทธสถานต่างๆ รวมถึงเป็นทุนในการพิมพ์หนังสือธรรมทานแจกจ่ายออกไปทั่วประเทศ โดยที่จะมีการโมทนาบุญอุทิศส่วนกุศลนั้นให้กับทุกท่านที่ซื้อหนังสือเล่มนี้ด้วย เป็นการเชื่อมบุญให้ท่านอีกทางหนึ่ง ขอแทรกให้ทราบด้วยความเคารพครับ

การเชื่อมบุญกับผู้มีพลังบุญมากเพื่อขอ “พึ่งบุญ” ท่านนั้น
ไม่ว่าจะเป็นพระอรหันต์ ผู้มีภูมิธรรมในระดับต่างๆ
ต้องทำด้วยความเคารพ ท่านจะเมตตาหรือไม่นั้น
ขึ้นอยู่กับว่าเรามีบุญร่วมกับท่านแค่ไหน

เชื่ อ ม บุ ญ
แก้ปัญห า ใน เรื่ อ ง
ก าร ท ำ ก าน ไ ม่ ก ำ ว ห น้ า

**ในเรื่องที่ทำงานและเรื่องงานนั้นเป็นเรื่องที่สร้างความปวดหัวให้
แก่เราทุกคนมากที่สุด** เพราะเราทุกคนนั้นต้องทำงานเพื่อจะได้เงินมาเลี้ยง
ดูครอบครัวและตัวเอง แต่ในงานที่เราทำนั้นมันติดขัดกันไปหมด ดูเหมือน
มันจะไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร บางครั้งดูเหมือนมันจะง่าย ทำแบบสบายๆ
แต่ก็กลับมีปัญหามันขึ้นมาอย่างไม่คาดฝัน

ก็อย่างที่บอกไปแล้วว่าคนในที่ทำงานนั้นก็คือเจ้ากรรมนายเวรของเรา
ด้วย ทั้งเจ้านาย ลูกน้อง เพื่อนร่วมงานทุกคน ฉะนั้นเราก็ควรมีที่พำที่ติดต่อ
เขาเหมือนเราต้องมีพำที่ติดต่อเจ้านี่ของเราด้วย

ถ้าเราอยากจะทำให้ทุกอย่างมันดีขึ้นเมื่อรู้แล้วว่าเขาเป็นเจ้าของนี้ เป็นเจ้ากรรมนายเวรของเราด้วย และเป็นคนที่เราอยากจะเชื่อมบุญถึง อยากจะติดต่อเพื่อความสิ้นไหลในการทำงาน เราก็ควรที่จะทำการเชื่อมบุญไปหาเขา ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้เขาด้วย

เพื่อเขาจะได้มีกำลังมากขึ้น ทำงานให้เรามากขึ้น และขอให้งานที่ต้องทำร่วมกันนั้นประสบความสำเร็จ ขออย่าให้มีกรรมหรืออุปสรรคมาขัดขวาง หรือทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทสร้างเวรสร้างกรรมกันอีก

ขอให้ทำตามทุกขั้นตอนตามใบประกาศนี้จะอธิษฐาน เป็นการเชื่อมบุญที่ใช้ได้ผลแน่นอน ทั้งเจ้านายไม่รัก ไม่สนับสุนุน ทำอะไรก็ผิดไปหมด ทำดีเท่าไรก็ไม่มีคนเห็น ขอให้เราเชื่อศรัทธาในเรื่องของผลบุญและไขบุญนำหน้าชีวิตก็จะมีแต่ความรุ่งเรืองสงบสุข

ขอให้อยู่ในศีล ๕ ทำบุญ เชื่อมบุญ อุทิศส่วนกุศลไปให้เขาตลอดเวลา มันไม่ได้เปลืองเงินทองหรือเปลืองเวลามากมาย มีแต่คุ้มแสนคุ้มกับการที่จะมีหน้าที่การงานที่เจริญก้าวหน้า มีแต่คนสรรเสริญ การทำขี้วันนั้นเราทำได้ง่ายตายมากกว่าการทำดี มันเป็นการดึงเราให้ลงไปในที่ต่ำ มีแต่คนเขารังเกียจและไม่มีทางทำให้เราเจริญไปได้เลยไม่ว่าจะเป็นทางใด

“ หมั่นทำวัตรอุทาน อภัยทาน และธรรมทาน
ในทุกๆ วัน ชีวิตจะดีขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ”

เชื อ ม บุ ญ ก ลุ่ ม
เค ลี ต ลั บ ใน ก า ร ท ำ ก า น
ร ่วม กั น
ใ ห้ ส ำ เ ร็ จ แ ล ะ ยั ง ใ ห ญ่

เรื่องนี้เป็น การเชื่อมบุญระหว่างเรากับคนเป็นจำนวนมากซึ่งจะเรียกว่า “บุญกลุ่ม” เป็นบุญใหญ่ที่สำคัญ ที่จะช่วยให้คนจำนวนมากสำเร็จในจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ ได้รับผลอย่างคุ้มค่า

เพื่อการทำงานร่วมกันให้สำเร็จไม่ว่างานนั้นจะใหญ่สักเพียงใด ซึ่งทุกคนในกลุ่มที่ทำงานร่วมกันนั้นสามารถทำได้ทุกคน เป็นวิธีการรวมบุญที่น้อยคนนักจะรู้เรื่องนี้

หากเราสังเกตดูว่าในบริษัทที่ใหญ่โต ที่เขาเจริญรุดหน้าอย่างต่อเนื่อง ไม่มีวันจะถอยหลังนั้น นอกจากการทำงานที่มีสติ ปัญญา มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์กับคนส่วนใหญ่และไม่มีผิดศีลธรรมนั้น ทำไมเขาจึงเจริญเป็นปีกแผ่นมาก คนที่ทำงานที่นั่นก็ได้รับความสุข มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี

บริษัทเหล่านี้เจ้าของกิจการเขาเป็นผู้มีบุญบารมี เขาสามารถรู้เรื่องนี้ โดยติดตัวมาตั้งแต่เกิดมันเป็นความจำหรือสัญญาในอดีตที่เขาหลงเหลืออยู่ และมารู้เพิ่มเติมจากครูบาอาจารย์ที่เชี่ยวชาญ เขาจึงรุดหน้าไปไกลกว่าคนปกติธรรมดาที่ไม่รู้เรื่องนี้เลย ในบางแห่งนั้นเขามีที่ปรึกษาในด้านการทำบุญ ที่ถูกวิธีเสียด้วยซ้ำ

อย่าลืมนะว่าเขามีฐานบุญเป็นพ่อค้า เมื่อเขาลงทุนทำอะไรก็ตามต้องเกิดผลสูงสุด และเมื่อเขาลงทุนบุญก็ไม่ใช่เป็นเรื่องผิดที่เขาต้องการให้บุญนั้นส่งผลให้เขาสูงสุดเช่นกัน การที่เขาจะดูหน้าตา ดู วัน เดือน ปีเกิดของคนที่จะมาทำงานในระดับบริหาร

ดูโหงวเฮ้งคนที่มาร่วมทำงานรับผิดชอบในส่วนต่างๆ เขาดูเพื่อจะเช็กในครั้งแรกว่ามีบุญที่จะทำงานร่วมกันกับเขาหรือไม่ เคยทำบุญร่วมกันมาหรือไม่ เพราะจะทำให้เขารวมบุญกลุ่มได้เร็วและแรง

ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขารู้จักเคล็ดลับสำคัญในการทำบุญกลุ่ม ทำบุญร่วมกันเพื่อให้บุญนั้นกองใหญ่ขึ้น เชื่อมบุญกันให้ทำงานแบบไม่มีติดขัด เหมือนแรงของน้ำจากหลายสายที่มารวมกันเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ สามารถส่งแรงน้ำนั้นไปได้ไกลแสนไกล

ถ้าเปรียบที่อนั้นเป็นช่องทางในการทำงานของเราที่มันเต็มไปด้วย
ขี้สนิมเกรอะกรัง มันคืออุปสรรคอันยิ่งใหญ่ที่ขวางทางของเรา แรงของเราคน
เดียวมันน้อยนิด เป็นกระแสน้ำอ่อนๆ มันจะทะลุสนิมหรือบาปกรรมที่ขวาง
ไว้ไปได้ยังไง

มันจึงต้องเอาบุญมาเชื่อมต่อกัน จากกองเล็กๆ คนเดียวเป็นสองสาม
คนรวมกันให้มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ มันจะทำให้ทุกสิ่งที่เราทุกคนต้องการนั้น
สำเร็จเหมือนกับการเอาน้ำจากที่ต่างๆ มารวมกันเป็นพลังน้ำที่ยิ่งใหญ่ถึงจะ
ทำการอะไรก็ตามได้สำเร็จ

เราคงเคยเห็นกองถ่ายละครที่เวลาเขาจะเริ่มถ่ายทำแล้วว่าทำไมเขา
ต้องทำบุญและมีการบรวงสรวง จะบอกให้ก็ได้ว่าเพราะมันเป็นการทำงานที่
ต้องรวมคนจำนวนมาก คนที่มีเวรกรรมผูกพันกัน คนที่มีกรรมในชาติปัจจุบัน
ติดตัวกันมามากมาย มองด้วยตาเปล่าอย่างจิตหยาบรับรองว่าไม่มีทางเห็น

ดังนั้นเขาจึงต้องมารวมตัวกันเพื่อทำบุญร่วมกัน ต่างคนต่างให้อโหสิกรรม
แก่กันและกันและมีจิตใจที่เป็นบุญร่วมกัน กองถ่ายละครไหนรู้เคล็ดลับในเรื่องนี้
ละครเรื่องนั้นก็โด่งดัง มีคนรู้จัก มีเงินมีทองมากมาย ดาราที่ตั้ง คนจัดที่ตั้ง
มีบุญที่รออยู่ข้างหน้าและรอเวลาที่จะมาร่วมงานกันอีกเปิดละครเรื่องใหม่ต่อ
ไปแบบไม่มีหยุด

แต่ถ้าในกองละครกองนั้นมีคนที่ร่วมกันแค่คนที่ให้โหสิกรรมแต่ปาก
แต่ใจนั้นยังมีอาฆาต ทำงานอย่างไรก็วุ่นวายไปตลอดเวลาและไม่มีทางสำเร็จ
กองถ่ายล่ม หรือถ้าไม่ล่มเมื่อออกแสดงทางทีวีก็เจ๊งไม่เป็นท่า มีเรื่องอื้อฉาว
กันตลอดเวลา เรียกว่ามาสร้างกรรมกันอีกรอบอีกชาติหนึ่ง ต้องมาแก้กันอีก
ครั้งแน่นอนมันจะสำเร็จได้อย่างไรก็วิบากกรรมมันขวางเอาไว้

“

การปรับจิตให้มีสภาวะให้บริสุทธิ์
ตนเองบริสุทธิ์ในขณะที่เชื่อมบุญนั้นสำคัญ
ดังนั้นก่อนที่ทำงาน สร้างบุญได้ก็ตาม
ให้สมาทานศีล ๕ ก่อนทุกครั้ง

”

เชื่ อ ม บุ ญ
ใน ร ื่ อ ง
ข อ ง ค ว า ม ร ื่ ก

**ในเรื่องของความรักนั้นเป็นเรื่องของบุพเพสันนิวาส เป็นเรื่อง
ของคนสองคนที่เคยทำบุญทำกรรมมาร่วมกัน แต่กว่าที่จะสมหวัง
นั้นอาจจะเจอวิบากกรรมขวางเอาไว้จนเกือบจะไม่ได้มาใช้ชีวิตคู่กันอีก**

เรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นเรื่องสำคัญ ใครทำอย่างไรก็จะได้ออย่างนั้น การเชื่อมบุญนั้นเป็นการเชื่อมให้รู้ว่าคนสองคนนั้นเป็นคู่กันจริงหรือไม่ ไม่ใช่เป็นการทำไสยศาสตร์มนต์ดำ และไปทำผิดศีลข้อ ๓ เรื่องแย่งผัวแย่งเมียคนอื่น

บอกไว้อีกครั้งตรงนี้เลยว่าถ้ามีเจตนาไปทำเพื่อผิดศีลอย่างที่บอก ไม่มี
สำเร็จแน่นอน เสียเวลาเปล่า พรหมเทพ เทวดาและครูบาอาจารย์ท่านกัน
และปิดทางไว้หมดแล้ว

การเชื่อมบุญในเรื่องความรัก ทำเพื่อให้คนที่เรารักนั้นสามารถฟันฝ่า
อุปสรรคต่างๆ ในชีวิตและวิบากกรรมไปได้ โดยที่เรานั้นมีทั้งความหวังดี
ความยินดีในความสำเร็จของเขา ซึ่งถ้าเขามีความสุขแล้วบุญเหล่านั้นจะย้อน
กลับมาทำให้ตัวเรานั้นมีความสุขไปด้วย

“ การรักษาศีล ๕ อย่างมั่นคงในทุกวันนี้สำคัญมาก
จะช่วยให้การเชื่อมบุญสำเร็จได้ง่าย
หากในระหว่างวันเมื่อศีลข้อใดต่างพร้อย
ไม่ต้องตกใจหรือกังวลใจ
ให้สมาทานศีลใหม่ทุกครั้ง และตั้งใจใหม่ที่ไม่ผิดศีลอีก ”

การเชื่อมบุญ
เพื่อบรรเทา
กรรมเก่า

**เราเรียนรู้กันแล้วว่าเราทุกคนนั้นมีกรรมเก่าติดตัวมาทุกคน การคิด
เช่นนี้จะเข้าทำตามหลักการยอมรับในกฎของกรรม แต่เราจะ
นอนรอนิ่งรอให้กรรมมาถึงตัวโดยไม่ทำอะไรสักอย่างหรือ?**

มันออกจะเป็นเรื่องประหลาดและดูเหมือนจะปิดช่องทางของตนเอง
อย่างสิ้นเชิง พวกเราไม่รู้ว่ามันยังมีทางออกมีทางเลือกที่แสนจะง่าย ทั้ง ๆ ที่เรา
มีทางเลือกที่จะยอมรับในผลกรรมด้วยวิธีของตนเองได้ ทั้ง ๆ ที่เรามีวิธีจะ
ชำระล้างหนี้ค้ำกรรมให้แก่เจ้ากรรมนายเวรเขาโดยที่เราไม่ได้เบียดหนี้

โดยที่เรายังเคารพในกฎของกรรม โดยที่เราไม่ต้องทุกข์ทรมาน ไม่ต้อง
กลุ่มไม่ต้องเครียด ขณะเดียวกันเจ้ากรรมนายเวรเขาก็พอใจกับประโยชน์สุขนี้
อย่างเต็มที่ ความเคียดแค้นพยาบาทอะไรต่างๆ ที่มีต่อเราก็จางมลายหายสิ้น
ไป เขาก็เป็นสุขเราก็เป็นสุข

แต่ที่เรากลับให้เขาเลือกที่จะเล่นงานเราอยู่ฝ่ายเดียว ต่างฝ่ายต่างก็
เป็นทุกข์ด้วยกันทั้งคู่ เขาก็ทุกข์กรุ่นอยู่กับความพยาบาทอาฆาตเรา ทุกข์ด้วย
เวทนาเพราะคอยจ้องแต่จะมาเล่นงานเราอย่างไม่เลิก

อย่ากระนั้นเลย เรามายอมรับกฎของกรรมแต่โดยดีในแบบฉบับที่เรา
เลือกได้ด้วย “บุญ” กันดีกว่า คนเราล้วนเคยสั่งสมบุญให้ทานมาแล้วทั้งนั้น
ทั้งในชาติก่อนและในชาตินี้ ถ้าจะนึกถึงบุญมันก็เยอะจนจำไม่ไหวไม่ไหว

แต่ด้วยความไม่รู้จักวิธีชำระหนี้กรรมให้แก่เจ้ากรรมนายเวร เราพากัน
ทำบุญไปก็คิดแต่จะรอให้ตายซะก่อนแล้วจึงค่อยไปรับบุญในสรวงสวรรค์ แล้ว
พากันเอาแต่บ่นว่าบุญอะไรก็ทำมาหมดแล้ว ชีวิตไม่เห็นจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง
ดีขึ้นมาสักที

ก็จะดีได้อย่างไรในเมื่อสักแต่จะทำบุญแต่ทำไม่เป็น ถูกสอนสั่งกันมา
อย่างผิดๆ ทำให้ทำบุญกันผิดช่องทาง

ฉะนั้นเราจึงต้องเชื่อมบุญให้ถูกต้อง ถูกช่องทาง ไปขอให้เจ้ากรรมนายเวรเขาอโหสิกรรมให้เรา เพื่อให้กรรมเก่าหรือกรรมใหม่นั้นมันลดลง หรือแทบจะไม่ทำความเดือดร้อนให้กับเราเลย บุญที่เราอุทิศส่งไปให้เขาและการขอโทษอย่างจริงใจด้วยการสื่อสารทางจิตที่มาจากกรฝึกทำสมาธิภาวนา

ถ้าเขาพอใจและขบใจก็เป็นเรื่องที่วิเศษที่สุดในชีวิตของเราที่จะได้รับผลบุญที่เราทำอย่างเต็มๆ โดยที่ไม่มีกรรมเก่านั้นมาถ่วงเราเอาไว้อีก

เพื่อมอบบุญ
เพื่อทำไว้ให้

การอธิษฐานกรรมไฉ่ผล

ก่อนที่จะเราจะขอโหรากรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรทั้งที่มีชีวิตอยู่หรือที่เป็นวิญญาณ หัวใจสำคัญที่สุดก็คือเราต้องเข้าใจในเรื่องของโหรากรรมเสียก่อน หากเรามีความรู้ที่ถูกต้อง เราจะนำมันไปใช้อย่างมีประโยชน์ ถ้าเราเหมือนคนตาบอดแล้วไปหลงเชื่อคนตาบอดที่มองไม่เห็นเหมือนกันก็จะพากันหลงทางไปด้วยกัน

ในคำว่า “โหรากรรม” นั้นมาจากคำ ๒ คำคือ

โหรา เป็นคำภาษาบาลีแปลว่า “ได้มีแล้ว” หมายความว่า ได้ให้ผลเสร็จสิ้นแล้ว

กับคำว่า **กรรม** ซึ่งเป็นคำภาษาสันสกฤตแปลว่า “การกระทำ” หมายถึง การกระทำที่มีเจตนาอโหสิกรรม

แปลรวมกันว่ากรรมที่ไม่ส่งผลแก่ผู้กระทำกรรมอีกต่อไป

ตามหลักพระพุทธศาสนา บุคคลที่ทำกรรมดีหรือกรรมชั่วโดยมีเจตนา ในการทำกรรมนั้นจะต้องได้รับผลกรรมตามสมควรแก่การกระทำของตน คน ที่ทำร้ายผู้อื่นคนที่คิดโกงหรือฉ้อราษฎร์บังหลวงก็จะได้รับผลกรรมนั้น เช่น ตนเองได้รับโทษถูกจำคุกหรือลูกหลานประสบเคราะห์ร้ายต่างๆ ทำให้ตนต้อง เสียใจทุกข์ทรมาน เพราะการสูญเสียหรือแม้ไม่ได้รับกรรมในชาตินี้ กรรมก็จะ ติดตามไปส่งผลในชาติหน้า

อย่างไรก็ตามการอโหสิกรรมที่ถูกต้องและได้ผลดีก็คือ การที่เรามีจิต ที่บริสุทธิ์ไม่คิดอาฆาต ยกโทษให้ ถ้ายกโทษให้ต้องยกให้แบบจริงจัง แบบยก ให้ขาด เมื่อเวลาผ่านไปเลยไปนานแค่ไหนก็ตาม เราก็ไม่ควรพูดถึง ไม่ควร เย้ยชื่อเขา ถ้าไม่จำเป็น ก็ไม่ควรเล่าให้ใครฟัง

เพราะการเล่านั้นมักจะทำให้หรือฟื้นเรื่องราวความรู้สึกเดิมว่าเขาได้ทำ กับเราอย่างนั้นอย่างนี้ จะทำให้ใจเราไม่สงบฉะนั้นก็ไม่ควรเล่า ให้เรื่องที่ผ่านมา มันตายไปกับตัวเราเลยได้ยิ่งดี ให้กรรมดีและบุญของการให้อภัยมันส่งผล และติดตัวของเราไปตลอดกาลในทุกชาติภพ

และเมื่อเราตั้งใจให้อโหสิกรรมแล้ว จะต้องทำจริงๆ ให้มันมาจากหัวใจ ที่พร้อมจะอภัยในทุกเรื่องเป็นผู้ให้เสียก่อน เราต้องให้อโหสิกรรมต่อผู้อื่น รวมถึงเจ้ากรรมนายเวรทั้ง ๒ ประเภทเสียก่อน

และขออย่าว่าทุกเรื่องในการให้อโหสิกรรมไม่ว่าเขาเคยโกงเงินเรา เคยทำความเดือดร้อนให้เรา เคยทำให้เราเสียใจ ขอให้คิดว่ามันเคยเป็นกรรมที่เราเคยทำมากับเขา ยิ่งเราเจ้าคิดเจ้าแค้น สิ่งที่จะโดนมันมอดไหม้ไม่ใช่คู่กรณี แต่เป็นเรา เรื่องมันผ่านไปแล้วก็ให้มันผ่านไป อย่าไปยึดติดยึดถือว่ามันยังคงอยู่และเป็นของของเราตลอดกาล

วันนี้บ้าน รถ เงินในบัญชี ลูก เมีย ด้วยังเป็นของเรา แต่วันหน้าเมื่อเราตายไปมันไม่ใช่ของเราอีกต่อไปอีกแล้ว เอาแค่เมื่อวานหรือเมื่อ ๕ นาทีที่ผ่านมา เรื่องที่เราทำมันก็เป็นเรื่องของอดีตไปแล้ว

อีกไม่นานเราก็ต้องจากไปแล้ว เมื่อเราจากไปแม้แต่น้ำที่เขาพากันมา รดมือเรา แม้แต่หยดเดียวเรายังเอาติดตัวไปไม่ได้เลย มีแต่กรรมดีและกรรมชั่วที่เราต้องนำไปด้วยทุกภพทุกชาติ

เราต้องอยู่กับปัจจุบันกรรม ทำวันนี้และเดี๋ยวนี้ให้ดีเพื่อจะให้มันส่งผลที่ดีในปัจจุบัน เชื่อมต่อไปที่อนาคต และไปลบล้างสิ่งที่เราเคยทำไม่ดีในอดีต

เมื่อเราให้อโหสิกรรมแล้ว สำหรับเจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่เราจะไปขอโทษ ขอให้เขาให้อภัยในความผิดพลาดที่เราเคยทำกับเขา ไปขออโหสิกรรมเขาด้วยความรู้สึกสำนึกผิด ไม่ใช่ไปเพราะต้องการจะเอาตัวรอดให้พ้นไปวัน ๆ คนทุกคนเขาไม่ได้โง่ ยิ่งเจ้ากรรมนายเวรนั้นเขาเฝ้าดูเรามาตลอด

ถ้าเราโชคดีหน่อย เจอเจ้ากรรมนายเวรที่เคยร่วมสร้างบุญสร้างบารมีที่มีวิบากกรรมร่วมกันมา การขออโหสิกรรมนั้นคงง่ายตายมาก แต่ถ้าเราไปเจอเจ้ากรรมนายเวรที่เขามีแต่ความโกรธแค้น เราก็ต้องใช้บุญและปัญญาเป็นตัวช่วย

เมื่อเข้าทางตรงไม่ได้ เข้าหน้าเจ้ากรรมนายเวรไม่ติด ก็ต้องพยายามทำบุญ ทำวรสังฆทานแล้วอนุโมทนาอุทิศบุญกุศลไปให้เขาด้วย กล่าวออกชื่อออกที่อยู่เขาก็ยิ่งดีถ้าเรารู้ตัวอยู่แล้ว ถ้าไม่รู้ตัวจะใช้คำว่า ญาติกิติ ญาติกิติ สัตว์โลกสัตว์ คนโลกสัตว์ เทวดาโลกสัตว์ก็ได้ และกล่าวให้อโหสิกรรมและขออโหสิกรรมกับเขา และพยายามทำทุกครั้งที่มีการสมานศีล การทำบุญทำทาน การทำสมาธิ

ขอให้เชื่อเถอะว่าบุญนั้นจะช่วยเราได้ทุกอย่าง เจ้ากรรมนายเวรเมื่อเขาได้รับบุญที่เราอุทิศไปให้เขาก็จะเริ่มใจอ่อน เพราะบุญนั้นเข้าไปมีส่วนช่วยให้เขาเป็นคนที่มั่งบุญมากขึ้นมีบารมีมากขึ้น วันหนึ่งเขาจะเข้าใจเรื่องของการให้อโหสิกรรมแน่นอน

เรื่องของการทำบุญนั้นอาจจะเปรียบเทียบได้เป็นเหมือนกับการที่เราตั้งใจเอาเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยไปชำระ แต่ตราบิตที่เจ้าหนี้เขายังไม่พอใจนั้นก็ยังไม่จบการทำสมาธิเพื่อขอโหสิกรรมต้องทำด้วยความสำนึกผิดเท่านั้นและเพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรพอใจ และถ้าเขารับโหสิกรรมก็เท่ากับหนี้กรรมที่เคยค้างค้ำกันไว้ก็ทุเลาลงหรือหมดไป

หลายคนที่เคยกลัวเจ้ากรรมนายเวรแต่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ มาถึงตอนนี้คงค้นพบวิธีการง่ายๆ ที่จะทำให้เจ้ากรรมนายเวรเขาพอใจ และเลิกรวางมือไปจากชีวิตของเรา และจะช่วยทำให้บุญทั้งหมดในอดีตชาติและชาติภพปัจจุบัน ได้ส่งผลออกดอกได้อย่างเต็มที่ ชีวิตก็จะมีแต่ความรุ่งเรืองมีความสุข

ทำไมเราต้องเชื่อมบุญ
ด้วยการอุทิศบุญ
ให้กับเทพยดา
เทวดาที่คุ้มครอง
ดูแลเรา

ซึ่งเป็นในเรื่องแรกที่จะพูดถึงคือ ความสำคัญของการโมนาอุทิศ
บุญไปให้กับเทพดา เทวดาที่คุ้มครองและช่วยเหลือเราอยู่ หลาย
คนคงงงและอาจยังไม่รู้ว่าคนเราทุกคนนั้นมีเทพดา เทวดา ดูแลเราอยู่ทุกคน

เอาง่ายๆ เชื่อว่าคนทุกคนที่เชื่อในเรื่องกรรม เรื่องของการทำบุญคง
ต้องเคยพบเจอกับเรื่องบางเรื่องที่อธิบายไม่ได้ในทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่
เป็นเรื่องที่อยู่เหนือการพิสูจน์ แต่มันสัมผัสได้ด้วยจิตที่มันอยู่ภายในตัวเรา

ไม่ว่าจะเป็นการพบกับโชคกลาง การทำมาค้าขายที่เกิดผล การผ่านเรื่องราร้ายๆ ในชีวิตที่ไม่เคยคาดคิดว่าจะผ่านมันมาได้ ส่วนหนึ่งเราผ่านมันมาได้เพราะเรามีบุญกุศลที่เราสร้างสะสมไว้ทั้งในอดีตชาติและในชาติปัจจุบันที่เรากำลังเพียรทำกันอยู่มันส่งผลมาช่วยเรา

ขอให้รู้ตรงนี้และที่นี้เลยว่าอีกส่วนหนึ่งเป็นการช่วยเหลือของเทพเทวดาที่ยังรักและคอยปกป้อง ที่ท่านเอาฤทธิ์เอาบารมีของท่านมาช่วยเหลือเรา และเมื่อท่านได้รับส่วนบุญที่เราอุทิศให้อยู่เรื่อยๆ ท่านก็มาช่วยรักษาคุ้มครองเรา

ข้อนี้พระพุทธเจ้าท่านเคยแสดงเอาไว้เป็นประจักษ์พยาน อยู่ในธรรมะและบทสวดมนต์ที่ว่า

**"ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวดา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทาโสถถี ภาวันตุ เต"**

ด้วยอำนาจแห่งพระพุทธเจ้า ขอให้เทวดาจงรักษา เรามาไหว้ เรานับถือพระพุทธเจ้า เทวดาก็นิยมนับถือด้วยเพราะเห็นว่าเราเป็นคนดี นับถือพระพุทธพระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง สมควรต้องปกป้องรักษาให้ความปลอดภัยแก่เรา

และเหล่าเทพเทวดาที่ปกป้องรักษาคุ้มครองดูแลเราอยู่นั้น ในอดีตท่านก็คือบุคคลที่รักเราและเป็นห่วงใยเราด้วยใจบริสุทธิ์อย่างแท้จริง อาจจะเป็นปู่ย่าตายาย พ่อแม่ พี่น้อง ครูบาอาจารย์ที่ล่วงลับไปแล้ว และท่านยังมีความปรารถนาที่จะไปบรรลุนิเวศน์จะอธิษฐานของท่านไม่ว่าจะเป็นในพุทธภูมิ พระอรหันต์ หรือในสวรรค์ชั้นใดก็ตาม

เวลานี้ท่านยังคงเสวยบุญอยู่ในสวรรค์ ในวิมานชั้นต่างๆ และมีแรงบุญที่กล้าแกร่งและมีอิทธิฤทธิ์ตามแรงบุญของท่านที่สะสม รวมถึงแรงบุญที่มีคนโมทนาอุทิศไปให้ท่านอยู่เสมอ

และตลอดชีวิตของเรามีครั้งหนึ่งที่เรที่ตั้งจิตอธิษฐานขอให้ท่านช่วย เมื่อท่านต้องออกแรงช่วยเราเพราะรักและห่วงใยเราแล้ว แน่ใจว่าพลังแรงบุญของท่านที่ต้องเสียสละเพื่อมาช่วยเราก็ต้องลดน้อยถอยลงไปทุกทีเช่นกัน

เหมือนคนที่ต้องออกแรงลากจูงเรือในลำน้ำที่เชี่ยวกราก ต้องใช้แรงออกแรงมาก ๆ มันก็เหนื่อยและเปลืองแรงจนพลอยหมดแรง แต่ถ้าได้น้ำเย็น ๆ อาหารดี ๆ ไปเสริมกำลังก็ทำให้มีแรงต่อไป อาหารดี ๆ หรือน้ำทิพย์ที่เราส่งไปก็คือบุญกุศลนั่นเอง

มันจึงสมควรเป็นหน้าที่ของเราต้องตอบแทนพระคุณ กตัญญูต่อท่าน ทำบุญโมทนาอุทิศส่วนกุศลไปให้ท่าน ไปเติมพลังบุญให้ท่าน ทำให้ท่านมีบุญมีบารมีมากขึ้น ๆ เวลาที่เรามีเรื่องร้าย ๆ เข้ามาอีกไม่ว่าจะใหญ่โตเพียงใด ท่านก็จะได้มีแรงมาช่วยให้เรารอดไปได้อีก

มีหลายคนยังไม่เข้าใจเลยว่าทำไมเราทำบุญ ทำทาน ทำกุศลอะไรก็ตามเราต้องโมทนาอุทิศไปให้ท่าน หลายคนยังไม่เข้าใจถึงขั้นกลัวว่าบุญที่เราสร้างเราทำไปมันจะหมดเมื่อให้คนอื่น จริง ๆ แล้วมันไม่ใช่ มันคนละเรื่องกัน

และการทำบุญไปแล้วครั้งหนึ่งไม่ว่าจะนานสักกี่ปี บุญที่ทำไปนั้นก็ยังคงอยู่ ถ้าทำไปแล้วสัก ๓๐ ปีก็ยังมีอุทิศส่วนกุศลได้ บุญไม่หายไปไหน ไม่ใช่เราทำบุญแล้วเดี๋ยวเดียวบุญหายไป ไม่ใช่อย่างนั้น ถ้าทำบุญแล้วไม่ได้อุทิศส่วนกุศล ผู้ทำเป็นผู้ได้บุญเต็มทีสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว อยู่ที่ว่าเราจะอุทิศให้เขาหรือไม่ให้ ทีนี้ถ้าเราให้เขาบุญของเราก็ไม่หมด ส่วนที่เราให้ไปไม่ได้ยุบไปจากของเดิม

อย่างเรื่องของพระอนุรุทธ ในสมัยพุทธกาลท่านเกิดเป็นคนเกี่ยวหญ้าข้างของมหาเศรษฐี เวลาที่ท่านทำบุญแล้วเจ้านายมาขอแบ่งบุญ ท่านก็สงสัยว่าการแบ่งบุญจะแบ่งได้ไหม จึงไปถามพระปัจเจกพุทธเจ้าที่ท่านรับบวช

ท่านก็เมตตาเปรียบเทียบให้ฟังว่า

“สมมติว่าโยมมีคูปและก็มีไฟด้วย แต่คนอื่นเขามีแต่คูปไม่มีไฟ ทุกคนต้องการแสงสว่างก็มาขอต่อไฟที่คูปของโยม แล้วคูปของทุกคนก็สว่างไสวหมด อยากทราบว่าไฟของโยมจะยุบไปไหม”

ท่านพระอนุรุทธก็ตอบว่า

“ไม่ยุบ”

แล้วพระปัจเจกพุทธเจ้าท่านก็ตอบกลับไปว่า

“การอุทิศส่วนกุศลก็เหมือนกัน เราให้เขาเขาก็โมทนา แต่บุญของเราก็ยังอยู่เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ได้หายไป”

หลวงปู่เหรียญ วรลาโภหรือพระสุธรรมคณาจารย์ ท่านเป็นพระสุปฏิ-
บันในอีกรูปหนึ่งที่เราควรเคารพกราบไหว้ ท่านเป็นศิษย์ของหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
ได้เมตตาเล่าไว้ในหนังสือหลวงปู่เล่าเรื่อง เทวดา พญานาค พระธาตุ จัดพิมพ์
เป็นธรรมทานโดยชมรมกัลยาณธรรม ยืนยันในเรื่องการอุทิศบุญไว้อีกว่า

“บุญกุศลที่เราอุทิศไปให้ ถึงเขาจะไม่ได้รับ ก็ไม่ได้สูญหายไปไหน
บุญกุศลนี้ไม่มีการสูญสลาย ถ้าไม่มีการเสวยสุขจากผลบุญนั้น

กล่าวคือ เราสร้างบุญกุศลมากเท่าไร ก็ไม่ได้เป็นการแบ่งแยกหรือทำ
ให้บุญกุศลที่เราสร้างนั้นถดถอยน้อยลงแต่ประการใด คงสะสมส่งผลให้แก่เรา
เมื่อถึงกาลอันสมควร เมื่อส่งผลแล้วจึงเป็นการใช้ไปหมดไป ซึ่งบุญในแต่ละ
ส่วนแต่ละบุญมีผลอันยังสามารถส่งผลให้แก่ผู้สร้างได้นานข้ามภพข้ามชาติได้
หลายๆ ชาติทีเดียว”

*ดังนั้นเราควรเข้าใจเสียใหม่ว่าการอุทิศบุญส่วนกุศลให้ผู้อื่น
ทั้งเทพยดา ครูบาอาจารย์ เจ้ากรรมนายเวร ปู่ย่าตายาย พ่อแม่
พี่น้องหรือใครๆ นั้น มันไม่ได้ทำให้บุญของเราหายไปแม้แต
นิดเดียว*

*และเรายังคงได้ใช้บุญของเราอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
แน่นอน*

ทำไมเราต้อง
โมทนาอุทิศบุญ
ไว้กับครูบาอาจารย์
และผู้มีพระคุณ

คนเราทุกวันนี้มันเสื่อมลงได้จากสิ่งต่างๆ มากมายหลายเรื่อง

แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่เราทุกคนที่เกิดเป็นคนไม่ควรจะเสื่อมก็คือเรื่องการกตัญญู-กตเวทิต่อผู้มีพระคุณ ทั้งพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเรามา ญาติผู้ใหญ่ ครูบาอาจารย์ ที่ได้เพียรพยายามสั่งสอนให้เราเป็นคนดี มีศีลธรรม เราถึงมีผู้อุปการคุณทั้งเพื่อนสนิทมิตรสหาย

การกตัญญูกตเวทิต้นั้นเป็นหนทางแห่งความดี รู้สำนึกในพระคุณเหล่านั้น ถ้าไม่มีพระคุณเหล่านั้นเราจะไม่วันนี้เป็นอันขาด น่าเศร้าใจมากที่คนรุ่นใหม่เหล่านี้ไม่เจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานและทุกเรื่องนั้น

พวกเขาต่างพากันมีความเชื่อว่าพ่อแม่ฉันมีหน้าที่ต้องเลี้ยงดูเขา เป็นหน้าที่ที่ต้องทำไม่ใช่ความรักและเป็นพระคุณ ครูบาอาจารย์มีหน้าที่ต้องสอนเขาเพราะรับเงินเดือนและเป็นอาชีพที่ต้องทำ

เขาเหล่านั้นไม่เคยคิดแม้แต่จะอุทิศบุญส่วนกุศลให้กับท่านเหล่านี้ เมื่อเวลาผ่านไปแล้วท่านเหล่านี้ที่ยังรักและห่วงใยเราอย่างแท้จริง ท่านจะเอาแรงบุญที่ไหนมาช่วยเราได้

เริ่มต้นเสียใหม่ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เราต้องอุทิศบุญส่วนกุศลทุกครั้งให้แก่ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณ แล้วเราจะรับรู้ด้วยตัวเองว่าเรากำลังเดินทางไปสู่ความดีงามแล้วในชีวิต

การเชื่อมบุญนั้นไม่ใช่ทางลัด

แต่เป็นทางตรงที่ต้องอาศัย “บุญ” ที่เรานั้นเป็นตัวเชื่อม
ดังนั้นการสร้าง “บุญใหญ่” จะช่วยให้สำเร็จเร็วขึ้น
บุญใหญ่นั้นหมายถึง บุญที่ทำแล้วเกิดประโยชน์ต่อคนหมู่มาก
การร่วมสร้างวัดถุถาวรทางพระพุทธศาสนา

การไปขออโหสิกรรม
ต่อเจ้ากรรมนายเวร

การทำสมาธิภาวนา เป็นการฝึกจิตให้สงบและนิ่งเพื่อรวมจิตให้เป็นหนึ่งเดียว แต่การทำให้ได้ผลดีนั้นต้องมีสติกำกับอยู่ด้วยถึงจะสมบูรณ์ และการทำสมาธิภาวนานี้เป็นหนทางหรือช่องทางหนึ่งที่เราใช้เป็นการต่อรอยเงรจากับเจ้าหนี้ที่เป็นเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญูณของเรา เพื่อเป็นการขอโหสิกรรม

ขอย้ำอีกทีว่า เป็นเพียงช่องทางหนึ่งที่เราจะเข้าไปเจรจากับเจ้ากรรมนายเวรที่ในขณะที่เขามีเพียงจิต การเจรจาที่ดีที่สุดและเป็นผลดีต่อลูกหนี้ของเราคือ การที่ลูกหนี้เข้าไปหาเจ้าหนี้ถึงที่ ไม่ใช่ให้เจ้าหนี้วิ่งไล่ทวงหนี้

เป็นการเข้าไปเจรจาด้วยความสำนึกผิดและอยากจะไปขอโทษ ถือเป็น การไปเจรจากับเจ้าหนี้โดยตรงที่ไม่ต้องอาศัยบุญผู้อื่นให้ไปช่วยเจรจาให้ และ ในเรื่องการอาศัยบุญผู้อื่นไปช่วยเจรจายช่วยเหลือนั้นจะอยู่ในตอนท้ายเล่มใน เรื่องฟังบุญ โปรดใจเย็น ๆ จะบอกให้ละเอียดและนำไปใช้ได้

การทำสมาธิภาวนานี้เป็นการทำในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิต แต่ เราไม่สามารถติดต่อกับเขาได้ หรือในกรณีที่เขายังไม่ยอมอโหสิกรรมให้เรา ทั้ง ต่อหน้าหรือลับหลัง เป็นการส่งกระแสจิตไปพบกับจิตเขาโดยตรง

และเป็นการทำสมาธิภาวนาสำหรับเจ้ากรรมนายเวรที่เป็น วิญญาณ ซึ่งมีทางเดียวคือ "จิตต่อจิต" เท่านั้น

สำหรับในตอนนีขอให้เข้าใจในเบื้องต้นก่อนว่า การนั่งสมาธิภาวนานั้น เป็นเรื่องการใช้จิตละเอียดเข้าไปเจรจาแบบ “ระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้” ซึ่ง เจ้าหนี้ในการเจรจาในแต่ละครั้งอาจจะมีเป็นสิบ เป็นร้อย เป็นล้านเจ้าหนี้ใน ครั้งเดียวที่นั่งสมาธิภาวนาก็ได้ เพราะถ้าเราได้ฝึกสมาธิภาวนาจนจิตของเรา นั้นแกร่งกล้าสามารถไปสื่อสารกับเขาได้แล้ว

การเอาจิตเข้าไปเจรจานั้น ลักษณะมันก็เหมือนกับที่เราไปหาเจ้าหนี้ ในโลกปัจจุบันที่เราควรไปในลักษณะใด ลูกหนี้ที่ฉลาดนั้นเขาจะเป็นฝ่ายรุก เข้าไปคุยกับเจ้าหนี้ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ทั้งนั้น ไม่ต้องไปห่วงเรื่องศักดิ์ศรี บ้าบอคอกแตก สิ่งที่เราเห็นนั้นเป็นเรื่องสมมติทั้งนั้น มันเป็นเพียงเปลือกทั้ง นั้นในโลกนี้

ฉะนั้นลูกหนี้ที่ดีอย่างเราก็สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะไปหาไปพบเจ้าหนี้
เขาเสียก่อน ไปเสียแต่เนิ่นๆ ก่อนที่เขาจะเริ่มความหาตัวเราหรือส่งพวกฟ้อง
บริวารมาหาตัวหรือรังควานเราถึงที่อยู่หรือที่ทำงาน

ข้อเตือนไว้สักนิดว่า ถ้าเราไปหาเจ้าหนี้ในท่าทางที่เย่อหยิ่งใส ก้าวร้าว
อวดเบ่ง ลองคิดดูเอาเองก็ได้ว่าเจ้าหนี้เขาจะชอบใจหรือไม่ จากที่เขาคิดจะ
ยกโทษหรือให้หนังกเป็นเบา ให้ผ่อนได้ คุยกันได้ อาจจะกลับกลายเป็นว่า
ท่าทีของเราที่เขาเห็นมันไปยั่วให้เขาโกรธและถ้าเขาแค้นมากๆ ทำให้เขาเกิด
คิดคิดขึ้นมาอีก คราวนี้ล่ะยุ่ง

**ที่นี้เขาจะเอาคืนทั้งต้นทั้งดอกในครั้งเดียว ไม่ยอมลดผ่อน
ปรนใด ๆ อีกทั้งสิ้น คราวนี้แหละเพราะท่าทีหยิ่งใสของเราแท้ ๆ
ตัวเราเองแหละจะยิ่งถูกเจ้าหนี้ยำและทะเลกว่าเก่าแน่นอน**

แต่ถ้าเราไปด้วยความสุภาพอ่อนใจลง เข้าไปหาเขาแบบนินม ๆ พร้อม
รับผิดและพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เรามาพร้อมกับบุญ เอากุศลที่เรา
ทำการโมทนาอุทิศไปให้เขาแล้ว ต่อให้เจ้าหนี้ที่ใจแข็งปานใดก็ยอมใจอ่อนลง
บ้างเป็นเรื่องธรรมชาติของเจ้าหนี้ และไม่ต้องกลัวเขาจนเกินเหตุ ไม่ต้อง
ใจเสีย ถ้าในวันแรกๆ ที่เราเข้าไปหาเขาจะดูด่าบ้าง ทำหน้าไม่พอใจบ้าง ซึ่ง
ก็คือเรื่องร้ายๆ ในชีวิตก็ยังไม่หมดจากเราไปอย่างง่าย ๆ

แต่ถ้าเขาเริ่มพอใจในการกระทำของเราทั้งโมทนาบุญกุศลไปให้ เรา
รักชาติ เราทำสมาธิภาวนาไปขอให้อิทธิกรรมต่อเขา ทำทุกวันๆ ไม่เคยหยุด
ไม่เคยขาด ทั้งวันพระวันโกน

เรื่องร้ายๆ อย่างที่เราเจอ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจ็บป่วยที่มาจากกรรมเก่า
เรื่องเงินที่ขาดมือ การค้าไม่เจริญรุดหน้า มีแต่อุปสรรค ลูกเต้าเกเรเกตุง
ฉวหรือเมียเป็นนักผลาญ ฯลฯ มันจะเริ่มคลี่คลายไปในทางที่ดี มันจะคลี่คลาย
ไปที่ละน้อยๆ

**เพราะเจ้าหนี้หรือเจ้ากรรมนายเวรเขาเริ่มจะพอใจ และเริ่ม
ถอนเรื่องร้ายๆ ออกทีละเรื่อง ทีละคิ้ว จำได้ไหมเรามีเจ้ากรรม
นายเวรมากมาย มันต้องตามคิ้ว ตามวาระ**

เมื่อคนนี้พอใจ เขาอโหสิกรรมแล้วเขาก็จากไป เรื่องนั้นก็หายไป พอ
มาถึงคิ้วของเจ้ากรรมนายเวรอีกท่าน และท่านคนนี้ก็พอใจในสิ่งที่เราทำ เขา
ก็จากไป เขาจะถอนไปที่ละเรื่องๆ จนเราเริ่มสบาย

ที่มันขำนั้น ทั้งนี้ก็อาจจะเพราะลูกหนี้อย่างเราหายหน้าไปนาน บาง
คนอาจจะหลบหายไปหลายสิบชาติร้อยชาติ เจ้าหนี้เยะแยะเขายังเฝ้ารอเรา
อย่างใจจดใจจ่อเพื่อจะถึงคิ้วชำระของเขาสักที จนชาตินี้มาถึงคิ้วเขาเสียเมื่อ
เจอกัน เขาก็อยากได้หนี้คืน

เราไปขอโหรากรรม เหมือนกับเรากลับไปหาที่สาเหตุหรือที่ต้นเหตุที่
เกิดกรรม เอาหนี้ไปคืน บางคนเป็นหนี้เป็นสินเขามากมาย มาวันแรกเอาเงิน
มาคืนนิดเดียว เจ้าหนี้หรือเจ้ากรรมนายเวรเขาก็คงยังไม่ยอมยกโทษให้ง่ายๆ
เหมือนกัน เขาคงอาจจะคิดว่า

“จะบ้าหรือ เป็นหนี้ตั้งเยอะแยะ หายหัวไปตั้งนาน เจอหน้าเอามา
คืนให้นิดเดียว มันจะหมดได้อย่างไร ฉันยังไม่ยอม”

แต่จากที่เขาเคยตั้งใจไว้ว่า ถ้าหาเราเจอด้วยตัวเขาเอง เขาตั้งใจไว้ว่า
เขาจะลงโทษเราให้สาสมกับความแค้นที่มีอยู่ แต่การณ์กลับตาลปัตร โดยที่เรา
ที่เป็นลูกหนี้พยายามดันดันไปหาเขาเองเพื่อจะเอาหนี้ไปคืนให้

ในบางกรรมแทนที่เจ้ากรรมนายเวรเขาตั้งใจเอาไว้แล้วว่า จะเอาชีวิต
เราเลยเมื่อเจอหน้า พอเห็นลูกหนี้ซ้นดีแบบเรา เขาก็เอาแค่สั่งสอนให้เราสำนึก
ทำให้เราแขนหัก ขาหัก หรือเกิดเรื่องร้ายๆ ที่เราจะพอลาหนทางหรือมีคน
มาช่วยแก้ไขได้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เราสำนึกในกรรมที่ก่อไว้ได้มากขึ้น

และลูกหนี้ซ้นดีแบบเราก็พยายามเพียรเอาหนี้ไปคืนอยู่เรื่อยๆ แถมเอา
บุญเอาดอกเบี้ยยไปส่งทุกๆ วัน วันหนึ่งเขาก็คงขอโหรากรรมให้เรา บอกแล้วว่า
ถ้าเจ้ากรรมนายเวรเขาขอโหรากรรม เราก็รอด

ดังนั้นขอบอกไว้ ณ ตรงนี้เลยว่า มันเป็นสิทธิ์ของเราที่เราจะเลือกเป็น
ลูกหนี้ชั้นดีหรือลูกหนี้ชั้นเลวที่ต้องคอยแอบ มีชีวิตแบบหลบๆ ซ่อนๆ ทนทุกข์
ทรมานไปวันๆ รอเพียงแต่ว่าเมื่อไหร่ที่เจ้ากรรมนายเวรเขาจะมาเอาตัวเราไป

**อย่าลืมเป็นอันขาดว่า เจ้าหนี้เขามีสิทธิ์ในหนี้นั้นครบถ้วน
สมบูรณ์แบบ ทั้งในอดีตชาติและชาติปัจจุบัน**

“ การอุทิศบุญให้กับเทวดาประจำตัวนั้น ควรทำอย่างสม่ำเสมอ
เพื่อเป็นการเชื่อมบุญและเพิ่มพลังบุญให้กับท่าน
เมื่อเราต้องการความช่วยเหลือ ท่านจะได้มีกำลังบุญมากพอ
ที่จะช่วยได้ อย่างน้อยจากหนักให้กลายเป็นเบาได้ ”

ทาน คีล ภาวนา
บันไดไปสู่การ
ขออโหสิกรรมที่ได้ผล

ในเรื่องของการแก้กรรมหรือการขอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรม
นายเวรนั้น หลายท่านอาจจะเคยได้ยินว่า เราทุกคนนั้นทำได้ด้วย
ตนเอง และสามารถกระทำแทนผู้อื่นได้แต่ต้องเป็นคนในสายเลือดเดียวกัน
ทั้งบุพการีหรือพี่น้องที่ใกล้ชิด

แต่ที่สำคัญก่อนจะมาถึงจุดที่ขอโหสิกรรมนี้ได้ตัวเราเองนั้น เราต้องมี
ฐานบุญที่ดีที่ต้องมาจากการมีทาน มีศีลมาแล้วจึงจะมาถึงเรื่องของการทำ
สมาธิภาวนา ซึ่งอยากจะอธิบายให้เข้าใจกันง่ายๆ ว่า การทำสมาธินั้นจะอยู่
ในขั้นตอนที่สามซึ่งเป็นเรื่องของการภาวนานั่นเอง

ก่อนที่จะเราจะทำสมาธิหรือภาวนาได้นั้น ภายในใจของเราควรจะต้องให้มันต้องดำรงตนเป็นผู้ให้ก่อน เพราะถ้าใจเราเป็นผู้ให้แล้ว การที่เราจะทำอะไรต่อไปมันจะง่ายในทุกเรื่อง ใจมันเปิด มันพร้อมแล้วที่จะไปขอโทษ ทั้งเจตนาทั้งหนี้ที่เป็นทั้งต้นและดอก ช่องทางและฐานบุญที่ดีพร้อม

โดยเฉพาะในเรื่องของการทำสมาธิเพื่อรวมจิตเพื่อจะให้เห็นทางไปขอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวร อยากจะเปรียบเทียบว่าเหมือนเป็นบันได ๓ ขั้นที่จะต้องป็นขึ้นไปเพื่อให้ถึงเป้าหมาย เพื่อให้การขอโหสิกรรมสำเร็จลงได้ ซึ่งจะเริ่มพาไปรู้จักตั้งแต่ในขั้นตอนที่ทุกคนต้องมีจะไปแก้กรรมได้สำเร็จก็คือ

ขั้นตอนแรก เรื่องของทาน

ในช่วงเวลาที่เราทุกข์ร้อนและมีวิบากกรรมรุมเร้าจนแทบหมดทางออก เรามีความตั้งใจในเรื่องที่จะไปแก้วิบากกรรมที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ เราต้องเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้ ยิ่งลำบากเราต้องรีบให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ การให้ทานนั้นเราจะทำอย่างไรก็ได้ซึ่งมีมากมาย เช่น ทำบุญ ตักบาตร ถวายสังฆทาน วิทยาทาน ธรรมทาน การออกแรงช่วยงานสาธารณกุศล ฯลฯ ซึ่งมีการให้ทานมากมายที่ไม่ต้องใช้เงินแม้แต่บาทเดียว

ฉะนั้นเราต้องมีการทำทานมาก่อน เหมือนกับที่เราเดินขึ้นบันได เราคิดจะกระโดดขึ้นไปอยากจะไปอยู่ที่ชั้น ๓ มันคงเป็นไปไม่ได้ บันไดขั้นที่หนึ่งและขั้นที่สองเราต้องผ่านไปก่อน สำหรับคนที่ไม่เคยมีบุญบารมีสะสมไว้บันไดในแต่ละขั้นมันจะห่างกันมาก จนเราอาจไม่สามารถก้าวข้ามไปถึงจุดมุ่งหมายได้

การที่จะทำให้ระยะห่างระหว่างบันไดนั้นสั้นลง หรือทำให้เรามีพลังเดินขึ้นไปได้นั้นเราต้องมีพลังกำลัง เมื่อเรามีทั้งวิบากกรรม แต่บุญเก่าเราไม่มี เราจะเอาพลังกำลังเหล่านั้นมาจากไหนไปขอโหสิกรรม ดังนั้นเราต้องสร้างพื้นฐานสร้างพลังกำลังและเตรียมเสบียงเสียก่อน

สำหรับในการสร้างพลังกำลังในเรื่องขอโหสิกรรม ก็คือ เราต้องทำทาน เริ่มจากเป็นผู้ให้เสียก่อน เมื่อใจเราเป็นผู้ให้แล้ว มันจะเกิดบุญกุศลและเป็นฐานบุญเบื้องต้นของเราที่จะส่งเราให้ขึ้นไปขั้นที่สองได้

ทานที่เราให้นั้นก็บุญที่ต่างกันด้วย มันขึ้นอยู่กับเจตนาในการให้ทานนั้น หลวงพ่อพระมงคลเทพมุนี หรือหลวงพ่อดอด จันทโร แห่งวัดปากน้ำ คุรุบา- อาจารย์อีกท่านได้แยกทานตามหลักพระพุทธศาสนาให้เราเข้าใจง่ายๆ ไว้ว่า

“ถ้าให้ทาน ให้ได้ทุกอย่างทุกอย่าง แต่ของชอบใจไม่ให้ เก็บเสียซ่อนเสีย ของไม่ดีที่ไม่เสมอใจให้เสีย ให้อย่างนี้มันเลือกได้ ให้อะไรที่ไม่ดีเป็นทาน เป็น ทาสทาน จัดว่ายังเข้าไม่ถึงสหายทาน เป็นทาสทานแท้ๆ เพราะเลือกให้ หากว่ามีมะม่วงสักสามใบตั้งขึ้น ก็จะทำให้ใบเล็กเท่านั้นแหละ เอามะม่วงสาม ใบเท่าๆ กัน ก็จะทำให้ใบที่ไม่ชอบใจนั้นแหละ

เอามะม่วงสามใบเสมอกัน ก็จะเลือกเอาอีกแหละ ลูกที่ไม่ชอบใจจึงให้ ลูกที่ชอบใจไม่ให้ หรือมันใกล้จะสุกแล้วไม่ให้ ให้อ่อนไปอย่างนี้ อย่างนี้เป็น ทาสทาน ไม่ใช่สหายทาน ถ้าให้สหายทานจริงแล้ว ก็ตัวบริโศกใช้สอย อย่างไร ให้อย่างนั้นเป็นสหายทาน ถ้าว่าสามมีทานละก็ เลือกหัวกระเด็นให้ เลือกให้ของที่ไม่ดีกว่านั้นต่อไป ถ้าเลือกหัวกระเด็นให้เช่นนี้ละก็เป็นสามมีทาน”

สำหรับคำว่าให้หรือคำว่าทานนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นการให้ทานที่เป็นสิ่งของ เป็นเงินทองอะไรมากมาย บางครั้งอาจจะเป็นเรื่องของการให้ความรู้ วิชาการที่ถูกต้องที่เรียกว่า “วิทยาทาน” และเป็นประโยชน์หรือการออกแรงช่วยสาธารณกุศล ที่สำคัญมันต้องเป็นทานที่บริสุทธิ์ เป็นสิ่งของที่มาจากน้ำพัก น้ำแรงที่บริสุทธิ์ ไม่ได้ไปลักขโมยหรือคดโกงใครมา มีเจตนาทำทานที่บริสุทธิ์ และเนื่อนาบุญที่รับนั้นเป็นเนื่อนาบุญที่ดีเราก็จะยิ่งได้บุญบารมีมากขึ้น จำง่าย ๆ ว่าทานที่ได้บุญมากต้องมี ๓ ส่วนประกอบกันคือ

๑. วัตถุทานที่ให้ต้องบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่เราหามาด้วยความบริสุทธิ์ เป็นของบริสุทธิ์ ไม่หามาด้วยการผิดศีล เป็นทานที่เป็นบุญ ไม่ใช่เป็นทานที่เป็นบาป ดูง่าย ๆ ว่าผลของทานนั้นเกิดผลดีตลอดหรือไม่ ทานที่เป็นบาปนั้นผลของมันออกไปทางไม่ดี เป็นทางร้าย ๆ เช่น ออกเงินให้คนไปทำผิดศีล ให้เงินไปเล่นการพนัน ไปเที่ยวโสเภณี ฯลฯ ทานแบบนี้นอกจากจะไม่ได้บุญแล้วก็มีสิทธิ์ลงนรกไปกับคนที่ก่อกรรมชั่วนั้นด้วย ในฐานะผู้สนับสนุนหรือผู้สมรู้ร่วมคิด

๒. เจตนาในการให้ทานต้องบริสุทธิ์ ทัก่อนให้ ในขณะที่ให้และหลังให้ต้องมีความยินดีอยู่ตลอดไม่ใช่ให้เพราะถูกบังคับ ให้เพราะอยากเอาหน้า อยากอวดมั่งอวดรวย ให้เพราะตัดรำคาญ ฯลฯ

๓. เนื่อนาบุญต้องบริสุทธิ์ การทำบุญในคนที่มิเนาบุญน้อย ผู้รับก็มีอาานิสงส์น้อยมีความสุขน้อย ทำบุญในคนที่มิอาานิสงส์ใหญ่ ผู้รับก็มีอาานิสงส์มากได้รับผลบุญมากก็มีความสุขมาก ทำบุญกับคนที่มิได้เป็นผู้ถือศีลก็ได้บุญน้อยมาก ๆ

ยิ่งทำบุญกับผู้ที่บริสุทธิ์และมีศีลมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งได้บุญมาก เหมือนเอาหน่วยบุญมาคูณเข้าไป ยิ่งถวายกับพระอรหันต์ยิ่งมหาศาลเข้าไปอีกเป็นล้านเท่า

ในหนังสือ **“ชีวิตนี้น้อยนักและวิธีสร้างบุญบารมี”** พระนิพนธ์ในสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก องค์กรที่ ๑๙ สถิติน วัดบวรนิเวศวิหาร จัดพิมพ์โดยกองทุนธรรมรส ธรรมสถาน มหาวิทยาลัย เชียงใหม่

ทรงได้อธิบายเรื่องผลของท่านในการทำทานกับเนื่อนาบุญที่ละเอียดมาก ขอประทานอนุญาตนำมาเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์กับพุทธศาสนิกชน และเพื่อเกิดพระเกียรติในพระปรีชาญาณของสมเด็จพระสังฆราชดังนี้

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ว่า แม้วัตถุทานจะบริสุทธิ์ดี เจตนาในการทำทานจะบริสุทธิ์ดี จะทำให้ท่านนั้นมีผลมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับเนื่อนาบุญเป็นลำดับสำคัญต่อไปนี้ คือ

๑. **ทำทานแก่สัตว์เดรัจฉาน** แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่มนุษย์ แม้จะเป็นมนุษย์ที่ไม่มีศีลไม่มีธรรมเลยก็ตาม ทั้งนี้ เพราะสัตว์ย่อมมีบุญวาสนาบารมีน้อยกว่ามนุษย์ และสัตว์ไม่ใช่เนื่อนาบุญที่ดี

๒. **ให้ทานแก่มนุษย์ที่ไม่มีศีลไม่มีธรรมวินัย** แม้จะให้มากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่ผู้มีศีล ๕ แม้จะให้เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๓. ให้อทานแก่ผู้มีศีล ๕ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าที่ให้อทานดังกล่าวแก่ผู้มีศีล ๘ แม้จะให้เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๔. ให้อทานแก่ผู้มีศีล ๘ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่ผู้มีศีล ๑๐ คือ สามเณรในพระพุทธศาสนาแม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๕. ถวายทานแก่สามเณรซึ่งมีศีล ๑๐ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระสมมติสงฆ์ ซึ่งมีปาติโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อ

๖. ถวายทานแก่พระสมมติสงฆ์ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานแก่พระโสดาบัน แม้จะได้ถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม (ความจริงยังมีการแยกเป็นพระโสดาปัตติมรรคและพระโสดาปัตติผล ฯลฯ เป็นลำดับไปจนถึงพระอรหันตผล แต่ในที่นี้จะกล่าวแต่เพียงย่อย่อพอให้ได้ความเท่านั้น)

๗. ถวายทานแก่พระโสดาบัน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระสัทธาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๘. ถวายทานแก่พระสัทธาคามี แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระอนาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๙. ถวายทานแก่พระอนาคามี แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระอรหันต์ แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๐. ถวายทานแก่พระอรหันต์ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๑. ถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแด่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๒. ถวายทานแด่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายสังฆทานที่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๓. การถวายสังฆทานที่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายวิหารทาน แม้จะได้กระทำแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม

วิหารทาน ได้แก่ การสร้างหรือร่วมสร้างโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ ศาลาโรงธรรม ศาลาทำน้ำ ศาลาที่พักอาศัยคนเดินทางอันเป็นสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนจะได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน อันเป็นการสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์หรือสิ่งทีประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน แม้จะไม่เกี่ยวเนื่องกับกิจในพระพุทธศาสนา เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน บ่อน้ำ แท็งก์น้ำ ศาลา ป้ายรถยนต์ โดยสารประจำทาง สุสาน เมรุเผาศพ ก็ได้บุญมากในทำนองเดียวกัน)

๑๔. การถวายวิหารทาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง (๑๐๐ หลัง) ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการให้ **“อภัยทาน”** แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม การให้อภัยทานก็คือการไม่ผูกโกรธจองเวร ไม่พยาบาทคิดร้ายผู้อื่นแม้แต่ศัตรู ซึ่งได้บุญกุศลแรงและสูงมากในฝ่ายทาน

๑๕. แต่การให้ทานที่ได้บุญมากที่สุด ได้แก่ การให้ **“ธรรมทาน”** เพราะการให้ธรรมทานก็คือการเทศนาสั่งสอนธรรมะ ตลอดถึงการพิมพ์หนังสือธรรมะ แจกเป็นธรรมทาน เพื่อช่วยให้ผู้อื่นที่ยังไม่รู้ได้รู้ หรือที่รู้อยู่แล้วให้รู้ได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้ผู้ที่เป็นมิจฉนาทิฐิได้กลับใจเป็นสัมมาทิฐิ ชักจูงผู้คนเข้ามารักษาศีล ปฏิบัติธรรม จนเข้าถึงมรรคผล นิพพานในที่สุด”

และเรื่องผลของท่านนั้นยังสามารถแตกดอกออกผลไปมากมายได้อีก
ขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เข้าใจ เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจน สมมติว่าเราได้ทำทาน
ให้กับคนที่ไม่มีศีล คนนี้ก็เอาเงินที่เราให้ไปสืบบาทไปใช้ เขาเอาไปกินข้าวเสีย
๒ บาท กินเหล้า ๘ บาท เงินสืบบาทที่เราให้ไปแทบไม่ได้บุญ ถ้าได้ก็น้อยมาก

เพราะคนที่ได้รับไม่ได้นำไปก่อผลประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ส่วนใหญ่
จะเอาไปทำความชั่ว เหล้า ๘ บาทที่เขาเอาเงินเราไปซื้อ อาจจะเป็นปัจจัย
สำคัญที่ทำให้เขาอาจจะเมามาย ไปขับรถชนคนตาย เมาไปทะเลาะอาละวาด
แล้วทำร้ายผู้อื่น ฯลฯ

แต่ถ้าเงินสืบบาทของเราทำทานให้ไปกับผู้บริสุทธิ์และเป็นผู้มีศีล เขา
เอาเงินส่วนหนึ่งไปใช้ซื้อข้าวมาแบ่งกันกิน ๓ คน ทำให้คนสามคนได้รอด
ชีวิต เอาเงินอีกส่วนที่เหลือไปลงทุนค้าขายอะไรเล็กๆ น้อยๆ อย่างสุจริต
แล้วการค้าขายนั้นเกิดผลกำไรเงินมันงอกออกมาเพิ่มขึ้น เขาเอาเงินผลกำไรส่วน
หนึ่งนั้นไปถวายปัจจัยแก่พระภิกษุสงฆ์ต่อ

แล้วพระภิกษุสงฆ์ก็เอาปัจจัยที่ได้มาจากการทำบุญนั้นไปพิมพ์หนังสือ
ธรรมทาน หนังสือธรรมทานที่พิมพ์แจกไปก่อความรู้ให้คนที่ได้รับได้รู้จักทาน
รู้จักศีล รู้จักภาวณา เกิดสติปัญญาเป็นจำนวนมาก และอุบาสก อุบาสิกา
เหล่านั้นที่ได้รับหนังสือธรรมทานไปก็ยิ่งช่วยกันพิมพ์เผยแผ่ออกไปอีก

เป็นเหมือนเซลล์ที่แตกขยายออกไปไม่รู้จบ เห็นใหม่ว่าจะอะไรเกิดขึ้นบ้าง กับเงินสิบบาท มันมีผลอะไรกับคนที่เนื่อนาบุญต่างกัน อานิสงส์ของบุญจึงต่างกันมากมายลิบลับ

อย่างไรก็ดี การให้ธรรมทานแม้จะมากเพียงใด แม้จะชนะ การให้ทานอื่นๆ ผลบุญนั้นก็ยังไม่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า “ฝ่ายศีล” เพราะเป็นการทำบุญบารมีคนละชั้นกัน ต่างกัน

ขั้นตอนที่สองคือ ศีล

ขั้นต่อมาก็คือการเป็นคนที่มีศีล คำว่า “ศีล” ซึ่งแปลว่าปกติ เราจะหมายถึงว่า การที่คนจะอยู่ในความสุขความเจริญได้นั้นต้องมีชีวิตที่ปกติ สมดุล กับธรรมชาติ และการที่จะให้แต่ละคนอยู่ในศีลก็ต้องมาจากการสมาทานศีล ที่ถูกต้อง

และแค่สมาทานศีลแบบนกแก้วนกขุนทองแบบที่เคยเรียนมาจำมาตั้งแต่เด็กแต่ไม่เคยรักษาได้นั้นยังไม่พอ เพราะเรายังเป็นคน ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา อาจจะทำให้ศีลที่เราสมาทานนั้นมันขาดได้ง่ายหรือผิดศีลได้ง่าย ทั้งที่ตั้งใจ ไม่ตั้งใจ หรือโดนบังคับจากผู้อื่นที่มีอำนาจเหนือกว่า

เราจึงต้องมีการตรวจทานศีลที่เราสมาทานไว้แล้วทุกเช้าถึงค่ำ ว่าเรามีศีลข้อใดขาดไปบ้าง ถ้ารู้ตัวว่าศีลข้อไหนขาดเราต้องรีบสมาทานศีลใหม่ทุกครั้ง

**ถ้าเราอยู่ในศีล ๕ ข้อได้ โอกาสที่เราจะทำความเดือนร้อน
แก่คนอื่นไม่มีทางเกิดแน่นอน ซึ่งถ้าใครผิดศีล ๕ ข้อ โอกาส
สร้างกรรมใหม่มันก็ไม่มี ไม่เกิดขึ้นแน่นอนเช่นกัน**

ทำไมการรักษาศีลจึงมีความสำคัญต่อชีวิตของเรา และจริงหรือที่ศีลจะ
ช่วยชีวิตเราได้ ช่วยขอลิขิตกรรมได้ สามารถทำให้ชีวิตของเราดีขึ้นๆ และ
ป้องกันไม่ให้เกิดกรรมชั่วขึ้นมาใหม่ได้อย่างไร

ความเป็นจริงศีลนั้นช่วยทำให้เราสามารถควบคุมพฤติกรรม ทั้งทาง
ร่างกาย วาจาและใจได้ เพื่อไม่ให้ไปเพิ่มกรรมที่ไม่ดีไม่ถูกต้องได้ เหมือนกับ
เราสร้างบ้านแล้วทำไม่ต้องสร้างรั้วบ้าน สร้างกำแพงไว้ปกป้องทรัพย์สิน ใน
เรื่องของการทำกรรมก็เช่นกันเราสามารถป้องกันได้โดยการสร้างกำแพงขึ้นมา
กำแพงที่จะป้องกันไม่ให้เราทำในสิ่งที่เป็นความชั่วในปัจจุบันตราบนานาคต
เพื่อที่จะไม่ต้องเจอกับผล ก็คือความทุกข์ยากต่างๆ ในอนาคต

เมื่อความชั่วตรงนี้ไม่ทำการรับผลกรรมชั่วตรงนั้นก็ไม่เกิดขึ้น เมื่อเรา
ไม่ทำความกระทบกระทั่งในทางก้าวร้าวรุนแรงให้เกิดขึ้นกับคนอื่น ก็ไม่เกิด
กรรมชั่วขึ้นมาคอยซ้ำเติมเราอีก กรรมชั่วก็จะได้คืนกลับมาสู่เราแบบที่รุนแรง
เช่นกัน และศีลจะช่วยปกป้องบุญ ทาน บารมี ที่เราทำมาไม่ให้รั่วไหลหรือ
หายไปไหนอีก ถือเป็นกำแพงชั้นดี

กำแพงในที่นี้ก็คือ ศีลจะเป็นเครื่องกั้น กั้นที่เหน็บ กั้นที่ใจของเรา ที่จะบังคับใจของเราไม่ให้ไปกระทำการล่วงละเมิดในชีวิตของผู้อื่น ในทรัพย์สินของผู้อื่น ในบุคคลอันเป็นที่รักที่อยู่ในความปกครองของคนอื่น หรือล่วงกฎของสังคม รวมทั้งการพูดเท็จ ทำลายสัจจะ เบียดเบียนทำร้ายผู้อื่นด้วยวาจา ส่อเสียด นินทา ตำว่า หยาบคาย เพื่อจ้องไว้สาระต่างๆ ตลอดจนถึงการทำลายสติของตนเองและผู้อื่นด้วยสุรายาเสพติด

และที่สำคัญ ศีลจะช่วยอุดรูรั่วที่เป็นบุญในชีวิตของเราไม่ให้รั่วอีกเปรียบเทียบง่าย ๆ ถ้าชีวิตของเราเหมือนกับเรือและบุญที่เราทำอยู่ตลอดเวลาในชีวิตก็เหมือนเสบียงที่เราทำทั้งบุญ ทั้งทานและการทำสมาธิ แต่ยิ่งใส่เข้าไปในชีวิต ใส่เข้าไปที่เรือมันไม่เกิดผลอะไรเลย ชีวิตก็ยังลำบากแสนลำบาก เงินทองก็ไม่มี ครอบครัวก็แตกแยก โรคภัยก็รุมเร้า สารพัดสารเพที่ประดังเข้ามา

มันจะดีและสบายได้อย่างไร ก็เพราะในเรือนั้นมันมีรูรั่วเต็มไปหมด ใส่เท่าไรก็ไม่เต็มเสียที ทั้งรูโหว่ของการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต รูที่กว้างของการลักทรัพย์ คดโกง รูรั่วของการผิดลูกผิดเมียคนอื่น รูรั่วของความโกหกพกลม รูรั่วของความเมาอะลวะด เรียกว่า “แม้จะใส่ไปมากเท่าไรก็ไม่เคยเต็ม ไม่เคยพอ” ดังนั้นชีวิตของคนที่ขาดศีลยิ่งต้องเหนื่อย ยิ่งต้องทำบุญทำทานที่มีน้ออาจจะสูญเปล่าหรือส่งผลได้เข้าเข้าไปใหญ่ ไม่ทันการณ์หรือพูดง่าย ๆ ว่าบุญนั้นไม่ทันกับกรรม

เมื่อเรานั้นมีศิลปะ มีการอุดรูรั่วที่ดี ใส่อะไรลงไปมันก็เพิ่มพูน เมื่อมีวิบากกรรมตามมาทัน ก็ยังหยิบเอาบุญมาช่วยชีวิตไว้ได้และท่านเจ้าคุณธรรมกิติเมธี เจ้าอาวาสวัดสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ ท่านเมตตาเปรียบเทียบให้ฟังในเรื่องของศิลปะที่เปรียบเหมือนเพื่อนชั้นดี

เราทุกคนอยากได้บุญซึ่งเปรียบเสมือนน้ำ แต่เราไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เลย นอกจากสร้างเขื่อน และเขื่อนก็คือศิลปะที่เก็บกักบุญได้อย่างดีเยี่ยม

และเชื่อว่าหลายคนคงเคยได้ยินที่สมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี แห่งวัดระฆังที่ท่านเทศนาไว้นานมากแล้ว พอจะสรุปใจความได้ว่า

“บุญก็ไม่ได้ทำ กรรมดีก็ไม่ได้สร้าง เวลามิเรื่องเดือดร้อน จะเอาบุญที่ไหนมาช่วยได้”

ดังนั้นการที่เราต้องสมาทานศิลปะทุกวันทั้งเช้าและเย็น และถ้าทำได้ตลอดเวลาเมื่อศิลปะขาดเพราะความพลั้งเผลอหรืออะไรก็ตาม เราสมาทานศิลปะ รักษาศิลปะก็เพื่อจะได้เป็นเกราะสำคัญในการที่ไม่ทำให้เราประพฤติผิดบาป ก่อกรรมชั่วมากขึ้นไปอีก ในขณะที่เดียวกันการทำบุญและทำทานก็ทำอยู่ตลอดเวลา

เมื่อรูที่รั่วมันถูกอุดด้วยศิลปะแล้ว เราคงใช้เวลาไม่นานนัก บุญบารมีเต็มเรือชีวิตของเรา และพร้อมที่จะนำมาหยิบใช้ในเวลาที่คับขัน

และขอแนะนำอันสงฆ์ของการรักษาศีล ๕ มากล่าวให้ทราบโดยทั่วกันคือ

(๑) ผู้ที่รักษาศีลข้อ ๑ ด้วยการไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อน้อมนำมาเกิดเป็นมนุษย์ก็จะทำให้มีพละนามัยแข็งแรงปราศจากโรคภัย ไม่มีไข้โรค อายุยืนยาว ไม่มีศัตรูหรืออุบัติเหตุต่างๆ มาเบียดเบียนให้ต้องบาดเจ็บหรือสิ้นอายุเสียก่อนวัยอันควร

(๒) ผู้ที่รักษาศีลข้อ ๒ ด้วยการไม่ถือเอาทรัพย์ของผู้อื่นที่เจ้าของมิได้เต็มใจให้ ด้วยเศษของบุญที่นำมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมทำให้ได้เกิดในตระกูลที่ร่ำรวย การทำมาหาเลี้ยงชีพภายนอกหน้ามักจะประสบช่องทางที่ดี ทำมาค้าขึ้น และมั่งมีทรัพย์ ทรัพย์สมบัติไม่วิบัตินายจะไปด้วยภัยต่างๆ เช่น อัคคีภัย วาตภัย โจรภัย ฯลฯ

(๓) ผู้ที่รักษาศีลข้อ ๓ ด้วยการไม่ล่วงประเวณีในคู่ครองหรือคนในปกครองของผู้อื่น ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ก็จะประสบโชคดีในความรัก มักได้พบรักแท้ที่จริงจังและจริงใจไม่ต้องอกหักอกโรยและอกเดาะ

ครั้นเมื่อมีบุตรธิดาก็ว่านอนสอนง่ายไม่ต่อต้าน ไม่ถูกผู้อื่นหลอกลวง จูดคร่าอนาจารไปทำให้เสียหาย บุตรธิดาย่อมเกิดเป็นอภิชาติบุตร ซึ่งจะนำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล

(๔) ผู้ที่รักษาศีลข้อ ๔ ด้วยการไม่กล่าวมุสา ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์จะทำให้เป็นผู้ที่มีสุขุมเสี่ยงไพเราะพูดจา มีน้ำมีนวลชวนฟัง มีเหตุผล ชนิดที่เป็น “พุทธวาจา” มีโหวทปฏิบัติไหวพริบในการเจรจา จะเจรจาความสิ่งใดก็มีผู้เชื่อฟังและเชื่อถือ สามารถว่ากล่าวสั่งสอนบุตรธิดาและศิษย์ให้อยู่ในโอวาทได้ดี

(๕) ผู้ที่รักษาศีลข้อ ๕ ด้วยการไม่ดื่มสุราเมรัย เครื่องหมักดองของมีนเมา ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมทำให้เป็นผู้ที่มีสมอง ประสาท ปัญญา ความคิดแจ่มใส จะศึกษาเล่าเรียนสิ่งใดก็แตกฉานและจำง่าย ไม่หลงลืม ฟันเฟือง เลอะเลือน ไม่เสียดสี วิกลจริต ไม่เป็นโรงสมอง โรคประสาท ไม่ปัญญาทรมาน ปัญญาอ่อนหรือปัญญานิ่ม

อานิสงส์ของศีล ๕ มีดังกล่าวข้างต้น สำหรับศีล ๘ ศีล ๑๐ และศีล ๒๒๗ ก็ย่อมมีอานิสงส์เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ตามลำดับและประเภทของศีลที่รักษา

หากศีลยังไม่มั่นคงย่อมเจริญฉิบหายให้เกิดขึ้นได้โดยยาก เพราะศีลย่อมเป็นกำลังให้เกิดสมาธิขึ้น และขอให้เชื่อเถิดว่าการมีศีลทำให้เราสามารถมีชีวิตที่ดี เจริญรุ่งเรืองมากขึ้นๆ เป็นการสร้างบุญบารมีและเพื่อเป็นเสบียงไว้ขอโอสถกรรมหรือแก้กรรมได้

ขั้นสุดท้ายคือ ภาวนา

หรือก็คือ “การทำสมาธิ” นั่นเอง เพราะฉะนั้นสมาธิแต่ละคนจะทำได้เร็ว ขึ้นขอให้อยู่ใน ๓ ข้อนี้ให้ได้ เป็นผู้ให้ก่อน แล้วก็รักษาศีล แล้วจะทำสมาธิ ประสบความสำเร็จได้เร็ว ยิ่งเรามีสมาธิดีและนิ่งมากขึ้นเท่าไร เราก็มีทางที่จะติดต่อกับเจ้ากรรมนายเวรได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น ตรงกันมากขึ้น

คนรุ่นใหม่ที่ขาดความเข้าใจนั้นมักสรุปกันเองโดยเข้าใจผิดว่า การทำสมาธินั้นก็คือการนั่งสมาธิเพียงอย่างเดียว ซึ่งมันไม่ใช่ การทำสมาธินั้นเราทำได้ทุกกิจกรรมของร่างกาย จะนั่ง จะนอน จะยืนหรือเดินได้ทั้งนั้น

คำว่าสมาธิ คือทำยังไงก็ได้ให้จิตเราสงบ เป็นการรวบรวมจิตทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียวซึ่งครูบาอาจารย์ท่านได้สอนไว้มีหลายวิธี แล้วแต่จริตและนิสัยของเรารวมถึงบุญที่เราสร้างมา ทุกวิธีนั้นดีเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเป็นภาวนา พุทโธ การใช้ยุบหนอ พองหนอ การดูลมหายใจ หรือการเพ่งจิตไปที่สิ่งหนึ่งสิ่งใด ฯลฯ ได้ทั้งนั้น

แล้วก็ถ้าจิตสงบและมีสติ เมื่อจิตสงบจะเกิดปัญญาตามมา

หลวงปู่เหรียญ วรลาโภ ท่านเคยเทศนาถึงเรื่องการฝึกจิต ทำสมาธิไว้ว่า “จิตของเรามันก็เป็นอย่างนี้แหละ มันดิได้ด้วยการฝึกกัน จะให้มันดิเองไม่ได้ มันต้องฝึก การฝึกก็ต้องเป็นขั้นตอน ผู้ครองเรือนก็ต้องฝึกกรรมะที่เหมาะสมกับผู้ครองเรือน ผู้เป็นนักบวชก็ต้องฝึกกันไปให้ตรงกรรมของนักบวช จิตถึงจะเจริญได้ ถึงได้ดี

อุปมาเหมือนอย่างไม้ที่มันเป็นต้นอยู่ตามลำพัง เราจะเอาทั้งต้นทั้งกิ่งมา
ทำบ้านเรือนไม่ได้ มันต้องเอามาแปรรูปเสียก่อน ขับไล่ไม้ที่ไม่ต้องการออกไป
เอาส่วนที่เกินไม่เรียบร้อยออกไป เอาแต่เนื้อของมันมาแปรรูปเป็นขนาดต่างๆ
ตามประโยชน์ที่ต้องการใช้สอย แล้วจึงเอามาประกอบเป็นบ้านเรือน มันจึง
เกิดประโยชน์ถาวรได้”

ถ้าพิจารณาที่หลวงปู่เหรียญได้เมตตาบอกทางไว้ เราจะพบว่าการฝึกจิต
นั้นต้องมีการตัดเรื่องต่างๆ ที่ไม่เป็นสาระ เรื่องฟุ้งซ่านออกไปในขณะที่เราฝึก
จิตอยู่ ให้เหลือแต่จิตที่บริสุทธิ์กล้าแข็งที่จะใช้ไปทำประโยชน์ ประโยชน์ของ
เราในที่นี้ก็คือ การทำจิตไปขอโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรนั่นเอง

หลายคนที่ทำสมาธิกันไม่ถูกเพราะว่า จิตสงบจริงแต่ขาดสติกำกับ ตรงนี้
ไม่ถึงว่าเป็นสมาธิ สมาธิจะต้องเกิดสภาวะสองอย่างควบคู่กัน

หลังจากที่เราทำสมาธิได้นิ่งสงบแล้วมีสติ คุณต้องเอาจิตที่ละเอียดมาก
ขึ้นนี้จากการทำสมาธิมาใช้ในการสื่อถึงเจ้ากรรมนายเวรเพื่อขอโหสิกรรม โดย
เราเป็นฝ่ายขอให้เจ้ากรรมนายเวรพิจารณาเรา

ถ้าเขาพอใจเขาจึงถอนตัวออกไปจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอยู่กับเราใน
ขณะนี้ และจะเอาสิ่งที่เราเคยสูญเสียไปกลับมาคืน ทั้งนี้อยู่ที่เขาว่าเขาเลิกรา
เราไปจริงๆ แล้วหรือยัง และถ้าเขาโหสิกรรมให้เราจริงๆ แล้ว

เรารอดแล้วในกรรมนั้นทั้งปวง...

ก า ร ฝึ ก
ท ำ ส ม า ธิ

ผมเคยฝึกทำสมาธิตั้งแต่เด็กๆ จากหลากหลายวิธีการ และเรียนรู้มาจากครูบาอาจารย์ที่ผมเคารพ ว่าการทำสมาธินั้นมีหลายวิธี เราจะทำสมาธิวิธีไหนก็ได้ บางคนใช้วิธีนั่งหลายคนใช้วิธีนอนเพราะร่างกายไม่สามารถนั่งได้ หรือจะเดินจงกรม หรือหยุดยั้งนิ่งทำได้ทั้งนั้นและจะใช้อุบายอะไรก็ได้ จะใช้วิธีภาวนาตามจริตของเราแบบใดก็ได้ เพราะจุดมุ่งหมายของเราก็คือขอให้จิตเราสงบแล้วมีสติกำกับไว้ก็พอ

ครูบาอาจารย์ท่านสอนไว้ว่าเราจะทำสมาธิเวลาใดก็ได้เข้าค้ำ
บ่ายสาย แต่ต้องอยู่ในสภาวะที่ร่างกายพร้อมไม่อ่อนเพลียจาก
การทำงานหนักจนเกินไป เพราะจะไม่ได้ผลดีในการทำสมาธิ
ครั้งนั้น การทำงานหนักนั้นมีทั้งทางจิตที่ต้องพบกับเรื่องกระทบ
กระเทือนใจอย่างรุนแรง และการทำงานหนักของร่างกายที่ต้อง
ทำมาหาเลี้ยงชีพ

การเดินทางกลางตามหลักของพระพุทธองค์ เราต้องเรียนรู้และปรับมา
ใช้ในทุกเรื่องของชีวิต และการฝึกจิตนั้นเปรียบเหมือนกับการออกกำลังกาย
คือเริ่มฝึกจากทีละน้อย เพิ่มขึ้นจนถึงในสภาวะที่จิตแข็งแรงเหมือนกล้ามเนื้อ
ที่ได้รับการเคลื่อนไหวตลอด วันหนึ่งมันก็จะฟิตแข็งแรงขึ้นมา

การสวดมนต์และเจริญภาวนานั้นเป็นอุบายในการฝึกจิตที่ครูบาอาจารย์
ท่านค้นพบ และการภาวนาไม่ว่าจะเป็นการนั่งสายพุทธโธ สัมมาอรหัง ยุบหนอ-
พองหนอต่างก็ดีกับการฝึกจิตทั้งนั้น และตัวผมเองก็ได้ลองมาหลายสำนักแล้ว
ทั้งของวัดมหาธาตุแบบธรรมกายและแบบของหลวงปู่ฤๅษีลิงดำหรือพระราช
พรหมยาน

หลวงปู่ฤๅษีลิงดำท่านเป็นศิษย์เอกของหลวงปู่ปาน วัดบางนมโค
จังหวัดอยุธยา ผมขออนุญาตหลวงปู่ในครั้งนี้ที่จะเอาวิธีการทำสมาธิทั้งนั่งและ
นอนมาเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางการทำสมาธิที่ผมเห็นว่าได้ผลเป็นจริงตรงกับ
ผมและจะเกิดผลบุญเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านต่อไป ถือเป็น การแสดงมุทิตาจิต
ต่อครูบาอาจารย์ที่ได้ นำเอาวิทยาทานมามอบให้แก่ทุกคน ขออนุโมทนา
ครับหลวงปู่ที่เคารพ

การนั่งสมาธิ

วิธีนั่ง ให้นั่งขัดสมาธิคือขาขวาทับขาซ้าย นั่งตัวตรง หลังตา เอาสติมาจับอยู่ที่สะดือที่ท้องพองยุบ เวลาหายใจเข้าท้องพองกำหนดว่าพองหนอ ใจนี้กับท้องที่พองต้องให้ทันกันอย่าให้ก่อนหรือหลังกัน หายใจออกท้องยุบ กำหนดว่ายุบหนอ ใจนี้กับท้องที่ยุบต้องทันกันอย่าให้ก่อนหรือหลังกัน

ข้อสำคัญให้สติจับอยู่ที่ พอง ยุบ เท่านั้น อย่าดูลมที่จมูก อย่าตะเบ็งท้องให้มีความรู้สึก ตามความเป็นจริงว่าท้องพองไปข้างหน้า ท้องยุบมาทางหลัง อย่าให้เห็นเป็นไปว่าท้องพองขึ้นข้างบน ท้องยุบลงข้างล่าง ให้กำหนดเช่นนี้ตลอดไปจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดจะต้องมีความอดทนเป็นการสร้างขันติบารมีไปด้วย ถ้าผู้ปฏิบัติขาดความอดทนเสียแล้วการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้นก็ล้มเหลว

ในขณะที่นั่งอยู่นั้นถ้ามีความเจ็บ ปวด เมื่อย คันๆ เกิดขึ้นให้หยุดเดินหรือหยุดกำหนดพองยุบ ให้เอาสติไปตั้งไว้ที่เวทนาเกิดและกำหนดไปตามความเป็นจริงว่า ปวดหนอๆๆ เจ็บหนอๆๆ คันหนอๆๆ เป็นต้น ให้กำหนดไปเรื่อยๆ จนกว่าเวทนาจะหายไป เมื่อเวทนาหายไปแล้วก็ให้กำหนดนั่งต่อไป

จิต เวลานั่งอยู่หรือเดินอยู่ ถ้าจิตคิดถึงบ้านคิดถึงทรัพย์สินหรือคิดฟุ้งซ่านต่างๆ นานา ก็ให้เอาสติปักลงที่ลิ้นปีพร้อมกับกำหนดว่า คิดหนอๆๆๆ ไปเรื่อยๆ จนกว่าจิตจะหยุดคิด แมตใจ เสียใจหรือโกรธก็กำหนดเช่นเดียวกันว่า ดีใจหนอๆๆๆ เสียใจหนอๆๆๆ โกรธหนอๆๆๆ เป็นต้น

การทำสมาธิเวลานอน

เวลานอนค่อยๆ เอนตัวนอนพร้อมกับกำหนดตามไปว่า นอนหนอๆๆ จนกว่าจะนอนเรียบร้อย ขณะนั้นให้เอาสติจับอยู่กับอาการเคลื่อนไหวของร่างกาย เมื่อนอนเรียบร้อยแล้วให้เอาสติมาจับที่ท้องแล้วกำหนดว่า พองหนอ ยุบหนอต่อไปเรื่อยๆ ให้คอยสังเกตให้ดีว่าจะกลับไปตอนพองหรือตอนยุบ

อิริยาบถต่างๆ การเดินไปในที่ต่างๆ การเข้าห้องน้ำ การเข้าห้องส้วม การรับประทานอาหารและการกระทำกิจการงานทั้งปวง ผู้ปฏิบัติต้องมีสติกำหนดคอยอยู่ทุกขณะในอาการเหล่านี้ตามความเป็นจริงคือ มีสติสัมปชัญญะเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา

เคยมีคนถามหลวงพ่อดุสิตว่า เขาไม่สามารถที่จะนั่งสมาธิได้ จิตใจไม่สงบนิ่งพอ หลวงพ่อท่านก็เมตตาตอบไปว่า

"ต้องฝึกให้ชำนาญนะจึงจะทำได้ เหมือนเช่นนักมวยนั้นแหละแม้จะมีพี่เลี้ยงไปยืนตะโกนสอนอยู่ข้างเวทีให้สู้ขวา สู้ซ้าย ตะก้านคอ ศอก เข่า เขาก็ทำไม่ได้นะ หากมิได้ฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญมาก่อน

ดังนั้นหากใครก็ตามสามารถฝึกกรรมฐานได้จนชำนาญ ก็อาจสามารถกำหนดจิตไปวางอยู่ ณ ที่ใดก็ได้นะ ยิ่งฝึกมากจิตก็ยิ่งแข็งเ็นนะ แม้ทำกรรมชั่วไว้มาก ทำกรรมดีไว้แต่เพียงน้อยนิด เขาก็สามารถกำหนดจิตของเขาไปวางไว้ในส่วนของกรรมดีได้ โอกาสลงนรกเขาจึงไม่มี

และเมื่อเขามีโอกาสได้อยู่ในกลุ่มของคนดีเขาก็มีโอกาสสร้างกุศลผลบุญได้มาก และในทุกครั้งที่สร้างกรรมดีถ้าเขาอุทิศส่วนกุศลผลบุญให้แก่เจ้ากรรมนายเวรไปเรื่อย ๆ หากเจ้ากรรมนายเวรเหล่านั้นไม่ถึงผูกโกรธพยาบาทและอภัยให้เขาก็อาจจะไม่ต้องไปชดใช้กรรมชั่วเลยก็ได้นะ เหมือนหนึ่งเจ้าหนี้ ซึ่งเห็นคุณงามความดีของคุณแล้วไม่ติดใจทวงหนี้คืนจากคุณนั่นแหละ คุณก็ไม่ต้องหาเงินไปใช้หนี้เขาใช่ไหม?” หลวงพ่อเคยอธิบายในเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน

วิธีการทำสมาธิขอโหลิกรรมให้ตัวเอง

เริ่มทำสมาธิโดยทำจิตให้นิ่ง สาเหตุที่ต้องเริ่มจากตรงนี้ก็เพื่อจะปรับสภาพตัวเราให้เหลือเพียงจิต เหมือนเจ้ากรรมนายเวรที่เราต้องการไปขอโหลิกรรม คือเปลี่ยนสภาพตัวเราให้เหมือนวิญญาณไปสื่อสารกับเขาได้

เพราะฉะนั้นเราจะทำวิธีทำสมาธิวิธีไหนก็ได้ บางคนใช้วิธีนั่ง หลายคนนอนเพราะร่างกายไม่สามารถนั่งได้ หรือจะเดินจงกรมหรือหยุดยืนนิ่งทำได้ทั้งนั้น และการจะใช้วิธีภาวนาตามจริตของเราแบบใดก็ได้อย่างที่เคยบอก ทั้งพุทโธ ยุบหนอ จุกมุ่มหมายของเราก็คือขอให้สงบแล้วมีสติกำกับไว้ก็พอ เมื่อเราทำสมาธิเข้าที่แล้วเรารู้สึกว่าจิตมันเริ่มนิ่งแล้ว

ในขั้นตอนที่ ๑ เราต้องเริ่มต้นจากการสวดมนต์เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และการสมาทานศีล ๕ เพื่อเป็นฐานบุญเบื้องต้นของเราเสียก่อน เราเริ่มจากบทสวดดังนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา

พุทฺธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม

ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะสังโฆ

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะ
สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

**และสมาทานศีล ๕ เมื่อเราสมาทานศีลเสร็จแล้วให้กล่าวตามใบขอ
อโหสิกรรม**

คำที่อยู่ในใบขออโหสิกรรมนี้ เราจะอ่านแบบออกเสียงก็ได้หรือจะอ่านในใจ
ก็ได้ ในกรณีที่ทำสมาธิที่มีคนพลุกพล่าน เช่น ในที่ทำงาน ในรถประจำทาง
ให้เริ่มอ่านแล้วทำจิตให้ตามไปถึงสิ่งที่เรากำลังอ่านอยู่

เริ่มจาก...

ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระคุณของครูบาอาจารย์และ
ผู้มีพระคุณ และบุญกุศลทั้งหมดที่เคยทำมาในอดีตชาติ ชาติปัจจุบันและใน
อนาคต (ที่ต้องทำการอธิษฐานขออำนาจบุญบารมีนี้ก็เพื่อให้ท่านมาคุ้มครอง
เราในขณะที่เราทำสมาธิอยู่ เพราะในโลกที่แตกต่างจากเราไปนั้นเต็มไปด้วย
วิญญานต่างๆ มากมายทั้งประสงค์ดีและประสงค์ร้าย เราไม่ต้องไปกลัว ใ้
นึกอยู่เสมอว่าในเวลานี้เรามีทั้งพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า ครูบา
อาจารย์ ผู้มีพระคุณ และบุญกุศลมหาศาลที่เราเคยทำและอยู่เหนือเจ้ากรรม
นายเวรหลายชั้น และในขณะที่เราทำสมาธิบุญบารมีจะคุ้มครองเราอยู่เป็น
เกราะเพชรชั้นดีที่ไม่มีใครสามารถจะเจาะเข้ามาได้)

ถึงเจ้ากรรมนายเวร ขณะนี้ลูก/ข้าพเจ้า..... (เอ่ยชื่อตัวเอง
บางคนเปลี่ยนชื่อ ใช้ชื่อปัจจุบันก็ได้ เจ้ากรรมนายเวรเขาตามเราที่จิต จะ
เปลี่ยนรูปร่างหน้าตาหรือเปลี่ยนชื่ออย่างไรเขาก็รู้ทั้งนั้น)

กำลังทำสมาธิ เจริญภาวนาถึงเจ้ากรรมนายเวรของลูก/ข้าพเจ้า (ควรบอก
เจาะจงชื่อเจ้ากรรมนายเวรที่มีชีวิต แนะนำว่าหากกระดาศมาจดชื่อเหล่านี้
เตรียมไว้ก่อนเพื่อให้ได้ผลดี และที่เป็นเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นวิญญานถ้าเรา
รู้แล้วและต้องการไปขอโทษกรรมต่อเขา หรือถ้าเรายังนึกไม่ออกและไม่รู้จริงๆ
อยากจะบอกแบบครอบคลุมก่อนก็ได้) เทวดาใกล้ตัว คนใกล้ตัว สัตว์ใกล้ตัว
ญาติก็ดี ไม่ใช่ญาติก็ดี ที่มาถึงตัวแล้วและกำลังจะมาถึงตัว

ในชาตินี้ บัดนี้ ลูก/ข้าพเจ้ารู้ดีแล้วว่า ได้สร้างกรรมทำเข็ญไว้มากมาย ให้แก่ท่านให้ท่านได้รับการพลัดพรากจากสิ่งที่ท่านรัก ทำให้ท่านต้องสูญเสียคนรัก ของรักหรือชีวิตและทุกสิ่งที่คุณ/ข้าพเจ้าได้ทำไปกับท่านทั้งในอดีตชาติ ชาติปัจจุบันและในอนาคต (ในบางคนที่สมาธิดีจะเห็นภาพที่เจ้ากรรมนายเวร เขาอยากจะทำให้เราเอ่ยปากขอโทษ ไม่ต้องไปกลัว ให้นึกอยู่เสมอว่าในเวลานี้เรามีพระพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณคุ้มครองเราอยู่ การที่เราพูดถึงอนาคต เพื่อเป็นการไปขอโทษกรรมล่วงหน้า เพื่อไม่ให้เกิดกรรมที่เราอาจไม่รู้ตัว เป็นการผ่อนหนักเป็นเบาและไม่ประมาทในกรรม)

ซึ่งมาในบัดนี้ กรรมดังกล่าวกำลังส่งผลให้กับลูก/ข้าพเจ้า ทำให้ลูก/ข้าพเจ้าประสบกับ..... (บอกทุกเรื่องที่ทำให้เราเป็นทุกข์ ทั้งเรื่องการเงินป่วย การงาน การเงิน การค้าที่ติดขัด ขออย่าว่าต้องทุกเรื่องเพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรในเรื่องต่างๆ ที่มีหลายชุดหลายเรื่องได้รับรู้เหมือนกับเรา บอกให้เขารับรู้ในสภาวะเป็นจริงว่าเราก็บออดีตชาตินั้นเป็นคนละคนกัน เราไม่สามารถรู้ว่าชาติก่อนเราทำอะไรไว้แต่ผลกรรมยังตามมาอยู่ ตอนนี้เรารู้แล้วว่าผลกรรมมีจริงจากการที่ลูกประสบปัญหาต่างๆ)

และลูก/ข้าพเจ้าได้สำนึกผิดแล้ว สำนึกในบาปบุญคุณโทษที่เคยทำมา ถ้าท่านพอใจการทำสมาธินี้และบุญกุศลที่ลูก/ข้าพเจ้าได้อุทิศไปให้ท่านตลอดเวลาที่ผ่านมา และจะกระทำอุทิศบุญกุศลไปให้ท่านตลอดไปนับแต่บัดนี้

และให้อโหสิกรรมต่อท่านทั้งหลายและขอให้ท่านได้อโหสิกรรมให้ลูก/ข้าพเจ้าด้วยนี้ ขอให้หนี้เวรหนี้กรรม เศษเวรเศษกรรม ที่มีอยู่ทั้งหมดสิ้นกันไปนับตั้งแต่บัดนี้ และขอให้ท่านนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับลูก/ข้าพเจ้ากลับคืนไปด้วย

และเมื่อเรากล่าวคำขอโหสิกรรมทั้งหมดเสร็จสิ้นอย่าเพิ่งออกจากสมาธิ ต้องทำการอุทิศบุญและแผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวรอีกครั้ง ก็จะถือว่าเราทำการขอโหสิกรรมเสร็จสิ้นสมบูรณ์

วิธีการทำสมาธิขอโหสิกรรมให้ผู้อื่น

การทำสมาธิขอโหสิกรรมนั้นนอกจากที่เราจะทำให้กับตัวเองแล้ว เราสามารถทำให้ผู้อื่นได้ด้วยแต่ต้องเป็นญาติสายตรงเท่านั้น เป็นพ่อแม่ พี่น้องตามสายเลือดเพราะเนื่องจากคนเหล่านั้นนั้นเป็นผู้ที่มีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิดในอดีตชาติที่ผ่านมา เป็นเจ้ากรรมนายเวรของเราด้วยและด้วยบุญกุศลที่มีการทำร่วมกันมาจึงมาเกิดในสายเลือด มีความใกล้ชิด มีส่วนประกอบของบุญและกรรม เลือดเนื้อจากแหล่งเดียวกัน และในบางวิบากกรรมนั้นเรามีส่วนร่วมอยู่ในเหตุนั้น ๆ ด้วย

การทำสมาธิขอโหสิกรรมให้ผู้อื่น ทำได้ในกรณีที่คนเหล่านี้เจ็บป่วยจนไม่สามารถช่วยตัวเองได้ ไม่สามารถทำสมาธิได้ อาจจะมีหมดสติหรือมีวิบากกรรมขวางไว้ วิธีที่ทำนั้นเหมือนกันทุกประการเพียงเพิ่มเติมชื่อคนเหล่านั้นที่จะทำแทนให้เปลี่ยนคำจาก

ถึงเจ้ากรรมนายเวร ขณะนี้ลูก/ข้าพเจ้า..... (เอ่ยชื่อตัวเอง)
กำลังทำสมาธิ เจริญภาวนาถึงเจ้ากรรมนายเวรของ..... (เอ่ยชื่อคนที่เราทำ
สมาธิอธิโหสิกรรมแทน และถึงแม้เขาจะเปลี่ยนชื่ออย่างไรก็ได้ทั้งนั้นทั้งชื่อ
เก่าชื่อใหม่และจะใช้ชื่อปัจจุบันก็ได้ อย่างที่บอกว่าเจ้ากรรมนายเวรก็รู้ทั้งนั้น)

ซึ่งมาในบัดนี้กรรมดังกล่าวกำลังส่งผล..... (บอกทุกเรื่องที่ทำให้คนที่
เราทำแทนเป็นทุกข์ ทั้งเรื่องการเจ็บป่วย การงาน การเงิน การค้าที่ติดขัด ขออย่าว่า
ต้องทุกเรื่องเพื่อให้เจ้ากรรมนายเวรในเรื่องต่างๆ ที่มีหลายชุดหลายเรื่องได้
รับรู้เหมือนกับเรา บอกให้เขารับรู้ในสภาวะเป็นจริงว่าคนที่เราทำแทนนั้นกับ
คนในอดีตชาตินั้นเป็นคนละคนกัน ไม่สามารถรู้วาทักก่อนได้ทำอะไรไว้แต่
ผลกรรมยังตามมาอยู่ ตอนนี้คนที่เราทำแทนรู้แล้วว่าผลกรรมมีจริง จากการ
ที่เขาต้องประสบปัญหาต่างๆ)

และ..... (เอ่ยชื่อคนที่เราทำสมาธิอธิโหสิกรรมแทน
ได้สำนึกผิดแล้ว สำนึกในบาปบุญคุณโทษที่เคยทำมา ถ้าท่าน
พอใจการทำสมาธินี้และบุญกุศลที่ลูก/ข้าพเจ้าได้อุทิศไปให้ท่าน
ตลอดเวลาที่ผ่านมาและจะกระทำอุทิศบุญกุศลไปให้ท่านตลอด
ไปนับแต่บัดนี้

และให้อธิโหสิกรรมต่อท่านทั้งหลาย และขอให้ท่านได้อธิโหสิกรรมให้
..... (เอ่ยชื่อคนที่เราทำสมาธิอธิโหสิกรรมแทน) ด้วยนี้ ขอให้หนี้เวรหนี้กรรม
เศษเวรเศษกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดสิ้นกันไปนับตั้งแต่บัดนี้ และขอให้ท่านนำเอา
สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับ..... (เอ่ยชื่อคนที่เราทำสมาธิอธิโหสิกรรมแทน)
กลับคืนไปด้วย

และเมื่อเรากล่าวคำขอโหสิกรรมทั้งหมดเสร็จสิ้นอย่าเพิ่งออกจากสมาธิ ต้องทำการอุทิศบุญและแผ่เมตตาให้กับเจ้ากรรมนายเวรของคนที่เราทำแทนอีกครั้ง ก็จะถือว่าเราทำการขอโหสิกรรมเสร็จสิ้นสมบูรณ์

ที่สำคัญเราสามารถที่จะทำสมาธิโหสิกรรมนี้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่และทำได้วันละหลาย ๆ ครั้ง ยิ่งทำมากก็เหมือนกับเรา เพียรพยายามเอาหนืไปขีดใช้ขาดตลอดเวลา เจ้ากรรมนายเวรเขา จะพอใจเป็นอย่างมากและขอโหสิกรรมให้เราแน่นอน วิบากกรรม ที่เราได้รับจะหมดสิ้นไปในไม่ช้า

อย่าด่วนใจร้อนทำแค่วันสองวันสิบวันจะสำเร็จลงได้อย่างไร เพราะ กรรมที่เราทำไว้กับเขามันมากมายนัก หลายร้อยชาติ จึงมีเจ้ากรรมนายเวร หลายร้อยชุดเช่นกัน เมื่อชุดไหนเขายินดีในสิ่งที่เราทำเขาก็จากไป ชุดใหม่ก็ เข้ามา พยายามทำไปทุก ๆ วันเหมือนเราเตรียมพร้อมไว้เสมอสำหรับกรรม

วิธีการเชื่อมบุญ
และเคล็ดลับสำคัญ

หลังจากที่เราได้ทำบุญทำทานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการใส่บาตรทำ
สังฆทานหรือทำวรสังฆทาน อะไรก็ตามที่เป็นบุญกิริยาวัตถุ ๑๐
ก็ถึงเวลาสำคัญที่จะทำการโมทนาอุทิศบุญเพื่อให้เป็นการเชื่อมบุญนั้น ให้เริ่ม
ตั้งจิตให้สงบและสวดมนต์ภาวนาดังนี้

๑. คำบูชาพระรัตนตรัย

เป็นการรำลึกถึงพระพุทธคุณเบื้องต้น ขอให้พระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์นั้นนำทาง

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา
พุทฺธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)
นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

๒. คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระणेณะ สะหะ ปัญจะ
สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระणेณะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระणेณะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

๓. สมาทานศีล ๕

จากนั้นก็ให้นึกถึงพระรัตนตรัยเป็นที่ตั้งแล้วกล่าวคำอุทิศบุญว่า
ขออำนาจพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์และบุญกุศลที่ข้าพเจ้า
..... (ออกชื่อตัวเองจะเปลี่ยนชื่อใหม่ก็ไม่เป็นไร) ได้ทำในครั้งนี้และบุญกุศล
บารมีที่ข้าพเจ้าเคยทำในอดีตชาติ ชาติปัจจุบันและที่กำลังจะมีต่อไปในอนาคต
ขอโมทนาอุทิศบุญให้แก่..... (ออกชื่อคนที่เราอยากจะทำติดต่อด้วย)
ที่มีสถานที่อยู่..... (ควรรหาที่อยู่ของคนที่จะเชื่อมติดต่อด้วยเพื่อให้บุญกุศล
ที่อุทิศไปให้ไปถูกตัว ถูกสถานที่)

และขอให้บุญกุศลนี้เป็นการเชื่อมบุญระหว่างข้าพเจ้ากับ.....
(ออกชื่อคนที่เราอยากจะทำติดต่อด้วย) และขอให้เรื่อง..... (เรื่อง
ทั้งหมดที่เราอยากจะทำให้เกิดขึ้น บอกให้หมดทุกเรื่อง)

และขอให้โศกกรรมและขอโศกกรรมระหว่างข้าพเจ้ากับ.....
(ออกชื่อคนที่เราอยากจะทำติดต่อด้วย) ขอให้เรื่องที่กำลังติดต่อด้วย
กันอยู่นี้ ขออย่าให้มีอุปสรรคมาขัดขวาง ขอให้ทุกอย่างดำเนินการอย่างราบรื่น
ทุกประการเทอญ...

โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ

ขอทำเชื่อมบุญนี้ควรทำทุก ๆ วันจนกว่าจะได้ผล และที่สำคัญเราต้องสมาทานศีล ๕ ตลอดระยะเวลาที่ทำการเชื่อมบุญอยู่นี้ เพราะทำให้ตัวเรานั้นบริสุทธิ์เท่าที่จะทำได้ ถ้าศีลข้อใดข้อหนึ่งขาดเราต้องรีบสมาทานศีลใหม่ทันที

การพึ่งบุญ

ในหน้าหนังสือพิมพ์เราคงเคยเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ในทางโลกที่เมื่อเกิดกรณีพิพาทของคนใหญ่คนโตหรือคนดัง ที่บางครั้งคู่กรณีก็ไม่สามารถจะเจรจาตกลงกันได้ ต้องมีคนกลางที่มีบุญบารมีเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยหรือมาเชื่อมให้เกิดผลดีทั้งสองฝ่าย

ทางการค้านั้นเรามักเรียกว่า “คนกลาง” ที่อยู่ตรงกลางระหว่างผู้ผลิตและผู้จำหน่าย บางธุรกิจคนกลางมีหน้าที่ประสานผลประโยชน์ต่าง ๆ ให้ลงตัวและสร้างความพึงพอใจให้ทั้งสองฝ่าย

การพึ่งบุญนั้นก็เป็นการเชื่อมบุญอีกแบบหนึ่ง แต่เป็นการเชื่อมบุญกับคนกลางที่เราอยากให้เขาหรือท่านไปช่วยเรา เชื่อมต่อให้กับคนที่เราต้องการให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ

เพราะบางครั้งบุญของเราในตอนนั้นไม่พอที่จะช่วยแก้ปัญหาลักษณะต่าง ๆ ได้ อาจจะเป็นเพราะในห้วงเวลานั้นวิบากกรรมนั้นมันหนักและส่งผลแรงกว่าบุญเก่าบุญเดิมที่เรามีอยู่

การเข้าหาคนกลางหรือผู้มีบุญให้เข้ามาช่วยโดยที่คนกลางนั้นเขามีบุญมากกว่าเรา เขาสามารถที่จะช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยหรือกระทั่งหยุดวิบากกรรมนั้นได้ แต่เราต้องมีบุญใหม่ไปช่วยส่งให้เขาด้วย อาจจะเป็นคนที่เราเคยช่วยเหลืออุ้มชูมาก่อน มีเพื่อนานูญร่วมกันมาแต่ในเวลาที่เรากำลังเดือดร้อนหรือต้องการความช่วยเหลือนั้นเขามีบุญบารมีมากกว่าเรา

หรืออาจจะเป็นผู้มีพระคุณ ครูบาอาจารย์ที่มีบุญบารมีมากกว่าเรามากมาย หรือเป็นใครก็ได้ที่เราต้องการขอความช่วยเหลือ เราก็ต้องทำการเชื่อมบุญใหม่เข้าไปหาท่าน เพื่อให้ท่านช่วยเราให้รอดจากวิกฤตต่างๆ ในชีวิต

ทำไมเราต้องเพิ่มบุญทุกๆ ที่ตนเองนั้นมีอยู่แล้ว เรื่องนี้มีคำตอบ

เพราะเหตุที่ว่าในบางวิบากกรรมนั้นอาจจะต้องใช้บุญบารมีที่มากพอที่จะช่วยให้วิบากกรรมฝ่ายดีนั้นส่งผลได้เร็วและทันท่วงที และเพื่อที่จะทำให้เจ้ากรรมนายเวรนั้นเขาขอมอโหสิกรรมให้ อุปสรรคหรือเรื่องร้ายๆ ในชีวิตนั้นยุติลงได้โดยง่ายและเร็ว ไม่สร้างความเสียหายมากจนเกินจะรับมือไหว

เหมือนเรายกก้อนหินที่ขวางทางเรา ถ้าเราไม่มีแรงพอเราก็ยกก้อนหินนั้นไม่ขึ้น แต่ถ้ามีคนมาช่วยยกเราก็สามารถยกก้อนหินนั้นได้อย่างสบาย

จะยกตัวอย่างให้ฟัง ถ้าเราทำงานเป็นลูกน้องเขามีตำแหน่งและหน้าที่
อำนาจรับผิดชอบตามที่มีอยู่แล้ว ก็ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ติดขัดอะไรมากเรียก
ว่า พอๆ ใดๆ ไปได้ อยู่มาวันหนึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้
ไปทำงานอะไรสักอย่างที่ยากมากกว่าที่เคยทำมา แต่เจ้านายอนุญาตให้ใช้
อำนาจเดิมที่เรามีให้ไปทำงานที่ใหญ่ขึ้น ยากขึ้น เราก็ไม่สามารถไปทำงาน
นั้นให้สำเร็จมีแต่อุปสรรคต่างๆ ขวางเอาไว้ ทำอะไรก็ติดขัดไม่ได้รับความ
ร่วมมือเพราะไม่มีอำนาจพอที่จะสั่งการได้

แต่เมื่อเราไปบอกไปขอร้องให้เจ้านายเพิ่มอำนาจให้อีกเพื่อให้งานนั้น
สำเร็จ ท่านเห็นว่าเราเป็นคนดี ขยันตั้งใจทำงานดี ท่านก็เมตตาเพิ่มความ
ช่วยเหลือให้อำนาจมากขึ้น งานนั้นก็สำเร็จได้โดยง่าย ทำให้เรานั้นมีความดี
ความชอบและได้เลื่อนขั้นขึ้นไปในตำแหน่งที่สูงขึ้น

เหมือนกับชีวิตของเรานั้น ตามปกติก็ไปเรื่อยๆ เดี่ยวสุข เดี่ยวทุกข์ปนเป
กันไปอยู่ในขั้นที่พอจะรับมือไหว ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุญยังมีพออยู่ พอๆ กับ
วิบากกรรมไม่ดีที่มีกำลังน้อย แต่เมื่อวิบากกรรมไม่ดีแบบวิบากกรรมหนักเข้า
บุญที่มีไม่พอจะทำอย่างไรดี จะปล่อยให้ชีวิตพบกับความทุกข์ทรมานแบบ
แสนสาหัสหรือจะสู้

ถ้าจะสู้ ไม่ยอมจำนน เราก็ต้องเร่งเพิ่มบุญของตัวเอง

อย่างแรกต้องช่วยตัวเองก่อน คือการเร่งสร้างบุญของตัวเองให้มากพอใหญ่เกินกว่าผลของกรรมนั้น และจะทำให้วิบากกรรมไม่ดีนั้นส่งผลกระทบต่อได้น้อยหรือไม่ส่งผลเลยได้ก็ยิ่งดี ถ้าบุญยังไม่พออีกก็ต้องบากหน้าไปขอผู้ที่มีบุญส่งบุญของท่านมาช่วยให้กองบุญนั้นใหญ่มากพอ

กองบุญนั้น เมื่อก่อนที่เป็นกองบุญของตัวเอง เปรียบว่าสะสมมา มีความสูงเท่ากับกองดินขนาดย่อมๆ แต่ในวันหนึ่งเมื่อมีพายุหรือวิบากกรรมไม่ดีแบบที่เรียกว่าวิบากกรรมหนักเข้า ลมพายุนั้นอาจพัดกองดินนั้นแตกกระจายหายวับไปกับตา บุญตัวเองที่เรามีอยู่ในตอนนั้นมันต้านทานไม่ไหว

แต่เมื่อมีคนส่งดินหรือบุญมาช่วย กองดินนั้นก็ใหญ่ขึ้นๆ จนกลายเป็นภูเขาบุญ เมื่อวิบากกรรมไม่ดีหรือพายุพัดมาอีก ภูเขาบุญนั้นก็ไม่มีทางสะทกสะท้านอะไรเลยแม้แต่น้อย ยังยืนหยัดได้แบบองอาจตระหงาย

ถามว่าลมพายุหรือวิบากกรรมหนักนั้นกระทบหรือไม่ มันกระทบแน่นอน แต่ไม่กระเทือน กำลังของมันไม่สร้างความเดือดร้อนเกินที่เราจะรับมือได้

และการเพิ่มบุญนั้นไม่เพียงแต่จะเพิ่มบุญให้กับตัวเองได้เท่านั้น เรายังสามารถเพิ่มให้คนอื่นได้ด้วย ทั้งพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ลูกหลานหรือแม้กระทั่งลูกน้องที่ทำงานให้เราเพื่อให้เขามีบุญรับมือวิบากกรรมไม่ดีได้

จะเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง ท่านเจ้าสัวรายหนึ่งในเมืองไทยที่ชอบทำบุญมากนั้น นอกจากบุญจะส่งผลให้กับตัวท่าน ครอบครัวของท่าน กิจการของท่าน ให้เจริญและมีความสุขแล้ว เวลาที่ท่านจะขยายกิจการอะไรเพิ่มหรือสร้างธุรกิจอะไรเพิ่มขึ้นมาที่ต้องใช้ลูกน้องหรือผู้จัดการที่ท่านไว้วางใจให้ไปดูแลแทนท่าน

ก่อนอื่นท่านจะอุทิศบุญที่ท่านมีไปให้ลูกน้องคนนั้น เพื่อให้บุญที่ท่านมีนั้นไปเพิ่มบุญเก่าของลูกน้องคนนั้น ซึ่งเป็นเคล็ดลับที่นำสนใจมากท่านได้มาจากครูบาอาจารย์ของท่าน เพราะท่านฉลาดมากในการทำบุญ ทำแบบไม่เคยหยุดและพยายามทำบุญกับเนื้อนาบุญนั้นสูงตลอดเวลา บุญบารมีของท่านจึงมากส่งผลให้ท่านมีความสุข กิจการยิ่งใหญ่ มีเงินทองแบบสืบทอดก็กินใช้ไม่หมด

และไม่เพียงแต่ตัวท่านมีบุญมากเท่านั้น ยังพยายามส่งเสริมให้ลูกน้องคนนั้นไปทำบุญตลอดเวลาเพื่อเพิ่มบุญให้กับตัวลูกน้องเอง ที่นี้ทั้งบุญของลูกน้องที่มีอยู่แล้วรวมกับบุญของท่านเจ้าสัวที่ส่งลงไปเพิ่มบุญให้ก็ยิ่งทำให้ลูกน้องคนนั้นบุญมากขึ้น ไปดูแลกิจการธุรกิจการค้าอะไรก็สำเร็จ ยิ่งส่งผลให้ท่านเจ้าสัวรวยขึ้นไปอีกหลายเท่า

สำหรับท่านผู้อ่านที่ทำการค้าหรือทำธุรกิจอยู่ ท่านสามารถเพิ่มบุญให้กับลูกน้องของท่านได้ตลอดเวลา เพียงท่านอุทิศบุญที่ท่านทำไปให้เขาและต้องเจาะจงออกชื่อเขาด้วย

เพื่อให้กายทิพย์ของเขานั้นมารับบุญด้วย เมื่อเขามีบุญมากขึ้นงานทุกอย่างที่ท่านทำจะสำเร็จทุกประการ และในลูกน้องที่มีปัญหาในการทำงานเป็นต้นเหตุให้งานนั้นติดขัดก็สามารถเพิ่มบุญให้เขาด้วยเช่นกัน

มีเคล็ดลับอีกข้อหนึ่งที่ครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งท่านสอนไว้ในการทำธุรกิจ การค้าให้สำเร็จสมกับความปรารถนานั้น โดยเฉพาะเรื่องของกรรมวาจา กับ ลูกน้องที่ควรทำก็คือ การพูดกับลูกน้องด้วยความมีเมตตากรุณาและให้อภัยเสมอ ไม่ดูด่าลูกน้องแม้จะทำผิด แต่ใช้การพูดที่ให้โอกาสไม่สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจให้ไปเกิดกรรมไม่ดีต่อกัน ที่จะเป็ต้นเหตุของอุปสรรคทั้งปวงที่จะเข้ามาทำลายธุรกิจ

หัวใจของเรื่องนี้คือ การให้อภัยและการให้อโหสิกรรมอย่างจริงใจ

ถ้าลูกน้องลัทธิขโมยหรือทำให้การค้าเสียหายหรืออะไรก็ตาม ก็ถือว่าเป็นการชดใช้กรรมเก่ากันไป ไม่ผูกใจเจ็บเคียดแค้นพยาบาท จนตัวเราเองต้องมีกรรมที่สลัดไม่หลุด จนอาจจะเป็เหตุให้การค้านั้นเสียหายได้เพราะการแก้แค้นกันและกัน และเรื่องจะไม่มีทางยุติต้องติดตามกันไปในทุกชาติ

ถ้าเราให้อภัยและให้อโหสิกรรมเสีย กรรมตรงนั้นจะยุติลงไม่มาส่งผลอีก มีคนนำวิธีการนี้ไปใช้ ก็เห็นว่าธุรกิจการค้าของเขาก็เจริญรุ่งหน้า คนที่ร่วมทำงานก็มีความสุขความเจริญ คนที่มาทำงานร่วมกันในชาตินี้ต่างเป็นเจ้ากรรมนายเวรของกันและกันแน่นอน มีกรรมเป็นเครื่องผูกพันกันและกันไว้ ถ้ากรรมดีมากกว่ากรรมชั่ว ก็กิจการการค้านั้นก็เจริญ

ในทางกลับกัน ถ้ากรรมไม่ดีของคนเหล่านั้นมีมากกว่ากรรมดี ธุรกิจเหล่านั้นมักจะไม่รอดหรือมีปัญหาต้องแก้ไขกันตลอด จนกว่าจะเจอสาเหตุและการแก้ไขที่ถูกต้อง

ขอให้ระลึกไว้เสมอว่าการให้อภัยเป็นทานหรืออภัยทานนั้น เป็นการให้ทานที่ได้านิสงส์ของบุญมากที่สุดในฝ่ายทาน ทำได้ง่ายที่สุด

**เป็นกระแสน้ำแห่งการสร้างความสุขความเจริญให้กับชีวิต
ได้อย่างรวดเร็ว**

วิธีการฟังบุญ

การทำฟังบุญก็คล้ายๆ กับการทำเชื่อมบุญ แต่มีการเพิ่มชื่อคนที่เราต้องการให้เป็นคนกลางในการไปเชื่อมกับคนที่เป้าหมายหลักนั้น

หลังจากที่เราได้ทำบุญ ทำทานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการใส่บาตร ทำสังฆทาน หรือทำวรสังฆทาน อะไรก็ตามที่เป็นบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ เมื่อถึงเวลาที่จะทำการโมทนาอุทิศบุญนั้น ให้เริ่มตั้งจิตให้สงบนิ่งถึงพระรัตนตรัยเป็นที่ตั้งแล้วกล่าวคำว่า

ขออำนาจพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์และบุญกุศลที่ข้าพเจ้า
..... (ออกชื่อตัวเองจะเปลี่ยนชื่อใหม่ก็ไม่เป็นไร) ได้ทำในครั้งนีและบุญกุศล
บารมีที่ข้าพเจ้าเคยทำในอดีตชาติ ชาติปัจจุบันและที่กำลังจะมีต่อไปในอนาคต
ขอโมทนาอุทิศบุญให้แก่..... (ออกชื่อคนที่เราอยากจะเชื่อมติดต่อด้วย)
ที่มีสถานที่อยู่..... (ควรรหาที่อยู่ของคนที่จะเชื่อมติดต่อด้วย เพื่อให้บุญ
กุศลที่อุทิศไปให้ไปถูกตัว ถูกสถานที่)

และขอให้บุญกุศลนี้เป็นการเชื่อมบุญและ**ฟังบุญ**ระหว่างข้าพเจ้ากับ
..... (ออกชื่อคนกลางที่เราอยากจะเชื่อมติดต่อด้วย) สถานที่อยู่
..... (ควรรหาที่อยู่ของคนกลางที่จะฟังบุญติดต่อด้วยเพื่อให้บุญ
กุศลที่อุทิศไปให้ไปถูกตัว ถูกสถานที่)

และขอให้เรื่อง..... (เรื่องทั้งหมดที่เราอยากจะให้เกิดขึ้น บอกให้
หมดทุกเรื่อง) และไปเชื่อมบุญกับ

และขอให้อิทธิกรรมและขออิทธิกรรมระหว่างข้าพเจ้ากับ.....
(ออกชื่อคนกลาง) และ..... (ชื่อคนที่เราอยากจะเชื่อมติดต่อด้วย)
ขอให้เรื่องที่กำลังติดต่อดระหว่างกันอยู่นี้ ขออย่าให้มีอุปสรรคมาขัดขวาง
ขอให้ทุกอย่างดำเนินการอย่างราบรื่นทุกประการเทอญ...

โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ

การขอทำบุญนี้ควรทำทุก ๆ วันจนกว่าจะได้ผล และที่สำคัญเราต้องสมาทานศีล ๕ ตลอดระยะเวลาที่ทำการเชื่อมบุญอยู่นี้ เพราะทำให้ตัวเรานั้นบริสุทธิ์เท่าที่จะทำได้ ถ้าศีลข้อใดข้อหนึ่งขาดเราต้องรีบสมาทานศีลใหม่ทันที

ผลของการเชื่อมบุญ

๑. อานิสงส์ของบุญจะทำให้เทวดาได้รับทราบและมาช่วยให้เราสำเร็จในสิ่งที่เรานั้นมุ่งหมาย ที่เราส่งไปเชื่อมกับบุคคลที่เราต้องการ

๒. เป็นการขออโหสิกรรมต่อเจ้ากรรมนายเวร ทำให้วิบากกรรมที่มีอยู่นั้นลดลงหรือหมดสิ้นไปถ้าเจ้ากรรมนายเวรเขามาโมทนาและอโหสิกรรมให้

๓. การงานได้รับความสะดวก ไหลลื่นไม่มีอุปสรรค

๔. ครอบครัวมีความสุข เป็นครอบครัวที่มีศีลธรรมอันดี ลูกเชื่อฟังพ่อแม่ ผัวเมียไม่ทะเลาะแตกแยก

๕. ช่วยให้มีจิตใจที่อ่อนโยน มีเมตตาต่อคนรอบข้างและสรรพสัตว์ทั้งปวง

๖. การเดินทางปลอดภัยเพราะเป็นที่รักของมนุษย์และอมมนุษย์

๗. สามารถที่จะปฏิบัติธรรม เจริญในธรรมปัญญาเกิดขึ้นง่ายเพราะมีฐานบุญ มีศีลหนุนนำ

“ การเชื่อมบุญกับบิดามารดาผู้มีพระคุณ
ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และที่จากโลกนี้ไปแล้ว ”
ควรทำในทุกๆ ครั้งที่สร้างบุญ
เพราะท่านเหล่านี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันดับแรกๆ ที่จะช่วยท่านได้

“พิธีขออโหสิกรรมใหญ่
เพื่อความไม่ประมาท”

ตามคำแนะนำของ
พระอาจารย์นพพร อาทิจฺจวํโส

**การที่เรามีจิตศรัทธาอ่อนเข้ามาศึกษาปฏิบัติธรรม บำเพ็ญบารมี
ความดีประการต่างๆ อาจมีอุปสรรคเครื่องขัดขวางให้เกิดความ
ล่าช้า** ด้วยอำนาจของกรรมในอดีตที่เราอาจผิดพลาด หลงไปล่วงเกินประมาท
ต่อท่านผู้รู้ ผู้มีพระคุณ ผู้ทรงคุณความดีและบารมีธรรมทั้งหลาย

เพราะการกระทบกระทั่งผู้รู้ ผู้มีคุณความดีบารมีธรรมระดับสูงมาก
ขึ้นไปเพียงใดแล้ว ผลที่จะสะท้อนกลับมา ก็ย่อมรุนแรงขึ้นไปเท่านั้น ยิ่งเป็น
พระพุทธรเจ้า พระธรรมเจ้า พระอริยสังฆเจ้าหรือพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย
ผู้เป็นอัครปาโมคนบุคคล

คือบุคคลผู้ทรงคุณค่าหาประมาณมิได้แล้วด้วยซ้ำ! กรรมที่เกิดขึ้นแม้เพียงคิดกล่าวปราชญ์ล่วงเกินก็สามารถส่งผลตอบแทนที่รุนแรงน่ากลัวมหันต์ปิดบังตาบังใจไม่ให้เราท่านสามารถเกิดปัญญาารู้ทั่วถึงธรรมตามเป็นจริงได้

เพื่อเป็นการเปิดทางและสร้างเหตุให้เราสามารถบรรลุเข้าถึงธรรมได้โดยง่าย และเพื่อให้เกิดสปีปายะความสบายรวดเร็วในการปฏิบัติธรรมทั้งยังเป็นความไม่ประมาท ที่พระพุทธเจ้าทั้งหลายทรงยกย่องสรรเสริญ จึงควรที่เราทั้งหลายจะได้มีการทำพิธี **“ขอโทษกรรม เพื่อความไม่ประมาท”** ต่อกรรมทั้งหลายทั้งปวงที่เราท่านอาจจะได้เคยล่วงเกินต่อท่านฯ มา

ใครจะไปรู้ว่าในอดีตหรือภพชาติที่ผ่านมาผ่านไปแล้วนั้น เราอาจจะเคยพลาดพลั้งล่วงเกินไปอย่างใดบ้าง จึงควรที่เราท่านทั้งหลายจะได้ปฏิบัติตามที่พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตักเตือนพุทธบริษัทเป็นปัจฉิมโอวาทว่า

“สังฆารทั้งหลายมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังกิจทั้งปวงอันเป็นประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน ให้บริบูรณ์ด้วยความไม่ประมาทเถิด”

ดังนั้นโดยตั้งใจทำพิธีขอโทษกรรมในกรรมทั้งหลายที่เราอาจเคยกระทำไว้เหล่านั้น เพื่อขจัดความไม่ประมาท ทรมานกิเลสและพัฒนาให้เรากล้าต่อความจริงและเหตุผลที่ถูกต้องขอขมา โดยความอ่อนน้อมเป็นเหตุให้เป็นบุคคลที่พึงประสงค์ เป็นที่รัก ทั้งยังเป็นการบรรเทาโทษทุกข์ภัยให้ลดน้อยลงด้วย ดังที่เราท่านจะได้กล่าวคำขอขมา ขอโทษกรรมต่อไป

หมายเหตุ ท่านพระอาจารย์นพพรฯ ได้เมตตาแนะนำให้ทำพิธีนี้วัน
วิสาขบูชา วันมาฆบูชาหรือในวันมหาปวารณา (ออกพรรษา) โดยถือเอา
ตามนัยที่ว่า เป็นวันที่พระทั้งหลายท่านมาประชุมพร้อมเพรียงกัน พร้อมที่จะ
ให้อโหสิกรรมและว่ากล่าวตักเตือนกันได้

ขุมนุมนเทวดา (สักเค กามา...)

นะโม ๓ จบ

ไตรสรณคมน์ (พุทฺธัง สรณัง คัจฉามิ...)

สมาทานศีล (ปาณาติปาตา...)

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระธรรมเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระอริยสังฆเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระปัจเจกพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระอัครสาวกเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระอสีติมหาสาวกเจ้า ทุกๆ พระองค์

โมทนาสาธุๆๆ กับ พระอรหันตสาวกเจ้า ทุกๆ พระองค์

ขอพระบรมพุทธานุญาต ขอพระองค์ทรงประทานพระวโรกาส ให้ข้า
พระพุทธเจ้าและคณะ พร้อมด้วยพรหมเทพเทวดาทั้งหลาย สรรพสัตว์ทั้งหลาย
สรรพเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายได้ทำพิธีขออโหสิกรรม

ในกรรมทั้งหลายทั้งปวงที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้เคยประมาทล่วงเกินแก่องค์พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอริยสงฆ์เจ้า ท่านผู้ทรงคุณความดีและพระบารมีธรรมทั้งหลาย ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดีหรือแม้ด้วยใจก็ดี นับแต่อดีต ๑๖ อสงไขยแสนกัลป์จนถึงปัจจุบันชาติเพื่อความหมดเวรสิ้นกรรม เพื่อมรรค ผล นิพพานและความวิมุตติหลุดพ้นได้โดยง่าย ในฉับพลันนี้ด้วยเทอญ.

ตั้งนะโม ๓ จบแล้วสวดพระคาถาดังนี้

๑. สัมมาสัมพุทธโธ ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๒. สวากขาโต ะคะวะตะตา ะหิมิ ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๓. สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สวะกะสังโฆ ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๔. รัตตะเย ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๕. สังโฆ อริยสังโฆ ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๖. เถเร มะหาเถเร ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน กันตเต

๙. ทานบารมี ทานอุปัชฌายะบารมี ทานปรมาตมบารมี ศีลบารมี ศีลอุปัชฌายะบารมี ศีลปรมาตมบารมี เนกขัมมะบารมี เนกขัมมะอุปัชฌายะบารมี เนกขัมมะปรมาตมบารมี ปัญญาบารมี ปัญญาอุปัชฌายะบารมี ปัญญาปรมาตมบารมี วิริยะบารมี วิริยะอุปัชฌายะบารมี วิริยะปรมาตมบารมี ขันติบารมี ขันติอุปัชฌายะบารมี อธิฐานบารมี อธิฐานอุปัชฌายะบารมี อธิฐานปรมาตมบารมี เมตตาบารมี เมตตาอุปัชฌายะบารมี เมตตาปรมาตมบารมี อุเบกขาบารมี อุเบกขาอุปัชฌายะบารมี อุเบกขาปรมาตมบารมี ญาณสัมปันโนปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

๑๐. ญาณวิมุติบารมี ญาณวิมุติอุปัชฌายะบารมี ญาณวิมุติปรมาตมบารมี ญาณะสัมปันโนปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

๑๑. มรรค ผล นิพพาน บารมี มรรค ผล นิพพาน อุปัชฌายะบารมี มรรค ผล นิพพาน ปรมาตมบารมี ญาณะสัมปันโนปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

๑๒. คุรุ อาจะริยะ ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

๑๓. มาตาปีตะเร ปะมาเทนะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต

โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ

ขอให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระธรรมเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอัครสาวกเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอสีติมหาสาวกเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันตสาวกเจ้าทุก ๆ พระองค์ บารมีธรรมทั้งหลาย อุบัติมา ครูอาจารย์ทั้งหลาย บิดามารดาและท่านผู้มีพระคุณทั้งหลาย ญาติสนิทมิตรสหายทั้งหลาย สรรพเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย สรรพวิญญูณทั้งหลาย นับแต่ ๑๖ อสงไขยแสนกัลป์จนถึงปัจจุบันชาติ จงเมตตาให้อโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าและให้อโหสิกรรมแก่กันและกันเทอญ

- ขอจงอโหสิ ๆ ๆ
- ขอให้หมดเวรสิ้นกรรม ๆ ๆ
- ขอให้กรรมทั้งหลายทั้งปวงจงเป็นอโหสิ ๆ ๆ
- ขอให้วิบากกรรมชั่วทั้งหลายทั้งปวงจงยุติการส่งผล ๆ ๆ
- ขอให้วิบากกรรมดีทั้งหลายทั้งปวงจงส่งผลสำเร็จ ๆ ๆ
- นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป トラบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ
- โมทนาสาธุ ๆ ๆ
- ขอให้สำเร็จมรรคผล นิพพานในชาติปัจจุบันนี้เทอญ

คำประกาศใต้อโหสิกรรม

“ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขออาราธนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระธรรมเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอริยสังฆเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอรหันตสาวกเจ้าทุกๆ พระองค์ ท่านท้าวพระยายมราช ท่านท้าวจตุโลกบาลและพระสยามเทวาธิราชทุกๆ พระองค์ ขอจงโปรดเมตตาแก่กันและกัน และแก่ผู้เคยล่วงเกินต่อข้าพระพุทธเจ้ามาแล้วทั้งหลายทั้งปวง ในทุกภพทุกกัลป์ทุกอสงไขยจนถึงปัจจุบันชาติ...

ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอประกาศใต้อโหสิกรรมแก่ตนเอง ตลอดจนถึงพ่อแม่ พี่น้อง ปู่ย่าตายาย ลุงป้าน้าอา บุตรธิดา ภรรยาสามี ลูกหลาน เหลนทั้งหลาย ญาติมิตรสหายทั้งหลาย หมู่คณะผู้ร่วมงานทั้งหลาย คู่แข่งคู่ค้า คู่รักคู่แค้น คู่บุญคู่กรรมทั้งหลาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย อุปัชฌาย์อาจารย์ทั้งหลาย ตลอดจนพรหมเทพเทวดา มนุษย์ สรรพสัตว์ สรรพวิญญาณ สรรพเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ทุกท่านทุกพระองค์ ที่เคยเข่นฆ่า ทำร้าย รังแก ปล้นจี้ลักขโมย เบียดบังยักยกอก ข่มขืนผิดประเวณี โกหกหลอกลวง ต้มตุ๋น คดโกง ตระบัดสัตย์ หักหลัง ทรมาน อกตัญญู เสียดสีด่าว่า บังคับ ฝืนใจ ให้อินหล้าเมายา ทั้งแก่ตัวข้าพเจ้าเองหรือแม่ในบุคคลและสิ่งที่ข้าพเจ้า รักหวงแหน ไม่ว่าในชาติภพนี้หรือในภพชาติใดๆ ก็ตาม ในทุกภพทุกกัลป์ทุกอสงไขย ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ทั้งที่รู้และไม่รู้ อันเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าทั้งหลายทุกข์กายก็ดี ทุกข์ใจก็ดี ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม และให้อโหสิกรรมแก่ท่านทั้งหลายทั้งปวงจนหมดสิ้น ตั้งแต่บัดนี้ตราบนานเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

การอาฆาตพยาบาท สบประชัง จองเวรจองกรรมใดๆ ที่ข้าพเจ้าได้เคย
ประกาศไว้ หรือผูกใจเก็บไว้ในชาติภพนี้หรือภพชาติใดๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าให้อโหสิกรรม
ยกเลิกให้เป็นโมฆะทั้งสิ้น เพื่อให้หมดเวรสิ้นกรรมต่อกันและกัน
นับแต่บัดนี้ตราบนจนถึงพระนิพพาน

ขอให้เราท่านทั้งหลายที่อยู่พร้อมหน้ากันในวันนี้ ตลอดจนพ่อชื่อแม่ชื่อ
พ่อเกิดแม่เกิด พรหมเทพเทวดาที่ปกปักรักษาข้าพเจ้าทั้งหลายทราบว่า บัดนี้
ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ให้อโหสิกรรมแก่กันและกันแล้ว และจะไม่เอากการกระทำ
ทั้งหลายในอดีตมาเป็นเหตุทำร้ายทำลาย เบียดเบียนซึ่งกันและกันอีกต่อไป

ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอโมทนาความดีกับสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทุกๆ พระองค์ พระธรรมเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอริยสังฆเจ้าทุกๆ พระองค์
พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระอรหันตสาวกเจ้าทุกๆ พระองค์
ท่านท้าวพระยามราช ท่านท้าวจตุโลกบาลและพระสยามเทวาริราชทุกๆ
พระองค์ ที่โปรดเมตตากรุณาเสด็จมาเป็นสักขีพยาน ในการอโหสิกรรมของ
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ด้วยอานิสงส์แห่งการให้อโหสิกรรมนี้ ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย
ทั้งปวงของข้าพเจ้า จงกรุณาอโหสิกรรมแก่ข้าพระพุทธเจ้าโดยง่ายเทอดู

- โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ
- ขอให้เจ้ากรรมทั้งหลายทั้งปวงจงเป็นอโหสิ (๓ ครั้ง)
- ขอให้วิบากกรรมชั่วทั้งหลายทั้งปวงจงยุติการส่งผล (๓ ครั้ง)
- ขอให้วิบากกรรมดีทั้งหลายทั้งปวงจงส่งผลสำเร็จ (๓ ครั้ง)
- โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ โมทนาสาธุ
- ขอให้ข้าพเจ้าพร้อมด้วยพรหมเทพเทวดา สรรพสัตว์ สรรพวิญญาณ สรรพเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายจงสำเร็จมรรคผล นิพพานในชาติปัจจุบัน โดยเร็วพลันเทอญ

บทสรุป

ส่งท้าย

**เราได้เดินทางมากันอย่างยาวนานพอสมควร เก็บรายละเอียด
ในทุกจุด** และด้วยบุญกุศลที่เราเคยมีต่อกัน ทำให้ผมได้มาแบ่งปันความรู้
ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากครูบาอาจารย์ที่ผมเคารพนับถือทั้งในอดีตชาติและ
ในชาติปัจจุบัน

ผมจะสรุปสุดท้ายว่าเราทุกคนนั้นมีกรรมเป็นตัวกำหนด และสัตว์โลก
นั้นเป็นไปตามกรรมทั้งดีและชั่วสะสมมาหลายร้อยหลายล้านชาติ ไม่มีใครเก่ง
เกินกรรม การรู้เรื่องกรรมนั้นเป็นเรื่องที่เราควรรู้และอยู่กับกรรมแบบมีความ
สุขและความเข้าใจ

ผมพาคุณๆ ไปรู้จักเรื่องของบุญและกรรมอย่างที่ผมเข้าใจ และนำวิธีการเชื่อมบุญ ฟังบุญ การขออโหสิกรรมที่ผมเรียนรู้มาจากครูบาอาจารย์ เพื่อจะเผยแพร่เรื่องเหล่านี้ออกไปในวงกว้าง ให้เป็นประโยชน์แก่ญาติธรรมทุกคน เพื่อให้ไปหนุนชีวิต เพื่อให้หนทางที่ทุกคนต้องการในทุกเรื่องนั้นสะดวกและราบรื่นไม่มีติดขัด

รู้จักเพื่อจะไปทำการขออโหสิกรรมเจ้ากรรมนายเวรได้ถูกต้อง ตรงช่องทางและทำให้เขาพอใจที่สุด บุญที่บริสุทธิ์เป็นสิ่งสุดยอดปรารถนาของทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในภพชาติไหน นรกชั้นไหน สวรรค์ชั้นใด สถานะใด พรหมเทพ เทวดา สัตวโลกหรือสัตว์นรกก็ตาม

และจะยินดีเป็นอย่างยิ่งถ้าทุกคนที่ได้ทำแล้วเกิดผลช่วยกันไปบอกบุญต่อๆ กันให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และขอโมทนาบุญในส่วนนี้อุทิศบุญกุศลที่เกิดขึ้นให้กับครูบาอาจารย์ทั้งที่เอ่ยชื่อและไม่ได้เอ่ยชื่อท่านในเล่มด้วยความเคารพตัญญู ให้เข้าถึงมรรคผล นิพพานในปัจจุบันโดยเร็วพลันเทอญ

รวมถึงให้อโหสิกรรมและขออโหสิกรรมต่อทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย ขอให้พิธีกรรมที่มีต่อกันและกัน รวมถึงเศษเวรเศษกรรมที่เหลือทั้งสิ้นทั้งปวงจงหมดสิ้นไป

และก่อนจะลาจากกันไปตามบุญและกรรมที่มี ผมขออนุญาตนำคำสอนของหลวงปู่ชา วัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี ที่ท่านเทศนาไว้เป็นปริศนาธรรมในเรื่องการทำความดี ผลของความดีและผลของบุญที่จะเกิดขึ้นทั้งปวง มาให้ทุกท่านได้พิจารณาธรรมร่วมกันเป็นครั้งสุดท้ายในการที่ได้มาพบกันและร่วมบุญกุศลกันในครั้งนี้

“สมมติว่าถ้าเราจะปลูกต้นไม้ อันดับแรกเราต้องเตรียมดินให้ดี ขุดหลุมกว้างเมตร ลึกเมตร คลุกดินด้วยปุ๋ยคอกอย่างดีแล้วจึงปลูกต้นไม้ลงไป เมื่อปลูกแล้วเราต้องคอยดูแลโดยหมั่นรดน้ำ พรวนดิน ดายหญ้าและล้อมรั้วกันอันตรายให้ หน้าที่ของเรามีเพียงแค่นี้

ทำให้ครบ ทำให้ดีที่สุด ส่วนผลที่ต้นไม้จะให้นั้น บางชนิด ๑ ปีให้ผล บางชนิด ๓ ปี ๕ ปี ๑๐ ปี นั่นเป็นเรื่องของเขา เป็นเรื่องของต้นไม้เขาเอง

โยม “อย่าลืมนะ” หน้าที่ของเรานั้นทำเหตุให้ดีที่สุดเท่านั้น ส่วนผลที่จะได้รับเป็นเรื่องของเขา ถ้าเราดำเนินชีวิตโดยมีการปล่อยวางเช่นนี้แล้ว ทุกข์ก็ไม่รุมล้อมเรา ธรรมะอย่างนี้ใครๆ ก็ปฏิบัติได้ ปฏิบัติที่ไหนก็ได้ ปฏิบัติเมื่อไรก็ได้”

ภาคผนวก

การเชื่อมบุญกับ
พระคาถาศักดิ์สิทธิ์
ของครูบาอาจารย์

พระคาถาศักดิ์สิทธิ์ของครูบาอาจารย์หลายท่านที่จะช่วยให้เราทุกคนมีพลังใจมากขึ้น มีชะตาชีวิตที่ดีขึ้นและมีสมาธิสำหรับในการเจริญภาวนา

สำหรับท่านที่ต้องการที่จะพึ่งบุญบารมีจากครูบาอาจารย์มาช่วยในภาวะวิกฤตต่าง ๆ หรือต้องการที่จะเชื่อมบุญเพื่อให้ความประสงค์ในเรื่องต่าง ๆ สำเร็จควรทำการเชื่อมบุญของตนกับครูบาอาจารย์เสียก่อน เพื่อให้บุญบารมีของท่านช่วยคุ้มครองเรา

ก่อนเริ่มสวดมนต์พระคาถาทุกบทต้องชำระร่างกายให้สะอาด สวมเสื้อผ้าที่สบาย นั่งสำรวมจิตใจ ทำสมาธิให้นิ่งเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต และต้องเริ่มจาก

คำบูชาพระรัตนตรัย

เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระพุทธคุณเบื้องต้นก่อนสวดมนต์ บูชาพระหรือทำพิธีการต่าง ๆ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา

พุทฺธัง ภาวะะวันตัง ภาวะะวิทาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม

ธัมมัง นมะสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สวภาวะะสังโฆ

สังฆัง นมะمامิ (กราบ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะ
สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

คำสมาทานศีล ๕

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๒. อหิงสาทานา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๓. กาเมสุมิจจาจारा เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๕. สุราเมระยะมััจฉะปะมาทะถานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาถิ

ยามิ

คำสมาทานศีล ๘ (สำหรับผู้ที่ต้องการรักษาศีลบริสุทธิ์มากขึ้น)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๒. อหิงสาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๓. อพรัหมจะรียา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๖. วิกาลโภชนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสุกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ-
มัตตะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

****เมื่อสมาทานศีล ๕ หรือศีล ๘ เสร็จสิ้นให้อุทิศบุญไปยังครูบา-
อาจารย์เจ้าของพระคานานั้นๆ ในระหว่างที่เชื่อมบุญถ้านึกถึงหน้าตาท่านได้
จะยิ่งดี ถ้านึกไม่ออกให้หารูปของท่านมาเฟ่งตอนอุทิศบุญ เมื่อเชื่อมบุญเสร็จ
ให้สวดพระคาถาของท่านต่อ หลังจากนั้นให้ทำสมาธิและอุทิศบุญอีกครั้ง เมื่อ
เสร็จสิ้นให้กรวดน้ำเป็นอันเสร็จพิธีทั้งหมด

วิธีทำบุญง่ายๆ

และได้บุญใหญ่ที่เปลี่ยนชะตาชีวิตทุกคน

ในทุกวันเมื่อตื่นนอนในตอนเช้า ให้ทําน้ำสะอาดใส่แก้ว (หรือขันล้างหน้า) มาถือเอาไว้หันหน้าไปทางทิศตะวันออก พยายามตั้งใจให้นิ่งที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้นึกถึงพระพุทธเจ้าหรือพระพุทธรูปที่เราเคารพบูชา เมื่อจิตนิ่งดีแล้วให้ท่องคาถา “นะ โม พุท ธา ยะ” เป่าลงไปในน้ำ ๓ ครั้ง แล้วเอานิ้วชี้ขี้วงลงในน้ำพร้อมๆ กับท่องคาถาว่า “มะอะอุ” ฟ่นใส่น้ำ ๓ จบแล้ว ท่อง

“พระพุทธเจ้าข้า พระธรรมเจ้าข้า พระสงฆ์เจ้าข้า ยาทรายาเมตี สวัสดิมีชัย อิติปิ โส ภาคะวา”

เสร็จแล้วให้ดื่มและเหลือไว้ล้างหน้าและประพรมตบท้ายทอย ๓ ครั้ง เพื่อชำระกาย วาจา ใจ ชีวิตจิตวิญญาณบริสุทธิ์สะอาดสงบสว่างเป็นบ่อเกิดแห่งความดีงาม เป็นการเริ่มต้นเข้าวันใหม่ที่เป็นมงคลยิ่ง

หลังจากล้างหน้าแล้วให้เริ่มสร้างบุญใหญ่ประจำวัน ซึ่งจะได้ครบทั้ง ทาน ศีล ภาวนา เหมาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ไม่มีเวลาไปใส่บาตรในตอนเช้า สำหรับคนที่ใส่บาตรทุกวันแล้วก็ได้เช่นกัน การทำบุญแบบนี้มันไม่จำกัดเวลาตอนไหนก็ได้ แต่ถ้าในตอนเช้าก่อนจะเริ่มภารกิจทำงานประจำวันจะดีมากเพราะเป็นการเริ่มต้นที่ดีในทุกๆ เข้าจิตใจจะอิมเอบม่องใสไปด้วยบุญ วิธีการมีดังนี้

๑. หากระปุกอมสินหรือบาตรพลาสติกเล็กๆ (บาตรแบบนี้ที่ร้านสังฆทานต่างๆ ก็จะมีขาย) หรือภาชนะที่สะดวกในการหยอดเงิน ให้เอาบาตรหรือภาชนะนั้นนำมาวางไว้บนหิ้งพระ สำหรับคนที่อยู่คอนโดหรืออพาร์ทเมนต์ ถ้าไม่มีหิ้งพระจริงๆ ให้หารูปถ่ายของพระพุทธรูปที่เราแอบถือมาติดที่ฝาผนังก็ได้ หรือถ้าไม่มีรูปพระจริงๆ ให้เอาบาตรหรือภาชนะนั้นวางอยู่ที่สูงหรือบนโต๊ะทำงานก็ได้ เดียวนี้คนยุคใหม่เขาไหว้พระ สวดมนต์หน้าคอมพิวเตอร์กันมาก รวมถึงการโอนเงินทำบุญผ่านบัญชีธนาคารถึงวัดหรือพระสงฆ์ที่ท่านบอกบุญมา ซึ่งเป็นการดีมากได้บุญกุศลเช่นกัน

๒. ให้นำเงินที่ตั้งใจจะใส่บาตร (แต่ไม่มีเวลาจะไป) เตรียมเอาไว้ตั้งสมาธิให้หนึ่งถ้าไม่มีรูปพระ หิ้งพระที่บ้านให้นึกถึงพระพุทธรูปที่เราเคารพเช่น หลวงพ่อพระพุทธรชินราช หลวงพ่อโสธร พระจักรพรรดิ หรือถ้านึกไม่ออกจริงๆ ให้นึกถึงพระอริยสงฆ์ที่เราเคารพ เช่น หลวงปู่ทวด สมเด็จโตฯ หลวงพ่อปาน หลับตานึกถึงท่านแล้วพนมมือเริ่มจะสวดมนต์ เริ่มจากอัญเชิญเทวดา

ซึ่งจะเป็นการดีมากที่เราได้อัญเชิญพรหมเทพเทวดาทั้งหลายให้ท่านมาร่วมอนุโมทนาและรับบุญที่เราทำในวันนี้ ก็อยากจะเรียนให้ทราบตามที่ครูบาอาจารย์ท่านเมตตาสอนมาให้รู้ว่า โดยทั่วไปก่อนที่เราจะไหว้พระสวดมนต์ทำสมาธินั้น เราก็ควรจะอัญเชิญเทพเทวดาทั้งหลายมาร่วมเป็นพยานให้เรา

ทั้งนี้เพื่อป้องกันเราให้พ้นจากอุปสรรคปัญหาความยุ่งยากทั้งหลาย และมาร่วมอนุโมทนาบุญกับเราด้วย นอกจากเหล่าพรหมเทพเทวดาท่านมาพร้อมกันแล้วก็ยังมีพวกบรรดาบริวารของท่าน พวกผี ดวงจิตวิญญาณเร่ร่อนทั้งหลายมาร่วมโมทนาบุญอีกด้วย

เพราะนอกจากการทำบุญทำทานกราบไหว้พระ ทำสมาธิตามปกติแล้ว ในตอนอธิษฐานจิตอุทิศบุญแผ่เมตตาในตอนท้าย เราก็ได้เมตตาแผ่แผ่บุญกุศลไปถึงสรรพสัตว์ สรรพวิญญาณทั้งสามโลกโดยไม่มีประมาณอีกด้วย ซึ่งมีหลายคนบอกว่า เมื่ออัญเชิญพรหมเทพเทวดาแล้วพวกผีจะมาด้วย ขอบอกว่า ไม่ต้องกลัวเรื่องผีเรื่องดวงวิญญาณพวกนี้ เพราะพวกนี้เขามาดี มาร่วมบุญ มาขอส่วนบุญยิ่งทำให้เราได้บุญมากขึ้น

บ้านไหนหรือร้านค้าไหนสวดมนต์ประจำ ถึงไม่สวดอัญเชิญพรหมเทพเทวดาหรือขุมขุมเทวดา แต่รับรองท่านก็มาเองแน่นอน เพราะที่ไหนเมื่อใดที่มีการสร้างบุญกุศลท่านจะรู้ด้วยตัวของท่านเองที่มีจิตละเอียดอยู่แล้ว อย่างน้อยก็เทพดาอารักษ์ส่วนหนึ่งที่ปกป้องดูแลสถานที่ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือน ร้านค้า ที่ทำงาน ท่านมาเองแน่

ซึ่งเมื่อท่านมาร่วมสวดมนต์ มาร่วมอนุโมทนาบุญแล้ว ท่านก็จะมาปกป้องรักษาคนที่สร้างบุญรวมถึงสถานที่นั้นด้วย ยิ่งบ้านไหนไหว้พระสวดมนต์ประจำ มีพระพุทธรูป เทวดาท่านก็จะมากกราบไหว้และรักษาพระพุทธรูปด้วย ทำให้พระพุทธรูปองค์นั้น ๆ ศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งพระพุทธรูปองค์ไหนคนกราบไหว้บูชาเยอะ ก็ยิ่งศักดิ์สิทธิ์เพราะเทวดามาดูแลรักษาเยอะ เรื่องนี้ครูบาอาจารย์ท่านทราบดี จึงได้บอกว่า เวลาจะสร้างบุญกุศลใดๆ ให้สวดบทขุมขุมเทวดาเพื่ออัญเชิญท่านมาร่วมด้วยทุกครั้ง

บทสวดมนต์ชุมนุมเทวดา เป็นบทสวดมนต์เพื่ออัญเชิญเทวดามาฟังธรรมของพุทธองค์ แต่ถ้าทำนรู้คำแปลแล้วจะเห็นว่าไม่เฉพาะเทวดาเท่านั้น จริงๆ แล้วเป็นการประกาศเชิญให้ผู้สนใจเข้ามาฟังธรรมของพุทธองค์ และบทสวดนี้ตอนขึ้นต้นจะเป็นการเตือนผู้สวดให้ระลึกอยู่เสมอว่า ต้องประกอบด้วยเมตตาจิต มีสมาธิไม่ฟุ้งซ่านนั่นเอง

จากนี้ไปจะบอกถึงทุกขั้นตอนในการเริ่มสร้างบุญอย่างละเอียด ในบทคาถาที่ใช้ต่อท้ายนั้นเป็นของธ.ธรรมรักษ์เอง สำหรับท่านที่จะสวดเพิ่มเติมคาถาหรือบทสวดใดก็ขอให้ท่านเลือกสวดได้ตามใจที่ท่านปรารถนาเพราะดีทุกบทแน่นอน

บทสวดชุมนุมเทวดา

ผะริตะวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันตา อะวิกขิตตะจิตตา ประริตัง
ภาณันตุ

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสีขระระตะภู จันตะลิกเข วิมานे

ทีเปรัฏฐเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต

ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา

ติฏฐันตา สันติเก ยังมุนิวะระวะจะนัง สาธะโวเม สุนันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะ

ทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา...

คำแปล:

ท่านผู้เจริญ ผู้มีเมตตาของจแม่เมตตาจิตไป อย่าได้มีจิตฟุ้งซ่านสวด
พระปริตรเทอญ

ขอเชิญเทวดาทั้งหลายซึ่งสิงสถิตอยู่ในสวรรค์ชั้นกามภพ ในชั้นรูปภพ
สิงสถิตอยู่บนยอดเขาและที่หุบผา ทั้งที่มีวิมานอยู่ในอากาศและภุมมเทวดาทั้ง
หลาย ซึ่งสิงสถิตอยู่ในทวีป ในรัฐ ในหมู่บ้าน บนต้นไม้ ในป่าช้า ในเหว
ในเรือนและเรือกสวนไร่นา ตลอดทั้งเหล่ายักษ์ คนธรรพ์และเหล่าขนาดทั้งหลาย
ผู้เป็นสาธุชนซึ่งอยู่ในน้ำ บนบก ที่ลุ่มและที่ดอน จมาชุมนุมกัน ขอเชิญ
ฟังคำของพระมุนีเจ้าผู้ประเสริฐ

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมีนา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ (ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อ
พระพุทธเจ้า ด้วยเครื่องสักการะนี้)

อิมีนา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ (ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อ
พระธรรม ด้วยเครื่องสักการะนี้)

อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ (ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อ
พระสงฆ์ ด้วยเครื่องสักการะนี้)

คำบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะคะวา พุทัง ะคะวันตัง อะภิวาเทมิ
(กราบครั้งที่หนึ่ง ให้ระลึกถึงพระพุทธรูปเจ้า)

สะวาภาโต ะคะคะวาตา ะมิโม ะมิมัง นะมัสสามิ

(กราบครั้งที่สอง ให้นึกพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธรูปเจ้าที่พาเหล่า
สรรพสัตว์ออกจากทุกข์)

สุปะฏิบันโน ะคะคะวาโต สวาอะสังโฆ สังฆัง นะมามิ

(กราบครั้งที่สาม ให้ระลึกถึงพระสงฆ์ผู้สืบทอดเผยแผ่พระพุทธศาสนา)

คำขมาพระรัตนตรัย

สัพพัง อะปะราธัง ะมะณะ เม ภันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ ะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ะมะณะ เม ภันเต อุกาสะ ะมามิ ภันเตฯ

นมัสการพระพุทธรูปเจ้า

นะโม ตัสสะ ะคะคะวาโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ะคะคะวาโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ะคะคะวาโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

*ระหว่างที่เราเริ่มตั้งนะโมฯ ก็ให้เรานำเงินมาจับเอาไว้ในมือ จะกี่บาท
ก็ได้ ๕ บาท ๑๐ บาท หรือ ๒๐ บาท หรือจะมากกว่านั้นตามแต่ศรัทธา
จากนั้นก็เริ่มสวดบทต่อไป

บทสรรเสริญพระพุทฺธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ

อิติปิโส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ

วิชาจาระณะสัมปັນโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสสะธัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมนุสสานัง พุทฺโธ ภาคะ

วาติ

สวากขาโต ภาคะวา อัมโม

สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอบะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ

วิญญูหิติ (อ่านว่าวิญญูฮีติ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

อุชุปฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสสะ ยุคานิ อัญจะ ปุริสสะปุคคะลา

เอสะ ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย

อัญชะลีกะระนีโย อะนุตตะรัง ปุญญะเขตตัง โลกัสสา

คำกล่าวบูชาไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สาระณะัง คัจฉามิ

อัมมัง สาระณะัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณะัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมํ สรรระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆํ สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมํ สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆํ สรรระณัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีล

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ ปัญจะ
สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระเนนะ สะหะ
ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

(**ถ้าศีล ๘ ให้เปลี่ยน ปัญจะ เป็น อัญจะ)

คำสมาทานศีล ๕

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๓. กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๔. มุสสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาถิยามิ

๕. สุจฺจาเมระยะมัจฉะปะมาทะถานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาถิยามิ

คำสมาทานศีล ๘ (สำหรับผู้ที่ต้องการรักษาศีลบริสุทธิ์มากขึ้น)

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๒. อหิงสาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๓. อพรัหมณะจะรียา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๖. วิกาละโภชนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๗. นัจจะคิตะวาทิตะวิสุกะทัตสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ-
มัตถะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

***เหตุผลที่จะต้อง สมาทานศีล ๕ หรือศีล ๘ ก่อนนั้นเป็นเพราะพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ต้องมีศีล ๕ จึงจะได้ผลดี ไม่ใช่ว่าสวดมนต์ทุกวันแต่ไม่มีศีล ๕ ในใจ การสวดมนต์ก็เป็นเพียงการท่องจำไม่มีประโยชน์ และเป็นการทำให้ตัวเองบริสุทธิ์เป็นภาษาณะที่สะอาดพร้อมที่จะรองรับสิ่งดีที่จะเข้ามาในชีวิต

สำหรับการถือศีล ๘ นั้นจะยิ่งดีมาก ๆ ในวันเกิดของตนในรอบสัปดาห์หรือวันพระต่าง ๆ ซึ่งแล้วแต่การพิจารณาของท่านเอง หลังจากนั้นจะเป็นบทสวดคาถาที่ท่านสามารถเลือกเอาตามที่ชอบหรือจะเอาตามบทสวดข้างล่างนี้ได้เลย

คาถาหลวงพ่โสภาสี

อิติสุคโต อระหังพุทโธ นะโมพุททายะ ปฐะวีคังคา พระกัมมะเทวา
พะมามีหัง (๓ ครั้ง)

คาถาพระมหาจักรพรรดิ

นะโมพุททายะ พระพุททะ ไตรรัตนญาณ
มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ สุธรรมา พุทโธ ธัมโม สังโฆ
ยะธาพุทโมนะ พุทธะบูชา ธัมมะบูชา สังฆะบูชา
อัคคีทานัง วะรังคันธัง สีวลีจะมหาเถรัง
อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิ ธาตุโย
อะหังวันทามิ สัพพะโส พุทธะ ธัมมะ สังฆะนุเขมิ
(สวดตามกำลังวัน อาทิตย์ ๖ จบ จันทร์ ๑๕ จบ อังคาร ๘ จบ
พุธ ๑๗ จบ พฤหัส ๑๙ จบ ศุกร์ ๒๑ จบ เสาร์ ๑๐ จบ หรือสวดวันละ
๙ จบ)

***แล้วน้อมพลังพระเข้าตัวด้วยบทนี้

สัพเพพุทธา สัพเพธัมมา สัพเพสังฆา

พะลัปปัตตาปัจเจกานัญ จะยังพลัง

อรหันตานัญ จะเตเชนะรักขัง พันธามิ สัพพะโส (๕ จบ)

พุทังอริชฺฐามิ ธัมมังอริชฺฐามิ สังฆังอริชฺฐามิ

คาถาเงินล้าน เมตตาจากหลวงพ่อกุญชรลิงดำ

สัมปะจิตฉามิ

นาสังสิโม พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ประยัตติ (คาถาปิด
อุปสรรค)

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ะวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาบุญญ โญ มหาลาโภ ะวันตุ เม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุททะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง

วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ

มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็งๆ พาๆ หาๆ ฤๆ...

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด ข้อความอธิบายในวงเล็บไม่ต้องสวด)

(พรหมา อ่านว่า พรหม-มา)

(สวาโหม อ่านว่า สะ-หวา-โหม)

***คนที่ต้องการรวยมีเงินหรือเดือดร้อนเรื่องเงินอย่างหนัก ขอแนะนำว่า
ต้องสวดคาถานี้ทุกวันยิ่งมากยิ่งดีและห้ามกินเหล้า เล่นการพนัน ต้องรักษา
ศีลจะยิ่งชีวิต พุฒแล้วต้องทำได้ ถ้าทำไม่ได้อย่าไปรับปากคนอื่น ทั้ง ๓ ข้อนี้
เป็นข้อห้ามอย่างเด็ดขาด ใครทำได้บอกได้คำเดียวว่าพบกับความรวยแน่นอน

คาถาพาหุงมหากา หรือพุทธชัยมงคลคาถา (ถวายพรพระ)

๑. พาหุง สหัสสละมะภินิมิตะสาวุธันตัง ครีเมฆะลัง อุทิตะโฆระสะ
เสนะมารัง

ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต* ชะยะ
มังคะลานิ

๒. มาราทิเรกะมะภิญฺขณิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะ
ถัททะยักขัง

ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต* ชะยะ
มังคะลานิ

๓. นาฬาคีริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ
สุทากรุณันตัง

เมตตัมพุเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต* ชะ
ยะมังคะลานิ

๔. อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทากรุณันตัง ธาวันตีโย ชะนะปะถังค
ลิมาละวันตัง

อิทธิสิทังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต* ชะ
ยะมังคะลานิ

๕. กัตตวานะ กัมมรูมะทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญฺจาเย ทูณูวะจะ
นัง ชะนะกายะมังฆเ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต* ชะ
ยะมังคะลานิ

๖. สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติ
อันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท ดันเตชะสา ภาวะตุ เต* ชะ
ยะมังคะลานี

๗. นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุชัง มะหิทถิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ
ทะมาปะยันโต

อิทธิปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ดันเตชะสา ภาวะตุ เต* ชะยะ
มังคะลานี

๘. ทุคคาหะ ทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรหมัง วิสุทธิชุตติมทธิพะ
กาภิกานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ดันเตชะสา ภาวะตุ เต*
ชะยะมังคะลานี

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย วาจะโน ทินะทีเน สระระเต
มะตันที

หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะ

(สวดจบแล้วแนะนำว่าให้กลับมาสวดพระพุทธานุสสติหรือ ๙ จบ
หรือเท่าอายุบวกหนึ่ง)

ซึ่งเมื่อสวดทุกคาถาครบถ้วนก็ถือว่าวันนี้เราได้เป็นผู้มีศีลและสวดมนต์
เสร็จแล้ว ต่อจากนั้นให้ทำสมาธิอีกระยะหนึ่ง สำหรับคนที่ไม่เคยนั่งให้นั่งใน
ท่าสบายๆ อย่าไปเกร็ง เอามือซ้ายทับมือขวา ขาขวาทับขาซ้ายหรือนั่งในท่า
ที่ตัวเองรู้สึกสบายๆ กลับตา

สุดลมหายใจเข้าให้ภาวนาคำว่า “พุท” หายใจออกเป็น “โธ” ปล่อยใจให้สบายนึกถึงพระพุทธรูปหรือพระอริยสงฆ์ที่เราเคารพก็ได้ นิ่งสัก ๕-๑๐ นาทีให้ใจสงบ อย่าไปบังคับลมหายใจปล่อยไปเรื่อยๆ เหมือนเราหายใจปกติ (หากมีอาการวูบวาบหรือเกิดนิมิตเห็นอะไรไม่ต้องตกใจ ให้หายใจลึกๆ ๒-๓ ครั้ง นิมิตต่างๆ ก็หายไปในที่สุด ถ้ารู้สึกเจ็บหรือปวดเมื่อยตรงไหน ให้เอาใจไปจับตรงที่รู้สึกเจ็บ สักระยะหนึ่งก็จะหายปวด)

เมื่อรู้สึกว่าจะจิตนิ่งดีแล้ว ขอให้พิจารณาเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตาย อันเป็นเรื่องอนิจจัง อันเป็นเรื่องธรรมดาของโลก เรื่องปัญหาที่เกิดขึ้น มองค้นหาถึงสาเหตุที่แท้จริงและการที่จะแก้ไขได้ หลายคนพิจารณาจนค้นพบความสุขที่แท้จริงของชีวิต ว่าเรื่องของทรัพย์สมบัติภายนอกเป็นเรื่องของวัตถุที่ต้องมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไปไม่มีอะไรจริงยั่งยืน ใจจะเป็นสุขถอดถอนจากกิเลส ลดความอยากได้อย่างมีลงในชีวิตได้

ในการพิจารณานี้ถือว่าเป็นการเจริญวิปัสสนา ซึ่งเป็นมหาบุญกุศลและมีประโยชน์มากในชีวิตของคนเราทุกคน

ดังที่ครูบาอาจารย์ท่านสอนไว้ว่า การทำสมาธินั้นเหมือนกับกรที่เราดม น้ำร้อน ถ้าไม่เจริญวิปัสสนาต่อก็เหมือนต้มน้ำร้อนเสร็จแล้วเอาน้ำร้อนเททิ้งเสียไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย คนที่มีปัญญาต้องเอาน้ำร้อนนั้นไปใช้ประโยชน์ด้วย เหมือนกับการทำสมาธิในเบื้องต้นเพื่อให้จิตนั้นนิ่งมีกำลังเราเรียกว่า “สมถกรรมฐาน” หรือสมาธิภาวนา คือการฝึกจิตให้เกิดความสงบที่เราเรียกกันตามประสาชาวบ้านว่าการทำ “สมาธิ”

แต่เมื่อนิ่งแล้วต้องเอาจิตนั้นมาพิจารณาให้เกิดประโยชน์กับตัวเราเอง เป็นการ **“เจริญวิปัสสนากรรมฐาน”** คือ การฝึกอบรมจิตที่สงบแล้วนั้นให้เกิดปัญญา เป็นความรู้แจ้งเห็นจริงตามสภาพที่เป็นจริง การเจริญวิปัสสนานั้นเป็นการทำสมาธิขั้นสูงสุดได้มหาบุญกุศลที่สุด

เมื่อได้ทำสมาธิจนสมควรแก่เวลาเมื่อจะออกจากสมาธิ ให้ทำใจให้อภัย ให้อโหสิกรรมกับเจ้ากรรมนายเวร คนที่ทำให้เราชุ่นข้องหมองใจ ไม่ว่าจะเป็ใครก็ตาม สัตว์ก็ตาม เมื่อให้อโหสิกรรมเสร็จแล้วให้อธิษฐานดังนี้เสียก่อน

“ข้าพเจ้า..... (ชื่อของเรา ถ้ามีการเปลี่ยนชื่อให้บอกทั้งชื่อเก่าและชื่อใหม่แต่ถ้าเปลี่ยนมาหลายครั้งจนจำไม่ได้ให้ใช้ชื่อเก่า)

ขออุทิศบุญที่เกิดขึ้นจากการทำทาน ศีล ภาวนาที่สำเร็จแล้วในวันนี้ และที่เคยทำมาในอดีตชาติรวมถึงที่มีขึ้นในปัจจุบัน น้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ถวายและมีส่วนร่วมในพระบุญบารมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ ตั้งแต่องค์ปฐมจนถึงองค์ปัจจุบัน พระปัจเจกพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอรหันตเจ้า พระโฬิสัตว์ พระโสดาบัน พระสกทาคามี พระอนาคามี เพื่อโมทนาพระคุณความดีของพระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ทุกพระองค์ ทุกองค์ ทุกท่านจนถึงที่สุด

โดยเฉพาะหลวงปู่ทวด หลวงปู่แสง สมเด็จพระโต ครูบาศรีวิชัย หลวงปู่มั่น หลวงปู่ฝั้น หลวงพ่อปาน หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ หลวงพ่อสด หลวงพ่อโอภาสี หลวงปู่โต๊ะ หลวงปู่ตุ๋ หลวงพ่อเกษม หลวงปู่แหวน หลวงปู่สิมและครูบาอาจารย์ ที่ไม่ได้เอ่ยนามทั้งสิ้นทั้งปวง (สำหรับพระอรุณสงฆ์ครูบาอาจารย์ที่ยกมาเป็น ตัวอย่างนั้นเป็นของจ.ธรรมรักษ์ สำหรับท่านผู้อ่านแล้วขอแล้วแต่ท่านเลื่อมใส)

อุทิศแด่พรหมเทพเทวดาทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน เทวดาประจำตัวของข้าพเจ้า เทวดาที่รักษาเคหะสถานและกิจการการค้า ดวงพระวิญญาณ พระมหากษัตริย์แห่งแผ่นดินสยาม ท่านผู้มีพระคุณต่อแผ่นดิน บรรพบุรุษ ปู่ย่าตายาย ผู้มีพระคุณ ญาติกิติไม่ไช่ญาติกิติ เหล่าสรรพสัตว์ เหล่าสรรพวิญญาณทั้งหลาย

อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย เทวดาใกล้ตัว คนใกล้ตัว สัตว์ใกล้ตัว โดยเฉพาะเจ้ากรรมนายเวรที่มาขัดขวางทางกุศลทั้งปวงในขณะนี้ ขอให้ท่านมาร่วมอนุโมทนาและโปรดรับบุญกุศลที่เกิดขึ้นนี้ หากท่านพอใจยินดีในบุญกุศลที่เกิดขึ้นนี้

ขอให้ท่านให้โอหสิกรรมและถอนตัวจากอุปสรรคต่างๆ ที่ท่านทำให้เกิดขึ้นทั้งปวง และข้าพเจ้าให้โอหสิกรรมต่อท่าน ขอถอนคำสาปแช่ง คาถาเวทมนตร์ที่อาจจะเคยกระทำกับท่านทั้งปวง ขอให้หมดสิ้นเวรกรรมทั้งปวงต่อกันตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

หากท่านไม่สามารถมารับได้ ขอเมตตาจากท่านท้าวยมราช นายนิริยบาล แม่พระธรณี ทำวจุโลกบาลทั้ง ๔ โปรดมาเป็นสักขีพยานในการสร้างบุญในครั้งนี้และขอเมตตาฝากบุญกุศลนี้ไว้กับท่าน เมื่อเจ้ากรรมนายเวรถึงเวลาอยู่ในภพภูมิที่รับได้ โปรดเมตตาส่งบุญให้ด้วย

ขออานิสงส์ผลบุญนี้ จงเป็นพลະปัจจัยให้ข้าพเจ้า (หรือผู้อื่นกรณีอุทิศให้ผู้อื่น) ปรารถนาสิ่งใดก็ให้ว่าไป โดยต้องเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (อาทิ เพื่อความสำเร็จต่างๆ ให้ธุรกิจงานราบรื่น มีผลกำไรดี ให้คิดดี พูดดี ทำดีต่อกัน สนับสนุนกัน ขอให้หายเจ็บไข้ได้ป่วย ให้พ้นจากภาวะทุกข์ทั้งหลาย ปัญหาอุปสรรคทั้งหลายที่เป็นอยู่ ต้องระบุดอกรายละเอียด ฯลฯ...) นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เทอญ

เมื่ออธิษฐานจิตจนเสร็จ จากนั้นเอาเงินที่จับไว้ในมือใส่เงินลงไปในภาชนะที่เตรียมไว้ที่หิ้งพระหรือโต๊ะหมู่บูชาหรือหน้ารูปพระ ในขณะที่ใส่ให้นึกถึงภาพว่าตนเองกำลังใส่บาตรกับพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ พระสิวลี พระอุปัคต พระสังกัจจายน์หรือพระสงฆ์ที่ท่านเคารพ

เสร็จแล้วต้องกรวดน้ำแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลทุกครั้งให้เจ้ากรรมนายเวรให้ทำอย่างนี้ทุกวันอย่าให้ขาด เมื่อมีเวลาว่างให้เอาเงินนั้นไปทำบุญที่วัดเขียนหน้าซองว่า ถวายเป็นค่าภัตตาหารเป็นสังฆทาน

กาลาแฝมตตา (แฝให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย)

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ

อัปพะยาปัชฌา โหนตุ

อะนีฆา โหนตุ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ...

หลังจากนั้นให้เอาน้ำที่กรวดเสร็จแล้วไปรดที่ได้ต้นไม้ใหญ่ ตอนทีรดน้ำ ให้กล่าวในใจหรือจะออกเสียงก็ได้ว่า

“ขอให้แม่พระธรณี ท่านพระยายมราช ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ ไปรด มาเป็นสักขีพยานในการสร้างบุญของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยเทอญ”

เมื่อรดน้ำเสร็จสิ้นก็ถือว่าเราได้สร้างบุญใหญ่แล้วในวันนี้ ขอให้หมั่นทำ ทุกๆ วันเท่าที่จะทำได้ เกล็ดสำคัญเวลาสวดมนต์ สวดคาถาอย่าไปนึกให้รวดเร็วๆ หรือทางอกุศล เพราะจะเกิดกรรมไม่ดีไปขวางทางบุญเอาไว้ ถ้าอยากได้เรื่องอะไรให้ไปขอในตอนอธิษฐานจิตเอา

ขอให้รู้ไว้ว่าถ้าทำได้ครบตามที่แนะนำมาทั้งหมด ทุกท่านก็จะได้รับมีครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการหรือบารมี ๑๐ ทักษ์ ซึ่งประกอบไปด้วย

๑. ทานบารมี ขณะที่เราสวดมนต์เสร็จ เราทำทานคือเอาเงินที่จับใส่ในกระปุกออมสิน หรืออื่นๆ เป็นทานบารมี

๒. ศีลบารมี ขณะที่เราสวดมนต์อยู่ในขณะนั้นเราไม่ได้ทำบาปกรรมกับใคร มีศีลอยู่ในขณะที่สวด มีศีลบารมี

๓. เนกขัมมะบารมี ขณะที่เราสวดมนต์อยู่จิตของเราปราศจากสิ่งมารบกวนจิตใจ ถือว่าเป็นการบวชใจ ถือว่าเป็นเนกขัมมะบารมี

๔. ปัญญาบารมี การสวดมนต์ทำด้วยความศรัทธา ทำด้วยปัญญาที่เห็นว่ามันเป็นประโยชน์ช่วยฝึกฝนให้เกิดสติมีสมาธิเป็นปัญญาบารมี

๕. วิริยะบารมี ถ้าเราไม่มีความเพียรเราก็สร้างบุญทั้งทานศีลเจริญภาวนาในวันนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำนั้นคือความเพียรเป็นวิริยะบารมี

๖. ขันติบารมี มีความเพียรแล้วไม่มีความอดทน ความเพียรที่ตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้องมีความอดทน ความอดทนเป็นขันติบารมี

๗. สัจจะบารมี มีความเพียร มีความอดทนแล้วและมีความจริงใจในการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งความจริงใจคือสัจจะบารมี

๘. อธิษฐานบารมี เมื่อเราสวดมนต์เสร็จ ทำสมาธิ ตั้งจิตอธิษฐานการอธิษฐานเป็นอธิษฐานบารมี

๙. เมตตาบารมี ใส่บาตร สวดมนต์เสร็จก็ต้องแผ่เมตตา อุทิศส่วนกุศล การแผ่เมตตาที่เราทำนั้นเป็นเมตตาบารมี

๑๐. อุเบกขาบารมี ขณะที่เราแผ่เมตตา เราต้องทำใจของเราให้มีเมตตา ต่อสัตว์ทั้งหลาย ทำใจให้เป็นพรหมวิหาร ๔ อุเบกขา วางเฉย อโหสิกรรม ให้อภัยกับบุคคลที่เราเคยล่วงเกินกันมา ไม่โกรธใคร ไม่เกลียดใคร ไม่ชอบใคร ไม่ชังใคร ทำใจให้นิ่ง ทำจิตให้สงบ วางใจให้เป็นอุเบกขาคืออุเบกขาบารมี

บารมี ๑๐ ทักษะนั้นถือว่าเป็นมหาบุญกุศลที่ทำให้คนพบกับความสุขทั้งในทางโลกและทางธรรม ครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “อยากสุข อยากรวยแค่นี้ก็ได้อันนั้น” แต่มีข้อแม้อย่างเดียวเท่านั้น ต้องทำเท่านั้นถึงจะได้ ทำมากได้มาก ทำน้อยได้น้อย

ขอนุญรักษา

ธ.ธรรมรักษ์

ขอแนะนำหนังสือขายดี THE BEST SELLER BOOK
ในเครือแฮปปี้บุ๊ก พับลิชชิง
มีจำหน่ายแล้วที่ร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศ

HAPPY BOOK
PUBLISHING

ปาฏิหาริย์แห่งธรรม หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ เทพเจ้าแห่งที่ราบสูง

โดย พรหมเทพ ปัญญาจารย์ ราคา 120 บาท

ธรรมะและปาฏิหาริย์แห่งหลวงพ่อกุณ เทพเจ้าแห่งที่ราบสูง พระอรียสงฆ์ที่คนไทยทุกคนกราบไหว้ท่านได้อย่างหมดหัวใจ และจะส่องสว่างนำทางทุกท่านให้เข้าใจชีวิตและธรรมะอย่างแท้จริง

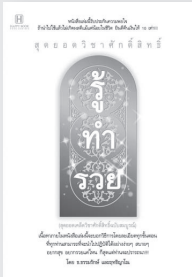

พลักรรรม จากมืดสู่สว่าง

โดย พระภาสกร ภูริวฑฒโน (ภาวิไล) และธ.ธรรมรักษ์

ราคา 135 บาท

พระภาสกร ภูริวฑฒโน (ภาวิไล) ถือว่าเป็นพระรุ่นใหม่อีกรูปหนึ่งที่มีแนวคิดเรื่องชีวิตที่น่าสนใจและมีประโยชน์ เหมาะสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ไม่ไถ่ธรรม จะนำไปคิดต่อยอด และลองไปปฏิบัติให้เหมาะกับ “จริต” เป็นอย่างยิ่ง

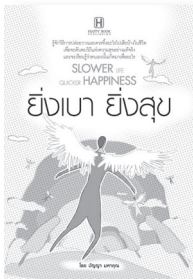

สุดยอดวิชาศักดิ์สิทธิ์ รู้ ทำ รวย

โดย ช.ธรรมรักษ์ และฤทธิญาโน

ราคา 150 บาท

ถ้าเราทำได้ถูกเคล็ด ถูกต้องตรงช่องทาง และเจ้ากรรมนายเวรเขาได้รับบุญนั้นอย่างเต็มที่แล้วก็จะทำให้ความเคียดแค้น พยาบาทที่มีต่อเราจางมลายหายไปสิ้นเมื่อเขาเป็นสุข เราก็เป็นสุข แต่ถ้าเราไม่รู้จักรีวิธีการแก้ไข ต่างฝ่ายต่างก็เป็นทุกข์ด้วยกันทั้งคู่ เจ้ากรรมนายเวรเองเขาก็ทุกข์กรุ่นอยู่กับความอาฆาต เราก็พบทุกข์เวทนาเพราะเขาคอยจ้องแต่จะมาเล่นงานเราไม่เลิก ฉะนั้นเราหม่อมรับภพของกรรมเสียแต่โดยดีในแบบฉบับที่เราเลือกได้ด้วยบุญนำทาง

ยิ่งเบา ยิ่งสุข

โดย ปัญญา มหาคุณ ราคา 125 บาท

อะไรเอ่ย... ยิ่งเบา ยิ่งสุข คำตอบก็คือ “ทุกสิ่ง” ยิ่งเรามองว่าทุกสิ่งรอบตัวเราเบามากเท่าไร มันก็จะสร้าง “ความทุกข์” ให้กับเราได้น้อยเท่านั้น ในทางกลับกัน... หากเรามองทุกสิ่ง “หนัก” มันก็จะก่อให้เกิดความทุกข์ที่หนักหนาสาหัสขึ้นอีกเป็นทวีคูณ

รอให้ “ลูกเทวดา” มาเกิดก็สายเสียแล้ว

โดย พระภาสกร ภูริวฑฒโน (ภาวิไล) และธ.ธรรมรักษ์

ราคา 175 บาท

“ลูกเทวดา” นั้นความหมายที่แท้จริงคือ ลูกที่มีบุญกุศลติดตัวมาเกิดและพ่อแม่ทุกคนสามารถทำให้ลูกนั้นยังมีบุญมากขึ้น มีความสุขมากขึ้นในชาตินี้ เรามาช่วยกันสร้างลูกให้เป็น “ลูกเทวดา” กันเถอะ

วิธีการสอนลูกให้ถูกระบบง่ายๆ ทั้งเพิ่มบุญ สร้างบุญให้กับลูกและตนเอง ที่จะช่วยให้ชีวิตของลูกทุกคน ลูกของทุกบ้านให้พบกับความสุขความเจริญอย่างแท้จริงในชาตินี้และมี “เสถียรบุญ” ติดตัวไปใช้ในทุกๆ ชาติ

คัมภีร์สร้างชีวิต สร้างธุรกิจให้ยิ่งใหญ่

สไตล์ 3 บุรุษที่รวยที่สุดในเมืองไทย

โดย ทศ คนนาพร ราคา 299 บาท

หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มาบอกว่า เจ้าสัวทั้ง 3 ท่านมีเงินในกระเป๋าแค่ไหนแต่เป็นครั้งแรกของเมืองไทย ที่เปิดคัมภีร์แห่งความสำเร็จอย่างละเอียดที่สุด ทันสมัยที่สุด จาก 3 บุรุษที่รวยที่สุดของเมืองไทย เจ้าสัวธนินท์ เจียรวนนท์ แห่งเครือซีพี เจ้าสัวเจลีเยว อยู่วิทยา ผู้สร้างตำนานเครื่องดื่มกระหิงแดงและ “เรดบูล” โด่งดังไปทั่วโลก เจ้าสัวเจริญ สิริวัฒนภักดี แห่งทีซีซี กรุ๊ป บอกได้คำเดียวว่า ไม่ควรพลาดด้วยประการทั้งปวง

โอกาสมาถึงแล้ว

สำหรับนักเขียนหน้าใหม่

คุณก็สามารถมีชื่ออยู่บนปกหนังสือได้เช่นกัน!

หากสนใจร่วมงานกับสำนักพิมพ์

สามารถส่งต้นฉบับมาให้พิจารณาได้ที่

happybookcm8@hotmail.com

เรารอคุณอยู่!!!